

ΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

GRUER-00460

ΔΗΜΟΣΙΑ Β ΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΒΕΡΟΙΑΣ

Αριθ. ελκ

3794/63

ΔΩΡΕΑ

Κωνσταντίνου
Βυρρίου

ελκων του γρ. αρ. 100

μα

μα

ελ

1000

μα

μα

μα

αν

μα

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

υπό

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΒΥΡΡΙΑΝΟΥ
ΤΟΥ ΒΥΡΡΙΑΝΤΙΟΥ

Περιέχουσα πάντα τὰ ἐν ταῖς ἀρχαῖς τοῦδε ἑκδόσεσιν
εὐρισκόμενα, σὺν τούτοις δὲ καὶ ἄλλα τινὰ
χρήσιμα τοῖς πρωτοπείροις Μαθηταῖς

ΝΕΩΤΕΡΑ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Μετά τῆς προσηκούσης ἐπιμελείας καὶ διορθώσεως

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

Ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Τυπογραφίας

Φραγκίσκου Ἀνδρεῶνα

1830

Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εἰς τὸν γιωργίου δημητρί-
ου πατριῶν. 1344.

48 βιβλίου. — Μαίον 10. —

μαίον 48
μαίον

14

μαίον

10 10

10 10

10

10

7.

ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΤΟΥ ΕΥΛΑΒΕΣΤΑΤΟΥ

Σκευοφύλακας τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας
ΠΑΡΑΙΝΕΣΙΣ ΤΟΙΣ ΝΕΟΙΣ

Κατὰ Στοιχεῖον.

Ἀκουσον, ὦ Παῖ, τῆς ἐμῆς συμβουλίας. —
Βλέπον πρὸς αὐτὴν μᾶλλον, ἢ πρὸς ἄλλοτι.
Γράφον τε αὐτὴν εἰς πλάτος σῆς καρδίας. —
Δὸς πάντα, καὶ φρόνησιν ἐκπριῶ μόνην.
Ἐῶλα πάντα, τῆς φρονήσεως ἄτερ.
Ζήλου σοφῶν μάλιστα πὺν σοφὸν φῶν.
Ἡ γλῶσσα καιροῦ μηδὲν ἐκφέρει δίχα.
Θήρυσ τα κράτιστα τῶν νοημάτων.
Ἰχνι δ' ἔρεισον πρὸς πύλας τῶν ἐνθάδε.
Καλῶς βιάδιζε, καὶ κακὸν πᾶν ἐκτρέπου.
Λόγῳ τρόπους κόσμῃσον, ἢ λόγους τρόπῳ.
Μὴ τῶν ρεόντων, τῶν μενόντων δ' ἀντέχου.
Νόμον Θεοῦ πατρός τε μὴ λήθην λάβοις.
Ξίνος προσῆλθε; Χριστὸν αὐτὸν ἐννόει.
Ὅλον σεαυτὴν τοῖς μαθήμασι δίδου.
Πραῦς, ταπεινός, τοῖς διδασκάλοις ἴσο.
Ράθυμον ἔργον μηδὲ προσβλέψαι θέλοις.
Σαυτῷ δ' ἀδελφούς τοὺς ὁμήλικας λέγε.
Τῶν συσχολαστῶν πᾶς συνουσίας φίλει.
Ὑπὲρ δὲ τούτων, καὶ πρὸ πάντων, καὶ μέγιστον,
Φοβοῦ τὸ Θεῖον ἐξ ὅλης τῆς καρδίας.
Χριστὸν δὲ πῶς σοὶς ἔνδον ἐν στέρνοις φέρει.
Ψυχὴν κράτει πρὸς πόνους μαθημάτων,
Ὡς αὖ δι' αὐτῶν καὶ τύχοις σωτηρίας.

ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ ΤΗΣ ΠΟΛΥΜΑΘΕΙΑΣ.

- Α'. Η' τῆς διανοίας ἐξεργασία.
 Β'. Η' τῆς ψυχῆς εὐρυθμία, καὶ εὐαρμοστία.
 Γ'. Η' τῆς γλώττης διάρθρωσις, καὶ λόγων εὐπορία.
 Δ'. Η' παντοδαπὴ γνῶσις πῶν ὄντων, πῶν προγεγονότων καὶ ἐσομένων.
 Ε'. Ὡς περ συνουσία τις διὰ τῆς ἀναγνώσεως πῶς ἐνδοξοτάτοις τῶν ἀνδρῶν.
 Σ'. Η' ἡδίστη ἐν ἡσυχίᾳ διαγωγή.
 Ζ'. Εὐδοξία, καὶ τιμὴ παρὰ τοῖς σπευδαίοις πῶν ἀνδρῶν, μᾶλλον τε, ἢ πῶν περιττῶν χρημάτων καὶ φαύλων αἰθρώπων ἀμέλεια καὶ καταφρόνησις.
 Η'. Ομοίωσις τῷ Θεῷ, κατὰ τὸ δυνατόν αἰθρώπων, τέτεσι μελέτη τῆ θανάτου, καὶ τῆ οὐρανίου πολιτεύματος ἔφεσις.

ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ.

- Α'. Ὅτι μεθόδῳ ἀκριβεστέρα τε καὶ ὀλιγοχρονιωτέρα τὰ πλεῖστα διδάσκουσα, τὸν πόνον ταῖς ὠφελείαις πλεῖστον ὅσον ὑπερβάλλει.
 Β'. Ὅτι ἡδύτε, καὶ χρήσιμον, καὶ εἰδοξὸν ἀπταιστως καὶ ἀπαρεμποδίσως τὰ προκείμενα πάντ' ἀναγινῶναι τε, καὶ ξυνιέναι, καὶ συγγράφειν, καὶ λέγειν.
 Γ'. Ὅτι καὶ ῥᾶσα μαρθαίνεται, τοῖς πῶν κλίσεων, καὶ συνθέσεων, καὶ παραγωγῶν, καὶ τῶν λοιπῶν καιόσι, συχρῆς ἀναγνώσεως, καὶ ἀκριβοῦς παρατηρήσεως, ἅμα λεκτικῇ καὶ συγγραφικῇ ἀσκήσει, προσγιγνομένης.

Σ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

ΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΛΑΣΚΑΡΕΩΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ Α΄

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

στοιχείων τῶν ὀκτῶ τοῦ Λόγου Μερῶν,
καὶ ἄλλα τινὰ ἀναγκαῖα.

ἡ Γραμματική ἐστὶ μέθοδος τοῦ ὀρθῶς λέγειν, καὶ
διδασκαλική. Λέγεται Γραμματική ἀπὸ πᾶν
τῶν, ὅτι περὶ τὰ γράμματα καταγίνεται,
ὅσα στοιχεῖά εἰσι, καὶ ἀρχαὶ πᾶν Σουλ-
λαὶ Λέξεων, καὶ Λόγων.

ἡ ἐστὶ μέρος ἐλάχιστον φωνῆς ἀδιαίρετον.

Γράμματα εἰκοσιτέσσαρα: α, β, γ, δ, ε,

ζ, η, θ, ι, κ, λ, μ, ν, ξ, ο, π, ρ, σ, τ, υ,

φ, ψ. Τούτων, Φωνήεντα μὲν, ἑπτὰ: α,

β, γ, δ, ε, ζ, η, θ. Σύμφωνα δὲ δεκαεπτὰ: β,

γ, δ, ε, ζ, η, θ, ι, κ, λ, μ, ν, ξ, π, ρ, σ, τ, φ,

ψ. Δὲ Φωνήεντων, Μακρὰ μὲν δύο: η, και

ο. Βραχέα δὲ δύο: ε, ι. Ἡ

ἰσχρονα δὲ, τρία: α, ι, υ. Ἐξ ὧν Δί-
αυρος, μὲν ἑξ γίνονται: αι, αυ, ει,

ου* καταχρηστικῶς δὲ, τέσσαρες: α, η,

ο, υ. Ἡ

Συμφώνων, Ἡμίφωνα μὲν, ὀκτὰ: ζ,

θ, ρ, σ, τ, φ, ψ.

Λασκ.

ξ, ι, λ, μ, ν, ρ, σ. Ὡν Διπλᾶ μὲν, τρία: ζ, ξ, ψ. Ἀμετάβολα δὲ, τέσσαρα: λ, μ, ν, ρ. Ἀφωνα δὲ ἐννέα: β, γ, δ, κ, π, τ, θ, φ, χ. Ὡν Ψιλὰ, μὲν, τρία: κ, π, τ. Δασέα δὲ, τρία: θ, φ, χ. Μέσα δὲ τρία: β, γ, δ.

Ἐκ τῶν διηρημένων δὲ τῶνδε Γραμμάτων, αἱ Συλλαβαὶ γίνονται· οἷον, Πε· ὅθεν αἱ Λέξεις· οἷον, Πέτρος· ἐξ ὧν ὁ Λόγος· οἷον, ὁ Πέτρος ἀγαγινώσκει.

Συλλαβὴ ἐστὶ σύλληψις ἐλάχιστον δύο Γραμμάτων. Καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ Φωνήεντα Συλλαβαὶ λέγονται. Διαιρεῖται δὲ ἡ Συλλαβὴ εἰς τρία; εἰς Μικράν· οἷον, Ἡρώς· εἰς Βραχεῖαν· οἷον, Λόγος· εἰς Κοινὴν· οἷον, Ἄρης.

Λέξις ἐστὶ μέρος ἐλάχιστον πῦ συντακτικοῦ Λόγου διαιρετικόν.

Λόγος ἐστὶ Λέξεων σύνθεσις, διάνοιαν αὐτοτελῆ δηλοῦσα. Τούτου δὲ μέρη, ὅστωι: Ὄνομα, Ρῆμα, Μετοχή, Ἄρθρον, Ἀντωνυμία, Πρόθεσις, Ἐπίρρημα, Σύνδεσμος. Τούτων Κλιτὰ μὲν πέντε: Ὄνομα, Ρῆμα, Μετοχή, Ἄρθρον, Ἀντωνυμία. Ἀκλιτὰ δὲ, τρία: Πρόθεσις, Ἐπίρρημα, Σύνδεσμος.

Ὄνομα ἐστὶ μέρος Λόγου κλιτὸν, οὐσίαν ἰδίαν, ἢ κοινὴν σημαίνον. Παρίπονται δὲ αὐτῷ πέντε: Γένος, Εἶδος, Σχῆμα, Ἀριθμὸς, Πτώσις.

Γένος μὲν εἰς πέντε: Ἀρσενικόν, οἷον, Ὁ ἀγαθός· Θηλυκόν, οἷον, Ἡ ἀγαθὴ· Οὐδέτερον, οἷον, Τὸ ἀγαθόν· Κοινόν, οἷον, Ὁ καὶ ἡ ἀνδραπας· Ἐπίκοινον, οἷον, Ὁ ἀπὸς, καὶ ἡ χελιδών· ὅπερ μὴ φανῇ καὶ ἐν Ἄρθρῳ Ἀρσενικῷ, ἢ Θηλυκῷ ὅλοισι τὰ δύο Γένη.

Ἐῖδη δὲ δύο: Πρωτότυπον, οἶον, μέγας· Παράγωγον, οἶον, μείζων.

Σχήματα δὲ, τρία: Ἀπλοῦι, οἶον, Ἴππος· Σύνθετον, οἶον, Φίλιππος· Παρασύνθετον, οἶον, Φιλιππογεῖης.

Ἀριθμοὶ δὲ, τρεῖς: Ἐπικός, οἶον, ὁ ἀγαθός· Δυϊκός, οἶον, τὰ ἀγαθὰ· Πληθυντικός, οἶον, οἱ ἀγαθοί.

Πτώσεις δὲ πέντε: Οἰομαστική, Γενική, Δοτική, Αἰτιατική, καὶ Κλητική· ὧν Ὁρθαὶ καὶ Ευθεῖαι, δύο καλοῦνται, Οἰομαστική, καὶ Κλητική· ὁρθαίς γὰρ ἰσπόμεναι, ὁρθὴν τὴν οὐσίαν σημαίνουσιν· αἱ ἄλλαι δὲ Πλάγαι.

Προσῳδία ἐστὶ τέλιος φωνῆς ἐγγραμμάτου. Εἰσὶ δὲ Προσῳδαὶ δέκα, καὶ διαιροῦνται: εἰς Τόνους, Πνεύματα, Πάση, καὶ Χρόνους.

Τόνοι εἰσὶ τρεῖς: Ὀξεῖα, Βαρεῖα, Περισπαμένη· Πνεύματα, δύο. Δασεῖα, καὶ Ψιλή· Πάση τρία: Ἀπόστροφος, Ὑγὴν, καὶ Ὑποδιαστολή· Χρόνοι εἰσὶ δύο, ὁ μακρὸς, καὶ ὁ βραχύς.

ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΟΥ.

Ἄρθρον ἐστὶ μέρος Λόγου Κλιτῆ, προτάσσοντος τῆς Κλίσεως τῶν Ὀνομάτων, καὶ ὑποτασσόμενον. Τούτου δὲ τὰ μὲν Προτακτικά· οἶον, Ὁ, Ἡ, Τό· τὰ δὲ Ὑποτακτικά· οἶον, Ὁς, Ἡ, Ο· Παρέπονται δὲ αὐτῷ τρία, Γένος, Ἀριθμός, καὶ Πτώσις.

Ἄρθρα Προτακτικά ὁρσετικά.

Ἀριθμός Ἐπικός. Ἡ Οἰομαστική, ὁ· Ἡ Γενική, τοῦ· Ἡ Δοτική, τῷ· Ἡ Αἰτιατική, τόν.

Δουικός. Ἡ Ὀνομαστική, καὶ Αἰτιατική, τῶ.
ἡ Γενική, καὶ Δοτική, πῶν.

Πληθυντικός. Ἡ Ὀνομαστική, οἱ. ἡ Γενική,
τῶν. ἡ Δοτική, τοῖς. ἡ Αἰτιατική, τοῖς.

Ἀρθρα Θηλυκά.

Ἑνικ. Ὀν. ἡ Γεν. πῆς. Δοτ. τῇ. Αἰτ. πῆν.

Δουικ. Ὀν. καὶ Αἰτ. τῶ. Γεν. καὶ Δοτ. ταῖν.

Πληθ. Ὀν. αἱ. Γεν. πῶν. Δοτ. ταῖς. Αἰτ. ταῖς.

Ἀρθρα Οὐδέτερα.

Ἑνικ. Ὀν. Τό. Γεν. τοῦ. Δοτ. τῷ. Αἰτ. τό.

Δουικ. Ὀν. καὶ Αἰτ. τῶ. Γεν. καὶ Δοτ. πῶν.

Πληθ. Ὀν. τὰ. Γεν. τῶν. Δοτ. πῖς. Αἰτ. τὰ.

Ἀρθρα Ὑποκτικὰ, Ἀρσενικά.

Ἑνικ. Ὀν. Ὁς. Γεν. οὗ. Δοτ. ᾧ. Αἰτ. ὄν.

Δουικ. Ὀν. καὶ Αἰτ. ᾧ. Γεν. καὶ Δοτ. οἷν.

Πληθ. Ὀν. οἱ. Γεν. ὧν. Δοτ. οἷς. Αἰτ. οὖς.

Θηλυκά.

Ἑνικ. Ὀν. Ἡ. Γεν. ἥς. Δοτ. ῇ. Αἰτ. ἥν.

Δουικ. Ὀν. καὶ Αἰτ. ᾧ. Γεν. καὶ Δοτ. αἷν.

Πληθ. Ὀν. αἱ. Γεν. ὧν. Δοτ. αἷς. Αἰτ. αἷς.

Οὐδέτερα.

Ἑνικ. Ὀν. Ὁ. Γεν. οὗ. Δοτ. ᾧ. Αἰτ. ὄ.

Δουικ. Ὀν. καὶ Αἰτ. ᾧ. Γεν. καὶ Δοτ. οἷν.

Πληθ. Ὀν. ὁ. Γεν. ὧν. Δοτ. οἷς. Αἰτ. ὁ.

Κλιτικὴν δὲ οὐδεμίαν τὸ Ἀρθρον ἔχει· τὸ γὰρ,
ᾧ, Ἐπὶ ῥήματι ἐστὶ κλιτικόν.

Περὶ Διαρέσεως τῶν Ὀνομάτων.

Τῶν Ὀνομάτων, τὰ μὲν κλίνονται Ἰσοσυλλά-
βως, οἷον, Αἰεΐας, Αἰεΐου· τὰ δὲ Περιττασυλ-
λάβως, οἷον, Αἴας, Αἴαντος. Καὶ τὰ μὲν Ἰσο-
συλλάβως κλίνονται πετραχῶς, τὰ δὲ Περιττασυλ-
λάβως μονάχως· οἷον καὶ πάντα Κλίσεις εἰσὶν· ὧν

ἡ μὲν, Πρώτη καλεῖται· ἡ δὲ, Δευτέρα· ἡ δὲ, Τρίτη· ἡ δὲ, Τετάρτη· ἡ δὲ, Πέμπτη Περιτο-
σύλλαβος.

κ.

ΠΡΩΤΗ ΚΛΙΣΙΣ.

Πρώτη Κλίσις πῶν Τροσυλλάβων ἐστίν, Ἀρτε-
ρικῶν Ὀνομάτων εἰς ας, ληγόντων, καὶ εἰς ης,
Ἀρτερικῶν, καὶ Κοριῶν· ὧν ἡ Γενική εἰς ου,
λήγει· ἡ Δοτική εἰς α, ἢ εἰς η, κατὰ τὸ Φωνῆεν τῆς
Ὀνομαστικῆς· ἡ Αἰτιατική εἰς ν, μετὰ τοῦ Φωνή-
ετος τῆς Ὀνομαστικῆς.

Ἐν. Ἡ Ὀνομ. ὁ Αἰνείας, ἡ Γεν. τοῦ Αἰνείου,
ἡ Δοτ. τῷ Αἰνείᾳ, ἡ Αἰτιατ. τὸν Αἰνείαν, ἡ Κλητ.
ὦ Αἰνεία Κοινῶς, καὶ ὦ Αἰνείας Ἀττικῶς. Δυσ-
κός. Ἡ Ὀνομ. καὶ Αἰτιατ. τῷ Αἰνείᾳ, ἡ Γεν. καὶ
Δοτ. πῶν Αἰνείων, ἡ Κλητ. ὦ Αἰνεία. Πληθυσ.
Ἡ Ὀνομ. οἱ Αἰνείαι, ἡ Γεν. πῶν Αἰνείων, ἡ Δοτ.
τοῖς Αἰνείαις, ἡ Αἰτιατ. τοὺς Αἰνείας, ἡ Κλητ. ὦ
Αἰνείαι.

Εξαιρεῖται. Ὁ Λουκάς, τοῦ Λουκά, τῷ Λουκᾷ,
τὸν Λουκᾶν, ὦ Λουκᾶ. Ὡσαύτως ὁ Θωμᾶς, ὁ Κου-
μάς, ἅτινα φυλάττουσι τὸ α, ἐν ὅλῳ τῷ ἐνικῷ
ἀριθμῷ.

Ἐν. Ὁν. Ὁ Χρῆσις, Γεν. τοῦ Χρύσου, Δοτ. τῷ
Χρῆσι, Αἰτ. τὸν Χοῦσιν, Κλητ. ὦ Χρῆσι Κοι-
νῶς, καὶ ὦ Χρύσις Ἀττικῶς. Δυσκ. Ὁν. καὶ Αἰτ.
Τῷ Χρύσα, Γεν. καὶ Δοτ. πῶν Χρύσων, Κλ. ὦ
Χρῆσα. Πληθ. Ὀνομ. Οἱ Χρύσαι, Γεν. πῶν Χρύ-
σων Δοτ. τοῖς Χρύσαις, Αἰτ. τοὺς Χρύσας, Κλητ.
ὦ Χρύσαι.

Ἐν. Ὁν. Ὁ καὶ ἡ ληστὴς, Γεν. τοῦ καὶ τῆς λη-

στοῦ, Δοτ. τῇ καὶ τῇ ληστῇ, Αἰτ. π
ληστὴν, Κλητ. ὦ ληστὰ. Δυϊκ. Ὀν. κ
καὶ πὲ ληστὰ, Γεν. καὶ Δοτ. πῶν καὶ τα
Κλ. ὦ ληστὰ. Πληθ. Ὀν. Οἱ καὶ
Γεν. πῶν ληστῶν, Δοτ. πῶς καὶ παῖς λη
τοὺς καὶ τὰς ληστὰς, Κλητ. ὦ ληστα

Ὡσαύτως, κλιεῖς. Ο' μαθητής.
Ο' μεσσίας. Ο' σιτομέτρης.
Ο' ἐγκρυφίας. Ο' προφήτης.
Ο' ταμίας. Ο' ἱπποπόλη.
Ο' ἀγχίσης. Ο' οἰκοτρίβης.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΛΙΣ

Δευτέρα Κλίσις πῶν Ἰσοσυλλάβων
ληκῶν Ὀνομάτων, εἰς α, καὶ εἰς η, λη
ἢ Γενική εἰς ης, ἢ Δοτική εἰς η, ἢ Αἰ
μετὰ τοῦ Φωνήεντος τῆς Ὀνομαστικ

Ἐν. Ὀνομ. Ἡ μούσα, Γεν. τῆς μου
τῇ μούσῃ, Αἰτ. τὴν μούσαν, Κλητ.
Δυϊκ. Ὀνομ. καὶ Αἰτιατ. Τὰ μούσα
Δοτ. ταῖν μούσαιν, Κλητ. ὦ μούσα. Γ
Αἰ μούσαι, Γεν. πῶν μουσαῖν, Δοτ. ταῖ
Αἰτ. πὰς μούσας, Κλητ. ὦ μούσαι.

Ἐν. Ὀν. Ἡ τιμὴ, Γεν. τῆς τιμῆς, Δ
Αἰτ. τὴν τιμὴν, Κλ. ὦ τιμῇ. Δυϊκ. Ὀ
τὰ τιμὰ, Γεν. καὶ Δοτ. ταῖν τιμαῖν. Κ
μά. Πληθ. Ὀν. Αἱ τιμαί, Γεν. πῶν τ
ταῖς τιμαῖς Αἰτ. πὰς τιμὰς, Κλ. ὦ τι

Ὡσαύτως κλιεῖς: ἡ δόξ, ἡ σελήνη
ἡ ἀκαιοθ, ἡ χαρὰ, ἡ Λύδα, ἡ μάχα
φία, ἡ βιβλιοθήκη, ἡ θάλασσα.

Σημείωσαι, ὅτι μέγα τὰ εἰς α μακρὸν, καὶ εἰς α καθαρόν, εἰς ρα, καὶ εἰς δα, καὶ εἰς θα, λήγοντα ὀνόματα Φιλικὰ, φυλάττουσι τὸ α ἐπὶ τῆς Γενικῆς καὶ Δοτικῆς· οἶον, Ἀθηνᾶ, Ἀθηνᾶς, Ἀθηνᾶ. μαῖα, μαίας, μαῖα. ἡμέρα, ἡμέρας, ἡμέρα. Λήδα, Λήδας, Λήδα. Μάρθα, Μάρθας, Μάρθα. Τὰ δὲ ἄλλα πάντα τρέπουσι τὸ α εἰς η, ἐπὶ τῆς Γενικῆς καὶ Δοτικῆς· οἶον, μούσα, μούσης, μούση· δίψα, δίψης, δίψη· πείνα, πείνης, πείνη.

ΤΡΙΤΗ ΚΛΙΣΙΣ.

Τρίτη Κλίσις πῶν Ἰσοσυλλάβων ἐστίν, Ἀρσενικῶν, καὶ Θηλυκῶν, Κοινῶν καὶ Ἐπικοίτων Ὀνομάτων, Λαγόντων εἰς ος, καὶ Οὐδετέρων εἰς ον· ὧν ἡ Γενικὴ εἰς ου. ἡ Δοτικὴ εἰς ω. ἡ Αἰτιατικὴ εἰς ον.

Ἐν. Ὀν. Ὁ λόγος, Γεν. τοῦ λόγου, Δοτ. τῷ λόγῳ, Αἰτ. πῶν λόγων, Κλ. ὃ λόγος Κοινῶς, καὶ ὃ λόγος Ἀττικῶς. Δυϊκ. Ὀνομ. καὶ Αἰτ. Τῷ λόγῳ, Γεν. καὶ Δοτ. πῶν λόγων, Κλ. ὃ λόγος. Πλ. Ὀν. Οἱ λόγοι, Γεν. πῶν λόγων, Δοτικ. τοῖς λόγοις, Αἰτ. τοὺς λόγους, Κλ. ὃ λόγοι.

Ἐν. Ὀνομ. Ἡ ὁδός, Γεν. τῆς ὁδοῦ, Δοτ. τῇ ὁδῷ, Αἰτ. πῶν ὁδῶν, Κλ. ὃ ὁδὲ Κοινῶς, καὶ ὃ ὁδὲ Ἀττικῶς. Δυϊκ. Ὀνομ. καὶ Αἰτ. Τῇ ὁδῷ, Γεν. καὶ Δοτ. πῶν ὁδοῦν, Κλ. ὃ ὁδῶ. Πλ. Ὀνομ. Δι' ὁδοί, Γεν. πῶν ὁδῶν, Δοτ. ταῖς ὁδοῖς, Αἰτ. πῆς ὁδοῦς, Κλ. ὃ ὁδοί.

Ἐν Ὀνομ. Ὁ καὶ ἡ ἀνθρώπος, Γεν. τοῦ καὶ τῆς ἀνθρώπου, Δοτικ. τῷ καὶ τῇ ἀνθρώπῳ, Αἰτ.

τόν καὶ τὴν ἀνθρωπον, Κλητ. ὦ ἀνθρώπε, καὶ ὦ ἀν-
 θρωπος. Δυϊκ. Ὀνομ. καὶ Αἷτ. τῷ καὶ τὰ ἀνθρώ-
 πω, Γενικ. καὶ Δοτικ. τὸν καὶ ταῖν ἀνθρώπων,
 Κλ. ὦ ἀνθρώπω. Πλ. Ὀν. οἱ καὶ αἱ ἀνθρωποι,
 Γεν. τῶν ἀνθρώπων, Δοτικ. τοῖς καὶ ταῖς ἀνθρώποις,
 Αἷτιατ. τοὺς καὶ τὰς ἀνθρώπους, Κλ. ὦ ἀνθρωποι.

Ἐν. Ὀι. Ὁ ἀέτῃς, Γεν. τῷ ἀέτοῦ, Δοτ. τῷ
 ἀέτῳ, Αἷτ. τὴν ἀέτοῦ, Κλ. ὦ ἀετέ. Δυϊκ. Ὀνομ.
 καὶ Αἷτ. τῷ ἀετῷ. Γεν. καὶ Δοτ. τὸν ἀέτοιν, Κλ.
 ὦ ἀετῷ. Πλ. Ὀν. οἱ ἀετοί. Γεν. τῶν ἀετῶν, Δοτ.
 τοῖς ἀεταῖς, Αἷτ. τοὺς ἀετούς, Κλ. ὦ ἀετοί.

Ἐν. Ὀν. Τὸ ξύλον, τῷ ξύλου, τῷ ξύλῳ, τὸ
 ξύλον, ὦ ξύλον. Δυϊκ. Τῷ ξύλῳ, τὸν ξύλῳιν.
 ὦ ξύλῳ. Πλ. Τὰ ξύλα, τῶν ξύλων, τοῖς ξύλοις,
 τὰ ξύλα, ὦ ξύλα.

Σημείωσαι δὲ, ὅτι ἐν τοῖς Οὐδετέροις Ὀνόμασι
 τρεῖς Πτώσεις εἰσὶν ὅμοιαι ἐν παντὶ Ἀριθμῷ: Ο-
 νομαστική, Αἷτιατική, καὶ Κλητική.

Ὡσαύτως κλινεῖς ὁ θυμός, ὁ φόβος, ὁ καὶ ἡ
 ἔνδοξος, ἡ παρθένος, ἡ σύνοδος, τὸ ἔργον, τὸ
 παιδίον.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΛΙΣΙΣ.

Τετάρτη Κλίσις τῶν Ἰσοσυλλάβων ἐστίν, Ἀρ-
 σενικῶν, καὶ Θηλυκῶν, Κοινῶν, καὶ Ἐπικοίναν Ὀ-
 νομάτων Ἀττικῶν, ληγόντων εἰς ὤς, καὶ Οὐδετέ-
 ρων εἰς ὦν ὧν ἡ Γενική εἰς ὦ. ἡ Δοτική εἰς ὦν
 ἡ Αἷτιατική εἰς ὦν.

Ἐν. Ὁ Μενέλαος, Γεν. τοῦ Μενέλεω. Δοτ. τῷ
 Μενέλεω, Αἷτ. τὸν Μενέλεω, Κλ. ὦ Μενέλεω.
 Δυϊκ. Τῷ Μενέλεω, τὸν Μενέλεω, ὦ Μενέλεω.

Πλ. Οἱ Μενέλεω, πῶν Μενέλεων, τοῖς Μενέλεως, τοὺς Μενέλεως, ὦ Μενέλεω.

Ἐν. Ἡ ἄλως, τῆς ἄλω, τῇ ἄλω, τὴν ἄλω, ὦ ἄλως. Δυῖκ. Τὰ ἄλω, ταῖν ἄλων, ὦ ἄλω. Πλ. Αἱ ἄλω, πῶν ἄλων, ταῖς ἄλως, τὰς ἄλως, ὦ ἄλω.

Ἐν. Ὁ καὶ ἡ εὐγεως, τοῦ καὶ τῆς εὐγεω, τῷ καὶ τῇ εὐγεω, πῶν καὶ τὴν εὐγεων, ὦ εὐγεως. Δυῖκ. πὼ καὶ τὰ εὐγεω, πῶν καὶ ταῖν εὐγεων, ὦ εὐγεω. Πλ. οἱ καὶ αἱ εὐγεω, πῶν εὐγεων, τοῖς καὶ ταῖς εὐγεως, τοὺς καὶ τὰς εὐγεως, ὦ εὐγεω.

Ἐν. Τὸ εὐγεων, τοῦ εὐγεω, τῷ εὐγεω, τὸ εὐγεων, ὦ εὐγεων. Δυῖκ. Τὸ εὐγεω, τοῖν εὐγεων, ὦ εὐγεω. Πλ. Τὰ εὐγεω, τῶν εὐγεων, τοῖς εὐγεως, τὰ εὐγεω, ὦ εὐγεω.

Ῥσαύπος, ὁ ἰεὺς, ὁ ἀεὺς, ὁ Νικόλεως, ὁ καὶ ἡ βαθύγεως, ὁ καὶ ἡ δίκηρεως, τὸ ἀνώγειον, τὸ ἀνάπλεον.

ΠΕΜΠΤΗ ΚΛΙΣΙΣ.

Πέμπτη Κλίσις ἐστὶ πάντων πῶν Περιττοβάλλοντων ὀνομάτων Ἀρσενικῶν, καὶ Θηλυκῶν, καὶ Οὐδετέρων, Κοιτῶν, καὶ Ἐπικοίνων, διαφόρους καταλήξεις ἐχόντων· ὧν ἡ Γενικὴ εἰς ος. ἡ Δative εἰς ι. ἡ Αἰτιατικὴ εἰς α.

Ἐν Ὁ Αἶας, τοῦ Αἴαντος τῷ Αἴαντι, πῶν Αἴαντων, ὦ Αἴαν Κοινῶς, καὶ ὦ Αἶας, Ἀττικῶς. Δυῖκ. Τὸ Αἴαντε, τοῖν Αἴαντων, ὦ Αἴαντε. Πλ. Οἱ Αἴαντες, τῶν Αἰάντων, πῖς Αἴαςι, τοὺς Αἴαντας, ὦ Αἴαντες.

Ἐν. Ἡ τρυγῶν, τῆς τρυγόσις, τῇ τρυγῶν, τὴν

τρυγόνᾳ, ὃ τρυγών. Δυῖκ. Τὰ τρυγόνε, ταῖν τρυγόνοιιν, ὃ τρυγόνε. Πλ. Αἱ τρυγόνες, πῶν τρυγόνων, ταῖς τρυγόσι, τὰς τρυγόνας, ὃ τρυγόνες.

Εν. Τὸ βήμα, πὺ βήματος, τῷ βήματι, τὸ βῆμα, ὃ βῆμα. Δυῖκ. Τὸ βήματε, τοῖν βημάτοιιν, ὃ βήματε. Πλ. Τὰ βήματα, τῶν βημάτων, ποῖς βήμασι, τὰ βήματα ὃ βήματα.

Οἱ καὶ ἡ φιλόπολις, τοῦ καὶ τῆς φιλοπόλιδος.
Οἱ κόραξ, τοῦ κόρακος.

ΚΑΤΑΛΗΞΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Τῶν Ὀνομάτων τῆς Πέμπτης Κλίσεως.

ΑΡΣΕΝΙΚΑ.

Οἱ Θόας, τοῦ Θόαντος, τῷ Θόαντι, πὺν Θόαντα, ὃ Θόαν, καὶ ὃ Θόας.

Οἱ Λάχης, πὺ Λάχηςτος, τῷ Λάχῃτι, πὺν Λάχῃτα, ὃ Λάχης.

Οἱ Πάρις, τοῦ Πάριδος, τῷ Πάριδι, πὺν Πάριδα, καὶ Πάριν, ὃ Πάρι, καὶ ὃ Πάρις.

Οἱ χαρίεις, τοῦ χαρίεντος, τῷ χαρίεντι, πὺν χαρίεντα, ὃ χαρίει, ὃ χαρίεις, καὶ ὃ χαρίεν.

Οἱ ὠκύς, τοῦ ὠκέος, τῷ ὠκέϊ, καὶ ὠκεῖ, πὺν ὠκία, καὶ ὠκύν, ὃ ὠκὺ, καὶ ὃ ὠκύς.

Οἱ βότρυς, τοῦ βότρυος, τῷ βότρυϊ, πὺν βότρυα.

Οἱ βοῦς, τοῦ βοός, τῷ βοῖ, πὺν βόα, καὶ βουν, ὃ βοῦς.

Οἱ ἰδρῶς, τοῦ ἰδρώτος, τῷ ἰδρῶτι, πὺν ἰδρῶτα.

Οἱ ἥρως, τοῦ ἥρωος, τῷ ἥρωϊ, πὺν ἥρωα, ὃ ἥρως.

Οἱ ἄλς, τοῦ ἄλός, τῷ ἄλι, πὺν ἄλα, ὃ ἄλς.

- Ο' τίρυνς, τοῦ τίρυνθος, τῷ τίρυνθι, τὸν τίρυνθα.
 Ο' παιᾶν, τῷ παιάνος, τῷ παιᾶνι, τὸν παιᾶνα.
 Ο' ποιμήν, τῷ ποιμένος, τῷ ποιμένι, τὸν ποιμένα.
 Ο' Ἕλλην, τῷ Ἕλληνας, τῷ Ἕλληνι, τὸν Ἕλληνα.
 Ο' δελφίν, τῷ δελφίνος, τῷ δελφίνι, τὸν δελφίνα.
 Ο' φόρκυν, τοῦ φόρκυνος, τῷ φόρκυι, τὸν φόρ-
 κυνα.
 Ο' Θέων, τοῦ Θέωνος, τῷ Θέωνι, τὸν Θέωνα, ὡς
 Θέων.
 Ο' Ξινοφῶν, τοῦ Ξινοφώντος, τῷ Ξινοφῶντι.
 Ο' θάραξ, τοῦ θάρακος, τῷ θάρακι, τὸν θάρακα.
 Ο' ἄρπαξ, τοῦ ἄρπαγος.
 Ο' μύρμηξ, τοῦ μύρμηκος.
 Ο' βουπλήξ, τοῦ βουπλήγος, τῷ βουπλήγι.
 Ο' πέρδιξ, τοῦ πέρδικος.
 Ο' δοίδυξ, τοῦ δοίδυκος, τῷ δοίδυκι.
 Ο' πτώξ, τοῦ πτωκός, τῷ πτωκί, τὸν πτώκα.
 Ο' λουτήρ, τοῦ λουτήρος, τῷ λουτήρι, τὸν λουτήρα.
 Ο' αἰθήρ, τοῦ αἰθέρος.
 Ο' Ἴβηρ, τοῦ Ἴβηρας, τῷ Ἴβηρι.
 Ο' Νέστωρ, τῷ Νέστωρος, τῷ Νέστωρι, τὸν Νέστορα.
 Ο' Ἄραφ, τοῦ Ἄραβος.
 Ο' Λίβ, τοῦ Λιβός, τῷ Λιβί.
 Ο' μέροφ, τοῦ μέροπος, τῷ μέροπι.
 Ο' Κύκλωφ, τοῦ Κύκλωπος, τῷ Κύκλωπι, τὸν
 Κύκλωπα, ὡς Κυκλωφ.

Θ Η Λ Υ Κ Α.

- Η' Ἀκράγας, τῆς Ἀκράγαντος, τῇ Ἀκράγατι,
 τὴν Ἀκράγατα.
 Η' Τροιζήν, τῆς Τροιζήνης, τῇ Τροιζήνι.

- Η Σαλαμίν, τῆς Σαλαμίνος, τῇ Σαλαμῖνι.
 Η Γόρτυρ, τῆς Γόρτυνος, τῇ Γόρτυρι, τὴν Γόρτυνα.
 Η τρήρων, τῆς τρήρωνος, τῇ τρήραινι.
 Η ἀηδών, τῆς ἀηδότος, τῇ ἀηδόνι, τὴν ἀηδόνα.
 Η αὔλαξ, τῆς αὔλακος, τῇ αὔλακι, τὴν αὔλακα.
 Η χάληξ, τῆς χάληκος, τῇ χάληκι.
 Η ἀλώπηξ, τῆς ἀλώπεκος, τῇ ἀλώπεκι.
 Η κύλιξ, τῆς κύλικος, τῇ κύλικι.
 Η μαστίξ, τῆς μαστιγος, τῇ μαστιγι.
 Η φλόξ, τῆς φλογός, τῇ φλογί.
 Η ἀντυξ, τῆς ἀντυγος, τῇ ἀντυγι.
 Η δάμαρ, τῆς δάμαρτος, τῇ δάμαρτι.
 Η χεῖρ, τῆς χειρός, τῇ χειρί, τὴν χεῖρα.
 Η μήτηρ, τῆς μητέρος καὶ μητρός, τῇ μητέρι καὶ
 μητρί, τὴν μητέρα, αἱ μητερ.
 Η λαμπάς, τῆς λαμπάδος, τῇ λαμπάδι.
 Η δαῖς, τῆς δαιτός.
 Ο καὶ ἡ παῖς, τοῦ καὶ τῆς παιδός.
 Η φιλότης, τῆς φιλότητος, τῇ φιλότητι.
 Η μήνις, τῆς μήνιδος, τῇ μήνιδι, τὴν μήνιδα,
 καὶ μήνιν.
 Η κόρις, τῆς κόριος, τῇ κόριι.
 Η κλείς, τῆς κλειδός, τῇ κλειδί, τὴν κλειδα, καὶ
 κλεῖν.
 Η χλαμύς, τῆς χλαμύδος, τῇ χλαμύδι.
 Η ἐρινύς, τῆς ἐρινύος, τῇ ἐρινυῖ.
 Η γένυς, τῆς γένυος, τῇ γένυι.
 Η ἄλς, τῆς ἁλός.
 Η τίρυς, τῆς τίρυδος.
 Η ὄψ, τῆς ὀπός.
 Η φλέψ, τῆς φλεβός, τῇ φλεβί.

ΟΥΔΕΤΕΡΑ.

Τὸ βῆμα, τῷ βήματος, τῷ βήματι, τὸ βῆμα,
 Τὸ μέλι, τῷ μέλιτος, τῷ μέλιτι.
 Τὸ πῶϋ, τῷ πάεος, τῷ πῶϊ.
 Τὸ δόρυ, τῷ δόρυος, τῷ δουρί.
 Τὸ παῶ, τῷ παντός, τῷ παντί.
 Τὸ μέλαν, τῷ μέλανος.
 Τὸ χαρίεν, τῷ χαρίεντος.
 Τὸ τιθέν, τῷ τιθέντος.
 Τὸ τυποῦν, τῷ τυποῦντος.
 Τὸ ζευγνύν, τῷ ζευγνύντος.
 Τὸ μεῖζον, τῷ μεῖζονος.
 Τὸ εὐδαιμον, τῷ εὐδαίμονος.
 Τὸ δέλεαρ, τῷ δελέατος.
 Τὸ ἦπαρ, τῷ ἥπατος.
 Τὸ νέκταρ, τῷ νέκταρρος.
 Τὸ κῆρ, τῷ κηρός.
 Τὸ πῦρ, τῷ πυρός.
 Τὸ ἔλωρ, τῷ ἔλωρος.
 Τὸ ὕδωρ, τῷ ὕδατος.
 Τὸ ἦτορ, τῷ ἥτορος.
 Τὸ ἄλας, τῷ ἄλατος.
 Τὸ σπαῖς, τῷ σπαιτός.
 Τὸ τεῖχος, τῷ τείχεος.
 Τὸ τετυφός, τῷ τετυφότης.
 Τὸ φῶς, τῷ φωτός.

Καὶ πάντα μὲν περὶ τῶν Ἀπλῶν Κλίσεων.
 Νῦν δὲ περὶ τῶν Συνηρημένων λέγομεν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΩΝ ΚΛΙΣΕΩΝ.

Εἰσὶ καὶ ἄλλαι πέντε Κλίσεις, Συνηρημέναι καλούμεναι, ἀπὸ τῆς Πέμπτης Κλίσεως, κατὰ Συναιρέσιν καὶ Κράσιν γινόμεναι.

Συναίρεσις μὲν ἐστὶ, δύο Φωνηέντων φυλαττομένων Συναλοιφή· οἶον, Δημοσθένει, εἰ. Κράσις δὲ, δύο Φωνηέντων ἀλλοιουμένων Συναλοιφή· οἶον, Δημοσθέnea, η. ἢ τοῦ ἐνός, οἶον, Δημοσθέneος, ους.

ΠΡΩΤΗ ΚΛΙΣΙΣ.

Πρώτη Κλίσις τῶν Συνηρημένων ἐστὶν, Ἀρσηνικῶν, Θηλυκῶν καὶ Κοικῶν Ὀνομάτων, ληγόντων εἰς ης, καὶ ἑτετέρων εἰς ες, καὶ εἰς ος· ὧν ἡ Γενικὴ διὰ τοῦ εος οὔσα Ἰωνικῶς, εἰς ους Κοικῶς κινᾶται.

Ἐν. Ὁ Δημοσθένης· τὸ Δημοσθέneος, Δημοσθέneους· τῷ Δημοσθένει, Δημοσθέnei· τὸν Δημοσθέnea, Δημοσθέni· ὃ Δημοσθέnees, καὶ ὃ Δημοσθένης. Δυϊκ. Τῷ Δημοσθέnee, Δημοσθέni· τοῖν Δημοσθέnoιν, Δημοσθέnoϊν· ὃ Δημοσθέnees, Δημοσθέni. Πλ. Οἱ Δημοσθέnees, Δημοσθέneis· τῶν Δημοσθέneων, Δημοσθέnῶν· τῖς Δημοσθέnees, μότως· τοὺς Δημοσθέneas, Δημοσθέneis· ὃ Δημοσθέnees, Δημοσθέneis.

Ἐν. Ἡ τριήρης, τῆς τριήρεος, ρους· τῇ τριήρει, ρει· τὴν τριήρα, ρη· ὃ τριήρες. Δυϊκ. τῷ τριήree, ρη· ταῖν τριήreοιν, ροῖν· ὃ τριήree, ρη. Πλ. αἱ τριήrees, ρεις· τῶν τριήreῶν, ρῶν· ταῖς

ιήρεσι, μόνως. πῶς τριήρεας, ρεις, ὧ τριήρες,
ς.

Ερ. Ὁ καὶ ἡ ἀληθής· τοῦ καὶ τῆς ἀληθείας, θῆς.
ὦ καὶ τῇ ἀληθείᾳ, θεῖ. πὺν καὶ πὺν ἀληθεία, θῆ.
ὅ ἀληθές, καὶ ὧ ἀληθής. Δυῖκ. Τῷ καὶ τῷ ἀλη-
θείᾳ, θῆ. πὺν καὶ ταῖν ἀληθείοιν, θοῖν. ὧ ἀλη-
θείᾳ, θῆ. Πλ. Οἱ καὶ αἱ ἀληθείες, θεῖς. πὺν ἀ-
ληθείων, θῶν. πῶς καὶ ταῖς ἀληθείσι· τοὺς καὶ
πῶς ἀληθείας, θεῖς. ὧ ἀληθείες, θεῖς.

Ερ. Τὸ ἀληθές. τοῦ ἀληθείος, θοῦς. τῷ ἀλη-
θείᾳ, θεῖ. πὸ ἀληθές. ὧ ἀληθές. Δυῖκ. Τῷ ἀλη-
θείᾳ, θῆ. πὺν ἀληθείοιν, θοῖν· ὧ ἀληθείᾳ, θῆ.
Πλ. Τὰ ἀληθεία, θῆ. πὺν ἀληθείων, θῶν· πῶς
ἀληθείσι. τὰ ἀληθεία, θῆ. ὧ ἀληθεία, θῆ.

Ερ. Τὸ πείχος. τοῦ πείχεος, χους. τῷ πείχεϊ,
χει. τὸ πείχος ὧ πείχος. Δυῖκ. Τῷ πείχε, χῆ.
πὺν πειχέοιν, χοῖν. ὧ πείχε, χῆ. Πλ. Τὰ πεί-
χεα, χῆ. πὺν πειχέων, χῶν. πῶς πείχεσι. τὰ πεί-
χεα, χῆ, ὧ πείχεα, χῆ.

Ὡσαύτως κλισεῖς, ὁ Σωσιγένης· ὁ καὶ ἡ εὐσεβής·
ἡ διήρης· τὸ ἵππομανεῖς· τὸ ἄλγος· τὸ μέρος.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΛΙΣΙΣ.

Δευτέρα Κλίσις πὺν Συνηρημένων ἐστίν, Ἀρ-
σενικῶν, καὶ Θηλυκῶν, καὶ Κοινῶν, καὶ Ἐπικοί-
των Ὀνομάτων, εἰς ἰς ληρόντων, καὶ Οὐδετέρων εἰς
ὧν ἡ Γενική διὰ τοῦ ἰος Κοινῶς, καὶ εὖς Ἰω-
νικῶς, καὶ εὖς Ἀττικῶς γίνεται.

Ερ. Ὁ ὄφις· τοῦ ὄφιος Κοινῶς, καὶ ὄφεος Ἰω-
νικῶς, καὶ ὄφιος Ἀττικῶς. τῷ ὄφει, φει, καὶ ὄφει,
φει· πὺν ὄφιν, μόνως. ὧ ὄφι Κοινῶς, καὶ ὧ ὄφιος

Ἀττικῶς. Δυῖκ. Τῷ ὄφειε, καὶ ὄφειε, φη. τοῖν ὄφίοιν, καὶ ὄφέοιν. καὶ ὄφειων. ὦ ὄφιε, καὶ ὦ ὄφεε, φη. Πλ. Οἱ ὄφιεσ, φιεσ, καὶ ὄφεεσ, φιεσ. πῶν ὄφίων, καὶ ὀφέων, καὶ ὄφειων. τοῖς ὄφισι, καὶ ὄφεσι. πρὸς ὄφιας, φιεσ, καὶ ὄφιας, φιεσ. ὦ ὄφιεσ, φιεσ καὶ ὦ ὄφεεσ, φιεσ.

Ἡ πόλις. Τῆς πόλιος Κοινῶς, καὶ πόλεος Ἰωνικῶς, καὶ πόλεως Ἀττικῶς· τῇ πόλει, λι, καὶ πόλει, λει· πῶν πόλιν, μόνως. ὦ πόλι, καὶ ὦ πόλις. Τὰ πόλιε, ὦ πόλεε, λη. ταῖν πολίον, καὶ πολίοιν, καὶ πόλεων. ὦ πόλιε, καὶ ὦ πόλεε, πόλη. Αἱ πολιεσ, λιεσ, καὶ πόλεεσ, λιεσ. πῶν πολίων, καὶ πολίων, καὶ πόλεων. ταῖς πόλισι, καὶ πόλεσι. τὰς πόλιας, πόλις, καὶ πόλεας, πόλις. ὦ πόλιεσ, ις, καὶ ὦ πόλεεσ, λιεσ.

Τὸ σιγήπι, τοῦ σιγήπιος Κοινῶς, καὶ σιγήπεος Ἰωνικῶς, καὶ σιγήπεως Ἀττικῶς. τῷ σιγήπῃ, πι, καὶ σιγήπεῖ, ει. τὸ σιγήπι. ὦ σιγήπι. Τῷ σιγήπιε, καὶ σιγήπεε, ει. τοῖν σιγήπιοιν, καὶ σιγήπεων, καὶ σιγήπεον. ὦ σιγήπιε, καὶ ὦ σιγήπεε, πη. Τὰ σιγήπια, πι, καὶ σιγήπεα, πη. πῶν σιγήπιων, καὶ σιγήπέων, καὶ σιγήπεων. τοῖς σιγήπισι, καὶ σιγήπεσι. τὰ σιγήπια, πη, καὶ σιγήπεα, πη. ὦ σιγήπια, πι. καὶ σιγήπεα, πη.

Σημείωσαι δὲ, ὅτι συναιρουμένης τῆς Γενικῆς Γενικῆς, ὥσπερ ἐπὶ τῆς Πρώτης Κλίσεως, συναιρεῖται καὶ ἡ Γενικὴ Δυϊκὴ, καὶ Πληθυντικὴ· ἐκείνης δὲ μὴ συναιρουμένης, ὥσπερ ἐπὶ τῆς Δευτέρας Κλίσεως, οὐδὲ αὐταὶ συναιροῦνται.

Ὡσαύτως, ὁ φίντις· ὁ καὶ ἡ νῆστις· ἡ γνώστις· ἡ ἀποκαλύψις· τὸ νῆστι.

ΤΡΙΤΗ ΚΛΙΣΙΣ.

Τρίτη Κλίσις τῶν Συνηρημένων, ἐστὶν Ἀρσενι-
ων Ὀνομάτων, εἰς εὖς ληγόντων, ὧν ἡ Γενικὴ
διὰ τῶς Κοινῶς, καὶ πος Ἰωνικῶς, καὶ εὖς Ἀτ-
τικῶς γίνεται.

Ὁ βασιλεύς· τοῦ βασιλείως Κοινῶς, καὶ βασι-
λεὺς Ἰωνικῶς, καὶ βασιλέως Ἀττικῶς· τῷ βασι-
λεῖ, λεῖ, καὶ βασιλῆϊ· πὺν βασιλέα, καὶ βασι-
λῆα· ὦ βασιλεῦ, καὶ ὦ βασιλεύς. Τὰ βασιλέε,
καὶ βασιλῆε, λῆ· πὺν βασιλέοιν, καὶ βασιλῆοιν·
ὦ βασιλέε, καὶ ὦ βασιλῆε, λῆ. Οἱ βασιλέες,
λεῖς, καὶ βασιλῆες· πὺν βασιλέων, καὶ βασιλῆων·
τοῖς βασιλεῦσι, καὶ βασιλῆσι· τοὺς βασιλέας,
λεῖς, καὶ βασιλῆας· ὦ βασιλέες, λεῖς, καὶ βασι-
λῆες.

Ὡσαύτως· ὁ κλοπεύς, ὁ πομεύς, ὁ φονεύς, ὁ
ἐρχιερεύς.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΛΙΣΙΣ.

Τετάρτη Κλίσις τῶν Συνηρημένων, ἐστὶ Ὀνυ-
κων Ὀνομάτων, εἰς ὦ, καὶ εἰς εὖς ληγόντων, ὧν
ἡ Γενικὴ διὰ οὖς οὔσα, εἰς οὖς κατὰ Κράσιν
γίνεται.

Ἡ Λητώ· τῆς Λητός, Λητοῦς· τῇ Λητοῖ, τοῖ·
πὺν Λητόα, τῶ· ὦ Λητοῖ. Τὰ Λητώ· ταῖν Λη-
τοῖν· ὦ Λητώ. Αἱ Λητοῖ· τῶν Λητῶν· ταῖς Λη-
τοῖς, τὰς Λητοῦς.

Ἡ αἰδώς· τῆς αἰδόος, δῶς· τῇ αἰδοῖ, δοῖ· τῇν
αἰδόα, δῶ· ὦ αἰδοῖ. Τὰ αἰδώ· ταῖν αἰδοῖν· ὦ

αἰδῶ. Αἱ αἰδοί· τῶν αἰδῶν· πᾶς αἰδοῖς· πᾶς αἰ-
 δούς· ὦ αἰδοί.

Ὡσαύτως, ἡ Σαρδῶ· ἡ Κλωθῶ, ἡ Ἰῶ, ἡ Δι-
 δῶ. ἡ Ἐρατώ. ἡ Καλλιστώ.

ΠΕΜΠΤΗ ΚΛΙΣΙΣ.

Πέμπτη Πλίσις τῶν Συνηρημένων, ἐστὶν Οὐδετέ-
 ρων Ὀνομάτων, εἰς ας, καὶ εἰς ρας ληγόντων· ὧν
 ἡ Ἑσπέρη διὰ τῆς ατος Κοινῶς, καὶ αος Ἰωνικῶς, καὶ
 ως Ἀττικῶς γίνεταί.

Τὸ κρέας· τῆς κρέατος Οοινῶς, καὶ κρέαως Ἰω-
 νικῶς, καὶ κρέως Ἀττικῶς· τῷ κρέατι, καὶ κρέ-
 αϊ, καὶ κρέα· τὸ κρέας· ὦ κρέας. Τῷ κρέατι,
 καὶ κρέαε, καὶ κρέα· τοῖν κρέατοιν, καὶ κρέαοιν,
 καὶ κρεῶν· ὦ κρέατι, καὶ ὦ κρέαε, καὶ ὦ κρέα.
 Τὰ κρέατα, καὶ κρέαα, καὶ κρέα· τῶν κρέατων, καὶ
 κρεάων, καὶ κρεῶν· τοῖς κρέασιν· πᾶ κρέατα, καὶ κρέαα,
 καὶ κρέα· ὦ κρέατα, καὶ ὦ κρέαα, καὶ ὦ κρέα.

Τὸ κέρας· τῆς κέρατος Ὀοινῶς, καὶ κέραος Ἰω-
 νικῶς, καὶ κέρως Ἀττικῶς· τῷ κέρατι, καὶ κέραϊ,
 καὶ κέρα· τὸ κέρας· ὦ κέρας· Καὶ τὰ λοιπὰ
 ὁμοίως τῷ κρέατι.

Ὡσαύτως· τὸ ἀρτόκρεας, τὸ γέρας, τὸ γῆρας,
 τὸ πέρας.

Σημειῶσαι, ὅτι πᾶ εἰς οος Ὀνόματα συναίρου-
 νται ἐν πάσαις ταῖς Πτώσεσιν.

Ὁ νόος, ἕς· τῷ νόῳ, ἕ· τῷ νόῳ, νῶ· τὸν νόον
 ἕν· ὦ νόε, νῆ. Τῷ νόῳ, ὦ· τοῖν νόοιν, οῖν·
 νόῳ, ᾧ. Οἱ νόοι, οἱ· τῶν νόων, ὧν· τοῖς νόοι-
 σιν, οῖς· τοὺς νόους, οὓς· ὦ νόοι, οἱ.

Οὕτω καὶ ὁ πλόος, ἕς· καὶ ρόος, ἕς· καὶ χρέ-

ες· ἢ ἀπλούς, ἔς· καὶ διπλούς, ἔς· ἢ τριπλούς, οὗς· ὧν καὶ τὰ Οὐδέτερα συναυροῦνται.

Εν. Τὸ ἀπλόον, οὖν· τὸ ἀπλόου, ἢ· τῷ ἀπλόῳ, ὦ· τὸ ἀπλόον, οὖν· ὦ ἀπλόου, οὖν· Π. Τὰ ἀπλόα, ἃ· πῶν ἀπλόων, ὧν· πῶς ἀπλόοις, οἷς· τὰ ἀπλόα, ἃ· ὦ ἀπλόα, ἃ.

Ἐτι συναυροῦνται καὶ τὰ εἰς υς ὀξύτονα, καὶ βαρύτονα. Ὀξύτονα μὲν. Ὁ ἡδύς· τὸ ἡδύς· τῷ ἡδί, καὶ ἡδεῖ· τὸν ἡδέα, καὶ ἡδύν· ὦ ἡδύ, καὶ ὦ ἡδύς. Τῷ ἡδέε· πῶν ἡδέων· ὦ ἡδέε. Οἱ ἡδέες, καὶ ἡδεῖς· πῶν ἡδέων· πῶς ἡδέσι· τοὺς ἡδέας, καὶ ἡδεῖς· ὦ ἡδέες, ἢ· ὦ ἡδεῖς. Βαρύτονα δέ. Ὁ βότρυς· τὸ βότρυς· τῷ βότρυι· πῶν βότρυα, ἢ, ὦ βότρυ, καὶ ὦ βότρυς. Τῷ βότρυε· τοῖν βοτρυόιν· ὦ βότρυε. Οἱ βότρυες, υς· τῶν βοτρυών· τοῖς βότρυσι· τοὺς βότρυας, υς· ὦ βότρυες, υς.

Ὁ ἰχθύς· τὸ ἰχθύς· τῷ ἰχθύι· πῶν ἰχθύων· ὦ ἰχθύς. Τῷ ἰχθύε· τοῖν ἰχθύοιν· ὦ ἰχθύε. Οἱ ἰχθύες, υς· τῶν ἰχθύων· πῶς ἰχθύσι· τοὺς ἰχθύας, υς· ὦ ἰχθύες, υς.

Ὁ βῆς· τὸ βῆς· τῷ βοῖ· πῶν βόα, ἢ βῆν· ὦ βῆς. Τῷ βῆε· πῶν βοοῖν· ὦ βῆε. Οἱ βῆες, βῆς· πῶν βοῶν· πῶς βῆσι· τῶς βόας, βῆς· ὦ βῆς· βοῦς.

Ὁ ἢ ἢ μείζων· τὸ ἢ ἢ μείζονος· τῷ καὶ τῇ μείζονι· πῶν καὶ πῶν μείζονα, μείζω· ὦ μείζον. Τῷ καὶ τῇ μείζονε· πῶν ἢ πῶν μείζονοιν· ὦ μείζονε. Οἱ καὶ αἱ μείζονες, μείζους· πῶν μείζονων· τοῖς καὶ ταῖς μείζουσι· τῶς καὶ τὰς μείζοντας, μείζους· ὦ μείζονες, μείζους.

Τὸ μείζον· πῶν μείζονος· τῷ μείζονι· πῶν μείζον. ὦ μείζον. Τῷ μείζονε· πῶν μείζονοιν· ὦ μείζονε. Τὰ μείζονα, καὶ μείζω· πῶν μείζονων.

τοῖς μείζουσι· καὶ μείζονα, μείζω· ὡς μείζονα, μείζω.

Ὁ σιμόεις, σιμοῦς· τὸ σιμόεντος, σιμῆντος· τῷ σιμόεντι, σιμοῦντι· τὸν σιμόεντα, σιμοῦντα· ὡς σιμόει, καὶ ὡς σιμοῦ. Τῷ σιμόεντι, σιμῆντι· τοῖν σιμοίντοι, σιμούντοι· ὡς σιμόεντι, σιμοῦντι. Οἱ σιμόεντες, σιμοῦτες· τῶν σιμοίντων, σιμούττων· τοῖς σιμόεσσι, σιμέσι, καὶ σιμοῦσι· τὸς σιμόεντας, σιμοῦντας· ὡς σιμόεντες, σιμῆντες.

Ἡ ναῦς· τῆς ναός, καὶ νηός, καὶ νεός. τῇ ναί, καὶ νηί· τὴν ναῦν, καὶ νηῦν, καὶ νῆα· ὡς ναῦς, καὶ νηῦς. Αἱ νάες, καὶ νῆες, καὶ νέες· τῶν ναῶν, καὶ νηῶν, καὶ νεῶν· ταῖς ναυσί, καὶ νηυσί, καὶ νέεσσι· τὰς νῆας, καὶ ναῦς, καὶ νηῦς, καὶ νέας· ὡς νάες, καὶ νῆες, καὶ νέες.

Ἡ γραῦς· τῆς γραός, καὶ γρηός· τῇ γραί, καὶ γρηί· τὴν γραῦν, καὶ γρηῦν· ὡς γραῦς, καὶ γρηῦς. Αἱ γράες, καὶ γρήες· τῶν γραῶν, καὶ γρηῶν, καὶ γρεῶν· ταῖς γραυσί, καὶ γρηυσί, καὶ γρήεσσι· τὰς γραῦς, καὶ γρηῦς· ὡς γράες, καὶ γρήες.

Ἐτερόκλητα ὀνόματα κατὰ Τλίσιν.

Ὁ πολὺς, τοῦ πολλοῦ, τῷ πολλῷ, τὸν πολὺν, ὡς πολὺς. Τῷ πολλῷ, τοῖν πολλοῖν, ὡς πολλῷ. Οἱ πολλοί, τῶν πολλῶν, πῖς πολλοῖς, τὸς πολλούς, ὡς πολλοί.

Ἡ πολλή, τῆς πολλῆς, καὶ τὰ λοιπά, ὡς ἡ τιμή, τῆς τιμῆς.

Τὸ πολὺ, τῷ πολλῷ, τῷ πολλῷ, τὸ πολὺ, ὡς πολὺ. Τῷ πολλῷ, τοῖν πολλοῖν, ὡς πολλῷ. Τὰ πολλά, τῶν πολλῶν, πῖς πολλοῖς, τὰ πολλά, ὡς πολλά.

Ὁ μέγας, τῷ μεγάλῃ, τῷ μεγάλῳ, τὸν μέγαν·
ὦ μέγας. Τῷ μεγάλῳ, τοῖν μεγάλοιν, ὦ μεγά-
λῳ. Οἱ μεγάλοι, τῶν μεγάλων, τοῖς μεγάλοις,
τὰς μεγάλους, ὦ μεγάλοι.

Ἡ μεγάλη τῆς μεγάλης, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς ἡ
τιμὴ, τῆς τιμῆς.

Τὸ μέγα, τῷ μεγάλῃ, τῷ μεγάλῳ. τὸ μέγα,
ὦ μέγα. Τῷ μεγάλῳ, τοῖν μεγάλοιν, ὦ μεγά-
λῳ. Τὰ μεγάλα, τῶν μεγαλων, τοῖς μεγάλοις,
τὰ μεγάλα, ὦ μεγάλα.

Ὁ ἀνὴρ· τῷ ἀνέρος, καὶ ἀνδρός· τῷ ἀνέρι, καὶ ἀν-
δρί· πὺν αἵρα, καὶ αἵδρα· ὦ ἀνερ. Τῷ ἀνέρε, καὶ
ἀνδρε· τοῖν ἀνέροι, καὶ ἀνδροῖν· ὦ ἀνέρε, καὶ ἀνδρε.
Οἱ ἀνέρες, καὶ ἀνδρες· τῶν ἀνέρων, καὶ ἀνδρῶν· τοῖς
ἀνδράσι· τὰς ἀνέρας, καὶ ἀνδρας· ὦ ἀνέρες, καὶ ἀνδρες.

Ἡ μήτηρ· τῆς μητέρας, καὶ μητρός· τῇ μητέρι,
καὶ μητρί· τὴν μητέρα· ὦ μήτηρ. Τὰ μητέρες·
ταῖν μητέροι, ὦ μητέρες. Οἱ μητέρες· τῶν μητέ-
ρων· ταῖς μητράσι· τὰς μητέρας· ὦ μητέρες.

Ὁ Ζεὺς, τῷ Διὶ, τῷ Διῷ, τὸν Δία, ὦ Ζεῦ.

Ἡ γυνή, τῆς γυναικός, τῇ γυναικί, τὴν γυ-
ναῖκα, ὦ γύναι. Τὰ γυναῖκε, ταῖν γυναικοῖν, ὦ
γυναῖκε. Οἱ γυναῖκες, τῶν γυναικῶν, ταῖς γυ-
ναίξιν, τὰς γυναῖκας, ὦ γυναῖκες.

ΠΡΕΣΙ ΤΩΝ ΣΥΝΑΙΡΕΩΝ ΚΑΙ ΚΡΑΣΕΩΝ.

Τὸ ε καὶ ο, εἰς τὴν οὐ Δίφθογγον κινεῖται·
εἶον· Δημοσθένης, ους. Τὸ ο καὶ ε, εἰς οὐ κιν-
εῖται· οἶον, βόες, βῆς. Τὸ ε καὶ ι, εἰς ι συναι-
ρεῖται· οἶον, Δημοσθέει, ει. Τὸ ε καὶ α, ἐν μέν
τῇ Ἑνικῇ Οἰτιατικῇ, εἰς η κινεῖται· οἶον, Δη-

μοσθένης, η' ἐν δὲ τῇ Πληθυντικῇ, εἰς εἰ Δι-
φθογγον· οἶον, Δημοσθένης, εἰς. Τὰ δύο εα, ἐν
μὲν τῇ Ὀνομαστικῇ Δυϊκῇ, εἰς η' κινᾶται· οἶον,
Δημοσθένης, η' ἐν δὲ τῇ Πληθυντικῇ, εἰς εἰ, οἶον
Δημοσθένες, εἰς. Τὸ ε καὶ οι, εἰς οι κινᾶται·
οἶον, Δημοσθένειον, οἶν. Τὸ ε καὶ ω, εἰς ω κινᾶ-
ται· οἶον, Δημοσθενέων, ὦν. Τὸ ε καὶ αὐν τῇ Ὀ-
νομαστικῇ, καὶ Αἰτιατικῇ, καὶ Κλητικῇ πῶν Συνη-
ρημένων Οὐδετέρων, εἰς η' κινᾶται. οἶον, τὰ τεί-
χια, η' τὰ ἀληθέα, ἀληθῇ. Τὰ δύο βραχέα υ'·
εἰς ἐν μακρὸν κινᾶται· οἶον, τῷ ὄφει, ι. Τὸ ι
καὶ ε, εἰς ι μακρὸν κινᾶται· οἶον, ὄφεις, ις. Τὸ
ι καὶ α, εἰς ι μακρὸν κινᾶται· οἶον, ὄφιας, ις.
Τὰ δύο οο, εἰς ο κινᾶται· οἶον, Λιπός, ὤς. Τὸ
ο καὶ ι, εἰς οι συναίρεται· οἶον, Λιτοί, οἷ. Τὸ
ο καὶ α, εἰς ω κινᾶται· οἶον, Λιτόα, ὦ. Τὸ α,
καὶ ο, εἰς ω κινᾶται. οἶον, κρέας, ἔως. Τὸ α καὶ
ι, εἰς α μακρὸν κινᾶται· οἶον, κρέαϊ· κρέα. Τὸ
α καὶ ε, εἰς α μακρὸν κινᾶται. οἶον, κρέας, ἔα.
Τὸ α καὶ ο πῆς οι Διφθόγγου, εἰς ω κινᾶται, πῇ
δὲ ι ὑπογράφεται· οἶον, κρέαοιν, κρεῶν. Τὸ α, καὶ
ω, εἰς ω κινᾶται· οἶον, κρεάων, ὦν. Τὸ υ καὶ
ε, εἰς υ μακρὸν κινᾶται· οἶον, βότρυες, βότρυς.
Ἐν τὸ υ καὶ α, εἰς υ κινᾶται· οἶον, βότρυας, βότρυς.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ.

Τῶν ἔπος εἰρημένων, εἰδῆται δεῖ, ὅτι πᾶ' Ἐν-
σημαίνοντα Ἀριθμητικὰ Ὀνόματα, Ἐνικῶς μόνον
κλίνονται· πᾶ δὲ Δύο, Δυϊκῶς· πᾶ δὲ Πλείω, Πλη-
θυντικῶς, ὡςδε· Εἰς, ἐνός, ἐνί, ἕνα. Μία, μίας,
αιῶ, μίω. Ἐν, ἐνός, ἐνί, ἔν. Δύο, δυοῖν, καὶ

δυεῖν ἐπὶ Θηλυκῶ· καὶ τὸ δύο, οὐ μόνον Δυϊκῶς λέγεται, ἀλλὰ καὶ Πληθυντικῶς, οὕτως· οἱ δύο, αἱ δύο, τὰ δύο, πῶν δύο, τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς δυσὶ, πύς δύο, πὰς δύο.

Τρεῖς, τριῶν, τρισὶ, τρεῖς. Τρία, τριῶν, τρισὶ, τρία.

Τέσσαρες, τεσσάρων, τέσσαρσι, τέσσαρας.

Τέσσαρα, τεσσάρων, τέσσαρσι, τέσσαρα.

Ἀπὸ δὲ πῶν Τεσσάρων μέχρι πῶν Ἑκατὸν, πᾶς Ἀριθμὸς ἄκλητος τυγχάνει· ἀπὸ πῶν Ἀρθρων δὲ διακρίνομεν τὰ γένη, καὶ πὰς πτώσεις· οἶον, οἱ πάντε, πῶν πάντε, τοῖς πάντε, τὰς πάντε. Αἱ πάντε, πῶν πάντε, ταῖς πάντε, τὰς πάντε. Τὰ πάντε, πῶν πάντε, τοῖς πάντε, τὰ πάντε. Ὀμοίως καὶ ἕξ, καὶ ἑπτὰ, καὶ ὀκτώ, καὶ ἐννέα, καὶ δέκα, καὶ τὰ λοιπά.

Ἀπὸ δὲ τῶν Διακοσίων, κλίνεται πᾶς Ἀριθμὸς Πληθυντικῶς καὶ τριγενῶς· οἶον, οἱ διακόσιοι, πῶν διακοσίων, τοῖς διακοσίοις, τὰς διακοσίους. Αἱ διακόσιαι, πῶν διακοσίων, ταῖς διακοσίαις, τὰς διακοσίας. Τὰ διακόσια, πῶν διακοσίων, τοῖς διακοσίοις, τὰ διακόσια. Ὀμοίως καὶ τριακόσιοι, τετρακόσιοι, πεντακόσιοι, ἑξακόσιοι, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἐννεακόσιοι, χίλιοι, δισχίλιοι, τρισχίλιοι, τετρακισχίλιοι, πεντακισχίλιοι, καὶ τὰ λοιπά.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΗΞΕΩΝ ΤΩΝ ΕΠΙΘΕΤΩΝ.

Τῶν Ἐπιθέτων τὰ μὲν, εἰς ας· οἶον, ὁ πᾶς, τὸ παντός· ἡ πᾶσα, τῆς πάσης· τὸ πᾶν, τῆς παντός. Τὰ δὲ εἰς ης· οἶον, ὁ καὶ ἡ ἀληθής· τὸ καὶ τῆς ἀληθούς, ἕς· καὶ τὸ ἀληθές, τῆς ἀληθείας, ἕς. Τὰ δὲ εἰς ην· οἶον, ὁ καὶ ἡ τέρας, τὸ καὶ τῆς τέ-

ρῆες· καὶ τὸ τέρεν, τοῦ τέρενος. Τὰ δὲ εἰς εἰς· οἶον, ὁ χαρίεις, τῷ χαρίεντος· ἢ χαρίεσσα, τῆς χαριέσσης· τὸ χαρίεν, τῷ χαρίεντος. Τὰ δὲ, εἰς ις· οἶον, ὁ καὶ ἡ φιλόπατρις, τῷ καὶ τῆς φιλοπάτριδος· καὶ τὸ φιλόπατρι, τοῦ φιλοπάτριδος. Τὰ δὲ εἰς ος· οἶον, ὁ ἀνδρείος, τοῦ ἀνδρείου· ἢ ἀνδρεία, τῆς ἀνδρείας· τὸ ἀνδρεῖον, τοῦ ἀνδρείου· ὁ σοφός, ἡ σοφή, τὸ σοφόν· καὶ Ἀττικῶς, ὁ καὶ ἡ φιλόσοφος, καὶ τὸ φιλόσοφον· ὁ καὶ ἡ φιλόκαλος, καὶ τὸ φιλόκαλον.

Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι τὰ εἰς ος καθαρὸν Ἐπίθετα ποιεῖσι Θηλυκὸν εἰν α· οἶον, ἀνδρείος, ἀνδρεία· λόγιος, λογία· πλὴν τῷ ὄγδοος, ὄγδῃ. Τὰ δὲ μὴ εἰς ος καθαρὸν, εἰς η. οἶον, σοφός, σοφή· ἀγαθός, ἀγαθή· πλὴν πῶν ἐχόντων τὸ ρ. οἶον, φοβερός, φοβερά. Τὰ δὲ εἰς ους· οἶον, ὁ καὶ ἡ πολύπες, τῷ καὶ τῆς πολύποδος· καὶ τὸ πολύπου, τῷ πολύποδος. Ἀπλῆς δὲ, ἀπλῆ, ἀπλῆν, ἔπω κλίνεται· ὁ ἀπλόος, ἔς· τῷ ἀπλόω, ε· τῇ ἀπλόω, ᾧ· τὸν ἀπλόον οὖν· καὶ τὰ λοιπὰ ὡς εἴρηται ἡ ἀπλῆ τῆς ἀπλῆς· τὸ ἀπλόον, ἀπλοῦν· τοῦ ἀπλόω, οὔ. Ὁμοίως καὶ χρυσῆς, χρυσῆ, χρυσῆν· ἀργυρῆς, ἀργυρᾶ, ἀργυρεν· χαλκοῦς, χαλκῆ, χαλκοῦν· μολιβδοῦς, μολιβδῆ, μολιβδοῦν. Ἄτινα Ἰωνικῶς, χρύσεος, χρυσία, κρίσειον λέγεται, καὶ ἀργύρεος, ἀργυρέα, ἀργύρεον. Τὰ δὲ εἰς υς· οἶον, ὁ ἡδύς, ἡ ἡδεῖα, τὸ ἡδύ· ὁ καὶ ἡ ἄδακρυς, καὶ τὸ ἄδακρυ. Τὰ δὲ εἰς ὦν· οἶον, ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, τῷ καὶ τῆς εὐδαίμονος· καὶ τὸ εὐδαιμον, τῷ εὐδαίμονος.

Τὰ δὲ εἰς ὤς· οἶον, ὁ καὶ ἡ εὐγῶς, τοῦ καὶ τῆς εὐγῶ· καὶ τὸ εὐγῶν, τῷ εὐγῶ. Μόνον δὲ ὁ δεῖνα τρία ἐπιδέχεται Ἀρθρα· ὁ δεῖνα, τοῦ δεῖν·

νος, τῷ δεῖνι, τὸν δεῖνα· ἡ δεῖνα, τῆς δεῖνος· τὸ
δεῖνα, τοῦ δεῖνος. Ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς Κλίσεως
πῶν Ὀνομάτων ἱκανῶς. Νῦν δὲ περὶ Ἀντωνυμιῶν
λέγωμεν.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΩΝ.

Ἀντωνυμία ἐστὶ μέρος Λόγου Κλιπὸν, ἀντὶ
Ὀνόματος παραλαμβανομένη. Ταύτης δὲ ἡ μὲν
Πρωτότυπος, ἡ δὲ Κπιτική, ἡ δὲ Δεικτική, ἡ δὲ
Ἀναφορική, ἡ δὲ Σύνθετος. Παρέπονται δὲ αὐτῇ
τέσσαρα: Γένος, Ἀριθμὸς, Πῶσις, καὶ Πρὸςωπον.

ΠΕΡΙ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ.

Τῷ Πρώτου Προσώπῳ.

Εἴν. Ὀν. Ἐγώ, Γ. ἐμῶ, Δ. ἐμοί, Α. ἐμέ, καὶ
κατ' ἀφαίρεσιν, μὲ, μοί, μέ.

Δυ. Ὀν. καὶ Α. Νῶ, Γ. Δ. νῶν.

Πλ. Ὀν. Ἡμεῖς, Γ. ἡμῶν, Δ. ἡμῖν, Α. ἡμᾶς.

Τῷ Δευτέρῳ Προσώπῳ.

Εἴν. Ὀν. Σὺ, Γ. σὺ, Δ. σοί, Α. σέ.

Δυ. Ὀν. καὶ Α. Σφῶ, Γ. Δ. σφῶν.

Πλ. Ὀν. Ὑμεῖς, Γ. ὑμῶν, Δ. ὑμῖν, Α. ὑμᾶς.

Τῷ τρίτῳ Προσώπῳ.

Εἴν. Ὀν. Ὅς, Γ. ὅ, Δ. οἱ, Α. ὅ.

Δυ. Ὀν. καὶ Α. Σφῆ, Γ. Δ. σφίν.

Πλ. Ὀν. Σφεῖς, Γ. σφῶν, Δ. σφίσι, Α. σφᾶς.

Ἀντικῶς προστίθεται ταῖς Ἀντωνυμίαις τὸ γένος
Ἐγώγε, ἔμεγε, σύγε, σῶγε.

ΠΕΡΙ ΚΤΗΤΙΚΩΝ.

Κτητικά δὲ ἀπὸ τῶν Πρωτοτύπων παραγόμεναι, ὀκτώ. Ἐμὸς, σὸς, ἐδς, νωίτερος, σφωίτερος, ἡμέτερος, υμέτερος σφέτερος· αἱ τριγενῶς κλίνονται· Ἐμὸς, ἐμή, ἐμόν· Σὸς, σή, σόν· καὶ αἱ μὲν Ἀρσενικάι καὶ Οὐδέτεραι κατὰ τὴν Τρίτην κλίνονται Κλίσειν, αἱ δὲ Θηλυκαὶ, κατὰ τὴν Δευτέραν.

ΠΕΡΙ ΔΕΙΚΤΙΚΩΝ.

Δεικτικά δὲ δύο, ἕτος, ἐκεῖνος. Τριγενῶς καὶ αἵται κλινόμεναι οὕτως.

Ἐν. Ὀν. Οὗτος, Γ. τούτε, Δ. τέτω, Α. τῆτον, Κ. ὦ οὗτος.

Δυ. Ὀν. Α. Τέπω, Γ. Δ. τούτοι, Κ. ὦ τέπω.

Πλ. Ὀν. Οὗτοι, Γ. τέπων, Δ. τέτοις, Α. τούτους, Κ. ὦ οὔτοι.

Ἐν. Ὀν. Αὕτη, Γ. ταύτης, Δ. ταύτη, Α. ταύτην, Κ. ὦ αὕτη.

Δυ. Ὀν. Α. Ταύτα, Γ. Δ. ταύταιν, Κ. ὦ ταῦπα.

Πλ. Ὀν. Αὗται, Γ. τούπων, Δ. ταύταις, Α. ταύτας, Κ. ὦ αὗται.

Ἐν. Ὀν. Τοῦπ, Γ. τούτου, Δ. πύτω, Α. πῦπ, Κ. ὦ τοῦτο.

Δυ. Ὀν. Α. Τούπω, Γ. Δ. τούπιν, Κ. ὦ τούπω.

Πλ. Ὀν. Ταῦπα, Γ. τούπων, Δ. τούποις, Α. ταῦπα, Κ. ὦ ταῦπα.

Ἐν. Ὀν. Ἐκεῖνος, Γ. ἐκείνου, κτλ. Ὀν. Ἐκεῖνη, Γ. ἐκείνης, κτλ. Ὀν. Ἐκεῖνο, Γ. ἐκείνου, κτλ.

Οἱ Ἀιτικοὶ προστιθέασιν ἰ ὀξυμόμενον, οὕτως·

τουτοῦ, τουτοῖ, τουτονί, ἐκεινοσί, ταυτησί, ταυτηνί,
τουτί ἀντί τουτο, καὶ ταυτί ἀντί ταῦτα.

ΠΕΡΙ ΑΝΑΦΟΡΙΚΗΣ.

Ἀναφορικὴ δὲ μία, τριγενῶς λεγομένη, ὥδε:

Εν. Ον. Αὐτός, Γ. αὐτοῦ, Δ. αὐτῷ, Α. αὐτόν.

Δυ. Ον. Α. Αὐτά, Γ. Δ. αὐτοῖν.

Πλ. Ον. Αὐτοί, Γ. αὐτῶν, Δ. αὐτοῖς, Α. αὐτές.

Εν. Ον. Αὐτή, Γ. αὐτῆς, Δ. αὐτῇ, Α. αὐτήν.

Δυ. Ον. Α. Αὐταί, Γ. Δ. αὐταῖν.

Πλ. Ον. Αὐταί, Γ. αὐτῶν, Δ. αὐταῖς, Α. αὐτάς.

Εν. Ον. Αὐτός, Γ. αὐτοῦ, Δ. αὐτῷ, Α. αὐτό.

Δυ. Ον. Α. Αὐτά, Γ. Δ. αὐτοῖν.

Πλ. Ον. Αὐτά, Γ. αὐτῶν, Δ. αὐτοῖς, Α. αὐτά.

Ἰδιον δὲ ταύτης ἡ τριπρόσωπος σημασία. Αὐ-
τὸς γὰρ ἀντὶ ἐγώ, σὺ, ἐκεῖνος.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΘΕΤΩΝ.

Σύνθετοι δὲ, τρεῖς, Ὀνομαστικὰς οὐκ ἔχουσαι.

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ.

Γεν. Ἐμαυτοῦ, Δοτ. ἐμαυτῷ, Αἰτ. ἐμαυτόν.

Γεν. Ἐμαυτῆς, Δοτ. ἐμαυτῇ, Αἰτ. ἐμαυτήν.

Γεν. Ἐμαυτοῦ, Δοτ. ἐμαυτῷ, Αἰτ. ἐμαυτό.

ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ.

Γεν. Σαυτοῦ, Δοτ. σαυτῷ, Αἰτ. σαυτόν.

Γεν. Σαυτῆς, Δοτ. σαυτῇ, Αἰτ. σαυτήν.

Γεν. Σαυτοῦ, Δοτ. σαυτῶ, 'Αιτ. σαυτό.

Καὶ αἱ μὲν πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου μέχρι
τούτου μόνον κλίνονται. Αἱ δὲ τῆς τρίτης, καὶ Πλη-
θυντικῶς, συνθέτως τε ἅμα καὶ διηρημένως, ὧδε :

ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ.

Γεν. Ἐαυτοῦ, Δοτ. ἑαυτῶ, 'Αιτ. ἑαυτόν.

Γεν. Ἐαυτῆς, Δοτ. ἑαυτῇ, 'Αιτ. ἑαυτήν.

Γεν. Ἐαυτοῦ, Δοτ. ἑαυτῶ, 'Αιτ. ἑαυτό.

Γεν. Ἐαυτῶν, καὶ σφῶν αὐτῶν· Δοτ. ἑαυτοῖς,
καὶ σφίσιν αὐτοῖς· 'Αιτ. ἑαυτούς, καὶ σφᾶς αὐτούς.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ.

Ῥῆμά ἐστι μέρος Λόγου Κλιτὸν μετὰ διαφορῶν
Χρόνων, Ἐνεργειῶν, ἢ Πάθος, ἢ Οὐδέτερόν τι ση-
μαῖνον. Παρέπεται δὲ αὐτῷ ὀκτώ: Ἐγκλησις, ~~Ἐ-~~
~~νος, εἶπε~~ Διάθεσις, Εἶδος, Σχῆμα, Ἀριθμὸς, Πρό-
σωπον, Χρόνος, καὶ Συζυγία.

ΠΕΡΙ ΕΓΚΛΙΣΕΩΝ.

Ἐγκλίσεις εἰσὶ πέντε: Ὀριστική, οἷον τύπτω·
Προστακτική, οἷον τύπτε· Εὐκτική, οἷον εἴθε
τύπτοιμι. Ὑποτακτική, οἷον εἰάν τύπτω. Ἀπα-
ρέμφατος, οἷον τύπτειν.

ΠΕΡΙ ΓΕΝΩΝ.

Διάθεσις

Εἰσὶ μὲν εἰσι πέντε: Ἐνεργητικῆς, οἷον, τύ-
πω· Παθητικῆς, οἷον τύπτομαι· Οὐδέτερας,

οἶον, ὑγιαίνω. Κοινὴν, ἢ Μίσαν, οἶον βιάζομαι.
 Ἀποθετίζαν, οἶον μάχομαι.

ΠΕΡΙ ΕΙΔΩΝ.

Εἶδη δὲ δύο: Πρωτότυπον, οἶον αἶρδω. Παρά-
 γωγον, οἶον ἀρδεύω.

ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΩΝ.

Σχήματα δὲ τρία: Ἀπλῆν, οἶον φέρω. Σύν-
 θετον, οἶον ἐπιφέρω. Παρασύνθετον, οἶον προσε-
 πιφέρω.

ΠΕΡΙ ΑΡΙΘΜΩΝ.

Ἀριθμοὶ δὲ τρεῖς: Ἐνικός, οἶον τύπτω. Δυϊ-
 κός, οἶον τύπτει. Πληθυντικός, οἶον τύπτωμεν.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΠΩΝ.

Πρόσωπα δὲ τρία: Πρώτον, οἶον τύπτω. Δευ-
 τερον, οἶον τύπτεις. Τρίτον, οἶον τύπτει.

ΠΕΡΙ ΧΡΟΝΩΝ.

Χρόνοι δὲ ἕξ: Ἐνεσῶς, οἶον τύπτω. Παρατα-
 τικός, οἶον ἔτυπτον. Παρακείμενος, οἶον τέτυθα.
 Ἐπερσυντελικός, οἶον ἐτετύφειν. Ἀόριστος, οἶον
 ἔτυφα. Μέλλων, οἶον, τύψω.

ΠΕΡΙ ΣΥΖΥΓΙΩΝ.

Συζυγίαι δὲ δεκατρεῖς: Ἐξ τῶν Βαρυτόνων Ῥημάτων, Τρεῖς τῶν Περισπώμενων, καὶ Τέσσαρες τῶν εἰς μι.

ΠΡΩΤΗ ΤΩΝ ΒΑΡΥΤΟΝΩΝ.

Πρώτη Συζυγία ἐστὶ πῶν Βαρυτόνων Ῥημάτων, πῶν ληγόντων εἰς β, π, φ, πτ· οἶον, λείβω, τέρπω, γράφω, τύπτω· ὧν ὁ Μέλλων, εἰς φ· οἶον, λείφω, τέρφω, γράφω, τύφω· ὁ Παρακείμενος, εἰς φ· οἶον, λείλειφα, γέγραφα, τέτυφα.

ΔΕΥΤΕΡΑ.

Δευτέρα ἐστὶ τῶν ληγόντων εἰς γ, κ, χ, κτ· οἶον, λέγων, πλέκω, τρέχω, τίκτω· ὧν ὁ Μέλλων, εἰς ξ· οἶον, λέξω, πλέξω, τρέξω, τέξω· ὁ Παρακείμενος εἰς χ· οἶον, λέλοχα, πέπλεχα, τέτρεχα, τέτεχα.

ΤΡΙΤΗ.

Τρίτη ἐστὶ πῶν ληγόντων εἰς δ, θ, τ· οἶον, ἄδω, πλήθω, ἀνύτω· ὧν ὁ Μέλλων, εἰς σ· οἶον ἄσω, πλήσω, ἀνύσω· ὁ Παρακείμενος, ἥκα, πέπληκα, ἥνυκα.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

Τετάρτη ἐστὶ πῶν εἰς ζ, καὶ δύο σς, Κοινῶς, καὶ

δύο ττ, Ἀττικῶς· οἶον, φράζω, ὀρύσσω, ἢ ὀρύτ-
 τω. Καὶ τὰ μὲν εἰς ζω, ποτὲ μὲν τὸ ξ, ἐν τῷ
 Μέλλοντι ἔχουσιν· οἶον, παίζω, παίξω· κράζω,
 κράξω· σφάζω, σφάξω· στίζω, στίξω· τρύζω,
 τρύξω· οἰμῶζω, οἰμῶξω· στενάζω, στενάξω· σπι-
 ρίζω, σπιρίξω· αἰάζω, αἰάξω· ἀλαπάζω, ἀλα-
 πάξω· ὀλολύζω, ὀλολύξω· ὧν ὁ Παρακείμενος
 τὸ χ ἔχει. Ποτὲ δὲ τὸ σ ἐν τῷ Μέλλοντι ἔχουσι·
 οἶον, φράζω, φράσω. κτίζω, κτίσω· κομίζω,
 κομίσω· βαδίζω, βαδίσω· ἀγωνίζω, ἀγωνίσω·
 ἐλληνίζω, ἐλληνίσω· φιλιππίζω, φιλιππίσω· ὧν
 ὁ Παρακείμενος τὸ κ ἔχει. Τὰ δὲ εἰς σσω, ἢ εἰς
 ττω, ὡς ἐπὶ τὴ πλείστον εἰς ξω πὺν Μέλλοντα
 ποιεῖσιν· οἶον, ὀρύσσω, καὶ ὀρύττω, ὀρύξω· πλήσ-
 σω, καὶ πλήττω, πλήξω· ὧν ὁ Παρακείμενος τὸ
 χ ἔχει· οἶον, ἄρυχα, πέπληχα. Ἐξαιρεῖται πρὶ
 εἰς σω πὺν Μέλλοντα ποιεῖντα· οἶον, ἰμάσσω, ἰ-
 μάσω· ἰνάσσω, ἰνάσω· πλάσσω, πλάσω· πάσ-
 σω, πάσω· λεύσσω, λεύσω· ἐρέσσω, ἐρέσω· ὧν
 ὁ Παρακείμενος τὸ κ ἔχει.

Π Ε Μ Π Τ Η.

Πίμπτη ἐστὶ πῶν τεσσάρων Ἀμεταβόλων, λ, μ,
 ν, ρ. οἶον, φάλλω, νέμω, κρίνω, σπείρω· ὧν ὁ
 Μέλλων διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἀμεταβόλου Περισπώμενος
 ἐστὶ, πὺν Παραλήγουσαν βραχεῖαν ἔχων, καὶ τὸ
 δεύτερον Ἀμεταβόλον, ἢ τὸ ι, τῆς Διφθόγγου ἀπο-
 βάλλων· οἶον, φαλῶ, νεμῶ, κριῶ, σπερῶ· ὁ
 Παρακείμενος, εἰς κ. οἶον, ἔφαλκα, νετέμηνκα,
 ἐέκρικα, ἔσπερκα.

ΕΚΤΗ.

Ἐκτὴ ἐστὶ πῶν εἰς ὦ καθαρὸν· οἶον, ἰππεύω, πλέω, βασιλεύω, ἀκούω· ὧν ὁ Μέλλων εἰς σ· οἶον, ἰππεύσω, πλεύσω, βασιλεύσω, ἀκούσω· ὁ Παρακείμενος, εἰς κ· οἶον, ἵππευκα, βεβασίλευκα, ἤκουκα Κοινῶς, καὶ ἀκήκοα Ἀττικῶς.

Η' πρώτη: βω, πω, πτω.

Ὁ Μέλλων, θα· ὁ Παρακείμενος, φα.

Η' δευτέρα: γω, κω, κτω.

Ὁ Μέλλων, ξω, ὁ Παρακείμενος, χα.

Η' τρίτη: δω, θω, τω.

Ὁ Μέλλων, σω, ὁ Παρακείμενος, κα.

Η' τετάρτη: ζω, σσω.

Ὁ Μέλλων, ξω, ἢ σω, ὁ Παρακ. χα, ἢ κα.

Η' πέμπτη: λω, μω ρω, μνω.

Ὁ Μέλλων, λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ, ὁ Παρακ. κα.

Η' ἕκτη: εἰς ὦ καθαρὸν.

Ὁ Μέλλων, σῶ· ὁ Παρακείμενος, κα.

Τούτω οὕτως ἐχόντων, εἰδέναι δεῖ, ὅτι παῦ Ῥῆμα ἢ εἰς ὦ, Βαρύπνον λήγει· οἶον, τύπῳ, γράφῃ· ἢ εἰς σ, Περισπῶμενον· οἶον, ποιῶ, βοῶ· ἢ εἰς μι· οἶον, τίθῃμι, ἴσσημι. Περὶ ὧν λεκτέον, καὶ πρῶτον περὶ τῆς Κλίσεως τῶν Βαρύπνων.

Σημείωσαι, ὅτι τὰ Βαρύπνα ἀληθῶς ὑπάρχουσι Παροξύπνα· ἔχουσι γάρ τιν ὀξεῖαν ἐν τῇ παραληγουσῇ· εἰώθασι δὲ προσαγορεύεσθαι Βαρύπνα, ὅτι ἡνίκα ἐν τῇ ληγουσῇ οὐ τίθεται Περισπῶμιν, ὁ βαρὺς πένος ἐν ταύτῃ ὑπονοεῖται.

ΡΗΜΑ ΟΡΙΣΤΙΚΟΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ.

ΣΥΖΥΓΙΑΣ ΠΡΩΤΗΣ ΤΩΝ ΒΑΡΥΤΟΝΩΝ.

Ἐρεστώς,

Ε'νικός. Τύπτω, τύπτεις, τύπτει.

Δυϊκός. τύπτετον, τύπτετον.

Πληθυσ. τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.

Παρατατικός.

Ε'νικός. Ἐτυπτοι, ἔτυπτες, ἔτυπε.

Δυϊκός. ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην.

Πληθυσ. ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπον.

Παρακείμενος.

Ε'νικός. Τύτυφα, τέτυφας, τέτυφε.

Δυϊκός. τετύφατον, τετύφατον.

Πληθυσ. τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.

Καὶ Μέσος διὰ π.

Ε'νικός. Τέτυπα, τέτυπας, τέτυπε.

Δυϊκός. τετύπατον, τετύπατον.

Πληθυσ. τετύπαμεν, τετύπατε, τετύπασιν.

ὑπερσυντελικός.

Ε'νικός. Ἐπετύφειν, ἐπετύφεις, ἐπετύφει.

Δυϊκός. ἐπετύφειτον, ἐπετυφείτην.

Πληθυσ. ἐπετύφειμεν, ἐπετύφειτε, ἐπετύφεισαν.

Καὶ Μέσος διὰ π.

Ε'νικός. Ἐτετύπειν, ἐτετύπεις, ἐτετύπει.

Δυϊκός. ἐτετύπειτον, ἐπετυπείτην.

Πληθυσ. ἐτετύπειμεν, ἐτετύπειτε, ἐτετύπεισαν.

Ἀόριστος α'.

Ε'νικός. Ἐτύφα, ἔτυφας, ἔτυφε.

Δυϊκός. ἐτύφατον, ἐτυφάτην.

Πληθυσ. ἐτύφαμεν, ἐτύφατε, ἔτυφαν.

Gram. Lasc.

3

Ἀόριστος β'.

Ε'νικός. Ε'τυπον, ἔτυπες, ἔτυπε.

Δυϊκός. ἐτύπετον, ἐτυπέτην.

Πληθυν. ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Μέλλων α'.

Ε'νικός. Τύψω, τύψεις, τίψι.

Δυϊκός. τύψετον, τύψετον.

Πληθυν. τύψομεν, τίψετε, τύψουσι.

Μέλλων β'.

Ε'νικός. Τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ.

Δυϊκός. τυπεῖτον, τυπεῖτον.

Πληθυν. τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ

Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός.

Ε'νικός. Τύπτε, τυπτέτω.

Δυϊκός. τύπτετον, τυπτέτων.

Πληθυν. τύπτετε, τυπτέτωσαν.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ε'νικός. Τέτυφε, τετυφίτω.

Δυϊκός. τετύφετον, τετυφέτων.

Πληθυν. τετύψετε, τετυφίτωσαν.

Καὶ Μέσος διὰ π.

Ε'νικός. Τέτυπε, τετυπέτω.

Δυϊκός. τετύπετον, τετυπέτων.

Πληθυν. τετύπετε, τετυπέτωσαν.

Ἀόριστος α'.

Ε'νικός. Τύψον, τυψάτω.

Δυϊκός. τύψατον, τυψάτων.

Πληθυν. τύψατε, τυψάτωσαν.

Ἀόριστος β'.

Ε'νικός. Τύπε, τυπέτω.

Δυϊκός. τύπετοι, τυπέταν.

Πληθυν. τύπετε, τυπέτασαν.

ΕΥΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός.

Ἐνικός. Τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι.

Δυϊκός. τύπτοιτον, τυπτοίτην.

Πληθυν. τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι.

Δυϊκός. τετύφοιτον, τετυφοίτην.

Πληθυν. τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

Καὶ Μέσος διὰ π.

Ἐνικός. Τετύποιμι, τετύποις, τετύποι.

Δυϊκός. τετύποιτον, τετυύποίτην.

Πληθυν. τετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιεν.

Ἀόριστος α΄.

Ἐνικός. Τύψαιμι, τύψαις, τύψαι.

Δυϊκός. τύψαιτον, τυψαίτην.

Πληθυν. τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Ἀιολικῶς.

Ἐνικός. Τύψεια, τύψειας, τύψει.

Δυϊκός. τυψείατον, τυψείατην.

Πληθυν. τυψείαμεν, τυψείατε, τύψαια.

Ἀόριστος β΄.

Ἐνικός. Τύποιμι, τύποις, τύποι.

Δυϊκός. τύποιτον, τυποίτην.

Πληθυν. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Μέλλων α΄.

Ἐνικός. Τύφοιμι, τέφοις, τέφοι.

Δυϊκός. τέφοιτον, τυφοίτην.

Πληθυν. τέφοιμεν, τέφοιτε, τέφοιεν.

Μίλλων β'.

Ενικός. Τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ.

Δοῖκός. τυποῖτον, τυποῖτην.

Πληθυν. τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός

Ενικός. Ἐὰν τύπτω, τύπτῃς, τύπτῃ

Δοῖκός. εἰὰν τύπτῃτον, τύπτῃτην.

Πληθυν. εἰὰν τύπτωμεν, τύπτῃτε, τύπτῃσι.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός,

Ενικός. Ἐὰν πετύφω, πετύφῃς, πετύφῃ.

Δοῖκός. εἰὰν πετύφῃτον, πετύφῃτην.

Πληθυν. εἰὰν πετύφωμεν, πετύφῃτε, πετύφῃσι.

Καὶ Μέσος διὰ π.

Ενικός. Ἐὰν πετύπω, πετύπῃς, πετύπῃ.

Δοῖκός. εἰὰν πετύπῃτον, πετύπῃτην.

Πληθυν. εἰὰν πετύπωμεν, πετύπῃτε, πετύπῃσι.

Ἀόριστος α'.

Ενικός. Ἐὰν τύψω, τύψῃς, τύψῃ.

Δοῖκός. εἰὰν τύψῃτον, τύψῃτην.

Πληθυν. εἰὰν τύψωμεν, τύψῃτε, τύψῃσι.

Ἀόριστος β'.

Ενικός. Ἐὰν τύπω, τύπῃς, τύπῃ.

Δοῖκός. εἰὰν τύπῃτον, τύπῃτην.

Πληθυν. εἰὰν τύπωμεν, τύπῃτε, τύπῃσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός.

Τύπτειν.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός,

Τετυφέναι.

Καὶ Μέσος διὰ π.

Τετυπέναι.

Ἀόριστος α'.

Τύψαι.

Αόριστος β΄.

Τυπεῖν.

Μέλλων α΄.

Τύψειν.

Μέλλων β΄.

Τυπεῖν.

Σημείωσαι, ὅτι τὰ Πληθυντικοῦ Πρώτη Πρόσω-
που πῶν Ἑνεργητικῶν, καὶ Οὐδετέρων Ῥημάτων
εἰς μὲν λήγοντος, ἀπολείπει τὸ Δυνικὸν Πρῶτον
Πρόσωπον. Ἐτι τοῦ Πληθυντικοῦ Τρίτου Προσώ-
που λήγοντος εἰς ι, ἢ εἰς αι, τὰ Δυνικά Δεύτερα,
καὶ Τρίτα Πρόσωπα ὅμοια εἰσὶν ὅπε δὲ ἄλλως
ἔχει, ἀνόμοια διατελεῖσιν. Ἐτι Μέλλοντες ἐν πῶς
Προστακτικοῖς καὶ Ὑποτακτικοῖς οὐκ εἰσὶν οἱ Ἀό-
ρισται δὲ πῶν Μελλόντων σημασίαν ἔχουσι.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΗΣ.

Μετοχή ἐστὶ μέρος Λόγου Κλιτὸν, τῆς ιδιότητος
τοῦ ὀνόματος καὶ Ῥήματος μέτεχον. Παρέπεται
δὲ αὐτῇ ὁκτώ: Γένος, Εἶδος, Σχήμα, Ἀριθμός,
Πτώσις, Χρόνος, Διάθεσις, καὶ Συζυγία.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ.

Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός.

Α'ρσ. Ο' τύπων, τῷ τύποντος.

Θηλ. ἡ τύπουσα, τῆς τυπτούσης.

Οὐδ. τὸ τύπον, τοῦ τύποντος.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Α'ρσ. Ο' πετυφώς, τοῦ πετυφότος.

Θηλ. ἡ πετυφυῖα, τῆς πετυφύας.

Οὐδ. τὸ πετυφός, τοῦ πετυφότος.

Καὶ Μέσος διὰ π.

Α'ρσ. Ο' πετυπώς, τοῦ πετυπότος.

Θηλ. ἡ τετυπιῖα, τῆς τετυπιίας.

Οὐδ. τὸ τετυπός, τοῦ τετυπότος.

Ἀόριστος α΄.

Ἀρσ. Ὁ τύψας, τοῦ τύφαντος.

Θηλ. ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης.

Οὐδ. τὸ τύψαν, τοῦ τύφαντος,

Ἀόριστος β΄.

Ἀρσ. Ὁ τυπῶν, τοῦ τυπόντος.

Θηλ. ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.

Οὐδ. τὸ τυπὼν, τοῦ τυπόντος,

Μέλλων α΄.

Ἀρσ. Ὁ τύφων, τοῦ τύφοντος.

Θηλ. ἡ τύφουσα, τῆς τυφούσης.

Οὐδ. τὸ τύφον, τοῦ τύφοντος.

Μέλλων β΄.

Ἀρσ. Ὁ τυπῶν τοῦ τυποῦντος.

Θηλ. ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.

Οὐδ. τὸ τυποῦν, τοῦ τυποῦντος.

Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι αἱ Μιτοχαὶ Ἑνεργητικαὶ ἐν Ἀρσενικῷ, καὶ Οὐδετέρῳ Γένει, κατὰ τὴν Πέμπτην Ἀπλὴν κλίνονται Κλίσιν, αἱ δὲ Θηλυκαὶ, κατὰ τὴν Δευτέραν.

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἑρεστώς.

Ἑνικός. Τύπτομαι, τύπτη, τύπτεται.

Δυϊκός. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.

Πληθύν. τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Παρατατικός.

Ἑνικός. Ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο.

Δυϊκός. Ἐτυπόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην.

Πληθύν. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Παρακείμενος.

Ἑνικός. Τίτυμμαι, τέτυφαι, τέτυπται.

Δυϊκός. πετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον.

Πληθυν. πετύμμεθα, τέτυφθε, πετυμμένοι είσι, καί
Ἰωνικῶς πετύφαται.

Μετ' ὀλίγον Μίλλων.

Εἰνικός. Τετύφομαι, πετύφη, τετύφεται.

Δυϊκός. τετυφόμεθον, πετύφισθον, τετύφισθον.

Πληθυν. πετυφόμεθα, πετύφισθε, τετύφονται.

Ὑπερσυνπελικός.

Εἰνικός. Εἰπεύμμην, ἐτέτυφα, ἐτέτυπτο.

Δυϊκός. ἐπετύμμεθον, ἐμέτυφθον, ἐπετύφθην.

Πληθυν. ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, πετυμμένοι ἦσαν,
καί Ἰωνικῶς, ἐπετύφατο.

Σημεΐωσαι δέ, ὅτι τοῦ Ἑνικοῦ Τρίτε Προσώπου
τοῦ Παθητικοῦ Παρρακειμένου καί Ὑπερσυνπελικῆ,
πρὸ τοῦ τ, Σύμφωνον ἔχοντες, διὰ τὴν ἀσυντα-
ξίαν οὐ γίνεταί Τρίτον Πρόσωπον Πληθυντικόν· ἡ
χρῆσις δὲ αὐτὸ ἀναπληροῖ διὰ Μετοχῆς, καί Ὑ-
παρκτικοῦ Ῥήματος.

Ἀόριστος α'.

Εἰνικός. Εἰτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθην.

Δυϊκός. ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην.

Πληθυν. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Καὶ δεύτερος διὰ π.

Εἰνικός. Εἰτύπην, ἐτύπης, ἐτύπην.

Δυϊκός. ἐτύπητον, ἐτυπήτην.

Πληθυν. ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Μέλλων α',

Εἰνικός. Τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται.

Δυϊκός. τυφθισόμεθον, τυφθήσεσθον, τυφθήσεσθον.

Πληθυν. τυφθισόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται.

Καὶ δεύτερος διὰ π.

Εἰνικός. Πυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται.

Δυϊκός. τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, τυπήσεσθον.
Πληθυν. τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Μέσος Ἀόριστος α'.

Ενικός. Ετυφάμην, ἐτύφω, ἐτύφατο.

Δυϊκός. ἐτυφάμεθον, ἐτύφασθον, ἐτυφάσθην.

Πληθυν. ἐτυφάμεθα, ἐτύφασθε, ἐτύφαντο.

Μέσος Ἀόριστος β'.

Ενικός. Ετυπόμην, ἐτύπου, ἐτύπετο.

Δυϊκός. ἐτυπόμεθον, ἐτύπεσθον, ἐτυπέσθην.

Πληθυν. ἐτυπόμεθα, ἐτύπεσθε, ἐτύποντο.

Μέσος Μέλλον α'.

Ενικός. Τύφομαι, τύφη, τύφεται.

Δυϊκός. τυφόμεθον, τύψεσθον, τύψεσθον.

Πληθυν. τυφόμεθα, τύψεσθε, τύφονται.

Μέσος Μέλλον β'.

Ενικός. Τυποῦμαι, τυπή, τυπείται.

Δυϊκός. τυπούμεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθον.

Πληθυν. τυπούμεθα, τυπεῖσθε, τυπούνται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός.

Ενικός. Τύπτου, τυπτέσθω.

Δυϊκός. τύπτεσθον, τυπτέσθων.

Πληθυν. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ενικός. Τέτυφο, τετύφθω.

Δυϊκός. πέτυφθον, τετύφθων.

Πληθυν. πέτυφθε, τετύφθωσαν.

Ἀόριστος α'.

Ενικός. Τύφθητι, τυφθήτω.

Δυϊκός. τύφθητον, τυφθήτων,

Πληθυν. τέφθητε, τυφθήτωσαν.

Καὶ δεύτερος διὰ π.

Εἰνικός. Τύπηθι, τυπήτω.

Δυϊκός. τύπητον, τυπήτων.

Πληθυν. τύπητε, τυπήψασι.

Μέσος Ἀόριστος α'.

Εἰνικός. Τύψαι, τυψάσθω.

Δυϊκός. τύψασθον, τυψάσθων.

Πληθυν. τύψασθε, τυψάσθωσι.

Μέσος Ἀόριστος β'.

Εἰνικός. Τυποῦ, τυπέσθω.

Δυϊκός. τύπεσθον, τυπέσθων.

Πληθυν. τύπεσθε, τυπέσθωσι.

ΕΥΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ενέσπώς, καὶ Παραπατικός.

Εἰνικός. Τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιο.

Δυϊκός. τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.

Πληθυν. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιτο.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Εἰνικός. Τετυμμένος εἶην, εἶης, εἶη.

Δυϊκός. τετυμμένω εἶητον, εἶήτην.

Πληθυν. τετυμμένοι εἶμεν, εἶητε, εἶησαν.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Εἰνικός. Τετυφοίμην, τετύφιο, τετύφιοιτο.

Δυϊκός. τετυφοίμεθον, τετύφισθον, τετυφοίσθην.

Πληθυν. τετυφοίμεθα, τετύφισθε, τετύφιοιτο.

Ἀόριστος α'.

Εἰνικός. Τυφθεῖην, τυφθεῖης, τυφθεῖη.

Δυϊκός. τυφθεῖητον, τυφθειήτην.

Πληθυν. τυφθεῖημεν, τυφθειήτε, τυφθειήσαν.

Καὶ δεύτερος διὰ π.

Εἰνικός. Τυπεῖην, τυπεῖης, τυπεῖη.

Δυϊκός. τυπείητον, τυπείήτην.

Πληθυν. τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.

Μέλλων α.

Ενικός. Τυφθήσοίμην, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτε.

Δυϊκός. τυφθήσοίμεθον, τυφθήσοισθον, τυφθήσοισθην.

Πληθυν. τυφθήσοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσονται.

Μέλλων β'.

Ενικός. Τυπήσοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο.

Δυϊκός. τυπήσοίμεθον, τυπήσοισθον, τυπήσοίσθην.

Πληθυν. τυπήσοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσονται.

Μέσος Αόριστος α.

Ενικός. Τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο.

Δυϊκός. τυψαίμεθον, τύψαισθον, τυψαίσθην.

Πληθυν. τυψαίμεθα, τύψαισθε, τύψαιντο.

Μέσος Αόριστος β'.

Ενικός. Τυποίμην, τύποιο, τύποιτο.

Δυϊκός. τυποίμεθον, τύποισθον, τυποίσθην.

Πληθυν. τυποίμεθα, τύποισθε, τύποιντο.

Μέσος Μέλλων α.

Ενικός. Τυφοίμην, τύφοιο, τύφοιτο.

Δυϊκός. τυφοίμεθον, τύφοισθον, τυφοίσθην.

Πληθυν. τυφοίμεθα, τύφοισθε, τύφοιντο.

Μέσος Μέλλων β'.

Ενικός. Τυποίμην, τύποιο, τυποίτο.

Δυϊκός. τυποίμεθον, τυποίσθον, τυποίσθην.

Πληθυν. τυποίμεθα, τυποίσθε, τυποίντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ενεστώς, καὶ Περσικὸς.

Ενικός. Ἐὰν τύπταμαι, τύπτῃ, τύπτηται.

Δυϊκός. εἰς τυπτάμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον.

Πληθυν. εἰς τυπτάμεθα, τίπτησθε, τύπνται.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Εὐκός. Τετυμμένος, εἰς ὦ, ἦς, ἦ.

Δυϊκός. τετυμμένω, εἰς ἦτον, ἦτον.

Πληθυν. τετυμμένοι, εἰς ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Ἀόριστος ἁ.

Εὐκός. Εἰς τυφθᾶ, τυφθῆς, τυφθῇ.

Δυϊκός. εἰς τυφθῆτον, τυφθῆτον.

Πληθυν. εἰς τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Καὶ δεύτερος διὰ π.

Εὐκός. Εἰς τυπῶ, τυπῆς, τυπῇ.

Δυϊκός. εἰς τυπῆτον, τυπῆτον.

Πληθυν. εἰς τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Μέσος Ἀόριστος ἁ.

Εὐκός. Εἰς τύφωμαι, τύφη, τύφνται.

Δυϊκός. εἰς τυφώμεθον, τύφησθον, τύφησθον.

Πληθυν. εἰς τυφώμεθα, τύφησθε, τύφνται.

Μέσος Ἀόριστος β'.

Εὐκός. Εἰς τύπωμαι, τύπη, τύπνται.

Δυϊκός. εἰς τυπώμεθον, τύπησθον, τύπησθον.

Πληθυν. εἰς τυπώμεθα, τύπησθε, τύπνται.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Εἰς τῶς, καὶ Πρατατικός.

Παρακείμ. καὶ Ὑπερσυντελ.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Ἀόριστος ἁ.

Καὶ δεύτερος διὰ π.

Μέλλων ἁ.

Καὶ δεύτερος, διὰ π.

Μέσος Ἀόριστος ἁ.

Τύπτοσθαι.

Τετύφθαι.

Τετύφισθαι.

Τυφθῆναι.

Τυπῆναι.

Τυφθήσεσθαι.

Τυπήσεσθαι.

Τύφασθαι.

Μέσος Α'όριστος β'.

Τυπέσθαι.

Μέσος Μέλλων α'.

Τύψασθαι.

Μέσος Μέλλων β'.

Τυπεῖσθαι.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ.

Ἐιστώς καὶ Παρατατικός.

Α'ρσ. Ο' τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου.

Θηλ. ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.

Οὐδ. τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Πρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Α'ρσ. Ο' τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου.

Θηλ. ἡ τετυμμένη, τοῦ τετυμμένης.

Οὐδ. τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Α'ρσ. Ο' τετυφόμενος, τοῦ τετυφομένου.

Θηλ. ἡ τετυφομένη, τῆς τετυφομένης.

Οὐδ. τὸ τετυφόμενον, τοῦ τετυφομένου.

Μέλλων α'.

Α'ρσ. Ο' τυφθεῖς, τοῦ τυφθέντος.

Θηλ. ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.

Οὐδ. τὸ τυφθεῖν, τοῦ τυφθέντος.

Καὶ δεύτερος διὰ π.

Α'ρσ. Ο' τυπεῖς, τοῦ τυπέντος.

Θηλ. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπέσης.

Οὐδ. τὸ τυπεῖν, τοῦ τυπέντος.

Μέλλων α'.

Α'ρσ. Ο' τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησόμενου.

Θηλ. ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης.

Οὐδ. τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησόμενου.

Καὶ δεύτερος διὰ π.

Α'ρσ. Ο' τυπησόμενος, τοῦ τυπησόμενου.

Θηλ. ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης.

Οὐδ. τὸ πυπνιζόμενον, τοῦ τυπνιζομένου.

Μέσος Ἀόριστος α'.

Ἀρσ. Ο' τυφάμενος, τοῦ τυφαμένου.

Θηλ. ἡ τυφάμενη, τῆς τυφάμενης.

Οὐδ. τὸ τυφάμενον, τοῦ τυφαμένου.

Μέσος Ἀόριστος β'.

Ἀρσ. Ο' τυπόμενος, τοῦ τυπομένου.

Θηλ. ἡ τυπομένη, τῆς τυπομένης.

Οὐδ. τὸ τυπόμενον, τοῦ τυπομένου.

Μέσος Μέλλων α'.

Ἀρσ. Ο' τυφόμενος, τοῦ τυφομένου.

Θηλ. ἡ τυφομένη, τῆς τυφομένης.

Οὐδ. τὸ τυφόμενον, τοῦ τυφομένου.

Μέσος Μέλλων β'.

Ἀρσ. Ο' τυπούμενος, τοῦ τυπουμένου.

Θηλ. ἡ τυπουμένη, τῆς τυπουμένης.

Οὐδ. τὸ τυπούμενον, τοῦ τυπουμένου.

Σημειώσαι, ὅτι αἱ Μετοχαὶ Παθητικαί, καὶ Κοιναί, καὶ Ἀποθετικαί, ἐν Ἀρσενικῷ καὶ Οὐδετέρῳ γένει, κλίνονται κατὰ τὴν Τρίτην Ἀπλὴν Κλίσιν, χωρὶς τῶ Πρώτου καὶ Δευτέρου Ἀορίστου, περιττοσυλλάβως κλινόμενων ἐν Ἀρσενικῷ καὶ Οὐδετέρῳ γένει.

Αἱ Θηλυκαὶ δέ, κατὰ τὴν Δευτέραν Ἀπλὴν.

Ὡσαύτως κλινεῖς καὶ τὰ λοιπὰ Βαρύτονα Ῥήματα, οἷον.

Ὀριστικά. Λέγω, ἔλεγον, λέξω, ἔλεξα, λέλεχα, ἐλελέχειν.

Προστακτ. Λέγε, λέξον, λέλεχε.

Εὐκτικά. Λέγοιμι, λέξοιμι, λέξαιμι, λέξεια, λελέχοιμι.

Υποτακτ. Λέγω, λέξω, λελέχω.

Ἀπαρέμ. Λέγει, λέξει, λελεχέναι.

Μετοχαί. Λέγων, λέξων, λέξας, λελεχώς.

Οριστικά. Λέγομαι, ἐλεγόμεν, λεχθήσομαι, ἐλέχθη, λέλεγμαι, ἐλελέγμην, λελέξομαι, λέξομαι, ἐλεξάμην.

Προσакт. Λέγου, λέχθητι, λέλεξο, λέξαι.

Εὐκτικά. Λεγοίμην, λεχθισοίμην, λεχθείην, λελεγμένος εἶην, λελεξοίμην, λεξοίμην, λεξαίμην.

Υποακτ. Λέγωμαι, λεχθῶ, λελεγμένος ὦ, λέξωμαι.

Α'παρέμ. Λέγεσθαι, λεχθήσεσθαι, λεχθῆναι, λελέχθαι, λελεξεσθαι, λέξεσθαι, λέξασθαι.

Μετοχαί. Λεγόμενος, λεχθισόμενος, λεχθείς, λελεγμένος, λελεξόμενος, λεξόμενος, λεξάμενος.

Παραδείγματα ἐπὶ πάσας πᾶς Συζυγίας τῶν Βαρυτόνων.
ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ.

	Οἰσικά.	Προσχητικά.	Εὐκτικά.	Υ' ποσικτ.	Α' ἀρεμέφ.	Μετοχά.
Εἰςως.	Τύπτω	Τύπτε	Τύπτοιμι	Τύπτω	Τύπτεν	Τύππων.
Παραπαιτικός.	Εἴτυπτον.					
Παρακείμενος.	Τέτυφα	Τέτυφε	Τέτυφοιμι	Τέτυφω	Τέτυφοναι	Τέτυφός.
Υ' περισσυντελικός.	Εἴτετύφην.					
Α' οἰσος α'.	Εἴτυφα	Τύφον	Τύφαμι	Τύφω	Τύφαι	Τύφας.
Α' οἰσος β'.	Εἴτυπον	Τύπε	Τύποιμι	Τύπω	Τύπην	Τύπων.
Μέλων α'.	Τύλω		Τύλοιμι		Τύλην	Τύλων.
Μέλων β'.	Τύλω		Τυποίμι		Τυπέν	Τυπων.

	Οἰσικά.	Προσχητικά.	Εὐκτικά.	Υ' ποσικτικ.	Α' ἀρεμέφ.	Μετοχά.
Εἰςως.	Λέγω	Λέγε	Λέγοιμι	Λέγω	Λέγειν	Λέγων.
Παραπαιτικός.	Εἴλεγον.					
Παρακείμενος.	Λέλεχα	Λέλεχε	Λέλεχοιμι	Λέλεχω	Λέλεχοναι	Λέλεχός.
Υ' περισσυντελικός.	Εἴλελεχην.					
Α' οἰσος α'.	Εἴλεξα	Λέξον	Λέξοιμι	Λέξω	Λέξαι	Λέξας.
Α' οἰσος β'.	Εἴλεγον	Λέγε	Λέγοιμι	Λέγω	Λέγην	Λέγων.
Μέλων α'.	Λέξω		Λέξοιμι		Λέξην	Λέξων.
Μέλων β'.	Λέξω		Λεγοίμι		Λεγέην	Λεγών.

ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ.

Τ Η Σ Τ Ρ Ι Τ Η Σ .

	Ο ρ ι σ τ ι κ ᾶ .	Π ρ ο σ α κ τ ι κ ᾶ .	Εὐ χ τ ι κ ᾶ .	Υ π ο τ α κ τ .	Α π ε ρ ῆ μ φ .	Μ ε σ σ χ α ῖ .
Ε' νεσῶς .	Πείδω	Πείδε	Πείδοιμι	Πείδω	Πείδην	Πείδων .
Παραπαιτικός .	Ε' πιδον .					
Παρακείμενος .	Πέπιχα	Πέπικε	Πέπειχοιμι	Πέπικω	Πέπειχοναι	Πέπικώς .
Υ' περσσωπελικός .	Ε' πεπεικην .					
Α' ορτος α' .	Ε' πικσα	Πείσαν	Πείσωμι	Πείσω	Πείσω	Πείσας .
Α' ορτος β' .	Ε' πιδον	Πίδε	Πίδοιμι	Πίδω	Πίδην	Πίδων .
Μέλων α' .	Πείσω		Πείσοιμι		Πείσην	Πείσων .
Μέλων β' .	Πίδω		Πίδοιμι		Πίδην	Πίδων .

Τ Η Σ Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η Σ .

	Ο ρ ι σ τ ι κ ᾶ .	Π ρ ο σ α κ τ ι κ ᾶ .	Εὐ χ τ ι κ ᾶ .	Υ π ο τ α κ τ .	Α π ε ρ ῆ μ φ .	Μ ε σ σ χ α ῖ .
Ε' νεσῶς .	Φράζω	Φράζε	Φράζοιμι	Φράζω	Φράζην	Φράζων .
Παραπαιτικός .	Ε' φράζον .					
Παρακείμενος .	Πέφραχα	Πέφρακε	Πεφράχοιμι	Πεφράχω	Πεφράχοναι	Πεφράχως .
Υ' περσσωπελικός .	Ε' πεφράκην .					
Α' ορτος α' .	Ε' φρασα	Φράσον	Φράσωμι	Φράσω	Φράσω	Φράσας .
Α' ορτος β' .	Ε' φραδον	Φράδε	Φράδοιμι	Φράδω	Φράδην	Φράδιαν .
Μέλων α' .	Φράσω		Φράσοιμι		Φράσην	Φράσων .
Μέλων β' .	Φραδῶ		Φραδοίμι		Φραδην	Φραδιαν .

Τ Η Σ Π Ε Μ Π Τ Η Σ .

	Ο' ριζικά .	Προσκητικά .	Εὐκτικά .	Τ' πομπητικ .	Α' παρέμφ .	Μετοχά .
Ε' νέως .	Σ' πείρω	Σ' πείρε	Σ' πείρομαι	Σ' πείρω	Σ' πείρειν	Σ' πείρων .
Παραπαιτικός .	Ε' σπυρον .	Ε' σπαρκε	Ε' σπάρκομαι	Ε' σπάρχω	Ε' σπαρκύναι	Ε' σπαρκώς .
Παρακείμενος .	Ε' σπαρχα					
Τ' περισπωτελικός .	Ε' σπαρχεν .					
Α' ὄριστος α' .	Ε' σπύρεα	Σ' πείρων	Σ' πείρομαι	Σ' πείρω	Σ' πείρα	Σ' πείρας .
Α' ὄριστος β' .	Ε' σπυρον	Σ' σπάρε	Σ' σπάρκομαι	Σ' σπάρω	Σ' σπαρύν	Σ' σπαρών .
Μέλλων α' .	Σ' σπέρω		Σ' σπείρομαι		Σ' σπείρειν	Σ' σπείρων .
Μέλλων β' .	Σ' σπάρω		Σ' σπάρκομαι		Σ' σπαρύν	Σ' σπαρών .

Τ Η Σ Ε Κ Τ Η Σ .

	Ο' ριζικά .	Προσκητικά .	Εὐκτικά .	Τ' πομπητικ .	Α' παρέμφ .	Μετοχά .
Ε' νέως .	Α' κούω	Α' κχε	Α' κούομαι	Α' κούω	Α' κούειν	Α' κούων .
Παραπαιτικός .	Η' κχον .					
Παρακείμενος .	Η' κχκα	Η' κχε	Η' κούχομαι	Η' κούχω	Η' κχεύναι	Η' κχκώς .
Τ' περισπωτελικός .	Η' κούκην .					
Α' ὄριστος α' .	Η' κχσα	Α' κχσον	Α' κούσσομαι	Α' κούσω	Α' κούσα	Α' κούσας .
Α' ὄριστος β' .	Η' κχον	Α' κχε	Α' κούομαι	Α' κχῶ	Α' κχεῖν	Α' κχων .
Μέλλων α' .	Α' κούστω		Α' κούσομαι		Α' κούσεν	Α' κούσαν .
Μέλλων β' .	Α' κχῶ		Α' κούομαι		Α' κχεῖν	Α' κχῶν .

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ

ΤΩΝ ΒΑΡΥΤΟΝΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

ΤΗΣ Α'. ΣΥΖΥΓΙΑΣ.

Π.

Βλέπω.
Λείπω.Λέπω.
Ερείπω.Μέλω.
Ρέπω.

Β'.

Θλίβω.
Δμείβω.Φίρβω.
Τρίβω.Ρέμβω.
Λείβω.

Φ.

Αλείφω.
Στρίφω.Γλύφω.
Γράφω.Βάφω.
Ερέφω.

ΠΤ.

Ρίπτω.
Κλέπτω.Καλύπτω.
Χαλίπτω.Θάπτω.
Γνάπτω.

Κ.

Τήκω.
Κρέκω.Διώκω.
Πλέκω.Εφέλκω.
Ερέϊκω.

Γ'.

Οίγω.
Λήγω.Ορέγω.
Θήγω.Ερεύγω.
Φλέγω.

X.

Τεύχω.	Βρέχω.	Ρ'ώχω.
Ε'λεγχο.	Τρέχω.	Λέχω.

ΤΗΣ F. ΣΥΖΥΓΙΑΣ.

Δ.

Δείδω.	Α'δω.	Ε'ρείδω.
Α'είδω	Σπένδω.	Καθεύδω.

Θ.

Κεύθω.	Ε'ρέθω.	Α'ΐθω.
Λύθω.	Πλήθω.	Πέρθω.

ΤΗΣ Δ'. ΣΥΖΥΓΙΑΣ.

ΣΣ. ΤΤ.

Ρ'ήσσω. Ασσω. ττω.	Ρ'άσσω, ττω.	Φράσσω, ττω.
Α'μύσσω, ττω.	Χαράσσω, ττω.	Φυλάσσω, ττω.
Θωύσσω, ττω.	Ο'δύσσω, ττω.	Φλαιύσσω, ττω.

Ζ.

Ρ'αβδίζω.	Φαυτάζω.	Θερίζω.
Αυγάζω.	Φλάζω.	Οίνιζω.
Κτίζω.	Χωρίζω.	Κομίζω.

ΤΗΣ Ε'. ΣΥΖΥΓΙΑΣ

Α. Μ. Ν. Ρ.

Θάλλω.	Βδέλλω.	Θέρω.
Αγγέλλω.	Οφέλλω.	Πταίρω.
Γάλλω.	Αικάλλω.	Τείρω.

Βρίμω.	Δέμω.	Οἰκπείρω.
Ραίνω.	Φίνω.	Φθείρω.
Τείνω.	Χραίνω.	Θαυμαίνω.
Θαρσύνω.	Κραίνω.	Οἰομαίνω.

ΤΗΣ Σ'. ΣΥΖΥΓΙΑΣ.

Καλύω.	Αἰύω.	Αΰφω.
Χλίω.	Οΰεω.	Κοχύω.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΕΡΙΣΠΩΜΕΝΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Ω καθαρόν.

Τὰ Περισπώμενα Ῥήματα ἀπὸ τῆς Ἑκτῆς Συζυγίας πῶν Βαρυτόνων κατὰ Συναίρεσιν γίνεται ὅιον, ἀπὸ τοῦ ποιέω, ποιῶ. Εἰσὶ δὲ τούτων αἱ Συζυγίαι τρεῖς, ὧι :

Ἡ Πρώτη διὰ τὴν ἐμὴν προφέρεται ὅιον, ποιέω, ὧ· καὶ ἐν τῇ παραληγοῦσιν τὸ Μέλλοντι, καὶ πάντων τῶν Παραχρησμένων, πλὴν τοῦ Παρατατικοῦ, τὸ ἢ ἔχει ὅιον, πεποίηκα, ἐπέποιήκειν, ἐποίησα, ποιήσω· πλὴν τινων διὰ τοῦ εἶναι τὸν Μέλλοντα ποιοῦντων ὅιοι, τελῶ, τελέσω· ὀλῶ, ὀλέσω· φροτῶ, φροτέσω, καὶ φρονήσω· αἰνῶ, αἰνέσω, καὶ αἰνήσω· ἀρκῶ, ἀρκέσω· καλῶ, καλέσω· φορῶ, φορέσω, καὶ φορήσω· ποιῶ, πονέσω, καὶ ποιήσω.

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς.

Εἰνικός. Ποιέω, ὧ· ποιεῖς, εἷς· ποιεῖσι, ποιεῖ.
 Δυϊκός. ποιέετε, εἵπον. ποιέετε, εἵπον.
 Πληθυν. ποιέομεν, οὖμεν· ποιεέτε, εἴτε· ποιέουσι, ποιοῦσι.

Παρατατικός.

Ἐνικός. Ἐποίηον, οὐν· ἐποίηες, εἰς· ἐποίηε, εἰ.

Δυϊκός. ἐποίηετον, εἴτον· ἐποίηέτην, εἴτην.

Πληθύν. ἐποιέομεν, οὐμεν· ἐποιέετε· εἴτε.

ἐποίηον, οὐν.

Παρακείμενος.

Ἐνικός. Πεποίηκα, πεποίηκας, πεποίηκε.

Δυϊκός. πεποίηκατον, πεποίηκατον.

Πληθύν. πεποίηκαμεν, πεποίηκατε, πεποίηκασι.

Ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Ἐπεποίηκέν, ἐπεποίηκεις, ἐπεποίηκε.

Δυϊκός. ἐπεποίηκετον, ἐπεποίηκέτην.

Πληθύν. ἐπεποίηκέμεν, ἤκειτε, ἤκεισαν.

Ἀόριστος.

Ἐνικός. Ἐποίησα, ἐποίησας, ἐποίησε.

Δυϊκός. ἐποίησατον, ἐποίησάτην.

Πληθύν. ἐποίησαμεν, ἐποίησατε, ἐποίησαν.

Μέλλων.

Ἐνικός. Ποιήσω, ποιήσεις, ποιήσει.

Δυϊκός. ποιήσετον, ποιήσετον.

Πληθύν. ποιήσομεν, ποιήσετε, ποιήσουσι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός.

Ἐνικός. Ποίεε, εἰ· ποιέετω, εἴτω.

Δυϊκός. ποιέετον, εἴτων· ποιέέτων, εἴτων.

Πληθύν. ποιέετε, εἴτε· ποιέέτωσαν, εἴτωσαν.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Πεποίηκε, πεποίηκέτω.

Δυϊκός. πεποίηκετον, πεποίηκέτων.

Πληθύν. πεποίηκετε, πεποίηκέτωσαν.

Ἀόριστος.

Εἰικός, Ποίησον, ποιησάτω.

Δυϊκός. ποιήσατον, ποιησάτων.

Πληθυν. ποιήσατε, ποιησάτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός.

Εἰικός. Ποιέοιμι, οἶμι· ποιέοις, οἷς· ποιέοι, οἷ.

Δυϊκός. ποιέοιτον, οἶτον· ποιεοίτην, αἶτην.

Πληθυν. ποιέοιμεν, οἶμεν· ποιείτε, οἶτε· ποιέοιεν, πειοῖεν.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Εἰικός. Πεποιήκοιμι, πεποιήκοις, πεποιήκοι.

Δυϊκός. πεποιήκοιτον, πεποιηκοίτην.

Πληθυν. πεποιήκοιμεν, πεποιήκοιτε, πεποιήκειεν.

Ἀόριστος.

Εἰικός. Ποιήσαιμι, ποιήσαις, ποιήσαι.

Δυϊκός. ποιήσαιτον, ποιησαίτην.

Πληθυν. ποιήσαιμεν, ποιήσαιτε, ποιήσαιεν.

Καὶ Αἰολικῶς.

Εἰικός. Ποιήσῃα, ποιήσῃας, ποιήσῃε.

Δυϊκός. ποιησεῖατον, ποιησεῖάτην.

Πληθυν. ποιησεῖαμεν, ποιησεῖατε, ποιήσῃαν,

Μέλλων.

Εἰικός. Ποιήσοιμι, ποιήσοις, ποιήσοι.

Δυϊκός. ποιήσοιτον, ποιησοίτην.

Πληθυν. ποιήσοιμεν, ποιήσοιτε, ποιήσοιεν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς καὶ Παρατατικός.

Εἰικός. Ἐὰν ποιέω, ποιῶ· ποιῆς, ποιῆς.

ποιέῃ, ποιῇ.

Δυϊκός. εἰς ποιήτην, ἢ τὸν ποιήτην, ἢ τὸν
 Πληθύν. εἰς ποιέωμεν, ὧμεν ποιήντε, ἢ τε
 ποιήωσι, ποιῶσι.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ενικός. Εἰς πεποιήκω, πεποιήκης, πεποιήκη.

Δυϊκός. πεποιήκων, πεποιήκων.

Πληθύν. πεποιήκωμεν, πεποιήκατε, πεποιήκωσι.

Ἀόριστος.

Ενικός. Εἰς ποιήσω, ποιήσης, ποιήσῃ.

Δυϊκός. ποιήσων, ποιήσων.

Πληθύν. ποιήσωμεν, ποιήσατε, ποιήσωσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ενεστώς.

Ποιέειν, ποιεῖν.

Παρακείμ. καὶ Ὑπερσυντελ.

Πεποιηκέναι.

Ἀόριστος.

Ποιῆσαι.

Μέλλον.

Ποιήσιν.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ.

Ενεστώς, καὶ Παρατατικός.

Ἀρσ. Ὁ ποιῶν, ὦν τοῦ ποιόντος, οὖντος.

Θηλ. ἡ ποιέουσα, οὔσα τῆς ποιούσης, ούσης.

Οὐδ. τὸ ποιόν, οὖν τοῦ ποιόντος, οὖντος.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ἀρσ. Ὁ πεποιηκώς, τοῦ πεποιηκότος.

Θηλ. ἡ πεποιηκυῖα, τῆς πεποιηκυίας.

Οὐδ. τὸ πεποιηκός, τοῦ πεποιηκότος.

Ἀόριστος.

Ἀρσ. Ὁ ποιήσας, τοῦ ποιήσαντος.

Θηλ. ἡ ποιήσασα, τῆς ποιήσασας.

Οὐδ. τὸ ποιήσαν, τοῦ ποιήσαντος.

Μέλλων.

Α'ρσ. Ο ποιήσων, τῷ ποιήσοντος.

Θηλ. ἡ ποιήσασα, τῆς ποιήσασης.

Οὐδ. τὸ ποιῆσον, τοῦ ποιήσοντος.

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς.

Ε'νικός. Ποιέομαι, οὐμαι· ποιέη, ποιῇ· ποιέεται, ποιεῖται.

Δυϊκός. ποιεόμεθον, ποιέμεθον· ποιέεσθον, ποιεῖσθον· ποιέεσθον, ποιεῖσθον.

Πληθυν. ποιεόμεθα, ποιέμεθα· ποιέεσθε, ποιεῖσθε· ποιέονται, ποιοῦνται.

Παρατατικός.

Ε'νικός. Ε'ποιέομην, ἐποιούμην· ἐποιέου, ἐποιού· ἐποιέετο, ἐποιεῖτο.

Δυϊκός. ἐποιεόμεθον, ἐποιούμεθον· ἐποιέεσθον, ἐποιεῖσθον· ἐποιέεσθον, ἐποιεῖσθον.

Πληθυν. ἐποιεόμεθα, ἐποιούμεθα· ἐποιέεσθε, ἐποιεῖσθε· ἐποιέοντο, ἐποιοῦντο.

Παρακείμενος.

Ε'νικός. Πεποιήμαι, πεποιήσαι, πεποιήται.

Δυϊκός. πεποιήμεθον, πεποιήσθον, πεποιήσθον.

Πληθυν. πεποιήμεθα, πεποιήσθε, πεποιήνται.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Ε'νικός. Πεποιήσομαι, πεποιήσῃ, πεποιήσεται.

Δυϊκός, πεποιησόμεθον, πεποιήσεσθον, ήσεσθον.

Πληθυν. πεποιησόμεθα, πεποιήσεσθε, ήσονται.

Ὑπερσυντελικός.

Ε'νικός. Ε'πεποιήμην, ἐπεποιήσο, ἐπεποιήντο.

Δυϊκός. ἐπεποιήμεθον, ἐπεποιήσθον, ἐπεποιήσθον.

Πληθυν. ἐπεποιήμεθα, ἐπεποιήσθε, ἐπεποιήντο.

Ἀόριστος ᾱ.

Εὐικός. Ἐποιήθην, ἐποιήθης, ἐποιήθη.

Δυϊκός. ἐποιήθητον, ἐποιήθητην.

Πληθύν. ἐποιήθημεν, ἐποιήθητε, ἐποιήθησαν.

Μέλλων ᾱ.

Εὐικός. Ποιηθήσομαι, ποιηθήσῃ, ποιηθήσεται.

Δυϊκός. ποιηθησόμεθον, ποιηθήσεσθον, ποιηθήσεσθον.

Πληθύν. ποιηθησόμεθα, ποιηθήσεσθε, ποιηθήσονται.

Μέσος Ἀόριστος ᾱ.

Εὐικός. Ἐποιησάμην, ἐποιήσω, ἐποίησατο.

Δυϊκός. ἐποιησάμεθον, ἐποιήσασθον, ἐποιησάσθην.

Πληθύν. ἐποιησάμεθα, ἐποιήσασθε, ἐποίησαντο.

Μέσος Μέλλων ᾱ.

Εὐικός. Ποιήσομαι, ποιήσῃ, ποιήσεται.

Δυϊκός. ποιησόμεθον, ποιήσεσθον, ποιήσεσθον.

Πληθύν. ποιησόμεθα, ποιήσεσθε, ποιήσονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ

Ἐνεστὼς καὶ Παρατατικός.

Εὐικός. Ποιέου, ποιού, ποιείσθω, ποιείσθω.

Δυϊκός. ποιέεσθον, ποιείσθων, ποιείσθων, ποιείσθων.

Πληθύν. ποιέειδε, ποιείδε, ποιέεσθωσαν, ποιείσθωσαν.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Εὐικός. Πεποίησο, πεποιήσθω.

Δυϊκός. πεποιήσθον, πεποιήσθων.

Πληθύν. πεποίησθε, πεποιήσθωσαν.

Ἀόριστος ᾱ.

Εὐικός. Ποιήθητι, ποιηθήτω.

Δυϊκός. ποιήθητον, ποιηθήτων.

Πληθύν. ποιήθητε, ποιηθήτωσαν.

Μέσος Ἀόριστος ᾱ.

Εὐικός. Πρίησαι, πειησάσθω.

Δυϊκός. ποιήσασθον, ποιησάσθων.

Πληθυν. ποιήσασθε, ποιησάσθωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐεστώς, καὶ Παρατατικός.

Εἰνικός. Πιεοίμην, ποιοίμην· ποιέοιο, ποιοῖο·
ποιέοιτο, ποιοῖτο.

Δυϊκός. πιεοίμεθον, ποιοίμεθον· ποιέοισθον,
ποιρίσθον· ποιεοίσθην ποιοίσθην.

Πληθυν. πιεοίμεθα, ποιοίμεθα· ποιέοισθε, ποι-
οίσθε· ποιέοιντο, ποιοῖντο.

Παρακείμενος καὶ Ὑπερσυντελικός.

Εἰνικός. Πεποιήμην, πεποιῆο, πεποιῆτο.

Δυϊκός. πεποιήμεθον, πεποιῆσθον, πεποιήσθην.

Πληθυν. πεποιήμεθα, πεποιήσθε, πεποιήντο.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Εἰνικός. Πεποιητοίμην, πεποιήσοιο, πεποιήσοιτο.

Δυϊκός. πεποιητοίμεθον, πεποιήσοισθον, πεποιη-
σόισθην.

Πληθυν. πεποιητοίμεθα, πεποιήσοισθε, πεποιή-
σοιντο.

Ἀόριστος ᾶ.

Εἰνικός. Ποιηθεῖην, ποιηθεῖς, ποιηθεῖη.

Δυϊκός. ποιηθεῖτον, ποιηθεῖτην.

Πληθυν. ποιηθεῖμεν, ποιηθεῖτε, ποιηθεῖσαν,
Μέλλων ᾶ.

Εἰνικός. Ποιηθησοίμην, ποιηθήσοιο, ποιηθήσοιτο.

Δυϊκός. ποιηθησοίμεθον, ποιηθήσοισθον, ποιη-
θησοίσθην.

Πληθυν. ποιηθησοίμεθα, ποιηθήσοισθε, ποιηθήσονται.

Μέσος Ἀόριστος ᾶ.

Εἰνικός. Ποιησαίμην, ποιήσαιο, ποιήσαιτο.

Δυϊκός. ποιησαίμεθον, ποιήσαισθον, ποιησαίσθην.

Πληθυν. ποιησαίμεθα, ποιήσαισθε, ποιήσαιντο.

Μέσος Μίλλων ά.

Ενικός. Ποιησοίμην, ποιήσοιο, ποιήσοιτο.

Δυϊκός. ποιησοίμεθον, ποιήσοισθον, ποιησοίσθην.

Πληθυν. ποιησοίμεθα, ποιήσοισθε, ποιήσοιντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ένεστώς, καὶ Περσικὸς.

Ενικός. Ε'άν ποιέωμαι, ποιῶμαι· ποιέη ποιῆ·
ποιέηται· ποιῆται.

Δυϊκός. ποιεώμεθον, ποιῶμεθον· ποιέησθον, ποιῆ-
σθον· ποιέησθον, ποιῆσθον.

Πληθυν. ποιεώμεθα, ποιῶμεθε· ποιέησθε, ποιῆ-
σθε· ποιέωνται, ποιῶνται.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ενικός. Ε'άν πεποιῶμαι, πεποιῆ, πεποιῆται.

Δυϊκός. πεποιῶμεθον, πεποιῆσθον, πεποιῆσθον.

Πληθυν. πεποιῶμεθα, πεποιῆσθε, πεποιῶνται.

Αόριστος ά.

Ενικός. Ε'άν ποιηθῶ, ποιηθῆς, ποιηθῆ.

Δυϊκός. ποιηθῆτον, ποιηθῆτον.

Πληθυν. ποιηθῶμεν, ποιηθῆτε, ποιηθῶσι.

Μέσος Ἀόριστος ά.

Ενικός. Ε'άν ποιήσωμαι, ποιήσῃ, ποιήσῃται.

Δυϊκός. ποιητώμεθον, ποιήσῃσθον, ποιήσῃσθον.

Πληθυν. ποιητώμεθα, ποιήσῃσθε, ποιήσῶνται.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ένεστώς.

Ποιέεσθαι, εἶσθαι.

Παρακείμενος.

Πεποιῆσθαι.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Πεποιήσεσθαι.

Ἀόριστος ᾱ.

Ποιηθῆναι.

Μέλλων ᾱ.

Ποιηθήσεται.

Μέσος Ἀόριστος ᾱ.

Ποιήσασθαι.

Μέσος Μέλλων ᾱ.

Ποιήσεσθαι.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ.

Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός.

Ἀρσ. Ὁ ποιούμενος, ποιούμενος· τοῦ ποιουμένου,
ποιουμένου.

Θηλ. ἡ ποιομένη, ποιουμένη· τῆς ποιομένης,
ποιουμένης.

Οὐδ. τὸ ποιούμενον, ποιούμενον· τοῦ ποιομένου,
ποιουμένου.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ἀρσ. Ὁ πεπονημένος, τοῦ πεπονημένου.

Θηλ. ἡ πεπονημένη, τῆς πεπονημένης.

Οὐδ. τὸ πεπονημένον, τοῦ πεπονημένου.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Ἀρσ. Ὁ πεπονησόμενος, τοῦ πεπονησόμενου.

Θηλ. ἡ πεπονησόμενη, τῆς πεπονησόμενης.

Οὐδ. τὸ πεπονησόμενον, τοῦ πεπονησόμενου.

Ἀόριστος ᾱ.

Ἀρσ. Ὁ ποιηθεὶς, τοῦ ποιηθέντος.

Θηλ. ἡ ποιηθεῖσα, τῆς ποιηθείσης.

Οὐδ. τὸ ποιηθέν, τοῦ ποιηθέντος.

Μέλλων ᾱ.

Ἀρσ. Ὁ ποιηθησόμενος, τοῦ ποιηθησόμενου.

Θηλ. ἡ ποιηθησόμενη, τῆς ποιηθησόμενης.

Οὐδ. τὸ ποιηθησόμενον, τοῦ ποιηθησόμενου.

Μέσος Ἀόριστος ᾱ.

Ἀρσ. Ὁ ποιησάμενος, τοῦ ποιησαμένου.

Θηλ. ἡ ποιησαμένη, τῆς ποιησαμένης.

Οὐδ. τὸ ποιησάμενον, τοῦ ποιησαμένου.

Μέσος Μέλλων α'.

Α'ρσ. Ο' ποιησάμενος, τοῦ ποιησαμένου.

Θηλ. ἡ ποιησομένη, τῆς ποιησομένης.

Οὐδ. τὸ ποιησόμενον, τοῦ ποιητομένου.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΣΠΩΜΕΝΩΝ.

Ἡ Δευτέρα Συζυγία πῶν Περισπωμένων διὰ τὴν αὐτὴν προφέρεται· οἶον, βῶω, ὦ· δράω, ὦ· καὶ ἐν τῇ παραληγοῦσιν τὴν Μέλλοντος τὸ η, ἢ τὸ α ἔχει· οἶον, βόήσω.

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς.

Εἰνικός. Βράω, βρά· βοάεις, βοᾷς· βοάει, βοᾷ.

Δυϊκός. βοάετον, βοᾶτον· βοάετον, βοᾶτον.

Πληθυν. βοάομεν, βοῶμεν· βοάετε, βοᾶτε· βοάουσι, βοῶσι.

Παρατατικός.

Εἰνικός. Εἰβόαον, ἐβῶων· ἐβόαες, ἐβόας· ἐβόας, ἐβόας.

Δυϊκός. ἐβόάετον, ἐβόᾶτον· ἐβόάετον, ἐβόάτην.

Πληθυν. ἐβόάομεν, ἐβόῶμεν· ἐβόάετε, ἐβόᾶτε· ἐβόαον, ἐβῶων.

Παρακείμενος.

Εἰνικός. Βεβόηκα, βεβόηκας, βεβοήκει.

Δυϊκός. βεβοήκατον, βεβοήκατον.

Πληθυν. βεβοήκαμεν, βεβοήκατε, βεβοήκασι.

ὑπερσυντελικός.

Εἰνικός. Εἰβεβοήκειν, ἐβεβοήκεις, ἐβεβοήκει.

Δυϊκός. ἐβεβοήκειτον, ἐβεβοηκείην.

Πληθυν. ἐβεβοήκειμεν, ἐβεβοήκειτε, ἐβεβοήκεισαν.

Ἀόριστος

Εἰνικός. Ἐβόησα, ἐβόησας, ἐβόησε.

Δυσικός. ἐβοήσατον, ἐβοήσατον.

Πληθυν. ἐβοήσαμεν, ἐβοήσατε, ἐβόησαν.

Μέλλων

Εἰνικός. Βοήσω, βοήσεις, βοήσει.

Δυσικός. βοήσετον, βοήσετον.

Πληθυν. βοήσομεν, βοήσετε, βοήσουσι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός.

Εἰνικός. Βόαε, βόα· βοάετω, βοάτω.

Δυσικός. βοάετον, βοάτων· βοάέτων, βοάτων.

Πληθυν. βοάετε, βοάτε· βοάέτωσαν, βοάωσαν.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Εἰνικός. Βεβόηκε, βεβονκέτω.

Δυσικός. βεβοήκετον, βεβονκέτων.

Πληθυν. βεβοήκετε, βεβονκέτωσαν.

Ἀόριστος

Εἰνικός. βόησον, βοήσάτω.

Δυσικός. βοήσατον, βοήσάτων.

Πληθυν. βοήσατε, βοήσάτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς καὶ Παρατατικός.

Εἰνικός. Βοάοιμι, βοῶμι· βοάοις, βοῶς· βοάοι, βοῶ.

Δυσικός. βοάοιτον, βοῶτων· βοαοίτην, βοῶτην.

Πληθυν. βοάοιμεν, βοῶμεν· βοάοιτε, βοῶτε.

βοάοιεν, βοῶεν.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Εἰνικός. Βεβοήκοιμι, βεβοήκοις, βεβοήκοι.

Δυσικός. βεβοήκοιτον, βεβονκοίτην.

Πληθυν. βεβοήκοιμεν, βεβοήκοιτε, βεβοήκοιεν.

Ἀόριστος

Ἐνικός. Βοήσαιμι, βοήσαις, βοήσαι.

Δυϊκός. Βοήσαιτον, βοησαίτην.

Πληθυν. βοήσαιμεν, βοήσαιτε, βοήσαιεν.

Αἰολικῶς.

Ἐνικός. Βοήσεια, βοήσεις, βοήσειε.

Δυϊκός. βοησεῖατον, βοησεῖάτην.

Πληθυν. βοησεῖαμεν, βοησεῖατε, βοήσαιεν.

Μέλλων

Ἐνικός. Βοήσοιμι, βοήσοις, βοήσοι.

Δυϊκός. βοήσοιτον, βοησοίτην.

Πληθυν. βοήσοιμεν, βοήσοιτε, βοήσοιεν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός.

Ἐνικός. Ἐὰν βοᾷῶ, βοᾷ· βοᾷης, βοᾷς· βοᾷη, βοᾷ.

Δυϊκός. ἐὰν βοᾷητον, βοᾷτον· βοᾷητον, βοᾷτον.

Πληθυν. ἐὰν βοᾷωμεν, βοᾷμεν· βοᾷητε, βοᾷτε·
βοᾷωσι, βοᾷσι.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Ἐὰν βεβοήκω, βεβοήκης, βεβοήκη.

Δυϊκός. ἐὰν βεβοήκητον, βεβοήκητον.

Πληθυν. ἐὰν βεβοήκωμεν, βεβοήκητε, βεβοήκωσι.

Ἀόριστος

Ἐνικός. Ἐὰν βοήσω, βοήσης, βοήση.

Δυϊκός. ἐὰν βοήσητον, βοήσητον.

Πληθυν. ἐὰν βοήσωμεν, βοήσητε, βοήσωσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός.

Βοᾷειν, βοᾷν.

Παρακείμεν. καὶ Ὑπερσυντελ.

Βεβοηκέναι.

Αόριστος α΄.

Βοῆσαι.

Μίλλων α΄.

Βοήσειν.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ.

Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός.

Α'ρσ. Ο' βοῶν, βοῶν· τοῦ βοῶντος, βοῶντος.

Θηλ. ἡ βοῶσα, βοῶσα· τῆς βοῶσης, βοῶσης.

Οὐδ. τὸ βοῶν, βοῶν· τοῦ βοῶντος, βοῶντος.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Α'ρσ. Ο' βεβονκώς, τοῦ βεβονκότες.

Θηλ. ἡ βεβονκυῖα, τῆς βεβονκυίας.

Οὐδ. τὸ βεβονκός, τοῦ βεβονκότες.

Αόριστος α΄.

Α'ρσ. Ο' βοήσας, τοῦ βοήσαντος.

Θηλ. ἡ βοήσασα, τῆς βοησάσης.

Οὐδ. τὸ βοήσαν, τοῦ βοήσαντος.

Μίλλων α΄.

Α'ρσ. Ο' βοήσων, τοῦ βοήσοντος.

Θηλ. ἡ βοήσουσα, τῆς βοηπούσης.

Οὐδ. τὸ βοήσον, τοῦ βοήσοντος.

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς.

Ε'νικός. Βοάομαι, βοῶμαι· βοᾶ, βοᾶ· βοιέται, βοᾶται.

Δυϊκός. βοᾷμεθον, βοῶμεθον· βοᾷσθον, βοᾷσθον· βοᾷσθον, βοᾷσθον.

Πληθυν. βοᾷμεθα, βοῶμεθα· βοᾷσθε, βοᾷσθε· βοᾷνται, βοῶνται.

Παρατατικός.

Ε'νικός. Ε'βοᾷμην, ἐβοῶμην· ἐβοᾶου, ἐβοᾶ· ἐβοᾶεπ, ἐβοᾶτο.

Δυϊκός. ἐβοάμεθον, ἐβοώμεθον· ἐβοάεσθον, ἐβοᾶσθον· ἐβοάεσθην, ἐβοᾶσθην.

Πληθυν. ἐβοάμεθα, ἐβοώμεθα· ἐβοάεσθε, ἐβοᾶσθε· ἐβοᾶντο, ἐβοῶντο.

Παρακείμενος.

Εὐικός. Βεβόημαι, βεβόησαι, βεβόηται.

Δυϊκός. βεβοήμεθον, βεβόησθον, βεβόησθον.

Πληθυν. βεβοήμεθα, βεβόησθε, βεβόηνται.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Εὐικός. βεβοήσομαι, βεβοήσῃ, βεβοήσεται.

Δυϊκός. βεβοησόμεθον, βεβοήσεσθον, βεβοήσεσθον.

Πληθυν. βεβοησόμεθα, βεβοήσεσθε, βεβοήσονται.

Ὑπερσυντελικός.

Εὐικός. Εἰβεβοήμην, εἰβεβόησο, εἰβεβόητο.

Δυϊκός. εἰβεβοήμεθον, εἰβεβόησθον, εἰβεβοήσθην.

Πληθυν. εἰβεβοήμεθα, εἰβεβόησθε, εἰβεβόηντο.

Λόριστος

Εὐικός. Εἰβοήθην, εἰβοήθης, εἰβοήθη.

Δυϊκός. εἰβοήθητον, εἰβοηθήτην.

Πληθυν. εἰβοήθημεν, εἰβοήθητε, εἰβοήθησαν.

Μέλλων

Εὐικός. Βοηθήσομαι, βοηθήσῃ, βοηθήσεται.

Δυϊκός. βοηθησόμεθον, βοηήσεσθον, βοηθήσεσθον.

Πληθυν. βοηθησόμεθα, βοηήσεσθε, βοηθήσονται.

Μίσος Μέλλων

Εὐικός. Εἰβοησάμην, εἰβοήσω, εἰβοήσαντο.

Δυϊκός. εἰβοησάμεθον, εἰβοήσασθον, εἰβοησάσθην.

Πληθυν. εἰβοησάμεθα, εἰβοήσασθε, εἰβοήσαντο.

Μίσος Μέλλων

Εὐικός. Βοήσομαι, βοήσῃ, βοήσεται.

Gram. Lasc.

5

Δυϊκός. βοησόμεθον, βοήσεσθον, βοήσεσθον.

Πληθυν. βοησόμεθα, βοήσεσθε, βοήσονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσπώς, καὶ Παραπατικός.

Εὐϊκός. βοᾶν, βοᾶ· βοάεισθε, βοᾶσθε.

Δυϊκός. βοᾶσθον, βοᾶσθον· βοᾶέσθων, βοᾶσθων.

Πληθυν. βοᾶσθε, βοᾶσθε· βοᾶέσθων, βοᾶσθων.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Εὐϊκός. βιβάνω, βεβοήσω.

Δυϊκός. βεβόησθον, βεβοήσθων.

Πληθυν. βεβέησθε, βεβοήσασαν.

Ἀόριστος ᾶ.

Εὐϊκός. βοήθητι, βοηθήτω.

Δυϊκός. βοήθητον, βοηθήτω.

Πληθυν. βοήθητε, βοηθήτωσαν.

Μέσος Ἀόριστος ᾶ.

Εὐϊκός. βόησαι, βοησάσθε.

Δυϊκός. βοήσασθον, βοησάσθων.

Πληθυν. βοήσασθε, βοησάσασαν.

ΕΥΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσπώς, καὶ Παραπατικός.

Εὐϊκός. βοαίμην, βοῶμην· βοάοιο, βοῶ· βοάοιτο, βοῶτο.

Δυϊκός. βοαίμεθον, βοῶμεθον· βοάοισθον, βοῶσθον· βοαίσθην, βοῶσθην.

Πληθυν. βοαίμεθα, βοῶμεθα· βοάοισθε, βοῶσθε· βοάοιντο, βοῶντο.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Εὐϊκός. βεβοήμην, βεβοῶ, βεβοῶτο.

Δυϊκός. βεβοήμεθον, βεβοῶσθον, βεβοῶσθην.

Πληθυν. βεβοούμεθα, βεβοῦσθε, βεβοῦντο.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Εἰνικός. Βεβοησοίμην, βεβοήσοιο, βεβοήσοιτο.

Δυϊκός. βεβοησοίμεθον, βεβοήσοισθον, βεβοήσοισθην.

Πληθυν. βεβοησοίμεθα, βεβοήσοισθε, βεβοήσονται.

Ἀόριστος ᾶ.

Εἰνικός. Βοηθεῖν, βοηθείης, βοηθεῖν.

Δυϊκός. βοηθεῖντον, βοηθειήτην.

Πληθυν. βοηθεῖμεν, βοηθεῖντε, βοηθείσων.

Μέλλων

Εἰνικός. Βοηθησοίμην, βοηθήσοιο, βοηθήσοιτο.

Δυϊκός. βοηθησοίμεθον, βοηθήσοισθον, βοηθησοίσθην.

Πληθυν. βοηθησοίμεθα, βοηθήσοισθε, βοηθήσονται.

Μέσος Ἀόριστος ᾶ.

Εἰνικός. Βοησαίμην, βοήσαιο, βοήσαιτο.

Δυϊκός. βοησαίμεθον, βοήσαισθον, βοησαίσθην.

Πληθυν. βοησαίμεθα, βοήσαισθε, βοήσαντο.

Μέσος Μέλλων

Εἰνικός. Βοησοίμην, βοήσοιο, βοήσοιτο.

Δυϊκός. βοησοίμεθον, βοήσοισθον, βοησοίσθην.

Πληθυν. βοησοίμεθα, βοήσοισθε, βοήσονται.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός.

Εἰνικός. Ἐὰν βοᾶμαι, βοᾶμαι· βοᾶν, βοᾶ.

βοᾶνται, βοᾶται.

Δυϊκός. Ἐὰν βοᾶίμεθον, βοᾶίμεθον· βοᾶνσθον,

βοᾶσθον· βοᾶνσθον, βοᾶσθον.

Πληθυν. Ἐὰν βοᾶίμεθα, βοᾶίμεθα βοᾶνσθε,

βοᾶσθε· βοᾶνται, βοᾶνται.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ενικός. Εἰς βοῶμαι, βοῶ, βοῶται.

Δυικός. εἰς βοῶμενον, βοῶσθον, βοῶσθον.

Πληθυν. εἰς βοῶμεθα, βοῶσθε, βοῶνται.

Αόριστος

Ενικός. Εἰς βοῶν, βοῶν, βοῶν.

Δυικός. εἰς βοῶντον, βοῶντον.

Πληθυν. εἰς βοῶμεν, βοῶτε, βοῶσιν.

Μέσος Αόριστος

Ενικός. Εἰς βοήσωμαι, βοήσω, βοήσεται.

Δυικός. εἰς βοήσωμενον, βοήσῃσθον, βοήσῃσθον.

Πληθυν. εἰς βοήσωμεθα, βοήσῃσθε, βοήσωνται.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ενεστώς, ἢ Παρατατικός. Βράεσθαι, βράτθαι.

Παρακείμεν. ἢ Ὑπερσυντελ. Βεβοῦσθαι.

Μετ' ὀλίγου Μέλλων. Βεβοήσεσθαι.

Αόριστος. Βοηθήναι.

Μέλλων. Βοηθήσεσθαι.

Μέσος Αόριστος. Βοήσασθαι.

Μέσος Μέλλων. Βοήσεσθαι.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ.

Ενεστώς, καὶ Παρατατικός.

Α'ρσ. Ο' βοαόμενος, βοάμενος· τοῦ βοαομένου, βοαμένου.

Θηλ. ἡ βοαομένη, βοαμένη· τῆς βοαομένης, βοαμένης.

Οὐδ. τὸ βοαόμενον, βοάμενον, τοῦ βοαομένου, βοαμένου.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Α'ρσ. Ο' βεβοημένος, τοῦ βεβοημένου.

Θηλ. ἡ βεβοημένη, τῆς βεβοημένης.

Οὐδ. τὸ βεβοημένον, τοῦ βεβοημένου.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Α'ρσ. Ο' βεβοησόμενος, τοῦ βεβοησομένου.

Θηλ. ἡ βεβοησομένη, τῆς βεβοησομένης.

Οὐδ. τὸ βεβοησόμενον, τοῦ βεβοησομένου.

Ἀόριστος

Α'ρσ. Ο' βοηθεῖς, τοῦ βοηθέντος.

Θηλ. ἡ βοηθεῖσα, τῆς βοηθείσης.

Οὐδ. τὸ βοηθεῖν, τοῦ βοηθέντος.

Μέλλων

Α'ρσ. Ο' βοηθησόμενος, τοῦ βοηθησομένου.

Θηλ. ἡ βοηθησομένη, τῆς βοηθησομένης.

Οὐδ. τὸ βοηθησόμενον, τοῦ βοηθησομένου.

Μέσος Μέλλων

Α'ρσ. Ο' βοησάμενος, τοῦ βοησαμένου.

Θηλ. ἡ βοησαμένη, τῆς βοησαμένης.

Οὐδ. τὸ βοησάμενον, τοῦ βοησαμένου.

Μέσος Μέλλων α'.

Α'ρσ. Ο' βοησόμενος, τοῦ βοησομένου.

Θηλ. ἡ βοησομένη, τῆς βοησομένης.

Οὐδ. τὸ βοησόμενον, τοῦ βοησομένου.

ΤΡΙΤΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΣΠΩΜΕΝΩΝ.

Ἡ Τρίτη Συζυγία τῶν Περισπωμένων διὰ τὴν ὡς προφέρεται· οἶον, χρυσῶ, χρυσῶ· καὶ ἐν τῇ παραληγουσῇ τοῦ Μέλλοντος τὸ ω, ἔχει· οἶον, χρυσῶσω. Πλὴν τοῦ ἀρώ, ἀρόσω· ὁμόω, ὁμόσω· βόω, βόσω· ὀνόω, ὀνόσω.

B I B Λ I O N A',
ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ειστάς.

Ενικός. Χρυσάω, χρυσᾷ· χρυσάεις, χρυσοῖς· χρυσάοι, χρυσοῖ.

Δυϊκός. χρυσάετον, χρυσᾷτον· χρυσάετον, χρυσᾷτον.

Πληθυν. χρυσάομεν, χρυσᾷμεν· χρυσάετε χρυσᾷτε· χρυσάουσι, χρυσούσι.

Παραπαιτικός.

Ενικός. Ἐχρύσοον, ἐχρύσειν· ἐχρύσοες, ἐχρύσεες· ἐχρύσοε, ἐχρύσου.

Δυϊκός. ἐχρυσάετον, ἐχρυσᾷτον· ἐχρυσοίπην, ἐχρυσούτην.

Πληθυν. ἐχρυσάομεν, ἐχρυσᾷμεν· ἐχρυσάετε, ἐχρυσάουπ· ἐχρύσοον, ἐχρύσουν.

Παρακείμενος.

Ενικός. Κεχρύσωνα, κεχρύσωνας, κεχρύσωνε.

Δυϊκός. κεχρυσάνατον, κεχρυσάνατον.

Πληθυν. κεχρυσάκαμεν, κεχρυσάκατε, κεχρυσάνασθε.

Υπερσυντελικός.

Ενικός. Ἐκεχρυσάκειν, ἐκεχρυσάκεις, ἐκεχρυσάκει.

Δυϊκός. ἐκεχρυσάκειτον, ἐκεχρυσάκειτην.

Πληθυν. ἐκεχρυσάκειμεν, ἐκεχρυσάκειτε, ἐκεχρυσάκεισαν.

Αόριστος

Ενικός. Ἐχρύσασα, ἐχρύσασας, ἐχρύσασε.

Δυϊκός. ἐχρυσάσατον, ἐχρυσάσατην.

Πληθυν. ἐχρυσάσαμεν, ἐχρυσάσατε, ἐχρύσασαν.

Μέλλων

Ενικός. Χρυσάσω, χρυσάσεις, χρυσάσει.

Δυϊκός. χρυσάσετον, χρυσάσειτον.

Πληθυν. χρυσάσομεν, χρυσάσετε, χρυσάσεσι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός.

Εἰικός. Χρύσσε, χρύσου· χρυσοῖτω, χρυσούτω.

Δυϊκός. χρυσόσπερ, χρυσῶπιν· χρυσοῖτωρ, χρυσέτωρ.

Πληθυν. χρυσόσπε, χρυσῶτε· χρυσοῖτωσαν, χρυσέτωσαν.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Εἰικός. Κεχρύσωκε, κεχρυσώκετω.

Δυϊκός. κεχρυσώκετον, κεχρυσώκέτων.

Πληθυν. κεχρυσώκετε, κεχρυσώκέτωσαν.

Ἀόριστος

Εἰικός. Χρύσωσον, χρυσώσάτω.

Δυϊκός. χρυσώσατον, χρυσώσάτων.

Πληθυν. χρυσώσατε, χρυσώσάτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς καὶ Παρατατικός.

Εἰικός. Χρυσόοιμι, χρυσῶμι χρυσοῖς, χρυσοῖς· χρυσόοι, χρυσῶι.

Δυϊκός. χρυσόοιτον, χρυσῶιτον· χρυσοῖσιν, χρυσοῖσιν.

Πληθυν. χρυσόοιμεν, χρυσῶιμεν· χρυσόοιτε, χρυσῶιτε· χρυσόοιεν, χρυσῶιεν.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Εἰικός. Κεχρυσώκοιμι, κεχρυσώκοις, κεχρυσώκοι.

Δυϊκός. κεχρυσώκοιτο, κεχρυσώκοιτην.

Πληθυν. κεχρυσώκοιμεν, κεχρυσώκοιτε, κεχρυσώκοιεν.

Ἀόριστος

Εἰικός. Χρυσώσαιμι, χρυσώσαις, χρυσώσαι.

Δυϊκός. χρυσώσαιτο, χρυσώσαιτην.

Πληθυν. χρυσάσαιμεν, χρυσάσαιτε, χρυσάσαιεν.
Αἰολικῶς.

Ενικός. Χρυσάσεια, χρυσάσειας, χρυσάσεις.

Δυϊκός. χρυσώσειατον, χρυσώσειάτην.

Πληθυν. χρυσώσειάμεν, χρυσώσειάτε, χρυσάσαιεν.
Μέλλων

Ενικός. Χρυσάσοιμι, χρυσάσοις, χρυσάσοι.

Δυϊκός. χρυσάσοιτον, χρυσάσοίτην.

Πληθυν. χρυσάσοιμεν, χρυσάσοιτε, χρυσάσοιεν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ενεστώς, καὶ Παρατατικός.

Ενικός. Εἰάν χρυσάω, χρυσῶ· χρυσῶης, χρυσοῖς· χρυσῶη, χρυσοῖ.

Δυϊκός. εἰάν χρυσόητον, χρυσῶτον· χρυσήητον, χρυσῶτον.

Πληθυν. εἰάν χρυσόωμεν, χρυσῶμεν. χρυσήητε, χρυσῶτε· χρυσόωσι, χρυσῶσι.

Παρακείμενος καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ενικός. Εἰάν κεχρυσάκω, κεχρυσάκης, κεχρυσάκη.

Δυϊκός. εἰάν κεχρυσάκητον, κεχρυσάκητον.

Πληθυν. εἰάν κεχρυσάκωμεν, κεχρυσάκητε, κεχρυσάκωσιν.

Ἀόριστος

Ενικός. Εἰάν χρυσάσω, χρυσάσης, χρυσάση.

Δυϊκός. εἰάν χρυσάσητον, χρυσάσητον.

Πληθυν. εἰάν χρυσάσωμεν, χρυσάσητε, χρυσάσωσιν.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ενεστώς, καὶ Παρατατικός. Χρυσάειν, χρυσοῦν.

Παρακείμ. καὶ Ὑπερσυντελ. Κεχρυσάκειναι.

Ἀόριστος
Μέλλων

Χρυσᾶσαι.
Χρυσάσιν.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ.

Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός.

Ἀρσ. Ὁ χρυσῶν, χρυσῶν· τῷ χρυσοόντος, χρυσοῦντος.

Θηλ. ἡ χρυσόουσα, χρυσοῦσα· τῆς χρυσοέσης, χρυσοῦσης.

Οὐδ. τὸ χρυσοόν, χρυσοῦν· τῷ χρυσοόντος, χρυσοῦντος.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ἀρσ. Ὁ κεχρυσωκώς, τῷ κεχρυσωκότος.

Θηλ. ἡ κεχρυσωκυῖα, τῆς κεχρυσωκυίας.

Οὐδ. τὸ κεχρυσωκός, τοῦ κεχρυσωκότος.

Ἀόριστος

Ἀρσ. Ὁ χρυσῶσας, τοῦ χρυσῶσαντος.

Θηλ. ἡ χρυσῶσασα, τῆς χρυσῶσάσης.

Οὐδ. τὸ χρυσῶσαν, τοῦ χρυσῶσαντος.

Μέλλων

Ἀρσ. Ὁ χρυσῶσῶν, τοῦ χρυσῶσοντος.

Θηλ. ἡ χρυσῶσούσα, τῆς χρυσῶσοῦσης.

Οὐδ. τὸ χρυσῶσον, τοῦ χρυσῶσοντος.

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς.

Ἐνικός. Χρυσόομαι, χρυσοῦμαι· χρυσέη, χρυσῶν· χρυσόεται, χρυσοῦται.

Δυϊκός. χρυσοόμεθον, χρυσόμεθον· χρυσέεσθον, χρυσῆσθον· χρυσέεσθαι, χρυσῆσθαι.

Πληθύν. χρυσοόμεθα, χρυσούμεθα· χρυσέεσθε, χρυσῆσθε· χρυσόοιται, χρυσῶνται.

Παρατατικός.

Ε'νικός. Ε'χρυσόμην, ἐχρυσέμην· ἐχρυσόω, ἐχρυσού· ἐχρυσόετο, ἐχρυσυτο.

Δυϊκός. ἐχρυσόμεθον, ἐχρυσέμεθον· ἐχρυσόεσθον, ἐχρυσάσθον· ἐχρυσόεσθην, ἐχρυσάσθην.

Πληθυν. ἐχρυσόμεθα, ἐχρυσάμεθα· ἐχρυσόεσθε, ἐχρυσούσθε· ἐχρυσόοντο, ἐχρυσούντο.

Παρακείμενος.

Ε'νικός. Κεχρύσωμαι, κεχρύσωσαι, κεχρύσωται.

Δυϊκός. κεχρυσάμεθον, κεχρύσωσθον, κεχρύσωσθον.

Πληθυν. κεχρυσάμεθα, κεχρύσωσθε, κεχρύσωνται.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Ε'νικός. Κεχρυσώσομαι, κεχρυσώσῃ, κεχρυσώσεται.

Δυϊκός. κεχρυσώσόμεθον, κεχρυσώσεσθον, κεχρυσώσεσθον.

Πληθυν. κεχρυσώσόμεθα, κεχρυσώσεσθε, κεχρυσώσονται.

Υπερσυντελικός.

Ε'νικός. Ε'κεχρυσάμην, ἐκεχρύσωσο, ἐκεχρύσωτο.

Δυϊκός. ἐκεχρυσάμεθον, ἐκεχρύσωσθον, ἐκεχρυσώσθην.

Πληθυν. ἐκεχρυσάμεθα, ἐκεχρύσωσθε, ἐκεχρύσονται.

Αόριστος

Ε'νικός. Ε'χρυσάθην, ἐχρυσάθης, ἐχρυσάθη.

Δυϊκός. ἐχρυσάθητον, ἐχρυσάθητην.

Πληθυν. ἐχρυσάθημεν, ἐχρυσάθητε, ἐχρυσάθησαν.

Μέλλων

Ε'νικός. Χρυσωθήσομαι, χρυσωθήσῃ, χρυσωθήσεται.

Δυϊκός. χρυσωθήσόμεθον, χρυσωθήσεσθον, χρυσωθήσεσθον.

Πληθυν. χρυσωθισόμεθα, χρυσωθήσεσθε, χρυσωθήσονται.

Μέσο; Ἀόριστος.

Εἰικός. Ἐχρυσώσῃμι, ἔχρυσώσω, ἔχρυσώσατο.

Δυϊκός. ἔχρυσωσάμεθον, ἔχρυσώσασθον, ἔχρυσωσάσθην.

Πληθυν. ἔχρυσωσάμεθα, ἔχρυσώσασθε, ἔχρυσώσαντο.

Μέσος Μέλλων

Εἰικός. Χρυσώσομαι, χρυσώσῃ, χρυσώσεται.

Δυϊκός. χρυσωσόμεθον, χρυσώσεσθον, χρυσώσεσθ.

Πληθυν. χρυσωσόμεθ, χρυσώσεσθε, χρυσώσονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός.

Εἰικός. Χρυσός, χρυσῶ· χρυσοίεσθω, χρυσέσθω.

Δυϊκός. χρυσεύεσθον, χρυσοῦσθον, χρυσεύεσθην, χρυσούεσθων.

Πληθυν. χρυσεύεσθε, χρυσοῦσθε· χρυσοέσθωσαν, χρυσούεσθωσαν.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Εἰικός. Κεχρύσωσο, κεχρυσώσθω.

Δυϊκός. κεχρύσωσθον, κεχρυσώσθων.

Πληθυν. κεχρύσωσθε, κεχρυσώσθωσαν.

Ἀόριστος

Εἰικός. Χρυσώθητι, χρυσωθήτω.

Δυϊκός. χρυσώθητον, χρυσωθήτων.

Πληθυν. χρυσώθητε, χρυσωθήτωσαν.

Μέσος Ἀόριστος

Εἰικός. Χρύσωσαι, χρυσωσάσθω.

Δυϊκός. χρυσώσασθον, χρυσωσάσθων.

Πληθυν. χρυσώσαθε, χρυσωσάσθωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνιστάς, καὶ Παρατατικός.

Εὐτικός. Χρυσοοίμην, χρυσοίμην· χρυσόοιο, χρυσοῖο· χρυσόοιτο, χρυσοῖτο.

Δυϊκός. χρυσοοίμεθον, χρυσοίμεθον· χρυσόοισθον, χρυσοῖσθαι· χρυσοοίσθην, χρυσόισθαι.

Πληθυν. χρυσοοίμεθα, χρυσοίμεθα· χρυσόοισθε, χρυσοῖσθε· χρυσόοιντο, χρυσοῖντο.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Εὐτικός. Κεχρυσώμην, κεχρυσῶ, κεχρυσῶτο.

Δυϊκός. κεχρυσώμεθον, κεχρυσῶσθον, κεχρυσώσθην.

Πληθυν. κεχρυσώμεθα, κεχρυσῶσθε, κεχρυσῶντο.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Εὐτικός. Κεχρυσωσοίμην, κεχρυσώσοιο, κεχρυσώσοιτο.

Δυϊκός. κεχρυσωσοίμεθον, κεχρυσώσοισθον, κεχρυσωσοίσθην.

Πληθυν. κεχρυσωσοίμεθα, κεχρυσώσοισθε, κεχρυσώσονται.

Ἀόριστος

Εὐτικός. Χρυσωθεῖν, χρυσωθεῖς, χρυσωθεῖν.

Δυϊκός. χρυσωθεῖντο, χρυσωθεῖνται.

Πληθυν. χρυσωθεῖμεν, χρυσωθεῖτε, χρυσωθεῖσαν.

Μέλλων ᾶ.

Εὐτικός. Χρυσωθησοίμην, χρυσωθήσοιο, χρυσωθήσοιτο.

Δυϊκός. χρυσωθησοίμεθον, χρυσωθήσοισθον, χρυσωθησοίσθην.

Πληθυν. χρυσωθησοίμεθα, χρυσωθήσοισθε, χρυσωθήσονται.

Μέσος Ἀόριστος

Εὐικός. Χρυσωσαίμην, χρυσώσαιο, χρυσώσαιτο.

Δυϊκός. χρυσωσαίμεθον, χρυσώσασθον, χρυσω-
σαίσθην.

Πληθυν. χρυσωσαίμεθα, χρυσώσασθε, χρυσώ-
σαιντο.

Μέσος Μέλλων

Εὐικός. Χρυσωσοίμην, χρυσώσοιο, χρυσώσοιτο.

Δυϊκός. χρυσωσοίμεθον, χρυσώσοισθον, χρυσω-
σοίσθην.

Πληθυν. χρυσωσοίμεθα, χρυσώσοισθε, χρυσώ-
σοιντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἑνεώς, καὶ Παρατατικός.

Εὐικός. Εἰὰν χρυσῶμαι, χρυσῶμαι· χρυσῶ, χρυ-
σοί· χρυσόνται, χρυσῶται.

Δυϊκός. εἰὰν χρυσοῦμεθον, χρυσῶμεθον· χρυσή-
σθον, χρυσῶσθον. χρυσήσθον, χρυ-
σῶσθον.

Πληθυν. εἰὰν χρυσοῦμεθα, χρυσῶμεθα· χρυσή-
σθε, χρυσῶσθε· χρυσόωνται, χρυσῶν-
ται.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Εὐικός. Εἰὰν κεχρυσῶμαι, κεχρυσῶ, κεχρυσῶται.

Δυϊκός. εἰὰν κεχρυσῶμεθον, κεχρυσῶσθον, κεχρυ-
σῶσθον.

Πληθυν. εἰὰν κεχρυσῶμεθα, κεχρυσῶσθε, κεχρυ-
σῶνται.

Ἀόριστος

Εὐικός. Εἰὰν χρυσωθῶ, χρυσωθῆς, χρυσωθῇ.

Δυϊκός. εἰὰν χρυσωθῆτον, χρυσωθῆτον.

Πληθον. ἰὰν χρυσῶσῶμεν, χρυσώσῃτε, χρυσώσῶ-
σιν.

Μέσος Ἀόριστος

Εἰικός. Εἰὰν χρυσώσωμαι, χρυσώσῃ, χρυσώσῃται.

Δυικός. ἰὰν χρυσώσῶμεθον, χρυσώσῃσθον, χρυ-
σώσῃσθον.

Πληθον. ἐὰν χρυσώσῶμεθα, χρυσώσῃσθε, χρυ-
σώσονται.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Εἰεσῶς, ἢ Παρατατικός. Χρυσέσθ. χρυσῆσθ.

Παρακείμε. ἢ Ὑπερσυντελ. Κεχρυσῶσθαι.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων. Κεχρυσώσεσθαι.

Ἀόριστος. Χρυσώσῃναι.

Μέλλων. Χρυσώσῃσεσθαι.

Μέσος Ἀόριστος. Χρυσώσασθαι.

Μέσος Μέλλων. Χρυσώσεσθαι.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ.

Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός.

Ἀρσ. Ὁ χρυσοόμενος, χρυσόμενος· τοῦ χρυσοο-
μένου, χρυσομένου.

Θηλ. ἡ χρυσοομένη, χρυσεμένη· τῆς χρυσοομένης,
χρυσουμένης.

Οὐδ. τὸ χρυσοόμενον, χρυσούμενον· τοῦ χρυσοο-
μένου, χρυσομένου.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ἀρσ. Ὁ κεχρυσώμενος, τοῦ κεχρυσωμένου.

Θηλ. ἡ κεχρυσωμένη, τῆς κεχρυσωμένης.

Οὐδ. τὸ κεχρυσωμένον, τοῦ κεχρυσωμένου.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Ἀρσ. Ὁ κεχρυσώσόμενος τοῦ κεχρυσωσόμενου.

Θηλ. ἡ κεχρυσωσομένη, τῆς κεχρυσωσομένης.
Οὐδ. τὸ κεχρυσώσασθαι, τοῦ κεχρυσωσομένου.

Ἀόριστος

Ἀ'ρσ. Ὁ χρυσαθεὶς, τοῦ χρυσαθέντος.
Θηλ. ἡ χρυσαθεῖσα, τῆς χρυσαθείσης.
Οὐδ. τὸ χρυσαθέν, τοῦ χρυσαθέντος.

Μέλλων

Ἀ'ρσ. Ὁ χρυσαθισόμενος, τοῦ χρυσαθισομένου.
Θηλ. ἡ χρυσαθισομένη, τῆς χρυσαθισομένης.
Οὐδ. τὸ χρυσαθισόμενον, τοῦ χρυσαθισομένου.

Μέσος Ἀόριστος

Ἀ'ρσ. Ὁ χρυσασάμενος, τοῦ χρυσασαμένου.
Θηλ. ἡ χρυσασαμένη, τῆς χρυσασαμένης.
Οὐδ. τὸ χρυσάσασθαι, τοῦ χρυσασαμένου.

Μέσος Μέλλων

Ἀ'ρσ. Ὁ χρυσασόμενος, τοῦ χρυσασομένου.
Θηλ. ἡ χρυσασομένη, τῆς χρυσασομένης.
Οὐδ. τὸ χρυσασόμενον, τοῦ χρυσασομένου.

Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι σπανίως εὐρίσκονται Μέ-
σοι Παρακείμενοι, καὶ Δεύτεροι Ἀόριστοι ἐπὶ τῆς
Πρώτης καὶ Δευτέρας Συζυγίας τῶν Περισπώμενων.
ὅσοι, κτυπῶ, ἔκτυπά, ἔκτυπον· δουπῶ, δέδουπα,
ἔδουπον· μυκῶ, μέμυκα, ἔμυκον· χραισμῶ, ἔ-
χραισμον· ὀλίσθῶ, ὤλισθον· ἁμαρτῶ, ἥμαρτον·
βλαστῶ, ἔβλαστον· ἀλακῶ, ἤλαλκον· ἐπὶ δὲ τῆς
Τρίτης, οὐδαμῶς.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΣΠΩΜΕΝΩΝ.

ΤΗΣ Α΄ ΣΥΖΥΓΙΑΣ.

Ε Ω.

Κομέω
οιδέω
ὀκνέω
ρόφειω.
θαρρέω.

Φθονέω
αἰτέω
αὐρέω
χειροτονεύω
ζητέω.

ΤΗΣ Β΄ ΣΥΖΥΓΙΑΣ

Α Ω.

Καλεράω
ἐρμάω
αιονάω
πειράω
θρυγανάω.

Φλιδάω
περάω
βροτάω
γράω
ερωτάω.

ΤΗΣ Γ΄ ΣΥΖΥΓΙΑΣ.

Ο Ω.

Κληρώω
ὁμοιόω
αἰσιμόω
πληρώω
ρίζω
χαριτόω.

Ἀλευθερόω
θανατόω
φαρμοκόω
ἀκριβόω
ἐρημόω
φραγγελλόω.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΙΣ ΜΙ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Εἰσὶ δὲ ἔτι καὶ τέσσαρες Συζυγίαι τῶν εἰς μι, τρεῖς ἀπὸ τῶν Περισπωμένων γινόμεναι, καὶ μία ἀπὸ τῶν εἰς υἱ Βαρυτόνων.

ΠΡΩΤΗ ΤΩΝ ΕΙΣ ΜΙ.

Ἡ Πρώτη Συζυγία τῶν εἰς μι, ἀπὸ τῆς Πρώτης τῶν Περισπωμένων γίνεται ὅσον, τίθῶ, τίθῶ, τίθημι. Ἐχει δὲ τὸ η ἐν τῇ παραληγουσῇ τοῦ Ἑνεργητικοῦ, τὸ δὲ ε, ἐν τῇ τοῦ Παθητικοῦ ὅσον, τίθεμαι.

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἑνεστώς.

Ἑνικός. Τίθημι, τίθης, τίθησι.

Δυϊκός. τίθετον, τίθετον.

Πληθυν. τίθεμεν, τίθετε, τίθεισι, καὶ ἰωνικῶς τίθεασι.

Παρατατικός.

Ἑνικός. Ἐτίθην, ἐτίθης, ἐτίθι.

Δυϊκός. ἐτίθετον, ἐτίθέτην.

Πληθυν. ἐτίθεμεν, ἐτίθετε, ἐτίθεσαν.

Παρακείμενος.

Ἑνικός. Τέθεικα, τέθεικας, τέθεικε.

Δυϊκός. τεθείκατον, τεθείκατον.

Πληθυν. τεθείκαμεν, τεθείκατε, τεθείκασι.

ὑπερσυντελικός.

Ἑνικός. Ἐτεθείκειν, ἐτεθείκεις, ἐτεθείκει.

Δυϊκός. ἐτεθείκειτον, ἐτεθείκειτην.

Πληθυν. ἐτεθείκειμεν, ἐτεθείκειτε, ἐτεθείκεισαν.

Γράφονται δὲ διὰ τῆς εἰ Διφθόγγῃ, ἔθει Βοιωτικῶ.

Gram. Lasc.

Ἀόριστος α'.

Εἰνικός. Εἴθηκα, εἴθηκας, εἴθηκε.

Δυϊκός. εἴθηκατον, εἴθηκάτην.

Πληθύν. εἴθήκαμεν, εἴθήκατε, εἴθηκαθ.

Ἀόριστος β'.

Εἰνικός. Εἴθην, εἴθης, εἴθης.

Δυϊκός. εἴθεπον, εἴθέτην.

Πληθύν. εἴθεμεν, εἴθετε, εἴθεσαν.

Μέλλων

Εἰνικός. Θήσω, θήσεις, θήσει.

Δυϊκός. θήσετον, θήσετον.

Πληθύν. θήσομεν, θήσετε, θήσουσι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός.

Εἰνικός. Τίθει καὶ τίθει, τιθέτω.

Δυϊκός. τίθετον, τιθέτων.

Πληθύν. τίθετε, τιθέτωσαν.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Εἰνικός. Τέθεικε, πεθεικέτω.

Δυϊκός. πεθείκατον, πεθεικέτων.

Πληθύν. πεθείκατε, πεθεικέτωσαν.

Ἀόριστος β'.

Εἰνικός. Θέτι ἢ θές, θέτω.

Δυϊκός. θέτον, θέτων.

Πληθύν. θέτε, θέτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός.

Εἰνικός. Τιθείην, τιθείης, τιθείη.

Δυϊκός. τιθείητον, τιθείήτην.

Πληθύν. τιθείημεν, τιθείητε, τιθείησαν ἢ τιθεί

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Εἰνικός. Τεθείκοιμ, τεθείκοις, τεθείκοι.

Δυϊκός. τεθείκοιτον, τεθείκοίνην.

Πληθυν. τεθείκοιμεν, τεθείκοίτε, τεθείκοιεν.

Ἀόριστος β'.

Εἰνικός. Θείην, θείης, θείη.

Δυϊκός. θείητον, θείήτην.

Πληθυν. θείημεν, θείητε, θείήσαν καὶ θείεν.

Μέλλων

Εἰνικός. Θήσοιμι, θήσοις, θήτοι.

Δυϊκός. θήσοιτον, θησοίτην.

Πληθυν. θήσοιμεν, θήσοιτε, θήσοιεν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός.

Εἰνικός. Ἐὰν τιθῶ, τιθῆς, τιθῇ.

Δυϊκός. ἐὰν τιθῇτον, τιθῇτον.

Πληθυν. ἐὰν τιθῶμεν, τιθῆτε, τιθῶσι.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Εἰνικός. Ἐὰν τεθείκω, τεθείκῃς, τεθείκῃ.

Δυϊκός. ἐὰν τεθείκητον, τεθείκητον.

Πληθυν. ἐὰν τεθείκωμεν, τεθείκητε, τεθείκωσι.

Ἀόριστος β'.

Εἰνικός. Ἐὰν θῶ, θῆς, θῇ.

Δυϊκός. ἐὰν θῇτον, θῇτον.

Πληθυν. ἐὰν θῶμεν, θῆτε, θῶσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός.

Τιθέναι.

Παρακείμ. καὶ Ὑπερσυντελικός.

Τεθείκναι.

Ἀόριστος β'.

Θεῖναι.

Μέλλων

Θήσκειν.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ.

Ἐνεστῶς καὶ Παρατατικός.

Ἀρσ. Ὁ τιθεῖς, τοῦ τιθέντος.

Θηλ. ἡ τιθεῖσα, τῆς τιθείσης.

Οὐδ. τὸ τιθέν, τοῦ τιθέντος.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ἀρσ. Ὁ πεθεικώς, τοῦ πεθεικότες.

Θηλ. ἡ πεθεικῦια, τῆς πεθεικύιας.

Οὐδ. τὸ πεθεικός, τοῦ πεθεικότες.

Ἀόριστος β'.

Ἀρσ. Ὁ θεῖς, τοῦ θέντος.

Θηλ. ἡ θεῖσα, τῆς θείσης.

Οὐδ. τὸ θέν, τοῦ θέντος.

Μέλλων α'.

Ἀρσ. Ὁ θήσων, τοῦ θήσοντος.

Θηλ. ἡ θήσουσα, τῆς θησούσης.

Οὐδ. τὸ θῆσον, τοῦ θήσοντος.

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστῶς.

Ἐνικός. Τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται.

Δυϊκός. τιθέμεθον, τίθεσθον, τίθεσθον.

Πληθυν. τιθέμεθα, τίθεσθε, τίθενται.

Παρατατικός.

Ἐνικός. Ἐτιθέμην, ἐτίθεσο καὶ ἐτίθῃ, ἐτίθετο.

Δυϊκός. ἐτιθέμεθον, ἐτίθεσθον, ἐτιθέσθην.

Πληθυν. ἐτιθέμεθα, ἐτίθεσθε, ἐτίθεντο.

Παρακείμενος.

Ἐνικός. Τέθειμαι, τέθεισαι, τέθιται.

Δυϊκός. πεθείμεθον, τέθεισθον, τέθεισθον.

Πληθυν. πεθείμεθα, τέθεισθε, τέθεινται.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Εὐικός. Τεθείσομαι, τεθείση, τεθείσεται.
 Δυϊκός. τεθεισόμεθον, τεθείσασθον, τεθείσασθον.
 Πληθυν. τεθεισόμεθα, τεθείσασθε, τεθείσονται.

Ὑπερσυντελικός.

Εὐικός. Ἐπεθείμην, ἐπέθεισο, ἐπέθειτο.
 Δυϊκός. ἐπεθείμεθον, ἐπέθεισθον, ἐπέθεισθην.
 Πληθυν. ἐπεθείμεθα, ἐπέθεισθε, ἐπέθειντο.

Ἀόριστος α΄.

Εὐικός. Ἐτέθην, ἐτέθης, ἐτέθη.
 Δυϊκός. ἐτέθηντον, ἐπεθήτην.
 Πληθυν. ἐτέθημεν, ἐτέθητε, ἐτέθησαν.

Μέλλων α΄.

Εὐικός. Τεθήσομαι, τεθήση, τεθήσεται.
 Δυϊκός. τεθησόμεθον, τεθήσασθον, τεθήσασθον.
 Πληθυν. τεθησόμεθα, τεθήσασθε, τεθήσονται.

Μέσος Ἀόριστος β΄.

Εὐικός. Ἐθέμην, ἔθισο καὶ ἔθου, ἔθιστο.
 Δυϊκός. ἐθέμεθον, ἔθισθον, ἐθίσθην.
 Πληθυν. ἐθέμεθα, ἔθισθε, ἔθεντο,

Μέσος Μέλλων α΄.

Εὐικός. Θήσομαι, θήση, θήσεται.
 Δυϊκός. θησόμεθον, θήσασθον, θήσασθον.
 Πληθυν. θησόμεθα, θήσασθε, θήσονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστῶς καὶ Παρατατικός.

Εὐικός. Τίθισο καὶ τίθου, τιθίσθω.
 Δυϊκός. τίθισθον, τιθίσθων.
 Πληθυν. τίθισθε, τιθίσθωσαν.

Παρακείμενος καὶ Ὑπερσυντελικός.

Εὐικός. Τίθεισο, πεθείσθω.

Δυϊκός. τέθεισθον, τεθείσθων.

Πληθυν. τέθεισθε, τεθείσθωσαν.

Ἀόριστος

Ενικός. Τέθειτι, τεθήτω.

Δυϊκός. πέθειτον, τεθήπων.

Πληθυν. πέθειτε, τεθήπωσαν.

Μέσος Ἀόριστος β'.

Ενικός. Θέισο καὶ θοῦ, θέσθω.

Δυϊκός. θέισθον, θέσθων.

Πληθυν. θέσθε, θέσθωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ.

Ἐνεστώς καὶ Παρατατικός.

Ενικός. Τιθείμην, τίθειο, τίθειτο.

Δυϊκός. τιθείμεθον, τίθεισθον, τιθείσθην.

Πληθυν. τιθείμεθα, τίθεισθε, τίθειντο.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ενικός. Τεθείμην, τεθεῖο, τεθεῖτο.

Δυϊκός. τεθείμεθον, τεθείσθον, τεθείσθην.

Πληθυν. τεθείμεθα, τεθείσθε, τεθειντο.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων

Ενικός. Τεθεισοίμην, τεθείσοιο, τεθείσοιτο.

Δυϊκός. τεθεισοίμεθον, τεθείσοισθον, τεθεισοίσθην.

Πληθυν. τεθεισοίμεθα, τεθείσοισθε, τεθεισοίντο.

Ἀόριστος

Ενικός. Τεθείην, τεθείης, τεθείη.

Δυϊκός. τεθείητον, τεθειήτην.

Πληθυν. τεθείημεν, τεθείητε, τεθείησαν.

Μέλλων

Ενικός. Τεθησοίμην, τεθήσοιο, τεθήσοιτο.

Δυϊκός. τεθησοίμεθεν, τεθήσοισθον, τεθησοίσθην.

Πληθυν. τεθητοίμεθα, τεθήσοισθε, τεθήσονται.

Μέσος Ἀόριστος β'.

Ε'νικός. Θείμην, θεῖο, θεῖτο.

Δυϊκός. θείμεθον, θεῖσθον, θεῖσθην.

Πληθύν. θείμεθα, θεῖσθε, θε.

Μέσος Μέλλων θεῖντο.

Ε'νικός. Θησοίμην, θήσοιο, θήσοιτο.

Δυϊκός. θησοίμεθον, θήσοισθον, θησοίσθην.

Πληθύν. θησοίμεθα, θήσοισθε, θήσوينτο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός.

Ε'νικός. Ἐὰν τιθῶμαι, τιθῇ, τιθῆται.

Δυϊκός. ἐὰν τιθώμεθον, τιθῆσθον, τιθῆσθον.

Πληθύν. ἐὰν τιθώμεθα, τιθῆσθε, τιθῶνται.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ε'νικός. Ἐὰν τεθῶμαι, τεθῇ, τεθῆται.

Δυϊκός. ἐὰν τεθώμεθον, τεθῆσθον, τεθῆσθον.

Πληθύν. ἐὰν τεθώμεθα, τεθῆσθε, τεθῶνται.

Ἀόριστος α'.

Ε'νικός. Ἐὰν τεθῶ, τεθῆς, τεθῇ.

Δυϊκός. ἐὰν τεθῆτον, τεθῆτον.

Πληθύν. ἐὰν τεθῶμεν, τεθῆτε, τεθῶσι.

Μέσος Ἀόριστος β'.

Ε'νικός. Ἐὰν θῶμαι, θῇ, θῆται.

Δυϊκός. ἐὰν θώμεθον, θῆσθον, θῆσθον.

Πληθύν. ἐὰν θώμεθα, θῆσθε, θῶνται.

ΛΗΑΡΕΜΦΑΤΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός. Τίθεσθαι.

Παρακείμεμ. καὶ Ὑπερσυντελ. Τεθεῖσθαι.

Μετ' ὀλίγον Μάλλων. Τεθεῖσσεσθαι.

Ἀόριστος α'. Τεθῆναι.

Μέλλων α'.

Τεθήσεται.

Μέσος Ἀόριστος β'.

Θέσται.

Μέσος Μέλλων α'.

Θήσεται.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ.

Ἐρεστώς, καὶ Παρατατικός.

Α'ρσ. Ο' τιθέμενος, τοῦ τιθεμένου.

Θηλ. ἡ τιθεμένη, τῆς τιθεμένης.

Οὐδ. τὸ τιθέμενον, τοῦ τιθεμένου.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Α'ρσ. Ο' πεθειμένος, τοῦ πεθειμένου.

Θηλ. ἡ πεθειμένη, τῆς πεθειμένης.

Οὐδ. τὸ πεθειμένον, τοῦ πεθειμένου.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Α'ρσ. Ο' πεθισόμενος, τοῦ πεθισομένου.

Θηλ. ἡ πεθισομένη, τῆς πεθισομένης.

Οὐδ. τὸ πεθισόμενον, τοῦ πεθισομένου.

Ἀόριστος α'.

Α'ρσ. Ο' πεθεῖς, τοῦ πεθέντος.

Θηλ. ἡ πεθεῖσα, τῆς πεθείσης.

Οὐδ. τὸ πεθέν, τοῦ πεθέντος.

Μέλλων α'.

Α'ρσ. Ο' πεθησόμενος, τοῦ πεθησομένου.

Θηλ. ἡ πεθησομένη, τῆς πεθησομένης.

Οὐδ. τὸ πεθησόμενον, τοῦ πεθησομένου.

Μέσος Ἀόριστος β'.

Α'ρσ. Ο' θέμενος, τοῦ θεμένου.

Θηλ. ἡ θεμένη, τῆς θεμένης.

Οὐδ. τὸ θέμενον, τοῦ θεμένου.

Μέσος Μέλλων α'.

Α'ρσ. Ο' θησόμενος, τοῦ θησομένου.

Θηλ. ἡ θησομένη, τῆς θησομένης.
 Οὐδ. τὸ θησόμενον, τοῦ θησομένου.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΩΝ ΕΙΣ ΜΙ.

Ἡ Δευτέρα Συζυγία τῶν εἰς μι, γίνεται ἀπὸ
 τῆς Δευτέρας τῶν Περισπωμένων· οἶον, ἰσᾶω, ἰσᾶ,
 ἴσημι. Ἐχει δὲ τὸ ἦ, ἐν τῇ παραληγούσῃ τῷ Ἐ-
 νεργητικοῦ, τὸ ἄ δὲ ἐν τῇ τοῦ Παθητικοῦ· οἶον,
 ἴστημι, ἴσταμαι.

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἑλεστώς.

Ἑνικός. Ἰσθμι, ἴσθης, ἴσθισι.
 Δυϊκός. ἴστατον, ἴστατον.
 Πληθυν. ἴσταμεν, ἴστατε, ἰστάσι.

Παρατατικός.

Ἑνικός. Ἰσθιν, ἴσθης, ἴσθι.
 Δυϊκός. ἴστατον, ἰστάτην.
 Πληθυν. ἴσταμεν, ἴστατε, ἴστασαν.

Παρακείμενος.

Ἑνικός. Ἐστακα, ἔστακας, ἔστακε.
 Δυϊκός. ἐστάκατον, ἐστάκατον.
 Πληθυν. ἐστάκαμεν, ἐστάκατε, ἐστάκασι.
 Καὶ οὐχ' ἔσηκα, εἰς διαφορὰν τῷ ἔσηκα,
 ἀπὸ τοῦ Ἐστήκω γινομένου.

Ὑπερσυντελικός.

Ἑνικός. Ἐστάκειν ἐστάκεις, ἐστάκει.
 Δυϊκός. ἐστάκειτον, ἐστακείτην.
 Πληθυν. ἐσπάκειμεν, ἐστάκειτε, ἐστάκειςαν.
 Τὸ δὲ εἰστέικειν ἀπὸ τοῦ ἐστήκω.

Ἀόριστος ᾰ.

Ἑνικός. Ἐστησα, ἔστησας, ἔστησε.

Δυϊκός. ἐσῆσατον, ἐσῆσάνην.

Πληθυν. ἐσῆσαμεν, ἐσῆσατε, ἐσῆσαν.

Ἀόριστος β΄.

Εἰνικός. Ἔσπην, ἔσπης, ἔσπῃ.

Δυϊκός. ἔσπῃον, ἐσῆπῃν.

Πληθυν. ἔσπῃμεν, ἔσπῃτε, ἔσπῃσαν.

Μέλλων

Εἰνικός. Σπῶσω, σπῶσεις, στήσει.

Δυϊκός. στήσετον, στήσετον.

Πληθυν. σπῶσομεν, σπῶσετε, στήσουσι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός.

Εἰνικός. Ἰσταδι καὶ ἴστα, ἰστάτω.

Δυϊκός. ἰστατον, ἰστάτων.

Πληθυν. ἰστατε, ἰστάτωσαν.

Πρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Εἰνικός. Ἔστακε, ἐστακέτω.

Δυϊκός. ἐστάκετον, ἐστακέτων.

Πληθυν. ἐστάκετε, ἐστακέτωσαν.

Ἀόριστος α΄.

Εἰνικός. Στήσον, στησάτω.

Δυϊκός. στήσατον, στησάτων.

Πληθυν. στήσατε, στησάτωσαν.

Ἀόριστος β΄.

Εἰνικός. Σπῆδι, στήτω.

Δυϊκός. σπῆτον, στήτων.

Πληθυν. σπῆτε, στήτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός.

Εἰνικός. Ἰσταίην, ἰσταίης, ἰσταίην.

Δυϊκός. ἰσταίητον, ἰσταίητην.

Πληθυν. ἰσαίημεν, ἰσαίητε, ἰσαίησαν καὶ ἰσταίεν,
Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Εἰνικός. Εἰσάκοιμι, εἰσάκοις, εἰσάκοι.

Δυϊκός. ἐστάκοιτον, ἐστακοίτην.

Πληθυν. ἐστάκοιμεν, ἐστάκοιτε, ἐστάκοιεν.

Ἀόριστος α'.

Εἰνικός. Στήσαιμι, στήσαις, στήσαι.

Δυϊκός. στήσαιτον, στήσαιτην.

Πληθυν. στήσαιμεν, στήσαιτε, στήσαιεν.

Λιολικῶς.

Εἰνικός. Στήσεια, στήσειας, στήσειε.

Δυϊκός. στησεῖατον, στησεῖατην.

Πληθυν. στησεῖαμεν, στησεῖατε, στησεῖαν.

Ἀόριστος β'.

Εἰνικός. Σταίην, σταίης, σταίη.

Δυϊκός. σταίητον, σταίητην.

Πληθυν. σταίημεν, σταίητε, σταίησαν καὶ σταίεν.

Μέλλων

Εἰνικός. Στήσοιμι, στήσοις, στήσοι.

Δυϊκός. στήσοιτον, στήσοίτην.

Πληθυν. στήσοιμεν, στήσοιτε, στήσοιεν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσπῶς, καὶ Παραπατικός.

Εἰνικός. Εἰὰν ἰστώ, ἰστῶς, ἰστῶ.

Δυϊκός. εἰὰν ἰστῶμεν, ἰστῶμεν.

Πληθυν. εἰὰν ἰστῶμεν, ἰστῶτε, ἰστῶσι.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Εἰνικός. Εἰὰν ἐστάκω, ἐστάκης, ἐστάκη.

Δυϊκός. εἰὰν ἐστάκῃμεν, ἐστάκῃμεν.

Πληθυν. εἰὰν ἐστάκωμεν, ἐστάκῃτε, ἐστάκῃσι.

Ἀόριστος α'.

Ἐνικός. Ἐὰν στήσω, στήσης, στήσῃ.

Δυϊκός. Ἐὰν στήσῃ, στήσῃ.

Πληθυν. Ἐὰν στήσωμεν, στήσητε, στήσωσι.

Ἀόριστος β'.

Ἐνικός. Ἐὰν στῶ, στῆς, στῇ.

Δυϊκός. Ἐὰν στῇ, στῇ.

Πληθυν. Ἐὰν στῶμεν, στῆτε, στῶσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός. Ἰστάται.

Παρακείμε. καὶ Ὑπερσυντελ. Ἐσκέναι, καὶ κατὰ συγχο-

Ἀόριστος α'. Σῆσαι. (πὴν Ἐσάναι -

Ἀόριστος β'. Στῆναι.

Μέλλων α'. Στήσιν.

ΜΟΤΟΧΑΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ.

Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός.

Ἀρσ. Ὁ ἰστάς, τοῦ ἰσάντος.

Θηλ. ἡ ἰστάσα, τῆς ἰστάσης.

Οὐδ. τὸ ἰστάν, τοῦ ἰσάντος.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ἀρσ. Ὁ ἑστακώς, τοῦ ἑστακότος.

Καὶ κατὰ συγχοπὴν ὁ ἑστώς, τοῦ ἑστώτος.

Θηλ. ἡ ἑστακῦια, τῆς ἑστακῦιας.

Οὐδ. τὸ ἑστακός, τοῦ ἑστακότος.

Ἀόριστος α'.

Ἀρσ. Ὁ στήσας, τοῦ στήσαντος.

Θηλ. ἡ στήσασα, τῆς στήσασης.

Οὐδ. τὸ στήσαν, τοῦ στήσαντος.

Ἀόριστος β'.

Ἀρσ. Ὁ στάς, τοῦ στάντος.

Θηλ. ἡ σταῖσα, τῆς σταῖσης.

Οὐδ. τὸ σταῖν, τοῦ σταίντος.

Μέλλων ἀ.

Αῖρσ. Ο' στήσω, πῦ στήσοντος.

Θηλ. ἡ στήσουσα, τῆς στήσουσης.

Οὐδ. τὸ στήσον, τοῦ στήσοντος.

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς.

Εἰνικός. ἴσπαμαι, ἴσπασαι, ἴσπαιται.

Δυϊκός. ἰσπάμεθον, ἴσπασθον, ἴσπασθην.

Πληθυν. ἰσπάμεθα, ἴσπασθε, ἴστανται.

Παραπατικός.

Εἰνικός. ἴσπάμην, ἴσπασο καὶ ἴστω, ἴσπατο.

Δυϊκός. ἰσπάμεθον, ἴσπασθον, ἰσπάσθην.

Πληθυν. ἰσπάμεθα, ἴσπασθε, ἴσταντο.

Παρακείμενος.

Εἰνικός. ἔσπαμαι, ἔσπασαι, ἔσπαιται.

Δυϊκός. ἐσπάμεθον, ἔσπασθον, ἔσπασθην.

Πληθυν. ἐσπάμεθα, ἔσπασθε, ἔστανται.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Εἰνικός. ἔσπάσομαι, ἐσπάσῃ, ἐσπάσεται.

Δυϊκός. ἐσπάσόμεθον, ἐσπάσεσθον, ἐσπάσεσθην.

Πληθυν. ἐσπάσόμεθα, ἐσπάσεσθε, ἐστάσονται.

ὑπερσυντελικός.

Εἰνικός. ἔσπάμην, ἔσπασο, ἔσπατο.

Δυϊκός. ἐσπάμεθον, ἔσπασθον, ἐσπάσθην.

Πληθυν. ἐσπάμεθα, ἔσπασθε, ἔσταντο.

Ἀόριστος.

Εἰνικός. ἔσπάθην, ἐσπάθης, ἐσπάθη.

Δυϊκός. ἐσπάθητον, ἐσπάθητην.

Πληθυν. ἐσπάθημεν, ἐσπάθητε, ἐσπάθησαν.

Μέλλων

Ενικός. Σταθήσομαι, σταθήσῃ, σταθήσεται.
 Δυϊκός. σταθισόμεθον, σταθήσεσθον, σταθήσεθον.
 Πληθυν. σταθισόμεθα σταθήσεσθε, σταθήσονται.

Μέσος Ἀόριστος

Ενικός. Ἐστησάμην, ἐστήσω, ἐστήσατο.
 Δυϊκός. ἐστησάμεθον, ἐστήσασθον, ἐστησάσθην.
 Πληθυν. ἐστησάμεθα, ἐστήσασθε, ἐστήσαντο.

Μέσος Μέλλων

Ενικός. Στήσομαι, στήσῃ, στήσεται.
 Δυϊκός. στησόμεθον, στήσεσθον, στήσεσθον.
 Πληθυν. στησόμεθα, στήσεσθε, στήσονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστῶς, καὶ Παραπαιτικές.

Ενικός. Ἰστασο καὶ ἴσω, ἰστάσθω.
 Δυϊκός. ἴστασθον, ἰστάσθων.
 Πληθυν. ἴστασθε, ἰστάσθωσαν.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ενικός. Ἔστασο, ἐστάσθω.
 Δυϊκός. ἔστασθον, ἐστάσθων.
 Πληθυν. ἔστασθε, ἐστάσθωσαν.

Ἀόριστος

Ενικός. Στάθητι, σταθήτω.
 Δυϊκός. στάθητον, σταθήτω.
 Πληθυν. στάθητε, σταθήτωσαν.

Μέσος Ἀόριστος

Ενικός. Σῆσαι, στησάσθω.
 Δυϊκός. στήσασθον, στησάσθων.
 Πληθυν. στήσασθε, στησάσθωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσπός, καὶ Παραπατινός.

Ἐνικός. Ἰσταίμην, ἴσταιο, ἴσταιτο.

Δυϊκός. ἰσταίμεθον, ἴσταισθον, ἰσταίσθην.

Πληθυν. ἰσταίμεθα, ἴσταισθε, ἴσταιντο.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Ἐσταίμην, ἐσταῖο, ἐσταῖτο.

Δυϊκός. ἐσταίμεθον, ἐσταῖσθον, ἐσταίσθην.

Πληθυν. ἐσταίμεθα, ἐσταῖσθε, ἐσταῖντο.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Ἐνικός. Ἐστασοίμην, ἐστάσοιο, ἐστάσοιτο.

Δυϊκός. ἐστασοίμεθον, ἐστάσοισθον, ἐστασοίσθην.

Πληθυν. ἐστασοίμεθα, ἐστάσοισθε, ἐστάσονται.

Ἀόριστος

Ἐνικός. Σταθείην, σταθείης, σταθείη.

Δυϊκός. σταθείητον, σταθειήτην.

Πληθυν. σταθειήμεν, σταθειήτε, σταθειήσατε.

Μέλλων

Ἐνικός. Σταθησοίμην, σταθήσοιο, σταθήσοιτο.

Δυϊκός. σταθησοίμεθον, σταθήσοισθον, σταθησοίσθην.

Πληθυν. σταθησοίμεθα, σταθήσοισθε, σταθήσονται.

Μέσος Ἀόριστος ᾶ.

Ἐνικός. Σπταίμην, σπήσαιο, σπήσαιτο.

Δυϊκός. σπταίμεθον, σπήσαισθον, σπησάσθην.

Πληθυν. σπταίμεθα, σπήσαισθε, σπήσονται.

Μέσος Μέλλων

Ἐνικός. Σπησοίμην, σήσοιο, σήσοιτο.

Δυϊκός. σπησοίμεθον, σήσοισθον, σπησοίσθην.

Πληθυν. σπησοίμεθα, στήσοισθε, στήσονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστῶς, καὶ Παρατατικός.

Ἐνικός. Ἐὰν ἰστώμαι, ἰστᾶ, ἰστᾶται.

Δυϊκός. ἐὰν ἰστώμεθον, ἰστᾶσθον, ἰστᾶσθον.

Πληθυν. ἐὰν ἰσπώμεθα, ἰσπᾶσθε, ἰστώνται.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Ἐὰν ἰστώμαι, ἐστᾶ, ἐστᾶται.

Δυϊκός. ἐὰν ἐστώμεθον, ἐστᾶσθον, ἐστᾶσθον.

Πληθυν. ἐὰν ἐσπώμεθα, ἐσπᾶσθε, ἐστῶνται.

Ἀόριστος ᾶ.

Ἐνικός. Ἐὰν σπαθῶ, σπαθῆς, σπαθῇ.

Δυϊκός. ἐὰν σπαθῆτον, σπαθῆτον.

Πληθυν. ἐὰν σπαθῶμεν, σπαθῆτε, σπαθῶσι.

Μέσος Ἀόριστος ᾶ.

Ἐνικός. Ἐὰν στήσωμαι, στήσῃ, στήσεται.

Δυϊκός. ἐὰν στήσώμεθον, στήσῃσθον, στήσῃσθον.

Πληθυν. ἐὰν στήσώμεθα, στήσῃσθε, στήσονται.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστῶς, καὶ Παρατατικός.

Ἰστασθαι.

Παρακείμ. καὶ Ὑπερσυντελ.

Ἐσπᾶσθαι.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Ἐστάσειςθαι.

Ἀόριστος ᾶ.

Σταθῆναι.

Μέλλων ᾶ.

Σταθήσειςθαι.

Μέσος Ἀόριστος ᾶ.

Στήσασθαι.

Μέσος Μέλλων ᾶ.

Στήσειςθαι.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ,

Ἐνεστῶς, καὶ Παρατατικός.

Ἀ'ρσ. Ὁ ἰστάμενος, πῦ ἰσταμένου.

Θηλ. ἡ ἰσταμένη, τῆς ἰσταμένης.

Οὐδ. πὸ ἱσταμένον, τοῦ ἱσταμένου.

Παρακείμενος καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ἀρσ. Ο' ἱσταμένος, τοῦ ἱσταμένου.

Θηλ. ἡ ἱσταμένη, τῆς ἱσταμένης.

Οὐδ. πὸ ἱσταμένον, τοῦ ἱσταμένου.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Ἀρσ. Ο' ἱστασόμενος, τοῦ ἱστασομένου.

Θηλ. ἡ ἱστασομένη, τῆς ἱστασομένης.

Οὐδ. πὸ ἱστασόμενον, τοῦ ἱστασομένου.

Ἀόριστος ᾶ.

Ἀρσ. Ο' σταθεὶς, τοῦ σταθέντος.

Θηλ. ἡ σταθεῖσα, τῆς σταθείσης.

Οὐδ. πὸ σταθέν, τοῦ σταθέντος.

Μέλλων ᾶ.

Ἀρσ. Ο' σταθισόμενος, τοῦ σταθισομένου.

Θηλ. ἡ σταθισομένη, τῆς σταθισομένης.

Οὐδ. πὸ σταθισόμενον, τοῦ σταθισομένου.

Μέσος Ἀόριστος ᾶ.

Ἀρσ. Ο' στησάμενος, τοῦ στησαμένου.

Θηλ. ἡ στησαμένη, τῆς στησαμένης.

Οὐδ. πὸ στησάμενον, τοῦ στησαμένου.

Μέσος Μέλλων ᾶ.

Ἀρσ. Ο' σπισόμενος, τοῦ σπισομένου.

Θηλ. ἡ σπισομένη, τῆς σπισομένης.

Οὐδ. πὸ σπισόμενον, τοῦ σπισομένου.

ΤΡΙΤΗ ΤΩΝ ΕΙΣ ΜΙ.

Ἡ Τρίτη Συζυγία πῶν εἰς μι, γίνεται ἀπὸ τῆς Τρίτης πῶν Περισπωμένων· οἶον, δίδώω, δίδω, δίδωμι. Ἐχει δὲ τὸ ω μίγα ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ Ἑνεργητικοῦ, τὸ ο μικρὸν δὲ ἐν τῇ τῷ Παθητικοῦ· οἶον, δίδωμι, δίδομαι.

Gram. Lasc.

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς.

Ἐνικός. Δίδωμι, δίδως, δίδωσι.

Δυϊκός. δίδοτον, δίδοτην.

Πληθυν. δίδομεν, δίδοτε, δίδεσσι, καὶ Ἰωνικῶς
δόασι.

Παρατατικός.

Ἐνικός. Ἐδίδων, ἐδίδως, ἐδίδω.

Δυϊκός. ἐδίδοτον, ἐδίδοτην.

Πληθυν. ἐδίδομεν, ἐδίδοτε, ἐδίδοσαν.

Παρακείμενος.

Ἐνικός. Δέδωκα, δέδωκας, δέδωκε.

Δυϊκός. δεδώκατον, δεδώκατην.

Πληθυν. δεδώκαμεν, δεδώκατε, δεδώκασι.

Ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Ἐδεδώκειν, ἐδεδώκεις, ἐδεδώκει.

Δυϊκός. ἐδεδώκειτον, ἐδεδώκειτην.

Πληθυν. ἐδεδώκειμεν, ἐδεδώκειτε, ἐδεδώκεισαν.

Ἀόριστος α΄.

Ἐνικός. Ἐᾶκα, ἔδωκας, ἔδωκε.

Δυϊκός. ἐδώκατον, ἐδώκατην.

Πληθυν. ἐδώκαμεν, ἐδώκατε, ἔδωκαν.

Ἀόριστος β΄.

Ἐνικός. Ἐᾶν, ἔδως, ἔδω.

Δυϊκός. ἔδοτον, ἔδοτην.

Πληθυν. ἔδομεν, ἔδοτε, ἔδοσαν.

Μέλλων α΄.

Ἐνικός. Δώσω, δώσεις, δώσει.

Δυϊκός. δώσετον, δώσετον.

Πληθυν. δώσομεν, δώσετε, δώσουσι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς, καὶ Παραπαιτικός.

Ἐνικός. Δίδοθι, διδότω.

Δυϊκός. δίδοτον, διδόπων.

Πληθυν. δίδοπε, διδώτωσαν.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Δέδωκε, δεδωκέτω.

Δυϊκός. δεδώκετον, δεκωκέτον.

Πληθυν. διδώκετε, δεδωκέπωσαν.

Ἀόριστος β'.

Ἐνικός. Δόθι, ἢ δός, δότω.

Δυϊκός. δότον, δόπων.

Πληθυν. δόπε, δόπωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ

Ἐνεστώς καὶ Παραπαιτικός.

Ἐνικός. Διδοῖν, διδοίης, διδοῖν.

Δυϊκός. διδοίητον, διδοιήτην.

Πληθυν. διδοίημεν, διδοίητε, διδοίησαν, καὶ διδοῖεν.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Δεδώκοιμι, δεδώκοις, δεδώκοι.

Δυϊκός. δεδώκοιτον, δεδωκοίτην.

Πληθυν. δεδώκοιμεν, δεδώκοιτε, δεδώκοιεν.

Ἀόριστος β'.

Ἐνικός. Δοῖν, δοίης, δοῖν.

Δυϊκός. δοίητον, δοιήτην.

Πληθυν. δοίημεν, δοίητε, δοίεν.

Μέλλων α'.

Ἐνικός. Δάσοιμι, δάσοις, δάσοι.

Δυϊκός. δάσοιτον, δωσοίτην.

Πληθυν. δάσοιμεν, δάσοιτε, δάσοιεν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, καὶ Παρατατικός.

Εἰνικός. Εἰὼ διδῶ, διδῶς, διδῶ.

Δυσικός. εἰὼ διδῶτον, διδῶτον.

Πληθυν. εἰὼ διδῶμεν, διδῶτε, διδῶσι.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Εἰνικός. Εἰὼν δεδώκω, δεδώκης, δεδώκη.

Δυσικός. εἰὼν δεδώκητον, δεδώκητον.

Πληθυν. εἰὼν δεδώκωμεν, δεδώκητε, δεδώκωσι.

Ἀόριστος β΄.

Εἰνικός. Εἰὼν δῶ, δῶς, δῶ.

Δυσικός. εἰὼν δῶτον, δῶτον.

Πληθυν. εἰὼν δῶμεν, δῶτε, δῶσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς, καὶ Παρατατικός.

Διδόναι.

Παρακείμεν. καὶ Ὑπερσυντελ.

Δεδωκέναι.

Ἀόριστος β΄.

Δοῦναι.

Μέλλων α΄.

Δώσειν.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ.

Ἐνεσῶς, καὶ Παρατατικός.

Ἀρσ. Ὁ διδούς, τοῦ διδόντος.

Θηλ. ἡ διδοῦσα, τῆς διδούσης.

Οὐδ. τὸ διδόν, τοῦ διδόντος.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ἀρσ. Ὁ δεδωκώς, τοῦ δεδωκότος.

Θηλ. ἡ δεδωκυῖα, τῆς δεδωκυίας.

Οὐδ. τὸ δεδωκός, τοῦ δεδωκότος.

Ἀόριστος α΄.

Ἀρσ. Ὁ δούς, τοῦ δόντος.

Θηλ. ἡ δοῦσα, πῆς δούσης.

Οὐδ. πὸ δέε, πὺ δέοντος.

Μέλλων α΄.

Αῤσ. Ο΄ δάσων, πὺ δάσοντος.

Θηλ. ἡ δάσουσα, τῆς δασούσης.

Οὐδ. πὸ δῶσον πὺ δῶσοντος.

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΠΛΗΘΤΙΚΑ.

Ἐρεσπῶς.

Ἐνικός. Δίδομαι, δίδοσαι καὶ δίδε, δίδοται.

Δυϊκός. διδόμεθον, δίδοσθον, δίδοσθην.

Πληθυν. διδόμεθα, δίδοσθε, δίδονται.

Παρατατικός.

Ἐνικός. Ἐδιδόμην, ἐδίδοσο καὶ ἐδίδου, ἐδίδου.

Δυϊκός. ἐδιδόμεθον, ἐδίδοσθον, ἐδιδάσθην.

Πληθυν. ἐδιδόμεθα, ἐδίδοσθε, ἐδίδοντο.

Παρακείμενος.

Ἐνικός. Δέδομαι, δέδοσαι, δέδοται.

Δυϊκός. δεδόμεθον, δέδοσθον, δέδοσθην.

Πληθυν. δεδόμεθα, δέδοσθε, δέδονται.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Ἐνικός. Δεδόσομαι, δεδόσῃ, δεδόσεται.

Δυϊκός. δεδοσόμεθον, δεδόσεσθον, δεδόσεσθην.

Πληθυν. δεδοσόμεθα, δεδόσεσθε, δεδόσονται.

ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Ἐδεδόμην, ἐδέδοσο, ἐδέδοτο.

Δυϊκός. ἐδεδόμεθον, ἐδέδοσθον, ἐδέδοσθην.

Πληθυν. ἐδεδόμεθα, ἐδέδοσθε, ἐδέδοντο.

Ἀόριστος α΄.

Ἐνικός. Ἐδόσθην, ἐδόσθης, ἐδόσθι.

Δυϊκός. ἐδόσθητον, ἐδοθήτην.

Πληθυν. ἐδόσθημεν, ἐδόσθητε, ἐδόσθησαν.

Μέλλων α.

Ενικός. Δοθήσομαι, δοθήση, δοθήσεται.

Δυϊκός. δοθησόμεθον, δοθήσεσθον, δοθήσεσθον.

Πληθυν. δοθησόμεθα, δοθήσεσθε, δοθήσονται.

Μέσος Ἀόριστος β.

Ενικός. Εἶδομην, εἶδοσο καὶ εἶδου, εἶδοτο.

Δυϊκός. εἶδόμεθον, εἶδοσθον, εἶδόσθην.

Πληθυν. εἶδόμεθα, εἶδοσθε, εἶδοντο.

Μέσος Μέλλων α.

Ενικός. Δώσομαι, δώση, δώσεται.

Δυϊκός. δωσόμεθον, δώσεσθον, δώσεσθον.

Πληθυν. δωσόμεθα, δώσεσθε, δώσονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἔνεστώς, καὶ Παρατατικός.

Ενικός. Δίδοσο καὶ δίδου, διδόσθω.

Δυϊκός. δίδοσθον, διδόσθων.

Πληθυν. δίδοσθε, διδόσθωσαν.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ενικός. Δέδοσο, δεδόσθω.

Δυϊκός. δεδόσθον, δεδόσθων.

Πληθυν. δεδόσθε, δεδόσθωσαν.

Ἀόριστος α.

Ενικός. Δόθητι, δοθήτω.

Δυϊκός. δόθητον, δοθήτων.

Πληθυν. δόθητε, δοθήπωσαν.

Μέσος Ἀόριστος β.

Ενικός. Δόσο καὶ δοῦ, δόσθω.

Δυϊκός. δόσθον, δόσθων.

Πληθυν. δόσθε, δόσθωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός.

Εἰνικός. Διδοίμην, διδοῖσι, διδοῖτο.

Δυϊκός. διδοίμεθον, διδοῖσθον, διδοῖσθην.

Πληθυν. διδοίμεθα, διδοῖσθε, διδοῖντο.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Εἰνικός. Δεδοίμην, δεδοῖο, δεδοῖτο.

Δυϊκός. δεδοίμεθον, δεδοῖσθον, δεδοῖσθην.

Πληθυν. δεδοίμεθα, δεδοῖσθε, δεδοῖντο.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Εἰνικός. Δεδοδοίμην, δεδόσοιο, δεδόσοιτο.

Δυϊκός. δεδοδοίμεθον, δεδόσοισθον, δεδοδοῖσθην.

Πληθυν. δεδοδοίμεθα, δεδόσοισθε, δεδόσοιντο.

Ἀόριστος α΄.

Εἰνικός. Δοθείην, δοθείης, δοθείη.

Δυϊκός. δοθείητον, δοθειήτην.

Πληθυν. δοθείημεν, δοθείητε, δοθείησαν.

Μέλλων α΄.

Εἰνικός. Δοθησοίμην, δοθήσοιοι, δοθήσοιτο.

Δυϊκός. δοθησοίμεθον, δοθήσοισθον, δοθησοῖσθην.

Πληθυν. δοθησοίμεθα, δοθήσοισθε, δοθήσοιντο.

Μέσος Ἀόριστος β΄.

Εἰνικός. Δοίμην, δοῖο, δοῖτο.

Δυϊκός. δοίμεθον, δοῖσθον, δοῖσθην.

Πληθυν. δοίμεθα, δοῖσθε, δοῖντο.

Μέσος Ἀόριστος α΄.

Εἰνικός. Δωσοίμην, δώσοιο, δώσοιτο.

Δυϊκός. δωσοίμεθον, δώσοισθον, δωσοῖσθην.

Πληθυν. δωσοίμεθα, δώσοισθε, δώσοιντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ενεσπῶς, καὶ Παραπατικός.

Ενικός. Εἴαν διδῶμαι, διδῶ, διδῶται.

Δυϊκός. εἴαν διδῶμεθον, διδῶσθον, διδῶσθον.

Πληθυν. εἴαν διδῶμεθα, διδῶσθε, διδῶνται.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ενικός. Εἴαν δεδῶμαι, δεδῶ, δεδῶται.

Δυϊκός. εἴαν δεδῶμεθον, δεδῶσθον, δεδῶσθον.

Πληθυν. εἴαν δεδῶμεθα, δεδῶσθε, δεδῶνται.

Ἀόριστος ᾶ.

Ενικός. Εἴαν δοθῶ, δοθῆς, δοθῇ,

Δυϊκός. εἴαν δοθῆτον, δοθῆτον.

Πληθυν. εἴαν δοθῶμεν, δοθῆτε, δοθῶσι.

Μέσος Ἀόριστος ᾶ.

Ενικός. Εἴαν δῶμαι, δῶ, δῶται.

Δυϊκός. εἴαν δῶμεθον, δῶσθον, δῶσθον.

Πληθυν. εἴαν δῶμεθα, δῶθε, δῶνται.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ενεσπῶς, καὶ Παραπατικός. Δίδοσθαι.

Παρακείμ. καὶ Ὑπερσυντελ. Δεδόσθαι.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων. Δεδόσεσθαι.

Ἀόριστος ᾶ. Δοθῆναι.

Μέλλων ᾶ. Δοθήσεσθαι.

Μέσος Ἀόριστος ᾶ. Δόσθαι.

Μέσος Μέλλων ᾶ. Δώσεσθαι.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ.

Ενεσπῶς, καὶ Παρακείμενος.

Ἀρσ. Ο' διδόμενος, τοῦ διδομένου.

Θηλ. ἡ διδομένη, τῆς διδομένης.

Οὐδ. τὸ διδόμενον, τοῦ δεδομένου.

Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός.

Ἀ'ρσ. Ὁ δεδομένος, τοῦ δεδομένου.

Θηλ. ἡ δεδομένη, τῆς δεδομένης.

Οὐδ. τὸ δεδομένον, τοῦ δεδομένου.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων

Ἀ'ρσ. Ὁ δεδοσόμενος τοῦ δεδοσομένου.

Θηλ. ἡ δεδοσομένη, τῆς δεδοσομένης.

Οὐδ. τὸ δεδοσόμενον, τοῦ δεδοσομένου.

Ἀόριστος α'.

Ἀ'ρσ. Ὁ δοθεὶς, τοῦ δοθέντος.

Θηλ. ἡ δοθεῖσα, τῆς δοθείσης.

Οὐδ. τὸ δοθέν, τοῦ δοθέντος.

Μέλλων α'.

Ἀ'ρσ. Ὁ δοθησόμενος, τοῦ δοθησομένου.

Θηλ. ἡ δοθησομένη, τῆς δοθησομένης.

Οὐδ. τὸ δοθησόμενον, τοῦ δοθησομένου.

Μέσος Ἀόριστος β'.

Ἀ'ρσ. Ὁ δόμενος, τοῦ δομένου.

Θηλ. ἡ δομένη, τῆς δομένης.

Οὐδ. τὸ δόμενον, τοῦ δομένου.

Μέσος Μέλλων α'.

Ἀ'ρσ. Ὁ δωσόμενος, τοῦ δωσομένου.

Θηλ. ἡ δωσομένη, τῆς δωσομένης.

Οὐδ. τὸ δωσόμενον, τοῦ δωσομένου.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΩΝ ΕΙΣ ΜΙ.

Ἡ Τετάρτη Συζυγία τῶς εἰς Μι, γίνεται ἀπὸ τῆς Ἑκτῆς Συζυγίας τῶν Βαρυτόνων Ῥημάτων εἰς υἠ ληγόντων· οἷον, ζευγνύω, ζεύγνυμι· ἔχει δὲ τὸ υ ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ Ἑνεργητικῆς, καὶ Παθητικῆς· οἷον, ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι.

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς.

Ἐνικός. Ζεύγνυμι, ζεύγνυς, ζεύγνυσι.

Δυϊκός. ζεύγνυτον, ζεύγνυτον.

Πληθυν. ζεύγνυμεν, ζεύγνυτε, ζευγνύσι, καὶ ἰω-
νικῶς ζευγνύασι.

Παρατατικός.

Ἐνικός. Ἐζεύγνυν, ἐζεύγνυς, ἐζεύγνυν.

Δυϊκός. ἐζεύγνυτον, ἐζευγνύτην.

Πληθυν. ἐζεύγνυμεν, ἐζεύγνυτε, ἐζεύγνυσαν.

Οἱ δὲ ἄλλοι Χρόνοι ἐξέλιπον· τὰ γὰρ τῆς Τε-
τάρτης μέχρι Παρατατικοῦ κλίνονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΟΝ.

Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός.

Ἐνικός. Ζεύγνυθι, ζευγνύτω.

Δυϊκός. ζεύγνυτον, ζευγνύτων.

Πληθυν. ζεύγνυτε, ζευγνύτωσαν.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΝ.

Ἐνεστώς, καὶ Παρατατικός.

Ζευγνύναι.

ΜΕΤΟΧΑΙ.

Ἐνεστώς, καὶ παρατατικός.

Ἀρσ. Ὁ ζευγνύς, τοῦ ζευγνύοντος.

Θηλ. ἡ ζευγνύσα, τῆς ζευγνύσης.

Οὐδ. τὸ ζευγνύν, τοῦ ζευγνύντος.

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς.

Ἐνικός. Ζεύγνυμαι, ζεύγνυσαι, ζεύγνυται.

Δυϊκός. Ζευγνύμεθον, ζεύγνυσθον, ζεύγνυσθον.
 Πληθυν. Ζευγνύμεθα, ζεύγνυσθε, ζεύγνυνται.

Παρατατικός.

Ενικός. Ε'ζευγνύμην, ε'ζεύγνυσσο, ε'ζεύγνυτο.
 Δυϊκός. ε'ζευγνύμεθον, ε'ζεύγνυσσθον, ε'ζευγνύσθην.
 Πληθυν. ε'ζευγνύμεθα, ε'ζεύγνυσθε, ε'ζεύγνυντο.

Π Ρ Ο Σ Τ Α Κ Τ Ι Κ Ο Ν .

Ἑρεστώς, καὶ Παρατατικός.

Ενικός. Ζεύγνυσσο, ζευγνύσθω.

Δυϊκός. Ζεύγνυσθον, ζευγνύσθων.

Πληθυν. Ζεύγνυσθε, ζευγνύσθωσαν.

Α Π Α Ρ Ε Μ Φ Α Τ Ο Ν .

Ἑρεστώς, καὶ Παρατατικός.

Ζεύγνυσθαι.

Μ Ε Τ Ο Χ Α Ι .

Ἑρεστώς, καὶ Παρατατικός.

Α'ρσ. Ο' ζευγνύμενος, τοῦ ζευγνυμένου.

Θηλ. ἡ ζευγνυμένη, τῆς ζευγνυμένης.

Οὐδ. τὸ ζευγνύμενον, τοῦ ζευγνυμένου.

Υ Π Α Ρ Κ Τ Ι Κ Ο Ν Ρ Η Μ Α .

Ἑρεστώς.

Ενικός. Εἰμί, εἶ, ἐστί.

Δυϊκός. ἐστὸν, ἐστόν.

Πληθυν. ἐσμέν, ἐστέ, εἰσί.

Παρατατικός, καὶ Παρακείμενος.

Ενικός. Ἦν, ἦς, ἦ καὶ ἦν.

Δυϊκός. ἦτον, ἦτιν.

Πληθυν. ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.

Ὑπερσυντελικός.

Εὐικός. Ἦμην, ἦσο, ἦτο.

Δυϊκός. ἤμεθον, ἦσθον, ἦσθην.

Πληθυν. ἤμεθα, ἦσθε, ἦντο.

Μέλλων

Εὐικός. Ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται καὶ ἔσται.

Δυϊκός. ἐσόμεθον, ἐσεσθον, ἐσεσθην.

Πληθυν. ἐσόμεθα, ἐσεσθε, ἔσονται.

Π Ρ Ο Σ Τ Α Κ Τ Ι Κ Ο Ν .

Ἐνεστώς.

Εὐικός. Ἔσο καὶ ἴσθι, ἔστω καὶ ἦτω.

Δυϊκός. ἔστον, ἔστων.

Πληθυν. ἔστε, ἔστωσαν καὶ ἔστων.

Ε Υ Κ Τ Ι Κ Ο Ν .

Ἐνεστώς.

Εὐικός. Εἶην, εἶης, εἶη.

Δυϊκός. εἶητον, εἶήτην.

Πληθυν. εἶημεν, εἶητε, εἶησαν καὶ εἶεν.

Μέλλων

Εὐικός. Ἔσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο.

Δυϊκός. ἐσοίμεθον, ἐσοισθον, ἐσοίσθην.

Πληθυν. ἐσοίμεθα, ἐσοισθε, ἔσονται.

Υ Π Ο Τ Α Κ Τ Ι Κ Ο Ν .

Ἐνεστώς.

Εὐικός. Ἐὰν ᾧ, ἦς, ἦ.

Δυϊκός. εἰάν ἦτον, ἦτον.

Πληθυν. εἰάν ᾧμεν, ἦτε, ᾧσι.

Α Π Α Ρ Ε Μ Φ Α Τ Ο Ν .

Ἐνεστώς. Εἶναι.

Μέλλων. Ἔσεσθαι.

BIBLION A'.
METOXAI.

109

Ἐνεστώς.

Ἀρσ. Ο' ὦν, τοῦ ὄντος.

Θηλ. ἡ οὔσα, τῆς οὔσης.

Οὐδ. τὸ ὄν, τοῦ ὄντος.

Μέλλων.

Ἀρσ. Ο' ἐσόμενος, τοῦ ἐσομένου.

Θηλ. ἡ ἐσομένη, τῆς ἐσομένης.

Οὐδ. τὸ ἐσόμενον, τοῦ ἐσομένου.

ΠΕΡΙ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Καὶ περί τινων μὴ πάντας ἔχόντων τὰς Χρόνους
εὐχρήστους, παρὰ τοῖς Πεζογράφοις. Καὶ πρῶτον
περὶ τοῦ Εἶμι, καὶ Ἴεμαι.

ΕΙΜΙ ΤΟ ΠΟΡΕΥΟΜΑΙ.
ΟΡΙΣΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς.

Εἰνικός. Εἶμι, εἷς καὶ εἷ, εἶσι.

Δυϊκός. ἴτον, ἴτον.

Πληθυν. ἴμεν, ἴτε, ἴσι καὶ ἴασι.

Παρατατικός.

Εἰνικός. Εἶν, εἷς, εἷ.

Δυϊκός. ἴτον, ἴτην.

Πληθυν. ἴμεν, ἴτε, ἴσαν καὶ ἴεσαν.

Παρακείμετος.

Εἰνικός. Εἶκα, εἶκας, εἶκε.

Δυϊκός. εἵκατον, εἵκατον.

Πληθυν. εἵκαμεν, εἵκατε, εἵκασι.

Μέσος Παρακείμετος.

Εἰνικός. Εἶα, εἶας, εἶε.

Δυϊκός. εἶατον, εἶατον.

Πληθύν. εἶαμεν, εἶατε, εἶασι.

Καὶ τροπὴ τοῦ ε εἰς η, κὲ τοῦ ι.
ὕπογεγραμμένου.

Ενικός. Ἡ'α, ἥας, ἥα.

Δυϊκός. ῥατον, ῥατον.

Πληθύν. ῥαμεν, ῥατε, ῥασι.

Καὶ Διαλύσει.

Ενικός. Ἡ'ια, ἥιας, ἥιε.

Δυϊκός. ῥιατον, ῥιατον.

Πληθύν. ῥιαμεν, ῥιατε, ῥιασι.

Ὑπερσυντελικός.

Ενικός. Εἵκει, εἵκει, εἵκει.

Δυϊκός. εἵκειτον, εἵκείτην.

Πληθύν. εἵκειμεν, εἵκειτε, εἵκισαν.

Καὶ Μέσος

Ενικός. Ἡ'ειν, ῥεις, ῥει.

Δυϊκός. ῥειτον, ῥείτην.

Πληθύν. ῥειμεν, ῥειτε, ῥεισαν καὶ ῥεσαν.

Ἀόριστος β'.

Ενικός. Ἰ'ον, ἴες, ἴε.

Δυϊκός. ἴετον, ἴετην.

Πληθύν. ἴεμεν, ἴετε, ἴεσαν.

Οἱ δὲ ἄλλοι Χρόνοι οὐκ ἐν χρήσει,

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς,

Ενικός. Ἰ'θι καὶ εἰ, εἴτω.

Δυϊκός. ἴτον, ἴτων.

Πληθύν. ἴτε, ἴτωσαν.

Ἀόριστος β'.

Ενικός. Ἰ'ε, ἴτω.

Δυϊκός. ἴετον, ἰέτων.

Πληθυν. ἴετε, ἰέτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς.

Ενικός. Εἶην, εἶης, εἶης.

Δυϊκός. εἶητον, εἶήτην.

Πληθυν. εἶημεν, εἶητε, εἶησαν.

Ἀόριστος β΄.

Ενικός. ἴοιμι, ἴοις, ἴοι.

Δυϊκός. ἴοιτον, ἰοίτην.

Πληθυν. ἴοιμεν, ἴοιτε, ἴοιεν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς.

Ενικός. Εἰάν ᾧ, ἦς, ἦ.

Δυϊκός. εἰάν ἦτον, ἦτον.

Πληθυν. εἰάν ᾧμεν, ἦτε, ᾧσι.

Ἀόριστος β΄.

Ενικός. Εἰάν ἴω, ἴης, ἴη.

Δυϊκός. εἰάν ἴητον, ἴητον.

Πληθυν. εἰάν ἴωμεν, ἴητε, ἴωσι.

2

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΑ.

Ἐνεστώς.

Ἴναι, καὶ ἵμεναι, καὶ ἵμεν, καὶ ἰέναι, καὶ εἶναι
διὰ Διφθόγγου· ὅθεν παρεῖναι, καὶ ἀπεῖναι.

ΜΕΤΟΧΑΙ.

Ἀόριστος β΄.

Ἀρσ. Οἱ ἰών, τοῦ ἰόντος.

Θηλ. ἡ ἰούσα, τῆς ἰούσης.

Οὐδ. τὸ ἰδν, τοῦ ἰόντος.

Καὶ Θετικὸν Ἐπίρρημα, Ἰτέον.

ΙΗΜΙ ΔΑΣΥΝΟΜΕΝΟΝ ΤΟ ΠΕΜΠΩ.

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς.

Ἐνικός. Ἰῆμι, Ἰης Ἰησι.

Δυϊκός. Ἰετον, Ἰετον.

Πληθυν. Ἰεμεν, Ἰετε, ἰεῖσι Κοινῶς, καὶ ἰᾶσιν Ἀτ-
τικῶς, καὶ ἰᾶσι Ποιητικῶς.

αρατατικός.

Ἐνικός. Ἰῆν, Ἰης, Ἰη.

Δυϊκός. Ἰετον, ἰέτην.

Πληθυν. Ἰεμεν, Ἰετε, Ἰεσαν.

Παρακείμενος.

Ἐνικός. Εἶκα, εἶκας, εἶκε.

Δυϊκός. εἶκατον, εἶκατον.

Πληθυν. εἶκαμεν, εἶκατε, εἶκασι.

ὑπερσυντελικός.

Ἐνικός. Εἴκειν, εἴκεις, εἴκει.

Δυϊκός. εἴκειτον, εἴκείτην.

Πληθυν. εἴκειμεν, εἴκειτε, εἴκεισαν.

Ἀόριστος ᾰ.

Ἐνικός. Ἦκα, ἦκας, ἦκε.

Δυϊκός. ἦκατον, ἠκάτην.

Πληθυν. ἦκαμεν, ἦκατε, ἦκαν.

Καὶ Ἀττικῶς.

Ἐνικός. Εἴηκα, εἴηκας, εἴηκε.

Δυϊκός. εἴηκατον, εἴηκάτην.

Πληθυν. εἴηκαμεν, εἴηκατε, εἴηκαν.

Ἀόριστος β'.

Εὐικός. Ἦν, ἦς, ἦ.
 Δυικός. ἔτον, ἔτην.
 Πληθυν. ἔμεν, ἔτε, ἔσαν.

Μέλλων α'.

Εὐικός. Ἦσω, ἦσεις, ἦσει.
 Δυικός. ἦσετον, ἦσετον.
 Πληθυν. ἦσομεν, ἦσετε, ἦσουσι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς.

Εὐικός. Ἰέθι, ἰέτω.
 Δυικός. ἴετον, ἰέτων.
 Πληθυν. ἴεπε, ἰέτωσαν.

Παρατατικός.

Εὐικός. Εἶκε, εἰκέτω.
 Δυικός. εἴκετον, εἰκέτων.
 Πληθυν. εἴκετε, εἰκέτωσαν.

Ἀόριστος β'.

Εὐικός. Ἐς, ἔτω.
 Δυικός. ἔτον, ἔτων.
 Πληθυν. ἔπε, ἔτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς.

Εὐικός. Ἰεῖην, ἰεῖης, ἰεῖη.
 Δυικός. ἰεῖητον, ἰεῖήτην.
 Πληθυν. ἰεῖημεν, ἰεῖητε, ἰεῖησαν.

Παρακείμενος.

Εὐικός. Εἵκοιμοι, εἵκοις, εἵκοι.
 Δυικός. εἵκοιτον, εἵκοίτην.
 Πληθυν. εἵκοιμεν, εἵκοιτε, εἵκοιεν.

Ἀόριστος β'.

Εἰνικός. Εἶην, εἶης, εἶη.

Δυϊκός. εἶητον, εἶήτην.

Πληθυν. εἶημεν, εἶητε, εἶησαν, καὶ εἶεν.

Μέλλων α'.

Εἰνικός. ἥσοιμι, ἥσοις, ἥσοι.

Δυϊκός. ἥσοιτον, ἥσοίτην.

Πληθυν. ἥσοιμεν, ἥσοιτε, ἥσοιεν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς.

Εἰνικός. Ἐὰν ἰῶ, ἰῆς, ἰῇ.

Δυϊκός. Ἐὰν ἰῆτον, ἰῆτον.

Πληθυν. Ἐὰν ἰῶμεν, ἰῆτε, ἰῶσι.

Παρακείμενος.

Εἰνικός. Ἐὰν εἶκω, εἶκῃς, εἶκη.

Δυϊκός. Ἐὰν εἶκητον, εἶκητον.

Πληθυν. Ἐὰν εἶκῶμεν, εἶκητε, εἶκῶσι.

Ἀόριστος β'.

Εἰνικός. Ἐὰν ᾧ, ῆς, ῆ.

Δυϊκός. Ἐὰν ῆτον, ῆτον.

Πληθυν. Ἐὰν ᾧμεν, ῆτε, ᾧσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς. Ἰέναι.

Παρακείμενος. Εἰκέναι.

Ἀόριστος. Εἶναι ὅθεν Ἀφεῖναι, Καθεῖναι.

Μέλλων α'. Εἴσιν.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ.

Ἐνεστώς.

Ἄρσ. Ὁ ἰεῖς, τοῦ ἰέντος.

Θηλ. ἡ εἶσα, τῆς εἴσεως.
 Οὐδ. τὸ εἶν, τοῦ εἶντος.

Παρακείμενος.

Ἀρσ. Ὁ εἰκώς, τοῦ εἰκότος.
 Θηλ. ἡ εἰκυῖα, τῆς εἰκυίας.
 Οὐδ. τὸ εἰκός, τοῦ εἰκότος.

Ἀόριστος β'.

Ἀρσ. Ὁ εἷς, τοῦ ἑντος.
 Θηλ. ἡ εἷσα, τῆς εἵσεως.
 Οὐδ. τὸ εἶν, τοῦ ἑντος.

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΠΛΗΘΤΙΚΑ

Ἑρεστώς.

Ἑνικός. ἴεμαι, ἴεσαι, ἴεται.
 Δυϊκός. ἰέμεθον, ἴεσθον, ἴεσθον.
 Πληθυν. ἰέμεθα, ἴεσθε, ἴενται.

Παρατατικός.

Ἑνικός. ἴέμην, ἴεσο, ἴετο.
 Δυϊκός. ἰέμεθον, ἴεσθον, ἴεσθην.
 Πληθυν. ἰέμεθα, ἴεσθε, ἴεντο.

Παρακείμενος.

Ἑνικός. εἶμαι, εἴσαι, εἴται.
 Δυϊκός. εἶμεθον, εἴσθον, εἴσθον.
 Πληθυν. εἶμεθα, εἴσθε, εἴνται.

Ὅθεν ἀφείμαι, ἀφείνται, καὶ Ἀττικῶς ἀφείωνται.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Ἑνικός. εἴσομαι, εἴση, εἴσεται.
 Δυϊκός. εἰσόμεθον, εἴσεσθον, εἴσεσθον.
 Πληθυν. εἰσόμεθα, εἴσεσθε, εἴσονται.

Υπερσυντελικός.

Ἑνικός. εἴμην, εἴσο, εἴπο.
 Δυϊκός. εἶμεθον, εἴσθον, εἴσθην.

Πληθυν. εἴμεθα, εἴσθε, εἶντο.

Ἀόριστος ἄ.

Εἰνικός. ἔθην, ἔθης, ἔθην.

Δυϊκός. ἔθητον, ἔθήτην.

Πληθυν. ἔθήμεν, ἔθητε, ἔθισαν.

Καὶ πλεονασμῶ πυ ι. εἴθην, εἴθης εἴθην.
ὄθεν ἀφ' ἑθην, καὶ ἀφ' εἴθην.

Μέλλων ἄ.

Εἰνικός. Εἰθήσομαι, εἰθήσῃ, εἰθήσεται.

Δυϊκός. εἰθησόμεθον, εἰθήσεσθον, εἰθήσεσθον.

Πληθυν. εἰθησόμεθα, εἰθήσεσθε, εἰθήσονται.

Μέσος Ἀόριστος ἄ.

Εἰνικός. Ἡκάμην, ἦκασο, καὶ ἦκω, ἦκατο.

Δυϊκός. ἠκάμεθον, ἦκασθον, ἠκάσθην.

Πληθυν. ἠκάμεθα, ἦκασθε, ἦκαντο.

Μέσος Ἀόριστος β'.

Εἰνικός. Εἴμην, εἴσο, εἴτο.

Δυϊκός. εἴμεθον, εἴσθον, εἴσθην.

Πληθυν. εἴμεθα, εἴσθε, εἶντο.

Μέσος Μέλλων ἄ.

Εἰνικός. Ἡσομαι, ἦσῃ, ἦσεται.

Δυϊκός. ἠσόμεθον, ἦσεσθον, ἦσεσθον.

Πληθυν. ἠσόμεθα, ἦσεσθε, ἦσονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς.

Εἰνικός. Ἴεσο καὶ ἴου, ἰέσθω.

Δυϊκός. ἴεσθον, ἰέσθων.

Πληθυν. ἴεσθε, ἰέσθωσαν.

Παρακείμετος.

Εἰνικός. Εἴσο, εἴσθω.

Δυϊκός. εἴσθον, εἴσθων.

Πληθύν. εἶσθε, εἰσθώσαν καὶ εἰσθῶν.

Ἀόριστος ᾱ.

Εὐικός. ἔθνητι, ἐθήτω,

Δυικός. ἔθνητον, ἐθήτων.

Πληθύν. ἔθνητε, ἐθήτωσαν.

Μέσος Ἀόριστος ᾱ.

Εὐικός. ἦκαι, ἠκάσθω.

Δυικός. ἦκασθον, ἠκάσθων.

Πληθύν. ἦκασθε, ἠκάσθωσαν.

Μέσος Ἀόριστος β'.

Εὐικός. ἔσο καὶ οὐ, ἔσθω.

Δυικός. ἔσθον, ἔσθων.

Πληθύν. ἔσθε, ἔσθωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς.

Εὐικός. ἰεῖμην, ἰεῖο, ἰεῖτο.

Δυικός. ἰεόμεθον, ἰεῖσθον, ἰεῖσθην.

Πληθύν. ἰεόμεθα, ἰεῖσθε, ἰεῖντο.

Παρακείμενος.

Εὐικός. εἶμην, εἶο, εἶτο.

Δυικός. εἶμεθον, εἶσθον, εἶσθην.

Πληθύν. εἶμεθα, εἶσθε, εἶντο.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Εὐικός. εἰσοίμην, εἰσοιο, εἰσοίτο.

Δυικός. εἰσοόμεθον, εἰσοισθον, εἰσοίσθην.

Πληθύν. εἰσοόμεθα, εἰσοισθε, εἰσοιντο.

Ἀόριστος ᾱ.

Εὐικός. ἐθεῖν, ἐθείης, ἐθείη.

Δυικός. ἐθείητον, ἐθειήτην.

Πληθύν. ἐθείημεν, ἐθείητε, ἐθείησαν.

Μέλλων ᾱ.

Εὐικός. ἐθήσοίμην, ἐθήσοιο, ἐθήσοιτο.

Δυϊκός· ἐθησοίμεθον, ἐθήσοισθον, ἐθησοίσθην.
Πληθυν. ἐθησοίμεθα, ἐθήσοισθε, ἐθήσονται.

Μέσος Μέλων α'.

Ενικός· ἤσοίμην, ἥσοιο, ἥσοιτο.
Δυϊκός· ἠσοίμεθον, ἠσοισθον, ἠσοίσθην.
Πληθυν. ἠσοίμεθα, ἠσοισθε, ἠσονται.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνестώς.

Ενικός· Εἰὼν ἰῶμαι, ἰῆ, ἰῆται.
Δυϊκός· εἰὼν ἰώμεθον, ἰῆσθον, ἰῆσθον.
Πληθυν. εἰὼν ἰώμεθα, ἰῆσθε, ἰῶνται.

Παρακείμενος.

Ενικός· Εἰὼν εἰῶμαι, εἰῆ, εἰῆται.
Δυϊκός· εἰὼν εἰώμεθον, εἰῆσθον, εἰῆσθον.
Πληθυν. εἰὼν εἰώμεθα, εἰῆσθε, εἰῶνται.

Ἀόριστος α'.

Ενικός· Εἰὼν ἐθῶ, ἐθής, ἐθή.
Δυϊκός· εἰὼν ἐθήτον, ἐθήτον.
Πληθυν. εἰὼν ἐθῶμεν, ἐθήτε, ἐθῶσι.

Μέσος Ἀόριστος α'.

Ενικός· Εἰὼν ἠκῶμαι, ἠκη, ἠκται.
Δυϊκός· εἰὼν ἠκώμεθον, ἠκησθον, ἠκησθον.
Πληθυν. εἰὼν ἠκώμεθα, ἠκησθε, ἠκωνται.

Μέσος Ἀόριστος β'.

Ενικός· Εἰὼν ὦμαι, ὦ, ὦται.
Δυϊκός· εἰὼν ὦμεθον, ὦσθον, ὦσθον.
Πληθυν. εἰὼν ὦμεθα, ὦσθε, ὦνται.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνестώς. Ἰσθαι.

Παρακείμενος. Εἴσθαι· ὅθεν, Ἀφείσθαι, καὶ Ὑφεῖσθαι.

Μετ' ὀλίγον Μέλ. Εἴσεσθαι.

Αόριστος α'. Εἴηται.

Μέλλων α'. Εἴησεσθαι.

Μέσος Ἀόριστος α'. Ηῤασθαι.

Μέσος Ἀόριστος β'. Εῖσθαι ὄθεν, Προέσθ. καὶ Ἀφίσθαι.

Μέσος Μέλλων α'. Ηῤσεσθαι.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ.

Ἐνεστώς.

Α' ρσ. Ο' ἱέμενος, τοῦ ἱεμένου.

Θηλ. ἡ ἱεμένη, τῆς ἱεμένης.

Οὐδ. τὸ ἱεμένον, τοῦ ἱεμένου.

Παρακείμενος.

Α' ρσ. Ο' εἰμένος, τοῦ εἰμένου.

Θηλ. ἡ εἰμένη, τῆς εἰμένης.

Οὐδ. τὸ εἰμένον, τοῦ εἰμένου.

Μετ' ὀλίγον Μέλλων.

Α' ρσ. Ο' εἰσόμενος, τοῦ εἰσομένου.

Θηλ. ἡ εἰσομένη, τῆς εἰσομένης.

Οὐδ. τὸ εἰσόμενον, τοῦ εἰσομένου.

Ἀόριστος α'.

Α' ρσ. Ο' ἐδεῖς, τοῦ ἐδέετος.

Θηλ. ἡ ἐδεῖσα, τῆς ἐδείσης.

Οὐδ. τὸ ἐδέε, τοῦ ἐδέετος.

Μέλλων α'.

Α' ρσ. Ο' ἐδησόμενος, τοῦ ἐδησομένου.

Θηλ. ἡ ἐδησομένη, τῆς ἐδησομένης.

Οὐδ. τὸ ἐδησόμενον, τοῦ ἐδησομένου.

Μέσος Ἀόριστος α'.

Α' ρσ. Ο' ἠκάμενος, τοῦ ἠκαμένου.

Θηλ. ἡ ἠκαμένη, τῆς ἠκαμένης.

Οὐδ. τὸ ἠκάμενον, τοῦ ἠκαμένου.

Μέσος Ἀόριστος β'.

Ἀρσ. Ο' ἔμενος, τοῦ ἐμένου.

Θηλ. ἡ ἐμένη, τῆς ἐμένης.

Οὐδ. τὸ ἔμενον, τοῦ ἐμένου.

Μέσος Μέλλων α'.

Ἀρσ. Ο' ἡσόμενος, τοῦ ἡσομένου.

Θηλ. ἡ ἡσομένη, τῆς ἡσομένης.

Οὐδ. τὸ ἡσόμενον, τοῦ ἡσομένου.

Εὕρηται καὶ Ἰημι φιλούμενον, τὸ Πορεύομαι.
κλίνεται δ' ὁμοίως τῷ δασυνομένῳ.

ΦΗΜΙ, ΤΟ ΛΕΓΩ, ΑΠΟ ΤΟΥ ΦΑΩ ΦΩ.
ΟΡΙΣΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς.

Ε'νικός. Φημι, φῆς, φησί.

Δυϊκός. φατὸν, φατὸν.

Πληθυν. φαμέν, φατέ, φασί.

Παρατατικός.

Ε'νικός. Ε'φην, ἔφης, ἔφη.

Δυϊκός. ἔφατον, ἔφάτην.

Πληθυν. ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν.

Ἀόριστος α'.

Ε'νικός. Ε'φησα, ἔφησας, ἔφησε.

Δυϊκός. ἐφήσατον, ἐφήσάτην.

Πληθυν. ἐφήσαμεν, ἐφήσατε, ἔφησαν καὶ ἔφαν.

Ἀόριστος β'.

Ε'νικός. Ε'φην, ἔφης, ἔφη.

Δυϊκός. ἔφητον, ἐφήτην.

Πληθυν. ἔφημεν, ἔφητε, ἔφησαν.

Μέλλων α'.

Ε'νικός. Φήσω, φήσεις, φήσει.

Δυϊκός. φήσετον, φήσετον.

Πληθυν.	φήσομεν, φήσετε, φήσουσι.
	Μέσος Ἀόριστος ᾱ.
Ἐνικός.	Ἐφάμην, ἔφασο, ἔφατο.
Δυϊκός.	ἐφάμεθον, ἔφασθον, ἐφάσθην.
Πληθυν.	ἐφάμεθα, ἔφασθε, ἔφαντο.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ.

	Ἐνεστώς.
Ἐνικός.	Φᾶθι, φάτω.
Δυϊκός.	φάτον, φάτων.
Πληθυν.	φάτε, φάτωσαν.
	Ἀόριστος ᾱ.

Ἐνικός.	Φῆθι, φήτω.
Δυϊκός.	φήτον, φήτων.
Πληθυν.	φήτε, φήτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΑ.

	Ἐνεστώς, καὶ Ἀόριστος β'.
Ἐνικός.	Φαίην, φαίης, φαίη.
Δυϊκός.	φαίητον, φαίήτην.
Πληθυν.	φαίημεν, φαίητε, φαίησαν, καὶ φαῖεν.
	Ἀόριστος ᾱ.

Ἐνικός.	φήσαιμι, φήσαις, φήσαι.
Δυϊκός.	φήσαιτο, φησαίτην.
Πληθυν.	φήσαιμεν, φήσαιτε, φήσαιεν.

Αἰολικῶς.

Ἐνικός.	Φήσεια, φήσειας, φήσειε.
Δυϊκός.	φησεΐατον, φησεΐήτην.
Πληθυν.	φησεΐαμεν, φησεΐατε, φήσειαν.

Μέλλων ᾱ.

Ἐνικός.	Φήσοιμι, φήσοις, φήσοι.
Δυϊκός.	φήσοιτον, φησοίτην.
Πληθυν.	φήσοιμεν, φήσοιτε, φήσοιεν.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α΄. ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ.

Ἀόριστος α΄.

Εὐικός. Εἰάν φήσω, φήσης, φήση.
 Δυικός. εἰάν φήσητον, φήσητον.
 Πληθυσ. εἰάν φήσωμεν, φήσητε, φήσωσι.

Ἀόριστος β΄.

Εὐικός. Εἰάν φῶ, φῆς, φῆ.
 Δυικός. εἰάν φῆτον, φῆτον.
 Πληθυσ. εἰάν φῶμεν, φῆτε, φῶσι.

Α Π Α Ρ Ε Μ Φ Α Τ Α.

Εἰεστώς. Φῆναι.
 Ἀόριστος α΄. Φῆσαι.
 Ἀόριστος β΄. Φῆναι.
 Μέλλων α΄. Φήσιν.
 Μέσος Ἀόριστος α΄. Φίσθαι.

Μ Ε Τ Ο Χ Α Ι.

Εἰεστώς.

Ἀρσ. Οἱ φᾶς, τοῦ φάντος.
 Θηλ. ἡ φᾶσα, τῆς φάσης.
 Οὐδ. τὸ φάν, τοῦ φάντος.

Ἀόριστος α΄.

Ἀρσ. Οἱ φήσας, τοῦ φήσαντος.
 Θηλ. ἡ φήσασα, τῆς φησάσης.
 Οὐδ. τὸ φῆσαι, τοῦ φήσαντος.

Μέλλων α΄.

Ἀρσ. Οἱ φήσων, τοῦ φήσοντος.
 Θηλ. ἡ φήσουσα, τῆς φησούσης.
 Οὐδ. τὸ φῆσον, τοῦ φήσοντος.

Μέσος Μέλλων α΄.

Ἀρσ. Οἱ φάμενος, τοῦ φαμένου.
 Θηλ. ἡ φαμένη, τῆς φαμένης.
 Οὐδ. τὸ φάμενον, τοῦ φαμένου.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΜΙ.

ΤΗΣ Α'. ΣΥΖΥΓΙΑΣ.

Φίλημι	βλῆμι	αλόκτημι
ἔνημι	ἐνίσσημι	σβῆμι
ἄχημι	αἶνημι	σχῆμι
ῥόημι	τέλημι	φρήμι

ΤΗΣ Β'. ΣΥΖΥΓΙΑΣ

τέθνημι	πίπρημι καὶ	γέλημι
ἄλημι	πίμπρημι	ἀρίστημι
νίκημι	τέθλιμι, καὶ	ἀφίημι
κτῆμι	τλήμι	πίμπλημι

ΤΗΣ Γ'. ΣΥΖΥΓΙΑΣ.

ἔλευθέρωμι, δοκίμωμι, γνῶμι.

ΤΗΣ Δ'. ΣΥΖΥΓΙΑΣ.

ἄγνομι	ᾔνομι	πτάνομι
κλήμι	μίγνομι	φῶμι
ῥώννομι	ᾔλλομι	ἐμόργνομι
σβέννομι	πήγνομι	ἔττομι

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΣ

ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ

Καὶ μεταβολικῶν, καὶ ἀμεταβόλων Φωνηέντων, καὶ
Διφθόγγων, καὶ περὶ Σχηματισμοῦ τῶν Χρόνων,
καὶ τινῶν Κανόνων ἀναγκαίων.

Περὶ τῆς Συγγενείας τῶν Χρόνων.

Τριῶν ὄντων τῶν ἀρκτικῶν Χρόνων, δηλονότι Ἑ-
νεστῶτος, Παρακειμένου, καὶ Μέλλοντος, ἀφ' ὧν
γίνονται ἄλλοι τρεῖς, Παρατατικός, Ὑπερσυντελι-
κός, καὶ Ἀόριστος, τρεῖς Συγγένειαι τῶν ἔξ φαί-
νονται χρόνων, Ἑνεστῶτος καὶ Παρατατικοῦ, Πα-
ρακειμένου καὶ Ὑπερσυντελικοῦ, Μέλλοντος καὶ
Ἀόριστου· ὅθεν καὶ ὁ Παρατατικός τὸ τῷ Ἑνεστῶτος
φυλάττει Σύμφωνον· οἶον, γράφω, ἔγραφον· ὁ Ὑπερ-
συντελικός τοῦ Παρακειμένου· οἶον, γέγραφα, ἐγε-
γράφειν· ὁ Ἀόριστος τῷ Μέλλοντος· οἶον, γράψω, ἔ-
γραψά. Πίσιν δὲ τελικά τῶν Μελλόντων τρία, ψ, ξ,
σ. πλὴν τῶν Ἀμεταβόλων· καὶ τρία τῶν Παρακει-
μένων, φ, χ, κ. Ὅθεν εἰ μὲν ὁ Μέλλων τὸ ψ ἔ-
χει, ὁ Παρακείμενος τὸ φ· οἶον, γράψω, γέγραφα·
εἰ δὲ ὁ Μέλλων τὸ ξ, ὁ Παρακείμενος τὸ χ·
οἶον, λέξω, λέλεχα· εἰ δὲ ὁ Μέλλων τὸ σ, ὁ
Παρακείμενος τὸ κ· οἶον, πλῆσω, πέπληκα· καὶ
τὰ εἰς Ἀμετάβολον δι', καὶ ἔτι τὰ Συννημέ-

να, καὶ τὰ εἰς μι, εἰς κα ποιοῦσι τὸν Παρακείμερον.

ΠΕΡΙ ΠΑΝΤΟΣ ΡΗΜΑΤΟΣ.

Πᾶν δὲ Ῥῆμα ἢ ἀπὸ Φωνήεντος ἄρχεται, ἢ Διφθόγγου, ἢ Συμφάνου· εἰ μὲν ἀπὸ Φωνήεντος, ἢ Μεταβολικοῦ, ἢ Ἀμεταβόλου.

Περὶ τῶν ἀπὸ Ἀμεταβόλων Φωνήεντων ἀρχομένων.

Εἰ μὲν ἀπὸ Ἀμεταβόλου, δηλονότι, η, ι, υ, ω, οὐδεμία τροπὴ γίνεται ἐν τοῖς Παρωχημένοις· οἶον, ἡθέω, ἡχῶ· ἡχεον, ἡχου· ἡχηκα, ἡχήκειν, ἡχησα· ἱξεύω, ἱξευον, ἱξευκα, ἱξεύκειν, ἱξευσα· ὑβρίζω, ὑβριζον, ὑβρικα, ὑβρίκειν, ὑβρισα· ὠφελέω, ὦ· ὠφέλεον, ουν· ὠφέληκα, ὠφελήκειν, ὠφέλησα· ταῦτά τοι καὶ Ἀμετάβολα προσηγόρευται, ὡς μὴ τρεπόμενα.

Εἰ δὲ τὸ Ῥῆμα ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος Μεταβολικοῦ, εἴτουν τρεπτοῦ, δηλονότι, α, ε, ο, γίνεται τροπὴ ἐν τοῖς Παρωχημένοις, ἢν χρονικὴν αὖξιν σιν καλοῦμεν. Καὶ εἰ μὲν ἄρχεται ἀπὸ τοῦ α, τρέπεται κοινῶς τὸ α εἰς η, οἶον, ἀνίω, ἥνυσον, ἥνυκα, ἥνυκειν, ἥνυσα· ἐξαιρεῖται τὸ ἀνιδέσσω, ἀνιδέσσον, καὶ ἀνιδίζομαι, ἀνιδίζομην, διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δύο ηη· καὶ ἄω, τὸ πνέω, ἄον, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἥον· καὶ αἶω, τὸ ἀκούω, αἶον, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἥον, τῷ ἐπορευόμενῃ.

Εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ε ἄρχεται, ὁμοίως τρέπεται τὸ ε εἰς ἡ· οἶον, ἐλεέω, ἄ· ἡλέεον, ουν· ἡλέηκα, ἡλέηκειν, ἡλέησα· πλὴν τῶν σεσημειωμένων, ἐν οἷς μένον τὸ ε, προσλαμβάνει καὶ ι· οἶον, ἔχω, εἶχον· ἔπα, εἶπον· ἔλω, εἶλον· ἐστήκα, εἵστη-

πειν* ἔπομαι, εἰπόμην* ἑάω, ὦ, εἶαον, ὦν* εἶσ-
τιῶ, εἰστίων* ἑρπύζω, εἑρπύζον* ἑρπῶ, εἑρπον*
ἑλκω, εἑλκον* ἑλκύνω, εἑλκυον* ἑρίω, εἑρύον* ἑ-
δίζω, εἑδιζον* ἦθα, εἶωθα* ἦω, εἶμαι* ἐργά-
ζομαι, εἑργαζόμην.

Εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ α μικροῦ, τρέπεται πὸ ο μικρὸν
εἰς ω μέγα* οἶον, ὀνομάζω, ὠνόμαζον, ὠνόμακα,
ὠνομάκειν, ὠνόμασα. Παρὰ Ποιηταῖς δὲ τὰ τοιαῦ-
τα ἀναύξητα, εἴτε ἄτρεπτα μένουσι, διὰ τὸ μέ-
τρον, ἔδει Ἰωνικῶ* οἶον, ἀκούσεν, αἰτί ἤκουσεν*
ἔλαυεν, αἰτί ἤλαυεν* ὀνόμηνεν, ἀντί ὠνόμηνε.

Περὶ τοῦ Ἀττικῷ Παρακείμενου.

*Ὅτι δὲ τὸ Ῥῆμα ἄρχεται ἀπὸ τῶν Μεταβολι-
κῶν τούτων Φωνηέντων, οἱ Ἀττικοὶ ποιοῦσιν ἴδιον
Παρακείμενον Ἑνεργητικόν, καὶ Παθητικόν, καὶ
Μέσον, τὰ Ἀρχτικὰ δύο Γράμματα τοῦ Ἑνεστώτος
προστιθέντες τῷ Κοινῷ Παρακείμενῳ, καὶ τὴν τρί-
την συλλαβὴν συστέλλοντες τοῦ Ἀττικῷ τετρα-
συλλάβου, εἰ μακρὰ εἴη* οἶον, ἀκούω, ἤκουκα Κοι-
νῶς, καὶ ἀκήκοα Ἀττικῶς* ἀλείφω, ἤλειφα Κοι-
νῶς, καὶ ἀλήλιφα Ἀττικῶς* ἐλεύθω, ἤλευθα Κοι-
νῶς, καὶ ἐλήλυθα Ἀττικῶς Μέσος Παρακείμενος*
ἐνέγκω, ἤνογα Κοινῶς, καὶ ἐνήνοχα Ἀττικῶς. ὁ-
μῶ, ὤμοκα Κοινῶς, καὶ ὀμώμοκα Ἀττικῶς* ὀλέω,
ὦ, ὤλεκα, καὶ ὀλόλεκα* ὀρύσσω, ὥρυχα, καὶ ὀρώ-
ρυχα* ὄλλω, ὦλα Μέσος Παρακείμενος, καὶ Ἀτ-
τικῶς, ὄλωλα* ὁμοίως καὶ ἐν τοῖς Παθητικοῖς* οἶον,
ἤλειμμαι, ἀλήλιμμαι, ἤρεισμαι, ἐρήρισμαι* ἐν ἐ-
πίδοις δὲ μόνοι προστιθέασιν ε* οἶον, ὤσμαι, ἔωσ-
μαι* ὠήμαι, ἐώνήμαι, ὠνούμην, ἐωνούμην* ὠρά-
κα, ἐώρακα, ὦρων, ἐώρων* ἀνῶγα, ἀνέωγα* πὸ δὲ

ἔειπεν, καὶ ἔειπε, Ποιητικά. Εὐρίται δὲ καὶ τι-
να, ὥς ἡ τρίτη Συλλαβὴ οὐ συστέλλεται, οἶον, ἀ-
λήλειμαι, ἐρήρεικα, ἀπὸ τοῦ ἐρείδω· καὶ ὠρηκα,
ὠρώρηκα ἀπὸ τοῦ ὀρῶ.

Περὶ τῶν ἀπὸ Διφθογγῶν ἀρχομένων Ῥημάτων.

Εἰ δὲ ἀπὸ Διφθογγῶν ἀρχεται τὸ Ῥῆμα, ἢ ἀ-
πὸ τρεπτῆς, ἢ ἀπὸ ἀτρέπτου. Εἰ μὲν ἀπὸ ἀτρέ-
πτου, δηλονότι ευ, ει, ου, οὐδεμία τροπὴ γίνεται·
οἶον, εὐδῶ, εὔδον, καὶ ἠδον Ἀγτικῶς· εἰκάζω,
εἰκαζον· οὐρέω, ὦ, οὔρεον, ουν. Εἰ δὲ ἀπὸ τρε-
πτῆς, δηλονότι αι, αυ, οι, γίνεται ἡ αὐτὴ τροπὴ
τῶν Μεταβολικῶν Φωνηέντων· καὶ εἰ μὲν ἀπὸ τῆς
αι, τρέπεται τὸ α εἰς η, καὶ τὸ ι ὑπογράφεται·
ὅθεν καὶ τὸ η Δίφθογγός ἐστι Καταχρηστική·
οἶον, αἶρῶ, ἤρον, ἤρκα, ἤρκειν· εἰ δὲ ἀπὸ τῆς αυ,
τρέπεται τὸ α εἰς η· οἶον, αὐλέω, ὦ, ἠυλεον, κκ,
ἠυληκα, ἠυλήκειν, ἠυλησα· εἰ δὲ ἀπὸ τῆς οι, τρέ-
πεται τὸ ο μικρὸν εἰς ὦ μέγα, καὶ τὸ ι ὑπογρά-
φεται· ὅθεν καὶ τὸ ω Δίφθογγός ἐστι Καταχρη-
στική· οἶον, οἰκτεῖρά, ὦκτειρον, ὦκτειρα· πλήν
τῶν σεσημειωμένων ἀτρέπτων· οἶον, οἰῶμαι, οἰῶ-
θην· οἰμῶ, οἰμησα· οἰνῶ, οἰνησα· οἰστῶ, οἰσρη-
σα· οἰωνίζομαι, οἰωνισάμην· οἰωνοσκοπῶ, οἰωνο-
σκόπησα· οἰωνοπελῶ, οἰωνοπόλησα· οἰακίζω, οἰά-
κισα· οἰακοιομῶ, οἰακονόμησα· οἰακостροφῶ, οἰα-
κοστρόφησα· ἔτι καὶ τὸ οἰδαίρω, καὶ οἰκν-
ρῶ ἐσημειώσαντο.

Περὶ τῶν ἀπὸ Συμφώνων ἀρχομένων Ῥημάτων.

Εἰ δὲ ἀπὸ Συμφώνου ἀρχεται τὸ Ῥῆμα, ὁ Πα-
ρατατικός, καὶ ὁ Ἀόριστος πρῶτος, καὶ δεύτερος

προσλαμβάνουσιν ε, ὅπερ Συλλαβικὴν αὐξήσιν κα-
λοῦμεν· οἷον, γράφω, ἔγραφον, ἔγραφα, ἔγραφον.

Περὶ Παρακειμένου, καὶ πότε ἀναδιπλασιάζεται.

Ὅτε δὲ ὁ Παρατατικὸς τούτων ἄρχεται ἀπὸ
μακρᾶς φύσει ἢ θέσει, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἄρχεται καὶ
ὁ Παρακείμενος· οἷον, ἠγόραζον, ἠγόρακα· ἔφ-
θειρον, ἔφθαρκα· ἔσπειρον, ἔσπαρκα. Ὅτε δὲ
ἄρχεται ἀπὸ βραχείας ἢ κοινῆς, ἀναδιπλασιάζεται
ὁ Παρακείμενος διὰ τοῦ συμφώνου τοῦ Ἑνεστώτος·
οἷον, ἔτυπνι, τέτυφα· ἔλεγον, λέλεχα· ἔλαβον,
λέλειφα· ἔγραφον, γέγραφα· ἔγλυφον, γέγλυφα·
ἔπλυνον, πέπλυκα· πλὴν τῶν ἀρχομένων ἀπὸ
τοῦ γινω καὶ γρη· οἷον, γνωρίζω, ἐγνωρίζον, ἐγνώ-
ρικα· γρηγορέω, ᾧ, ἐγρηγόρεον, ἐγρηγόρουσι, ἐγρη-
γόρηκα· διὰ γὰρ κακοφωνίαν οὐκ ἀναδιπλασιάζον-
ται· καὶ τῶν ἀρχομένων ἀπὸ ρ· οἷον, ῥητορεύω,
ἐρρήτορεύεκα· τὰ δὲ ῥεσυνωμένα καὶ ἄλλα, ποιη-
τικά· καὶ τῶν ἀρχομένων ἀπὸ διπλῶν, ζ, ξ, ψ·
οἷον, ζῶ, ἔζηκα· ξέω, ἔξεκα· ψάλλω, ἔψαλκα.
Τὰ δὲ ἀπὸ δασέων θ, φ, χ, ἀρχόμενα ἀναδι-
πλασιάζονται μὲν, τρέπονται δὲ τὰ δασέα εἰς ψι-
λά, ὧν τὸ θ, εἰς τ, τρέπεται· οἷον, θεωρέω, ᾧ,
τεθεώρηκα· τὸ φ, εἰς π· οἷον, φωνέω, ᾧ, πεφώ-
νηκα· τὸ χ, εἰς κ· οἷον, χωνεύω, κεχώνηκα. Ὅτε
δὲ ὁ Ἑνεστώτης ἄρχεται ἀπὸ τοῦ λ, ἢ μ, οἱ Ἀτ-
τικοὶ ποιοῦσι τὸν ἴδιον Παρακείμενον, ἐκβολῇ
τοῦ πρώτου λ, καὶ μ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι· οἷον,
λήβω, λήψω, λέληφα· Κοινῶς, καὶ εἴληφα Ἀττι-
κῶς· λήχω, λήξω, λέληχα, καὶ εἴληχα· μέρομαι,
μερούμαι, μέμαρμαι, καὶ εἴμαρμαι, ἔδην εἴμαρμέ-
ην. Ὅτε δὲ ὁ Παρακείμενος ἄρχεται ἀπὸ Συμφώ-

νου, βραχεῖαν ἔξει τὴν ἄρχουσαν ἢ κοινήν. Σειση-
μείωται τὸ πέπταμαι, πέπτωκα, κέκπημαι, μέμνη-
μαι· εἰ γὰρ καὶ οὐκ ἔχωσιν ἄφωνον πρὸ Ἀμπα-
βόλου, πλὴν ποιοῦσι Κοινήν Συλλαβήν.

Ὁ Ὑπερσυντελικὸς δὲ λαμβανέει τὸ ε, αὖξισιν·
οἶον, γέγραφα, ἐγεγράφειν· τέτυφα, ἐπετύφειν.

Περὶ τῆς Αὖξίσεως τῶν Συνθέτων Ῥημάτων.

Τούτων οὕτως ἐχάτωρ, δεῖ εἰδέναι, ὅτι ὅτε αἱ
Προθέσεις οὐδὲν πλεόν τοῦ Ῥήματος σημαίνουσιν
ἐν τῇ συνθέσει, γίνεται ἡ συνήθης αὖξις ἐν τῇ
ἀρχῇ τοῦ Ῥήματος πρὸ τῆς Προθέσεως· οἶον, ἐνέ-
πω, ἤνεπον· καθεύδω, ἐκάθευδον· καθαίρω, ἐκά-
θαιρον. Ὅτε δὲ πλεόν αὐτοῦ σημαίνουσι, γίνε-
ται ἡ αὖξις μετὰ τὴν Πρόθεσιν ἐν ἀρχῇ τοῦ
Ῥήματος· οἶον, παρακούω, παρήκουον· ἐπομνύω,
ἐπώμνυον· ἐπαινῶ, ἐπήνουν· καταγράφω, κατέγ-
ραφον· ἐπιστέλλω, ἐπέστελλον· Ἐν τούτοις γὰρ εἰ-
σέρχομένης τῆς αὖξίσεως, ἀποβάλλεται τὸ φωνῆεν
τῆς Προθέσεως. Τὰ δὲ ἀρχόμενα ἀπὸ Προθέσεων,
ἔδει Ἀττικῶ, ἔξωθεν ποιοῦσι τὴν αὖξισιν· οἶον,
αἰτιβολῶ, ἡντιβόλου· ἀμφισβητῶ, ἡμφισβήτουν.
Τὸ δὲ ἐνοχλῶ, ἡνώχλουν· καὶ ἀνορθῶ, ἡνώρθουν.
καὶ ἀνέχομαι, ἡνεχόμην· καὶ παροινῶ, ἐπαρώνουν,
καὶ πεπαρώνηκα· καὶ διαιτῶ, δεδιήτηκα, διπλῆν
τὴν αὖξισιν ποιοῦσιν. Ἐτι ἓνα τὰ ἀπὸ τοῦ δυς,
καὶ εὐ, ἀρχόμενα, ἔσωθεν αὖξάνουσιν· οἶον, δυ-
σαπιστῶ, δυσηπίστουν· δυταρεστῶ, δυσηρίστουν·
εὐορκῶ, εὐώρκουν· εὐεργετῶ, εὐηργέτουν· εὐαγγε-
λίζομαι, εὐηγγελίζομην. Τούτων οὕτως εἰρημένων,
σχηματιστέον ἂν εἴη καὶ τοὺς Χρόνους εἰδικῶς,
καίτινας Κανόνας ἀναγκαιοτάτου ἐκδοτέον.

Περὶ τοῦ Σχηματισμοῦ τῶν Χρόνων .

Ἀπὸ τοῦ τύπτω, ὁ Παρατατικὸς ἔτυπτον, τροπῇ τοῦ ω εἰς ον, προστιθεμένου τοῦ ε, πῆς αὐξήσεως· ἢ ἀπὸ τοῦ τύπτοντος, ἐκβολῇ τοῦ, τοῦ καὶ προσθέσει τοῦ ε· φυλάττει δὲ πάντα τοῦ Ἑνεσώτους.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΥ.

Ὁ Παρακείμενος ἀπὸ τῶ Μέλλοντος, τροπῇ τοῦ ω. εἰς α, καὶ τοῦ, ψ, εἰς φ· ὅθεν ὅτε ὁ Μέλλων τὸ ψ, ἔχει, ὁ Παρακείμενος τὸ φ· ἔχει δὲ τὴν αὐτὴν παραλήγουσαν τῷ Μέλλοντι· οἷον, τύψω, τέτυφα· γράψω, γέγραφα· ποιήσω, πεποίηκα· δώσω, δέδωκα. Πλὴν τῶν δυσυλλάβων Ῥημάτων πῆς Πέμπτῃς Συζυγίας τῷ ε, παραληγόντων· ταῦτα γὰρ τὸ ε, τῷ Μέλλοντος, εἰς α, τρέπουσιν ἐν τῷ Παρακειμένῳ· οἷον, κείρω, κερῶ, κέκαρκα· σπείρω, σπερῶ, ἔσπαρκα· στέλλω, σπλῶ, ἔσταλκα· κτείνω, κτενῶ, ἔκτακα. Καὶ χωρὶς τῶν δυσυλλάβων πῆς Πρώτης καὶ Δευτέρας Συζυγίας τῶν Βαρυνόντων· ταῦτα γὰρ τρέπουσι τὸ ε, εἰς ο, ἔδει Ἀττικῷ· οἷον, λέγω, λέξω, λέλεχα Κοινῶς, καὶ λέλοχα Ἀττικῶς· πλέκω, πλέξω, πέπλεχα Κοινῶς, καὶ πέπλοχα Ἀττικῶς· πέμπω, πέμψω, πέπεμφα Κοινῶς, καὶ πέπομφα Ἀττικῶς· βρέχω, βρέξω, βέβρεχα Κοινῶς, καὶ βέβροχα Ἀττικῶς. Πᾶς δὲ Παρακείμενος εἰς κα, μακρὰ παραλήγων, εἰ ἀποβάλλει τὸ κ, συστέλλει τὴν παραλήγουσαν ἔδει Ἰωνικῷ· ἔστακα, ἔστα· βέβηκα, βέβα· τέθνηκα, τέθνα· δέδοικα, δέδοικα· γέγακα, γέγα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΣΟΥ.

Ὁ Μίσος Παρακείμενος τέτυπα, διὰ π. περι-
 οῦ ἰστέον, ὅτι ὅτε ὁ Ἐνεστῶς δι' εἶδος ἀπλοῦ Συμ-
 φώνου ἐκφέρεται, διὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ὁ Μίσος Πα-
 ρακείμενος· οἶον, λέγω, λέλογα· πέψω, πέποιθα·
 λείπω, λέλοιπα. Ὅτε δὲ ὁ Ἐνεστῶς διὰ δύο Συμ-
 φώνων ἐκφέρεται, τότε ὁ Μίσος Παρακείμενος φυ-
 λαττεῖ τὸ Σύμφωνόν τῷ Ῥηματικῷ, ὅπερ ἀπὸ τῷ
 Ἐνεστῶτος παράγεται· οἶον, ἀπὸ τῷ κλέπτω κλο-
 πὴ τὸ Ῥηματικόν, ὁ Μίσος Παρακείμενος, κέ-
 κλοπα· ἀπὸ τῷ τύπτω, τύπος, ὁ Μίσος Παρα-
 κείμενος, τέτυπα· ἀπὸ τοῦ βλάπτω, βλάβη, βέ-
 βλαβα Μίσος Παρακείμενος, ὅς καὶ ἀπὸ τοῦ βλά-
 βω γίνεται. Εἰ δὲ τὸ Ῥηματικόν δύο Σύμφωνα
 ἔχει ἐκ τοῦ Ἐνεστῶτος, φυλάττει αὐτὰ καὶ ὁ Μί-
 σος Παρακείμενος· οἶον, ἀπὸ τοῦ ῥέγκω, ῥόγκος,
 ὁ Μίσος Παρακείμενος, ῥῥόγκα. Ὅτε δὲ ὁ Ἐνεστῶς
 λήγων εἰς ζ, ἢ εἰς δύο σσ, εἰς ξ. τὸν Μίλλοντα
 ποιεῖ, τότε ὁ Μίσος Παρακείμενος τὸ γ, ἔχει·
 οἶον, κράζω, κράξω, κέκραγα· πλήσσω, πλήξω,
 πέπληγα. Ὅτε δὲ ὁ Ἐνεστῶς εἰς ζω, λήγων, εἰς
 σ, τὸν Μίλλοντα ποιεῖ, τὸ δ, ὁ Μίσος Παρακεί-
 μινος ἔχει· οἶον, φράζω, φράσω, πέφραδα. Ὅ-
 τε δὲ ὁ Ἐνεστῶς καθαρῶς προφέρεται, καὶ ὁ Μί-
 σος Παρακείμενος ὁμοίως· οἶον, ἀκούω, ἔκουσα
 Κοινῶς, καὶ ἀκήκου Ἀττικῶς, Παραλήγουσαν δὲ
 τὴν αὐτὴν ἔχει ὁ Μίσος Παρακείμενος τῷ πρῶ-
 τῳ Παρακειμένῳ· οἶον, τέτυφα, τέτυπα· πέπλη-
 χα, πέπληγα· νένηκα, νένηθα. Ὅτε δὲ εὐρεθῇ
 ε, ἐν δυσυλλάβῳ Μίλλοντι, εἰ μὲν μόγις, τρέπε-
 ται εἰς ο, μικρόν, ἐν τῷ Μίσῳ Παρακειμένῳ.

οἶον, λέξω, λέλογα· τέξω, τέτοκα· γενῶ, γέγονα· σπερῶ, ἐσπορά· φθερῶ, ἐφθορά. Εἰ δὲ μετὰ τοῦ ι, ἐν Διφθόγγῳ εἰ, ὁμοίως τὸ ε, τρέπεται εἰς ο, καὶ τὸ ι, προσγράφεται· οἶον, πείθῳ, πείσω, πέπεικα, πέποιθα· εἶδω, εἶσω, εἶκα, οἶδα· εἴκω, εἴξω, οἶκα, καὶ Ἀττικῶς, ἴοικα. Τὰ δὲ δι-
 σύλλαβα εἰς ἐν λ, τηροῦσι τὸ ε, καὶ ἐν τῷ Μίσῳ Παρακειμένῳ· οἶον, μέλω, μελῶ, μέμελα, καὶ μέμνηλα, τροπῇ τοῦ ε, εἰς η, ὅθεν μεμνηλῶς· τελῶ, τέπελα. Ὅτε δὲ ὁ Ἑνεστῶς διὰ δύο ἀμεταβόλων ἐκφίρεται, τότε ὁ Μίσος Παρακειμένος τὸ πρῶτον ἀμετάβολον ἔχει· οἶον, κάμνω, κέκαμα· τέμνω, τέταμα. Ὅτε δὲ ὁ Ἑνεστῶς τῇ α, Διφθόγγῳ παραλήγει, τρέπεται τὸ α, εἰς η, ἐν τῷ Μίσῳ Παρακειμένῳ, καὶ τὸ ι, ὑπογράφεται· οἶον, φαίνω, πέφηνα· χαίνω, κέχηνα· μαίνω, μέμνηνα· δαίω, δαῖδῃ. Ὅτε δὲ ὁ Μίλλων περιττοσυλλαβεῖ τῷ Ἑνεστῶτι, τότε ὁ Παρακειμένος τοῦ Μίσου Παρακειμένου· οἶον, δουπῶ, δουπήσω, δεδούπηκα, δέδουπα· κτυπῶ, κτυπήσω, ἐκτύπηκα, ἐκτυπα· ἀνώγῳ, ἀνώγῃσω, ἠνώγηκα, ἠώγα. Ἐτι πολλάκις οἱ αὐτοί εἰσι Πρῶτοι Παρακειμένοι καὶ Μίσαι· οἶον, γέγραφα, εἴλειφα.

ΠΕΡΙ ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΥ.

Ὁ Ὑπερσυντελικὸς ἀπὸ τοῦ Παρακειμένου, τροπῇ τοῦ α, εἰς ει, προπεθέντος τοῦ ε, πῆς αὐξήσεως· οἶον, τέτυφα, ἐτέτύφειν· τέτυπα, ἐτέτύπειν, Φυλάττει δὲ πάντα τὰ τοῦ Παρακειμένου.

ΠΕΡΙ ΑΟΡΙΣΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

Ὁ Πρῶτος Ἀόριστος ἀπὸ τοῦ Πρώτου Μίλλοντος,

τρόπῃ τῷ ω, εἰς α' οἶον, τύψα, ἔτυψα. Ἐχει δὲ
 τὴν αὐτὴν παραλήγουσαν τῷ Μέλ्लοιτι, καὶ ἡ φύ-
 σει μακρὰ παραλήγει· οἶον, ἐποίησα, ἡ θέσει·
 οἶον ἐπλεῖξα· ἡ φύσει καὶ θέσει, οἶον, ἡμειψα· ἡ
 θέσει παρὰ Ποινταῖς, οἶον, ἐπέλεσσα. Ἐχει δὲ
 πελικά· Ἡμίφωνα ἐπτά· ψ, οἶον, ἔτυψα· ξ,
 οἶον, ἔλεξα· σ, οἶον, ἐποίησα, λ, οἶον ἔσπειλά·
 μι, οἶον, ἐνειμα· ν, οἶον, ἔκρινα, ρ, οἶον, ἔσ-
 πειρα. Φυλάττει δὲ αἰεὶ τὸ Σύμφωνον τῷ Μέλ्लον-
 τος· οἶον, λέξω, ἔλεξα· ποιήσω, ἐποίησα. Σε-
 σημειώται τὸ ἔδωκα, ἔθνηκα, ἠνεγκα, ἦκα εἰ-
 πα, ἔξω τῷ Καόνος. Τὸ δὲ εἶξον αὐτὶ εἶκον, Βοι-
 ωπῶν, τρόπῃ τοῦ κ, εἰς ξ, ὥσπερ τὸ εἶξασιν αὐτὶ
 εἶκασιν. Σημεῖωσαι δὲ καὶ τὰς τῆς Μίμπτως Συζυ-
 γίας Ἀορίσως Πρώτης, φύσει μακρὰ παραλήγον-
 τας· ὅτε γὰρ ὁ Μέλ्लων αὐτῶν περισπώμενος ἔχει
 ε, ὁ Ἀόριστος προσλαμβάνει ι. οἶον, νιμῶ, ἐνει-
 μα. σπερῶ, ἔσπειρα· σελῶ, ἔσειλα. φθερῶ. ἔφ-
 θειρα. Ὅτε δὲ τὸ α, μόνον ἔχει ὁ Μέλ्लων, τρέ-
 πει αὐτὸ εἰς η, ὁ Ἀόριστος· οἶον, ψαλῶ, ἐψηλα,
 ἀγαλῶ, ἠγηλα. Ὅτε δὲ τὸ α, ἀπὸ τῆς αι, Διφ-
 θόγγου τοῦ Ἐνεσῶτος, ὁμοίως τρέπει αὐτὸ εἰς η,
 ἡ φυλάττει αὐτὸ μακρόν· οἶον, φαίνω, φανῶ, ἔ-
 φηγα· χαίνω, χανῶ, ἔχνηα· σημαίνω· σημανῶ,
 ἐσήμνηα, καὶ ἐσήμανα· καὶ ἐθέρμανα, καὶ ἐχλῖανα,
 τοῦ α μακροῦ ὄντος.

ΠΕΡΙ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΑΟΡΙΣΤΟΥ.

Ὁ Δεύτερος Ἀόριστος εἰς ον, λήγει. οἶον, ἔτυ-
 πον, φυλάττων τὸ Σύμφωνον τῷ Μέσῳ Παρακει-
 μένου· ὅσα ἐν εἴρηται ἐπὶ αὐτῷ, καὶ ἐπὶ τῷ Ἀορί-
 σου Διυτέρῳ ρηθῆσεται. Ὅτε δὲ ὁ Ἐνεσῶς δὲ, ἐνός

ἀπλῆ Συμφώνη ἐκφέρεται, διὰ τὴ αὐτῇ καὶ ὁ Μί-
 σος Παρακείμενος, καὶ ὁ Δεύτερος Ἀόριστος· οἶον,
 λείπω, λέλοιπα, ἔλιπον. Ὅτε δὲ ὁ Ἐνεστὸς διὰ
 δύο Συμφώνων ἐκφέρεται, δι' ἧ τὸ ῥηματικὸν ἐκ-
 φέρεται, διὰ τῇ αὐτῇ καὶ ὁ Μίσος Παρακείμενος,
 καὶ ὁ Δεύτερος Ἀόριστος· οἶον σκάπτω, σκαφή ἔσ-
 καφα, ἔσβαφον· βλάπτω, βλάβη, βέβλαβα, ἔ-
 βλαβον. Ὅτε δὲ ὁ Ἐνεστὸς εἰς ζω, ἢ εἰς σω,
 λήγων, εἰς ξ τὸν Μίλλοντα ποιεῖ, ὁ Μίσος Πα-
 ρακείμενος, καὶ ὁ Δεύτερος Ἀόριστος τὸ γ, ἔχουσιν·
 οἶον κράζω, κράξω, ἐκραξα, κέκραγα, ἐκραγον·
 ὀρύσσω, ὀρύξω, ὠρυγα ὠρυγον. Ὅτε δὲ ὁ Ἐνε-
 στὸς εἰς ζω, λήγων, εἰς σω, τὸν Μίλλοντα ποιεῖ,
 τὸ δ, ὁ Μίσος Παρακείμενος, καὶ ὁ Δεύτερος Ἀόρι-
 στος ἔχουσι· οἶον, φράζω, φράσω, πέφραδα, ἐ-
 φραδον. Ὅτε δὲ ὁ Μίσος Παρακείμενος καθαρῶς
 προφέρεται, ὁμοίως καὶ ὁ Ἀόριστος· οἶον, ἦκοα,
 ἦκον. Ἐτι, ὅτε ὁ Δεύτερος Ἀόριστος ἀπὸ Βαρυ-
 πύτου Θέματος γινόμενος, ἰσοσυλλαβεῖ τῷ Πρώ-
 τῳ· οἶον, ἔτυψα, ἔτυπον· ἠκευσα, ἠκουσον. Ἀπὸ
 δὲ Περισπωμένου γινόμενος, ἐλαττάται· οἶον, δου-
 πῶ, ἐδούπησα, ἔδηπον· μυκῶ, ἐμύκησα, ἔμυκον·
 χραισμῶ, ἐχραίσησα, ἐχραισμον· ὀλισθαῖ, ὠλί-
 σθησα, ὠλισθον· κτυπῶ, ἐκτύπησα· ἵκτυπον· αἰ-
 νῶ, ἠνῶγησα, ἠνωγον. Ἐτι, εἰ ὁ Δεύτερος
 Ἀόριστος δισύλλαβος καὶ ὑπερδισύλλαβος, εἴτε ἀ-
 πὸ Βαρυπύτου, εἴτε Περισπωμένου Θέματος γίγνεται,
 βραχυπαραληκτεῖ, Διχρότῳ παραλήγων· οἶον, ἔ-
 τυπον, ἔγραφον, ἔλιπον· καὶ εἰ μὲν ἐσιν ευ, Δίφ-
 θογγος ἐν τῷ Ἐνεστῶτι, ἀποβάλλεται τὸ ε αὐτῆς
 ἐν τῷ Διυτέρῳ· οἶον, φεύγω, ἔφυγον· τεύχω, ἔ-
 τυχον· ἐλεύθω, ἤλυθον· εἰ δὲ, αυ, τὸ υ· οἶον,

παύω, ἔπαυον· ὁμοίως εἰ ἐστίναι, ἀποβάλλεται τὸ ε· οἶον, λείπω, ἔλιπον· πείθω, ἐπιθον· ὀφείλω, ὠφίλον· Ἐτι εἰ ἐστίναι, ἀποβάλλεται τὸ ι· οἶον, φαίνω, ἔφαρον· καίω, ἔκαον· δαίω, ἔδaxon· Εἰ δὲ ἐσιν η, τρέπεται εἰς α· οἶον, λήβω, ἔλαβον· πήθω, ἐπάθον· λήχω, ἔλαχον· φήγω, ἔφαγον· δήκω, ἔδακον· Ὅτε δὲ ὁ Μέσος Παρακείμεος τὸ α ἀμετάβολον ἔχει, ἀπὸ Ἑνεστώτος δύω Ἀμετάβoλα ἔχοντος γινόμενος, ὁμοίως καὶ ὁ Δεύτερος Ἀόσιτος τὸ α ἔχει· οἶον, κάμνω, κέκαμα, ἔκαμον· δάμνω, δέδαμα, ἔδαμον· τέμνω, τέταμα, ἔταμον· Ὅτε δὲ ἐν δυσυλλάβοις Ἑνεσῶσιν εὐρεθῇ τὸ ε, ἢ μόρον, ἢ μετὰ τῷ ι, Ἀμεταβόλῃ προηγμένου ἢ ἐπιφερομένου, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τρέπεται τὸ ε, εἰ α, ἐν τῷ Δευτέρῳ Ἀορίσῳ· οἶον, στέλλω, ἔσταλον· τέμνω, ἔταμον· δέριω, ἔδαρον· πέρθω, ἔπαρθον, καὶ ἔπραθον· δέκρω, ἔδαρκον, καὶ ἔδρακον· κλέπτω, ἔκλαπον· πλέκω, ἔπλακον· τρέπω, ἔτραπον· τρέφω, ἔτραφον· βρέχω, ἔβραχον· κείρω, ἔκαρον· φθείρω, ἔφθαρον· σπείρω, ἔσπαρον· Τύτων ἔπως ἐχόντων, εὐρίηται Ἀόριστοι δεύτεροι ἀπὸ Περισπώμετων μακροπαραληκτῶντες· οἶον, χραισμῶ, ἔχραισμον· ὀλισθῶ, ὤλισθον· βλαστῶ, ἔβλασον· ἀλαλκῶ, ἤλαλκον· ἀμαρτῶ, ἤμαρτον· δεπῶ, ἔδεκρον· πείωγῶ, ἤνωγον· καὶ ἐτι ἀπὸ Βαρυπύων· οἶον, εἴπον, εἴλον, εἴλκον, εἶδον, ἤκον, εὐρον, ἤλθον, ἤγον, ἤνεγκον ἑπληγον σωματικῶς, ἑπλαγον δὲ ψυχικῶς, ἑπέφθον.

Περὶ τῶ Πρώτου Μέλλοντος.

Ὁ Μέλλων Πρώτος γίνεται ἀπὸ τῷ Ἑνεσῶτος, καὶ συνάρχεται αὐτῷ· οἶον γράφω, γράψω· λέγω,

λέξω, τὰς αὐτὰς Συλλαβὰς ἔχων· τὰ δὲ εἰς ἓν
 λ, λήγοντα Βαρύπνα, περιτιεύοντα Μέλλοντα
 ποιῶσιν· οἶον, μέλω, μελήσω· θέλω, θελήσω.
 ἐφείλω, ἐφελήσω· Ἐτι τὸ αὔξω, αὐξήσω ποιεῖ,
 καὶ ἔφω, ἐφήσω, καὶ ἀλέξω, ἀλεξήσω, ὅτι παρὰ
 τοῖς Παλαιοῖς Περισπώμενα ὄντα, οἱ Ἀθηναῖοι
 Βαρύπνα πεποιήκασιν· φυλάττεσι μέντοι τὴν τῶν
 Περισπωμένων Πλίσιν· Ἐτι πάντα τὰ Περισπώμε-
 να· οἶον, ποιῶ, ποιήσω· βοῶ, βοήσω· χρυσῶ,
 χρυσάσω· Τὰ εἰς μι, δὲ τανατίον πάσχοντα, ἀ-
 ποβάλλουσι τὴν κατ' ἀρχὴν αἰαδίπλωσιν ἐν τῷ
 Μέλλοντι· οἶον, ἴσθμι, σπῶ· δίδωμι, δάσω·
 φυλάττει δὲ ὁ Μέλλων τὴν Παραλήγασαν τῇ ἰδίᾳ
 Ἐνestsῶτος· οἶον, γράφω, γράψω· λείπω, λείψω·
 πλὴν τῶν τῆς Πέμπτης Συζυγίας τῶν Βαρυτόνων·
 ταύτης γὰρ οἱ Μέλλοντες ἀποβάλλουσιν ἐν Ἀμετά-
 βολον, ἢ τὸ ι, τῆς Διφθέγγου, ἵνα τὴν παραλή-
 γασαν αὐτῶν βραχυῶν ποιήσωσιν· οἶον, φάλλω,
 φάλῶ· βάλλω, βαλῶ· φαίνω, φανῶ· σπείρω, σπε-
 ρῶ· καὶ πλὴν τῶν σεσημειωμένων· οἶον, πλέω,
 πλεύσω· ρέω, ρεύσω· χέω, χεύσω· πνέω, πνεύ-
 σω· οἱ γὰρ τῶν Μέλλοντες προσλαμβάνουσιν, υ,
 ἀπὸ ἀρχαίων Ἐνestsῶτων γινόμενοι· πλεύω, ρεύω,
 χεύω, πνεύω· Ἐτι καὶ τὸ καίω, καύσω, καὶ τὸ
 κλαίω, κλαύσω, ἢ ἀπὸ τῆ καίω, καὶ κλαύω γί-
 νονται, ἢ ὅτι τῶν Ἀθηναίων ἐμβαλλόντων τὸ ι, τῇ
 Ἐνestsῶτος, κάω, καὶ κλάω λεγόντων, πλεονάζει τὸ
 υ, ἐν τῷ Μέλλοντι· Ἐτι οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῶν
 εἰς ζω, Βαρυτόνων ὑπερδισυλλάβων, βραχυὶ τὸ ι,
 ἐχόντων, ἀποβολῇ τῇ σ, Περισπώμενον Μέλλοντα
 ποιῶσιν· οἶον, νομίζω, νομίσω Κοινῶς, καὶ νο-
 μιῶ Ἀττικῶς· κομίζω, κομίσω, κομιῶ· ἀγωνί-

ζομαι, αγωνίσομαι, αγωνιῶμαι. βαδίζομαι, βαδίσομαι, βαδιῶμαι.

Περὶ τοῦ Δευτέρου Μέλλοντος.

Ὁ Δεύτερος Μέλλων, τυπῶ, Περισπώμενος, ἀπὸ τοῦ Δευτέρου Ἀορίστου· ὅθεν καὶ τὸ Σύμφωνον αὐτοῦ αἰεὶ φυλάττει· συνάρχεται δὲ τῷ πρώτῳ Μέλλοντι.

Καὶ περὶ μὲν τῶν Ἑνεργητικῶν, ἰκανῶς· νῦν δὲ περὶ τῶν Παθητικῶν λέγωμεν.

Περὶ Σχηματισμοῦ τῶν Παθητικῶν.

Ὁ Ἑνεστώς, τύπτομαι, ἀπὸ τοῦ τύπτω, τροπῇ τοῦ ω μεγάλου εἰς ο μικρόν, καὶ προσθέσει, μαι.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΥ.

Ὁ Παρατατικός, ἀπὸ τοῦ Ἑνεργητικοῦ Παρατατικῆ προσθέσει, μιν· οἶον, ἔτυπτον, ἔτυπτόμην· τίθεται δὲ τοῖς ἀρχομένοις ἀπὸ Συμφώντων ἢ ε, αὔξησις. Οἱ Ἀττικοὶ δὲ αὔξῃσιν ἐπ' αὐξήσει ποιοῦντες, ἡβουλόμην, ἀντὶ ἐβουλόμην· καὶ ἡδυνάμην, ἀντὶ ἐδυνάμην· καὶ ἔτι ἡμελλον, ἀντὶ ἔμελλον, λέγουσι.

Περὶ Παθητικοῦ Παρακειμένου

Ὁ Παθητικός Παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ Ἑνεργητικοῦ, τροπῇ τοῦ φα, εἰς μαι· οἶον, τέτυφα, τέτυμμαι. Ὅπε δὲ ὁ Ἑνεργητικός πρὸ τοῦ α, φ ἔχει, ὁ Παθητικός λήγων αἰεὶ εἰς μαι, πρὸ τοῦ μ, λαμβάνει καὶ ἔπερον μ· οἶον, γέγραφα, γέγραμμαι· τέτυφα, τέτυμμαι. Ὅπε δὲ ὁ Ἑνεργητικός ἔχει χ· ὁ Παθητικός προσλαμβάνει γ· οἶον, πέπλεχα, πέπλεγμαι. Ὅπε δὲ ὁ Ἑνεργητικός ἔχει

κ, εἰ μὲν μακρὰ παραλήγει, ἀπὸ Περισπωμέ-
 του Θέματος ὧν, ὁ Παθητικὸς οὐδὲν προσλαμ-
 βάνει· οἶον, ποιῶ, πεποίηκα, πεποίημαι· βοῶ,
 βεβόηκα, βεβόημαι· εἰ δὲ βραχεῖα παραλήγει,
 ὁ Παθητικὸς προσλαμβάνει σ' οἶον, τελῶ τετέ-
 λεκα, τετέλεσμαι. Ἐτι ὅτε ὁ εἰς κα, Παρακει-
 μένος, ἀπὸ Βαρυτόνου Θέματος γίνεται τῆς τρί-
 τῃς καὶ τετάρτης Συζυγίας, ὁμοίως ὁ Παθητικὸς
 προσλαμβάνει σι' οἶον, πείθω, πέπεικα, πέπει-
 σμαι· λακτίζω, λελάκτικα, λελάκτισμαι. Οἱ δὲ
 τῆς Πέμπτης Συζυγίας ἀπὸ τῶν εἰς λω, καὶ ρω,
 γιγόμενοι, πρὸ τοῦ μ, φυλάττουσι τὸ Ἀνετάβολον·
 οἶον, ψάλλω, ἔψαλμαι· σπείρω, ἔσπαρμαι. Τὰ
 δὲ εἰς νω, ὡς ἐπιτοπλεῖστον τρέπουσι τὸν ν, εἰς γ,
 ἐν τῷ Ἑνεργητικῷ Παρακειμένῳ, ἐπειδὴ τὸ ρ, πρὸ
 τοῦ γ, ἢ κ, ἢ ξ, ἢ χ, εἰς γ, τρέπεται· οἶον μι-
 αίνω, μεμίαιγκα· μόλυψω, μεμόλυγκα· τοῦτο δὲ
 πὸ τραπέν γ, ἀπὸ τοῦ ν, τρέπεται Κοινῶς εἰς μ,
 ἐν τῷ Παθητικῷ Παρακειμένῳ· οἶον, μεμίαιγκα,
 μεμίαιμμαι· μεμόλυγκα, μεμόλυμμαι. Οἱ δὲ Ἀτ-
 τικοὶ τὸ μ, εἰς σ, τρέποντες, μεμίασμαι, καὶ με-
 μόλυσμαι λέγουσι. Τῶν δὲ τῆς Ἑκτῆς Συζυγίας
 Παρακειμένων, οἱ μὲν προσλαμβάνουσι σ' οἶον,
 σβέω, ἔσβισμαι· ξέω, ἔξισμαι· κελεύω, κεκέλευ-
 σμαι· κρούω, τέκρουσμαι· οἱ δὲ οὐ· οἶον, βρασι-
 λεύω, βεβασίλευμαι. Ἀεὶ δὲ ὁ Παθητικὸς Παρα-
 κείμενος, ἀπὸ τῶν εἰς ω, γιγόμενος, τὴν αὐτὴν
 Παραλήγουσαν ἔχει τῷ Ἑνεργητικῷ· οἶον, τέτυφα,
 τέτυμμαι· πεποίηκα, πεποίημαι· πέπεικα, πέπει-
 σμαι· πλὴν τῶν γιγόμενων ἀπὸ Δισυλλάβων τῆς
 Πρώτης καὶ Δευτέρας Συζυγίας τῶν Βαρυτόνων·
 οὗτοι γὰρ ἀαλαμβάνουσι τὴν Παραλήγουσαν τοῦ

Εἰσεπῶτος, ἥτις τρέπεται εἰς ὁ μικρὸν ἐν Ἑνεργη-
τικῷ Παρακειμένῳ ὡς εἴρηται, ἔδει Ἀττικῷ ὅϊον,
λέγω, λέλοχα, λέλεγμαι· κλέπω, κέκλοφα, κέ-
κλεμμαι, καὶ κέκλαμμαι εὔρηται· καὶ ἔτι πλὴν
τῶν ἐχόντων τὸ ρ, μετ' ἐπιπλοκῆς Συμφώνου· τού-
των γὰρ οἱ Παρακειμένοι τρέπουσι τὸ ε, εἰς α·
οἶον, σιρέφω, ἔστρεφα, ἔστραμμαι· τρέφω, τέθο-
φα, τέθραμμαι· τρέπω, τέτροφα, τέτραμμαι· Σε-
σημείωται τὸ βρέχω, βέβροχα, βέβρεγμαι· καὶ
ἔτι δέδωκα, δίδομαι.

ΠΕΡΙ ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΥ.

Ὁ Ὑπερσυντελικὸς ἀπὸ τοῦ Παρακειμένου, τρο-
πῇ τοῦ μαι, εἰς μιν· προσλαμβάνει δὲ τὸ ε, αὖ-
ξις, ὥσπερ καὶ ὁ Ἑνεργητικὸς, φυλάττων πάντα
τὰ τοῦ Παρακειμένου· οἶον, τέτυμμαι, ἐτετύμ-
μην· γέγραμμαι, ἐγγράμμην.

Περὶ Παθητικοῦ Πρώτου Ἀόριστου.

Ὁ Παθητικὸς Πρῶτος Ἀόριστος ἀπὸ τοῦ Παθη-
τικοῦ Παρακειμένου, τροπῇ τοῦ μαι, εἰς θην, λή-
γων αὖτ' εἰς θην· καὶ εἰ μὲν ὁ Παρακειμένος ἄρ-
χεται ἀπὸ Φωνήεντος, ἢ Διφθόγγου Καταχρηστικῆς,
συνάρχεται αὐτῷ καὶ ὁ Ἀόριστος· οἶον, ὥπλισμαι,
ὥπλισθην· ἦρημαι, ἠρέθην. Εἰ δὲ ἄρχεται ὁ Πα-
ρακειμένος ἀπὸ Συμφώνου, ἀποβάλλει ὁ Ἀόριστος
τὸ Σύμφωνον τοῦ αἰαδιπλασιασμοῦ· οἶον, πεποίη-
μαι, ἐποίηθην· τέτυμμαι, ἐτύθην. Καὶ τὸ εὐ-
ρεθῆν Σύμφωνον πρὸ τοῦ μ, τοῦ Παθητικοῦ Πα-
ρακειμένου φυλάττει· οἶον, κέκαρμαι, ἐκάρθην· ἐ-
ψαλμαι, ἐψάλθην· ἔξεσμαι, ἔξεσθην· πλὴν εἰ μὴ
εἴη μ, ἢ γ· ὅτε γὰρ εὔρεθῇ μ, ἀπὸ τοῦ φ, μετα-

βληθῆν, τρέπει αὐτὸ εἰς τὸ φ. οἶον, τέτυφα, τέ-
 τυμμαι, ἐτύφθην· γέγραφα, γέγραμμαι, ἐγράφθην·
 ὅτε δὲ τὸ γ, ἀπὸ τοῦ χ, μεταβληθῆν, τρέπει αὐ-
 τὸ εἰς τὸ χ. οἶον, λέλεχα, λέλεγμαι, ἐλέχθην·
 τὸ δὲ ἐμολίνθην, καὶ ἐμιάνθην, ἔχει ν, διὰ τὴν
 ἐπιφορὰν τῆς θ. Τὴν αὐτὴν δὲ Παραλήγουσαν ἔχει
 ὁ Ἀόριστος τῷ Παθητικῷ Παρακειμένῳ· οἶον, τέ-
 τυμμαι, ἐτύφθην· πεποίημαι, ἐποίηθην· πλὴν
 τοῦ εὔρημαι, εὔρέθην, ὅθεν καὶ εὔρεπς· καὶ ἐπρήν-
 μαι, ἐπρήνέθην· καὶ ῥῶ, ἔρρημαι, ἐρρέθην· καὶ τοῦ
 μέμνημαι, ἐμνήσθην, προσλαμβάνοντος τὸ σ· καὶ
 σέσωσμαι, ἐσώθην, ἀποβάλλοντος αὐτό· τὸ δὲ ἐρ-
 ρώσθην, οὐκ ἀπὸ τοῦ ῥῶ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ῥώζω· καὶ
 πλὴν τοῦ σχῶ, σχήσω, ἔσχηκα, ἔσχημαι, ἐσχέθην·
 καὶ τῶν ἀπὸ τῆς αἰρῶ Περισπωμένων· οἶον, καθήρη-
 μαι, καθήρέθην· ἀφήρημαι, ἀφήρέθην· καὶ πλὴν
 τῶν ἐχόντων τὸ ρ, μετ' ἐπιπλοκῆς Συμφώνων, καὶ
 τρεπέντων τὸ ε, εἰς α, ἐν τῷ Παθητικῷ Παρακει-
 μένῳ· οἶον, ἐστράμμαι, ἐστρέφθην· τέτραμμαι, ἐ-
 τρέφθην· σημείωσαι τὸ μέμνημαι, ἐμνήσθην, οὗ
 ἵναστίον τὸ σέσωσμαι, ἐσώθην.

Περὶ Παθητικοῦ Δευτέρου Ἀορίστου.

Ὁ Παθητικὸς Δεύτερος Ἀόριστος, ἀπὸ τοῦ Ἑ-
 νεργητικοῦ Δευτέρου Ἀορίστου, τροπὴ τοῦ ον, εἰς
 νη· ὅθεν καὶ τὸ ἐκείνου φυλάττει Σύμφωνον· οἶον,
 ἔτυπον, ἐτύπην.

Περὶ Μέσου Ἀορίστου Πρώτου.

Ὁ Μέσος Πρῶτος Ἀόριστος, ἀπὸ τοῦ Ἑνεργη-
 τικοῦ Πρώτου, προσθέσει τοῦ μιν· οἶον, ἔτυφα,
 ἐτύφάμην.

Περὶ Μίσου Ἀορίστου Δευτέρου.

Ἔτι ὁ Μίσος Ἀόριστος Δεύτερος, ἀπὸ τῶ Δευτέρου προσθέσει τοῦ μιν· οἶον, ἔτυπον, ἔτυπόμην· ἔγραφον, ἔγραφόμην.

Περὶ Μίσου Μέλλοντος Πρώτου.

Ὁ Μίσος Μέλλον Πρώτος, ἀπὸ τοῦ Ἑνεργητικοῦ τροπῇ τοῦ ω μεγάλου εἰς ὃ μικρὸν, καὶ προσθέσει τοῦ μαι· οἶον, τύψω, τύψομαι· γράψω, γράψομαι.

Περὶ Μίσου Μέλλοντος Δευτέρου.

Ὁ Μίσος Μέλλον Δεύτερος, ἀπὸ τοῦ Ἑνεργητικοῦ Δευτέρου Μέλλοντος, τροπῇ τοῦ ω, εἰς ου, καὶ προσθέσει τοῦ μαι· οἶον, τυπῶ, τυπούμαι· ψαλῶ, ψαλοῦμαι· σπερῶ, σπεροῦμαι. Ἔτι ὁ Μετ' ὀλίγον Μέλλον, ἀπὸ τοῦ Δευτέρου Προσώπου τοῦ Παθητικοῦ Παρακειμένου· οἶον, πέτυψαι, πετύψομαι. Καὶ ἀπὸ τοῦ ἐτύφθη, Ἀορίστου Πρώτου, Μέλλον Πρώτος, τυφθήσομαι, ση, σεται. Καὶ ἀπὸ τοῦ ἐτύπη, Ἀορίστου Δευτέρου, Μέλλον Δεύτερος, τυπήσομαι, ση, σεται.

Περὶ τῶν Βχυρτόνων Συζυγιῶν.

Τούτων οὕτως ἐσχηματισμέναι, ῥητέον ἂν εἴη καὶ περὶ τῶν Βχυρτόνων Συζυγιῶν ἃς ἔξ οὓσας κατὰ τοὺς Παλαιούς, εἴτις τέσσαρας ποιήσῃ, οὐκ ἂν ἀμάρτοι. Τούτων ἡ Πρώτη ἐστίν, ἡ πρὸ τοῦ, ω, β, ἢ π, ἢ φ, ἢ πτ. ἔχουσα· οἶον, λείβω, λείπω, γράφω, κόπτω· ὧν ὁ Μέλλον πρὸ τοῦ ω, ψ, ἔχει· οἶον, λείψω, λείψω, γράψω, κόψω· ὁ Πα-

ρακείμενος, πρὸ τοῦ α, φ, οἶον, λείλειφα, λείλειφα,
γέγραφα, κέκοφα.

Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α.

Δευτέρα ἐστὶν ἡ πρὸ τοῦ ω, γ, ἢ κ, ἢ χ, ἢ
κτ, ἢ ζ, ἢ δύο σσ, ἔχουσα· οἶον, λέγω, πλέ-
κω, ἔχω, τίκτω, παίζω, ὀρύσσω· ὡν ὁ Μέλλοντα
πρὸ τοῦ ω, ξ, ἔχει· οἶον, λέξω, πλέξω, ἔξω,
τέξω, παίξω, ὀρύξω· ὁ Παρακείμενος πρὸ τοῦ α,
τὸ χ, ἔχει· οἶον, λείλεχα, πέπλοχα, εἵχα, τέ-
τεχα, πέπαιχα, ὠρυχα. Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι ὅσα
τῶν εἰς ζω Ῥημάτων ποιοῦσι τὸν Μέλλοντα εἰς
ξω, τῆς Δευτέρας ἴστωσαν Συζυγίας· ὅσα δὲ εἰς
σω, τῆς Τρίτης· διακρινοῦμεν δὲ αὐτὰ οὕτω· τὰ
εἰς ζω, ὑπερδυσύλλαβα, εἰς σω τὸν Μέλλοντα
ποιοῦσιν· οἶον, δανείζω, δανείσω· συρίζω, συ-
ρίσω· βαδίζω, βαδίσω· κουφίζω, κουφίσω· ἐλ-
πίζω, ἐλπίσω· λακτίζω, λακτίσω· ἐτοιμάζω,
ἐτοιμάσω· δισπάζω, δισπασώ· ἀρμόζω, ἀρμό-
σω· ἀρπάζω, ἀρπάσω· χωρὶς τοῦ οἰμῶζω, οἰ-
μῶξω· στηρίζω, στηρίξω· αἰάζω, αἰάξω· στενά-
ζω, στενάξω· ὀλολύζω, ὀλολύξω· ἀλαπάζω, ἀ-
λαπάξω· θρυλλίζω, θρυλλίξω. Τὰ δὲ δυσύλλα-
βα, ποτὲ μὲν εἰς ξω, τὸν Μέλλοντα ποιοῦσιν.
οἶον παίζω, παίξω, καὶ παίσω Ἀττικῶς· κρά-
ζω, κράξω· σφάζω, σφάξω· ποτὲ δὲ εἰς σω.
οἶον, κτίζω, κτίσω· φράζω, φράσω· πρίζω,
πρίσω· ἴζω, ἴσω· Ἐπεὶ τὰ εἰς δύο σσ, ἅπερ
Ἀττικῶς διὰ δύο ττ, γράφονται, εἰς ξ, τὸν Μέλ-
λοντα ποιοῦσιν· οἶον ὀρύσσω, καὶ ὀρύττω, ὀρύξω·
νύσσω, καὶ νύττω, νύξω· πλὴν τῶν σεσημειωμέ-
των, εἰς σ, τὸν Μέλλοντα ποιοῦντων, ἃ τῆς Τρί-

της ἔσωσαν Συζυγίας· οἶον, πλάσσω, καὶ πλάττω, πλάσω· ὅθεν ἐπλασα Ἀόριος πρῶτος· ἐρέσσω, ἐρέσω· ἱμάσσω, ἱμάσω· ἰνάσσω, ἰνάσω· πάσσω, πάσω· λάσσω, λάσω· λεύσσω, λεύσω.

ΤΡΙΤΗ.

Τρίτη ἐστὶν ἡ πρὸ τῷ ω, δ, ἢ θ, ἢ δύο ττ, ἢ ζ, ἢ δύο σσ, ἢ ω, καθαρὸν ἔχουσα· οἶον, ἄδω, πλήθω, αὐύτω, φράζω, πλάσσω, ἀκούω· ὧν ὁ Μέλλων πρὸ τῷ ω, τὸ σ, ἔχει· οἶον ἄσω, πλήσω, αὐύσω, φράσω, πλάσω, ἀκούσω· ὁ Παρακείμενος πρὸ τοῦ α, κ, ἔχει· οἶον, ἦκα, πέπληκα, ἦνυκα, πέφρακα, πέπλακα, ἦκεκα. Καὶ τὰ Περισπώμενα, καὶ ἔτι τὰ εἰς μι, εἰς κα, τὸν Παρακείμενον ποιῶσι. Σημειώση δέ, ὅτι ἀπὸ τῷ αὐῷ ἐγένετο αὐύτω, ἐπειτα αὐύττω Ἀττικῶς, καὶ ἀπὸ τῷ ἀρύω, ἀρύτω, καὶ ἀρύττω· ὅθεν καὶ εἰς σω, τὰ τοιαῦτα τὸν Μέλλοντα ποιῶσι.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

Τετάρτη ἐστὶν ἡ πρὸ τῷ ω, τὰ τέσσαρα Ἀμετάβολα, λ, μ, ν, ρ, ἔχουσα· οἶον, ψάλλω, νέμω, κρίνω, σπεύρω· ὧν ὁ Μέλλων Περισπώμενος πρὸ τοῦ ω, αὐτὸ τὸ Ἀμετάβολον φυλάττων, συσέλλει τὴν παραλήγουσαν, πὸ ἕτερον Ἀμετάβολον, ἢ τὸ ι, τῆς Διφθόγγου ἐκβάλλων· οἶον, ψαλλῶ, νεμῶ, κρινῶ, σπερῶ· ὁ Παρακείμενος πρὸ τῷ α, τὸ κ, ἔχει, καὶ πρὸ τῷ κ, τὸ Ἀμετάβολον· οἶον, ἔψαλκα, ἔσπαρκα. Σημειώση δέ τὸ νενέμῃκα, προσλαμβανόν, ἢ νένεμκα γὰρ ὀφείλειν εἶναι, ἀλλὰ διὰ τὸ κακόφωνον, προστέθη η, ἔπω καὶ τέμνω, τεμῶ, τετέμῃκα· δέμω, δεμῶ, δεδέμῃκα· βρέμω, βρεμῶ, βεβρέμῃκα, Ἐ-

τι σσημείωνται τὰ εἰς νω, Δισύλλαβα, - μὴ φυλάττονται τὸ Ἀμετάβολον· οἶον, κρίνω, κρίνω, κέκρικα· πλύνω, πλυνῶ, πέπλυκα· ἐν δὲ τῷ, μι-αίνω, μιανῶ, μεμίαγκα· καὶ μολύνω, μολυνῶ, μεμόλυγκα, τρέπεται τὸ τ, εἰς γ, ἐπομίνα κ.

ΠΕΡΙ ΤΟΝ ΠΕΡΙΣΠΩΜΕΝΩΝ.

Τέτων ἔπος εἰρημέτων, καὶ περὶ τῶν Περισπωμέ-ων λέγωμεν· ὧν τριῶν ἑσῶν, ἡ πρώτη διὰ τοῦ εω, προφερομένη, ἐν τῇ Παραληγοῦσῃ τῷ Μίλλου-τορ τὸ η, ἢ τὸ ε ἔχει. Ὅτε μὲν ὁ Ἑνεσῶς μα-κρὰ παραλήγει, τότε καὶ ὁ Μίλλων τῷ η, πα-ραλήγει· οἶον ποιῶ, ποιήσω, εἶρῶ, εὔρήσω· οἰ-κῶ οἰκήσω· πρῶ, τηρήσω· ἀθλῶ, ἀθλήσω· ἐξαιρεῖται τὸ ἀρκῶ, ἀρκέσω· νεικῶ, νεικέσω· αἰδῶ, αἰδέσω· αἰνῶ, αἰνέσω· ὅθεν καὶ ἐπαινῶ, ἐπαινέσω· παρὰ δὲ τοῖς Παλαιοῖς, αἰνήσω, καὶ ἐ-παινήσω· ὅθεν καὶ Ὅμηρος· Μῦθον ἐπαινέσαν-τες Ἀδυσσῆος θεΐοιο. Ὅτε δὲ ὁ Ἑνεσῶς βραχεῖα παραλήγει, τότε ὁ Μίλλων ποτὲ μὲν τὸ η ἔχει· οἶον, φιλῶ, φιλήσω· ροῶ, ροήσω· ποτὲ δὲ τὸ ε· οἶον, τελῶ, τελέσω· καλῶ, καλέσω· ὀλῶ ὀλέ-σω· ἔνιοι δὲ ἀμφοτέρων ἔχουσιν· οἶον, φορῶ, φο-ρήσω, καὶ φορέσω· πονῶ, πονήσω, καὶ πονέσω· φρονῶ, φρονήσω, καὶ φρονέσω· τὴν δὲ Παραλήγε-σαν τῷ Μίλλουτος φυλάττει ὁ Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικός, καὶ Ἀόριστος Πρῶτος ἐν πάσῃ Συζυγίᾳ Περισπωμένη.

ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ἡ Δευτέρα διὰ τῷ αω, προφερομένη ποτὲ μὲν τὸ α, ποτὲ δὲ τὸ η, ἐν τῇ Παραληγοῦσῃ τῷ Μίλ-

λοντος, ἔχει, οὕτω. Τὰ οἷς ω, καθαρὸν, προηγου-
 μένου ε, ἢ ι, διὰ τοῦ ασω, πὺν Μέλλοντα ποιῶσιν·
 οἶον, εἰῶ, εἰάσω· θεῶ, θεάσω· αἰῶ, αἰιάσω·
 ἐρυθριῶ, ἐρυθριάσω· ἀλλοιῶ δὲ, ἀλλαιήσω, Ἰω-
 νικόν. Ἐτι τὰ παραληγόμενα τῷ σ· οἶον, ἀκροῶ,
 ἀκροάσω· ἐξαιρεῖται τὸ βοῶ, βοήσω· γοῶ, γοή-
 σω· ἀλοῶ, ἀλοήσω, καὶ ἀλοάσω. Ἐτι τὰ εἰς ρω,
 ὑπερμονοσύλλαβα, μὴ προηγουμένη Συμφώνε· οἶον,
 περῶ, περάσω· φυρῶ, φυράσω· γηρῶ, γηράσω·
 ξυρῶ δὲ, ξυρήσω. Ἐτι τὰ εἰς λω, ὑπερμονοσύλλα-
 βα, τῷ ε, παραληγόμενα· οἶον, γελῶ, γελάσω·
 εἰλῶ, εἰλάσω. Ἐτι τὰ εἰς ρω, καὶ λω, μονοσύλλα-
 βα, μὴ ποιοῦντα παράγωγα εἰς μι· οἶον, δρῶ,
 δράσω· κλῶ, κλάσω· φλῶ, φλάσω· θλῶ, θλά-
 σω. Τὰ δὲ παραληγόμενα τῷ υ, διὰ τοῦ ησω,
 τὸν Μέλλοντα ποιοῦσιν· οἶον, ἐγγυῶ, ἐγγυήσω·
 λυῶ, λυήσω· δυῶ, δυήσω. Ἐτι τὰ εἰς λω, μά-
 να, ἢ μετὰ Συμφώνε, κατὰ σύλληψιν, εἴτε κατὰ
 διάσασιν· οἶον, συλῶ, συλήσω· κραιπαλῶ, κραι-
 παλήσω· χολῶ, χολήσω· μελαγχολῶ, μελαγχο-
 λήσω· ἀσχολῶ, ἀσχολήσω· ὁμοκλῶ, ὁμοκλήσω·
 ποδαγρῶ, ποδαग्रήσω· ἐξαιρεῖται τὸ, χαλῶ, χα-
 λάσω· ἰλῶ, ἰλάσω. Ἐτι τὰ εἰς ρω, καὶ λω, πα-
 ράγωγα εἰς μι ποιῶντα· οἶον, χρῶ, χρῆμι, χρή-
 σω· πρῶ, πρῆμι, πρήσω· πλῶ, πίμπλημι, πλή-
 σω· τλῶ, τλήμι, τλήσω. Ἐτι τὰ εἰς ἄλλο Σύμ-
 φωνον λήγοντα· οἶον, σμῶ, σμήσω· κινῶ, κινή-
 σω· ζῶ, ζήσω· νικῶ, νικήσω· κυβερνῶ, κυβερ-
 νήσω· τιμῶ, τιμήσω· ἡβῶ, ἡβήσω· τρυφῶ, τρυ-
 φήσω· τρυγῶ, τρυγήσω· διψῶ, διψήσω· σιγῶ,
 σιγήσω· σιωπῶ, σιωπήσω· σπῶ, σπήσω, τὸ ἀ-
 κολουθῶ· σπῶ δὲ, σπάσω, τὸ αἰάσπῶ.

ΤΡΙΤΗ.

Ἡ Τρίτη διὰ τοῦ αὐ, προφερομένη, ἐν τῇ Παραληγουσῇ τοῦ Μέλλοντος τὸ αὐ μέγα, ἢ ο μικρὸν ἔχει, Ὅσα μὲν οὖν πῶν Ῥημάτων ἔχουσι προεπι-
 κείμενον Ῥηματικὸν, τῷ αὐ, μεγάλην παραλήγου-
 σιν ἐν τῷ Μέλλοντι· οἷον, χρυσός, χρυσῶ, χρυ-
 σῶσω· ἀργυρός, ἀργυρῶ, ἀργυρώσω· γύψος,
 γυψῶ· γυψώσω· χεῖρ, χειρῶ, χεῖρώσω· πῦρ,
 πυρῶ, πυρώσω· στέφανος, στεφανῶ, στεφανώσω·
 ὄρθος, ὀρθῶ, ὀρθώσω· στρεβλός, στρεβλῶ,
 στρεβλώσω· κακός, κακῶ, κακώσω· ταπεινός,
 ταπεινῶ, ταπεινώσω· Ὅσα δὲ οὐκ ἔχουσι, παρα-
 λήγουσι τῷ ο μικρῷ· οἷον ἐμῶ, ὁμόσω· ἀρῶ, ἀ-
 ρόσω· ὀϊῶ, ὀϊόσω. Τέπων οὕτως εἰρημένων, τέσσα-
 ρές εἰσι καὶ αἱ τῶν εἰς μι' ὦν ἡ Πρώτη τὸ η, ἔ-
 χει ἐν τῇ Παραληγουσῇ τὰ Ἑνεσῶτος, καὶ Μέλλοντος, καὶ Ἀορίστ· οἷον, τίθημι, θήσω,
 ἔθηκα· τὸ δὲ τέθεικα, ἐπέθεικιν, διὰ εἰ, Διφθόγ-
 γου γράφεται, ἔθει Βοιωτικῶ. Καὶ ἡ Δευτέρα δὲ
 τὸ η, ἔχει, οἷον, ἵστημι, στήσω, ἔστησα, ἔστα-
 κα δὲ ὁ Παρακείμενος, καὶ ἔχ' ἔστηκα, εἰς διαφο-
 ρὰν πρὸς ἔστηκα, ἀπὸ πρὸς ἐθήκα, γινόμενα· καὶ ἔτι
 ὁ Ὑπερσυντελικὸς ἐστάκειν· Ἡ δὲ Τρίτη, τὸ αὐ
 μέγα· οἷον, δίδωμι, δάσω, δίδωκα, ἐδεδώκειν,
 ἔδωκα. Ἡ δὲ Τετάρτη, τὸ υ φιλον· οἷον, ζεύγνυ-
 μι, Σημειώσῃ δὲ ἐν τέτοις δύο· ἐν μὲν, ὅτι ἐν τῷ
 Μέλλοντι ἡ Πρώτη Συλλβαὴ πρὸς Ἑνεσῶτος ἀφαι-
 ρεῖται· οἷον, τίθημι, θήσω· ἵστημι, στήσω· δί-
 δωμι, δάσω· ἔπερον δὲ, ὅτι ἐν τοῖς Παθητικοῖς
 συστέλλεται ἡ Παραλήγουσα· οἷον, τίθημι, τί-
 θεμαι· ἵστημι, ἵσταμαι· δίδωμι, δίδομαι· ζεύ-

γινυμι, ζεύγνυμαι. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων, ὡς οἶόν τε ἦν ἡμῖν, συντόμως καὶ ὠφελίμως τοῖς Εἰσ-
αγωγικοῖς εἴρηται· ἐν δὲ τῷ περὶ Ῥήματος τρί-
τῳ Βιβλίῳ διεξοδικώτατα ρηθῆσεται.

Περὶ τῶν Ῥημάτων τῶν μέχρι Παρατατικού
κλινομένων.

Τὰ διὰ τοῦ αὐτοῦ, Ῥήματα Βαρύτονα, μέχρι τοῦ
Παρατατικού κλίνονται· οἶον, λαμβάνω, ἐλάμβαν-
ον· μανθάνω, ἐμαθήθην· λανθάνω, ἐλατάνην·
ἔτι τὰ διὰ τῆ αὐτοῦ, καὶ εὐω, καὶ υῶ· οἶον, ἀ-
μυνάθω, ἡμύνεσθον· φλεγέθω· ἐφλέγεσθον· μι-
νύθω, ἐμίνυσθον· ἔτι τὰ εἰς βω, ἔχοντα πρὸ τῆ
β, Σύμφωνον, ἢ ε. οἶον, ῥέμβω, ἔρρεμβον· σέ-
βω, ἔσεβον· ἔτι τὰ εἰς σκω· οἶον, ἀρέσκω, ἡ-
ρεσκόν· πιπράσκω, ἐπίπρασκον· χωρὶς τοῦ θνή-
σκω, θνήξω, καὶ αλύσκω, αλύξω· τὸ δὲ διδάξω
οὐκ ἀπὸ τοῦ διδάσκει, ἀλλ' ἀπὸ τῆ διδάχω· ἔτι
τὰ διὰ τοῦ εἰω, Ὑπερδισύλλαβα· οἶον, ἐρέειναι,
ἡρέεινον· φαίνειν, ἐφάεινον· ἔτι τὰ διὰ τοῦ εἰω
Παράγωγα, ἀπὸ Ἐνεστώτος, ἢ Μέλλουτος· οἶον
ἀπὸ τοῦ κίχω, κιχείω, ἐκίχειον· τελῶ, τελείω,
ἐτέλειον· ἀπὸ τοῦ βρώσω, βρώσειω, ἐβρώσειον·
πολεμήσω, πολεμησεύω· ὄψω, ἐψείω· ἔτι τὰ διὰ
τῆ υω, Ὑπερδισύλλαβα, ποιῶντα εἰς μι παράγωγα,
καὶ ἔτι τὰ ἀπ' αὐτῶν παραγόμενα· οἶον, πηγνύω,
πήγνυμι· ὀμνύω, ὀμνυμι· ὀλλίω, ὀλλυμι· ἔτι,
πάντα τὰ τῆς πέμπτης Συζυγίας κατὰ παλαιὰς τὴν
πρώτην Συλλαβὴν διπλασιαζομένην ἔχοντα· οἶον
μαρμαίρω, ἐμαρμαίρον· μορμύρω, ἐμορμυρον· ἔ-
τι τὰ πρὸ τοῦ ω, δύο σύμφωνα ἔχοντα κατ' ἐπι-

πλοκήν, ὧν τὸ δεύτερον Ἀμετάβολον εἶν' οἶον, μέμβλω, ὄφλω, ἔγρω, δάκνω. Ἐτι τὰ εἰς ὦ, κα-
 ϑαρὸν, τῇ γ, Διφθόγγῳ παραληγόμενα, οἶον, ὀπυῖα, ἀγυῖα. Ἐτι τὰ εἰς δω, πρὸ τῷ δ, ι, ἔχον-
 τα· οἶον, κυλίνδω, σπένδω.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ.

Πρόθεσις ἐστὶ μέρος Λόγου Ἀκλιτον, προτιθέ-
 μενον πάντων τῶν τοῦ Λόγου μερῶν, καὶ ἐν τῇ Συν-
 θέσει, καὶ ἐν τῇ Συντάξει. Τῶν δὲ Προθέσεων,
 ὀκτωκαίδεκα, οὐσῶν, ἕξ εἰσὶ Μονοσύλλαβοι: ἐν,
 εἰς, ἕξ, σὺν, πρὸς, πρό. Δυοκαίδεκα δὲ Δισύλ-
 λαβοι: ἀνά, κατὰ, διὰ, μετὰ, παρά, ἀντὶ, ἐπὶ,
 περὶ, ἀμφί, ἀπὸ, ὑπὸ, ὑπέρ. Ἀλλὰ περὶ μὲν
 τῆς τούτων Συντάξεως, ἐν τῷ τέλει τῆς Ἐπιτομῆς
 ἐροῦμεν.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΩΝ.

Ἐπίρρημά ἐστι μέρος Λόγου Ἀκλιτον, κατὰ τοῦ
 Ρήματος λεγόμενον, ἢ ἐπιλεγόμενον. Τούτων δὲ τὰ
 μὲν καλοῦνται Χρόνου· οἶον, νῦν, τότε, αὖτις, τέ-
 φρα, τέως, ἕως, πηνίκα, ἔπειτα, μετέπειτα, σή-
 μερον, αὔριον, χθές, ὃ καὶ ἐχθές λέγεται, ἥδη,
 πάλαι, αἶψι. Τὰ δὲ Τόπου· οἶον, ἄνω, κάτω, ἔ-
 ξω, ἔσω, ἐνδον, ἐγγύς, πόρρω, ἐνατίον, χα-
 μαί, ἐνθα, ὅθεν, ἐπέκεινα, μακράν. Τὰ δὲ
 Ποιότητος· οἶον, εὖ, καλῶς, ἠδέως, σοφῶς, κυ-
 νηδόν, βοτρυδόν, ἀγεληδόν. Τούτων δὲ ὅσα γίνον-
 ται ἀπὸ τῆς Γενικῆς Πληθυντικῆς, καὶ Μεσότητος
 προσαγορεύονται· οἶον, σοφῶς, ἀπὸ τοῦ σοφῶν·
 καλῶς, ἀπὸ τοῦ καλῶν. Τὰ δὲ Ποσότητος· οἶον,
 ἅπαξ, εἰς, τρίς, πετράκις, πολλάκις, ὀλιγάκις.

Τὰ δὲ Ἀθροίσεως· οἶον, ἅμα, ὁμοῦ, συλλήβδην,
 ἀθρόως. Τὰ δὲ Παρακελεύσεως· οἶον, εἰα, ἄ-
 γε, φέρε, δεῦτε. Τὰ δὲ Διαίρίσεως· οἶον, ἄνευ,
 χωρίς, διχῆ. Τὰ δὲ Ἐξαιρέσεως· οἶον, πλήν.
 Τὰ δὲ Τάξεως· οἶον, ἐξῆς, ἐφεξῆς. Τὰ δὲ Ὀ-
 μοιωσεως· οἶον, ὡς, ὥσπερ, καθά, καθάπερ.
 Τὰ δὲ Αποστάσεως· οἶον, ὥστε. Τὰ δὲ Συγκρί-
 σεως· οἶον, μᾶλλον, ἥττον. Τὰ δὲ Ἐξηγηματικά·
 οἶον, δηλονότι, δηλαδὴ, ἤγουν, εἰς. Τὰ δὲ Πο-
 σότητος ἀορίστου, καὶ Ποιότητος· οἶον, ἀμνητέως,
 ὅπωςοῦν, ἀμνητέπῃ, ὅπωςδήποτε, ὅποσδηποτέν.
 Τὰ δὲ Ὑφαιρέσεως· οἶον, σπανίως, ἐλάχιστα,
 μόγις. Τὰ δὲ Εὐλογῆς· οἶον, μετῴνγε. Τὰ δὲ
 Ἀποτρεπτικά· οἶον, Ἡράκλεις, Ἀπολλων. Τὰ
 δὲ Ἐθνικά· οἶον, Ἑλληνιστί, Ῥωμαῖσι, Ἑβραϊ-
 σί, Συρισί, Φρυγισί, Ἀρμενιστί. Τὰ δὲ Βιασμε·
 οἶον, μόλις, μόγις. Τὰ δὲ Δισάσεως· οἶον, εἶει,
 σχεδόν. Τὰ δὲ Ὀργανικά· οἶον, ὁδᾶξ, λάξ. Τὰ
 δὲ Ἀποθετικά, καὶ Προκαταστατικά· οἶον, εἰς.
 Τὰ δὲ Ἐπιτάσεως· οἶον, λίαν, ἄγαν, πάυ, μάλι-
 στα, σφόδρα. Τὰ δὲ Ἀνέσεως· οἶον, ἡρέμα, ἡ-
 συχῆ. Τὰ δὲ Βεβαιώσεως· οἶον, δηλαδὴ, δήπου-
 δέν, πάντως, ὀντως, ἦ. Τὰ δὲ Καταφάσεως·
 οἶον, καί. Τὰ δὲ Κατομώσεως· οἶον, νή, μά.
 Τὰ δὲ Απομώσεως· οἶον, μά. Τὰ δὲ Ἀρνή-
 σεως· οἶον, οὐ, οὐδαμῶς, ἥκιστα. Τὰ δὲ Ἀπαγο-
 ρεύσεως· οἶον, μὴ, μηδαμῶς. Τὰ δὲ Εἰκασμοῦ·
 οἶον, ἴσως, τάχα, τυχόν. Τὰ δὲ Ἐρωτήσεως·
 οἶον, πόθεν, πού, πηρίκα, πῶς. Τὰ δὲ Δείξεως·
 οἶον, ἰδοῦ, ἰνί. Τὰ δὲ Κλήσεως· οἶον, ὦ. Τὰ
 δὲ Διασαφήσεως· οἶον, οἶον. Τὰ δὲ Θίσεως·
 οἶον, αἰαγρωστέον, πλευστέον, γραπτέον, ἰστέον.

Τὰ δὲ Σχετλιασμεῖ· οἶον, ὦ, ἰοῦ· οἶμοι, φεῦ. Τὰ δὲ Θχυμασμοῦ· οἶον, φεῦ, βαβαί. Τὰ δὲ Ἐκπλήξεως· οἶον, ᾶ. Τὰ δὲ Θηασμεῖ· οἶον, εὐοί, εἰαῖ. Παρέπεται δὲ αὐτῷ Εἶδος, καὶ Σχῆμα. Τὸ μὲν γὰρ Πρωτότυπον· οἶον, εἶν· τὸ δὲ Παράγωγον· οἶον, κυρί. Καὶ τὸ μὲν Ἀπλοῦν, οἶον, πάλαι· τὸ δὲ Σύνθετον· οἶον, πρόπαλαι.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ.

Σύνδεσμός ἐστι μέρος Λόγου Ἀκλιτον, συνιδέον τὰ ἄλλα μέρη πῦ Λόγου εἰς διάνοιαν μετὰ τάξεως. Τούτου δὲ οἱ μὲν Συμπλεκτικοί· οἶον, μὲν, δέ, τέ, καὶ, ἀλλὰ ἀπάρ. Οἱ δὲ Διαζευκτικοί· οἶον, ἢ ἥτοι. Οἱ δὲ Συναπτικοί· οἶον, εἰ, εἴπερ, εἰδὴ, εἰδὴπερ· Οἱ δὲ Πρασυναπτικοί· οἶον, ἐπεὶ, ἐπεὶπερ, ἐπειδὴ, ἐπειδὴπερ. Οἱ δὲ Αἰτιολογικοί· οἶον, ἵνα, ὅφρα, ὅπως, ἕτεκα, οὕνεκα, γάρ, ὅτι, διότι. Οἱ δὲ Ἀπορηματικοί· οἶον, ἄρα, εἴτα, μῶν, μή. Οἱ δὲ Συλλογιστικοί· οἶον, ἄρα, ἀλλὰ, ἀλλαμὴν, ἐν, τοίνυν, τοιγάρτοι, τοιγαροῦν. Οἱ δὲ Παραπληρωματικοί· οἶον, δὴ, πᾶ, τοί, δῆτα, περ, πῶ, μὴν, αὐ, οὖν, γέ. Οἱ δὲ Δυνητικοί· οἶον, αὖ. Οἱ δὲ Διακριτικοί, εἴτ' οὖν Ἐπιλεκτικοί· οἶον, ἢ. Οἱ δὲ Ἐλαττωτικοί· οἶον, γοῦν, γέ. Οἱ δὲ Ἐναντιωματικοί· οἶον, ὅμως, καί τοι, καί περ, ἔμψης. Παρέπεται δὲ αὐτῷ Σχῆμα· ὃ μὲν γὰρ Ἀπλῆς, οἶον, ἐπεὶ· ὃ δὲ Σύνθετος, οἶον, ἐπειδὴ. Τούτων οὕτως ἐγνωσμένων, ἐπόμενον αὖ εἶη καὶ περὶ ἄλλων τιτῶν ἀναγκαίων εἰπεῖν, καὶ πρῶτον περὶ τῶν Εἰδῶν τῶν Παραγωγῶν.

Περὶ πῶν Εἰδῶν πῶν Παραγῶγων.

Εἶδη πῶν Παραγῶγων ἑπτὰ: Πατρωνυμικόν, Κη-
τικόν, Συγκριτικόν, Ὑπερθετικόν, Ὑποκοριστικόν,
Παρώνυμον, καὶ Ῥηματικόν.

ΠΕΡΙ ΠΑΤΡΩΝΥΜΙΚΟΥ.

Πατρωνυμικόν ὄνομα κυρίως ἐστὶ, τὸ ἀπὸ Πα-
τρὸς ἐτχηματισμένον, καὶ Υἱὸν Πατρὸς σημαῖνον·
οἷον, ἀπὸ τοῦ Πηλεΐδης, Πηλέως, Πηλεΐδης, ὁ Ἀ-
χιλλεύς. Καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ Πάππου
λέγεται· οἷον, Αἰακὸς, Αἰακοῦ, Αἰακίδης, ὁ αὐ-
τός. Τούτου δὲ τὰ μὲν Ἀρσενικά, τὰ δὲ Θηλυκά.
Καὶ πῶν μὲν Ἀρσενικῶν, τρεῖς καταλήξεις εἰσί:
δης, Κοινή· οἷον, Πηλεΐδης· ὤν, Γενική· οἷον,
Πηλείων· αἰδίας· οἷον, Ὑρράδιος. Ὅτε δὲ ἡ Γενι-
κὴ τοῦ ὀνόματος λήγει εἰς ὤς, ἢ εἰς ους, ἢ εἰς
ος, τότε εἰς ἰδης Κοινῶς σχηματίζεται τὸ Πατρωνυ-
μικόν· οἷον, Πηλεΐς, Πηλέως, Πηλεΐδης, καὶ κατὰ
Συναίρεσιν Πηλείδης. Δημοσθένης, Δημοσθένους,
Δημοσθεΐδης. Ἀγαμέμνων, Ἀγαμέμνονος, Ἀγα-
μεμνονίδης. Ἐτι εἰ ἡ Γενικὴ λήγει εἰς ου τῆς τρί-
της Κλίσεως οὔσα, μὴ παραληγομένη τῷ ι, εἰς
ιδης, σχηματίζεται τὸ Πατρωνυμικόν· οἷον, Πρία-
μος, Πριάμου, Πριαμίδης· Ταῦταλος, Ταυτάλου,
Τανταλίδης· εἰ δὲ αὕτη παραλήγει τῷ ι, εἰς α-
δης σχηματίζεται τὸ Πατρωνυμικόν· οἷον, Ἥ-
λιος, Ἠλίου, Ἠλιάδης. Ἐτι τὰ τῆς πρώτης
Κλίσεως εἰς αἰδης σχηματίζουσιν· οἷον, Αἰγείας,
Αἰγείου, Αἰγείαδης· Ἰππότης, Ἰππότου, Ἰπποτά-
δης. Πᾶν δὲ Πατρωνυμικόν παραλήγει ἢ ι· οἷον,
Κροΐδης· ἢ εἰ Διεφθόγγω· οἷον, Πηλεΐδης κατὰ

Συναίρεσιν, ἢ α' οἶον, Λινειάδην· ἢ οι, Διφθόγ-
 γω κατὰ Συναίρεσιν· οἶον, Πανθοίδης, Πανθοί-
 δης. Ταῦν δὲ Θηλυκῶν τρεῖς καταλήξεις εἰσὶν· ας,
 ις, νη. Καὶ αἱ μὲν εἰς ας, καὶ ις, ἀπὸ τῶν ἰδίων
 Ἀρσενικῶν σχηματίζονται, ἀποβολῇ τοῦ δη· οἶον,
 Ἡλιάς, ἀπὸ Ἡλιάδης, Πριαμῖς, ἀπὸ Πριαμίδης·
 ἢ δὲ εἰς νη, Αἰολικὴ ἔσα, ἀπὸ τῆς Γενικῆς σχη-
 ματίζεται· οἶον, Ἀδρασίνη, ἀπὸ τῆς Ἀδράσου· Ἀ-
 κρισιώνη, ἀπὸ τοῦ Ἀκρισίωτος.

ΠΕΡΙ ΚΤΗΤΙΚΟΥ.

Κτητικὸν Ὀνομά ἐστι, τὸ κτῆσίν τινος πράγ-
 ματος δηλοῦν· καταλήξεις δὲ αὐτοῦ δύο· κος, οἶον,
 Μουσικός· οὗ παραλήξεις τρεῖς· ι, οἶον, Μουσικός·
 α, οἶον, Κυπριανός· υ, οἶον, Θηλυκός· καὶ ος· ἔ
 παραλήξεις ἕξ· ι, οἶον, λόγιος· ε, οἶον, Ἐκπύρεος·
 ει, οἶον, Ἡράκλειος· αι, οἶον, Ῥωμαῖος· οι, οἶον,
 ἄλλοιός· ω, οἶον, Πατρῶος.

ΠΕΡΙ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΥ.

Συγκριτικὸν Ὀνομά ἐστι, δι' ἧς Σύγκρισις γίνε-
 ται πρὸς ὁμοφυεῖς, καὶ ἑτεροφυεῖς. Καταλήξεις δὲ
 αὐτοῦ δύο· αν, Ἀνώματος, οἶον, μείζων, βελτίων·
 καὶ ερος, Κοινῇ, οἶον, πλουσιώτερος, φρονιμώτερος.
 Σχηματίζεται δὲ ἀπὸ τῶν τριγενῶν Ὀνομάτων,
 ὅσα τὴν τῷ μᾶλλον ἐπίτασιν αἰαδέχονται· ἀπὸ δὲ
 τῶν ληγόντων εἰς ος, ἐκβολῇ τῷ σ, καὶ προσθέσει
 τοῦ περος, σχηματίζονται· οἶον, πρᾶος, πρᾶότερος·
 παλαιός, παλαιότερος· ὠφέλιμος, ὠφελιμώτερος·
 φρόνιμος, φρονιμώτερος. Ἔτι ἀπὸ τοῦ Οὐδετέρου
 τῶν εἰς ης, διγενῶν· οἶον, ἀληθές, ἀληθέστερος·
 ἀκριβές, ἀκριβέστερος· εὐτυχές, εὐτυχέστερος. Ἐ-

τι ἀπὸ τῶν εἰς ὧν, καὶ εἰς εἰς, καὶ εἰς ἔς· οἶον, σῶφρων, σῶφρονος, σῶφρονίστερος· χαρίεις, χαρίειςτος, χαρίεστερος· οὐνός, εὐνός, εὐνόστερος· καὶ ἀπὸ Μετοχῆς, οἶον, ἐρρωμενέστερος. Ἐτι ἀπὸ τῶν εἰς υς, μὴ φυλαττομένου τοῦ σ· οἶον, ἡδύς, ἡδύτερος· ὀξύς, ὀξύτερος· βαρὺς βαρύτερος. Καὶ τὰ ἀπὸ ῥημάτων γινόμενα· οἶον, φέρτερος, καὶ βέλτερος. Καὶ τὰ ἀπὸ Προθέσεων, καὶ Ἐπιρρήματων· οἶον, ὑπέρτερος, ἐγγύτερος. Συγκρίσσονται δὲ Γενική· οἶον, ὁ Ἀχιλλεὺς ἦν αἰσώτερος τοῦ Αἴαντος, καὶ ὁ αὐτὸς ἦν ἰσχυρότερος τῶν Τρώων· καὶ τῇ Δοτικῇ Ὑπερβολὴν σημαίνουσα· οἶον, ὁ Κροῖσος ἦν πλουσιώτερος Κύρου ἑκατὸν ταλαίτοις.

ΠΕΡΙ ΥΠΕΡΘΕΤΙΚΟΥ.

Ὑπερθετικὸν Ὀνομά ἐστι, δι' ἧς Ὑπέρθεσις γίνεται. Καταλήξεις δὲ αὐτοῦ δύοι· πατος, τῷ εἰς τέρος Συγκριτικοῦ, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σχηματιζομένη· οἶον, πρῶτος, πρῶτερος, πρῶτάτος· φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος· ἀκριβής, ἀκριβέστερος, ἀκριβέστατος, χαρίεστος, εὐνούστατος, ὑπέρτατος, ὀξύτατος· καὶ εἰς σπος, τοῦ εἰς ὧν, Συγκριτικῆς, ἀνώμαλος· οἶον καλός, καλλίων, κάλλιστος· κακός, κακίων, ἢ χείρων, κάκιστος· μέγας, μέγιστος, ἀγαθός, βελτίων, ἀρίων, κρείττων, βέλτιον, βέλτιστος, ἀριστός, κράτιστος· πολὺς, πλείων, πλείστος· ἡδύς, ἡδίων, ἡδιστος· παχύς, παχίων, παχίστος· μικρός, μείων, ἥττων, ἢ ἐλάττω, ἐλαχίστος· ἐχθρὸς, ἐχθρίων, ἐχθριστος· αἰσχρος, αἰσχίων, αἰσχιστος· ῥάδιος, ῥάων, ῥάτος· φίλος, φίλτερος, φίλτατος. Συγκρίσσονται δὲ τὰ Ὑπερθετικά Γενική· οἶον, ὁ Ὀμηρος ἐγένετο σο-

φώτατος πάντων τῶν Ποιητῶν. Ἐτι τὰ διὰ τῷ στέ-
ρος, καὶ στατος, εἰ μὲν ἔχουσι τὴν πρὸ τῷ ο, Συλ-
λαβὴν βραχίαν, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται·
οἶον, φρονίμος, φρενιμώτερος, φρονιμώτατος· εἰ δὲ
μακρὰ φύσει, ἢ θέσει, διὰ τῷ ο μικροῦ· οἶον,
πρῶτος, πρῶτερος, πρῶτατος· ἔνδοξος, ἐνδοξότε-
ρος ἐνδοξότατος.

ΠΕΡΙ ΥΠΟΚΟΡΙΣΤΙΚΟΥ.

ὑποκοριστικὸν Ὄνομα ἐστὶ τὸ μείωσιν τῷ Πρω-
τοτύπῳ δηλοῦν. Τοῦτου δὲ τὰ μὲν Ἀρσενικά, τὰ δὲ
Θηλυκά, τὰ δὲ Οὐδέτερα, ἀπὸ Κυρίων, καὶ Προσ-
ηγορικῶν παραγόμενα. Καὶ τῶν μὲν Ἀρσενικῶν
καταλήξεις εἰσὶ πέντε· ας, εἶον, Μηνᾶς· ων,
οἶον, μορίων· αξ, εἶον, λίθαξ· σκος, οἶον, ἀν-
θραπίσκος· λός, οἶον, ταυτίλος. Τῶν δὲ Θηλυ-
κῶν δύο· ις, εἶον, Θεραπαιίς, καὶ σκη, οἶον,
παιδίσκη. Τῶν δὲ Οὐδετέρων παραλήξεις ὀκτώ,
εἰς ον ληγόντων· ιι, οἶον, ὀψώνιον· κι, οἶον, με-
ράκιον· ῥι, οἶον, λογίδριον· λλι, οἶον, μεира-
κύλλιον· φι, οἶον, ζωύφιον· χιι, οἶον, πολύχιον·
πι, εἶον, ἀνθρώπιον· δι, οἶον, κρεάδιον.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΩΝΥΜΟΥ.

Παράνυμον Ὄνομα ἐστὶ τὸ ἀπὸ ὀνόματος πα-
ραγόμενον· οἶον, Θίω· ἀπὸ τοῦ Θεός· Τρύφων,
ἀπὸ τοῦ τριφῆ· Πλάτων, ἀπὸ τῷ πλατύς.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΙΚΟΥ.

Ῥηματικὸν, ὁμοίως τὸ ἀπὸ τοῦ Ῥήματος παρα-
γόμενον· οἶον, γούμαι, ἀπὸ τοῦ γενέσθαι· καὶ φι-
λέμαι, ἀπὸ τοῦ πεφίλημαι.

Περὶ τῶν Ὑποπεπτωκότων εἰδῶν τῷ Ὀνόματι.

Ἔτι τῶν Ὀνομάτων, τὰ μὲν Κέρια καλοῦνται· οἶον, Σακράτης, Πλάτων. Τὰ δὲ Προσηγορικά· οἶον, ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπος· ὁ καὶ ἡ παρθένος. Τὰ δὲ Ἐπίθετα· οἶον, ἀνδρεῖος, ἀνδρεῖα, ἀνδρεῖον. σοφός, σοφή, σοφόν. Τὰ δὲ Πρός τι· οἶον, πατήρ, υἱός, δούλος, δεσπότης. Τὰ δὲ ὡς Πρός τι· οἶον, νύξ, ἡμέρα, θάνατος, ζωή. Τὰ δὲ Ἐθνικά· οἶον, Φρύξ, Πέρσης. Τὰ δὲ Ἐρωτηματικά· οἶον, τίς, ποῖος, πόσος, πηλίκος. Τὰ δὲ Ἀόριστα· οἶον, ὅστις, ὁποῖος, ὅποιος. Τὰ δὲ Περιληπτικά· οἶον, δῆμος, χορὸς, ὄχλος. Τὰ δὲ Ἐπιμεριζόμενα· οἶον ἕτερος, ἐκάτερος, ἕκαστος, ἄλλος. Μεριζοῦνται δὲ ταῦτα πετραχῶς· εἰς ἐκ δύο, ὡς ἕτερος· δύο καθ' ἓνα, ὡς ἐκάτερος· εἰς ἐκ πολλῶν, ὡς ἄλλος· πολλοὶ καθ' ἓνα, ὡς ἕκαστος. Τὰ δὲ Περιεκτικά· οἶον, δαφνίων, κοιτῶν, ἐλαιῶν. Τὰ δὲ Πεποιημένα· οἶον, φλοῖσβις, ροίζος. Τὰ δὲ Γενικά· οἶον, ζῶον, φυτὸν. Τὰ δὲ Εἰδικά· οἶον, βούς, ἵππος, κύων. Τὰ δὲ Τακτικά· οἶον, πρῶτος, δεύτερος. Τὰ δὲ Ἀριθμητικά· οἶον, εἰς, δύο, τρεῖς. Τὰ δὲ Ἀπολελυμένα· οἶον. Θεός, λόγος, Ἄγγελος. Τὰ δὲ Μειωσιαστικά· οἶον, πύρινος, λίθινος, δρύϊνος. Τὰ δὲ Ὀμώνυμα· οἶον, Αἴας ὁ τοῦ Τελαμώνιος, καὶ Αἴας ὁ τοῦ Οἰλέως. Τὰ δὲ Συναίνυμα, εἴτε Πολυώνυμα· οἶον, ἄορ, ξίφος, σπάθη, μάχαιρα, φάσγανον. Τὰ δὲ Φιράνυμα· οἶον, μεγαπένθης. Τὰ δὲ Διάνυμα· οἶον, Ἀλέξανδρος, ὁ καὶ Πέρις· Σάμανδρος, ὁ καὶ Ξάνθος. Τὰ δὲ Ἑτάνυμα·

οἶον, Ἐροσίχθων ὁ Ποσειδῶν, καὶ Φοῖβος ὁ πόλλων.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΔΙΩΝ.

Προσῳδία ἐστὶ πάσις ἐγγραμμάτων φωνῆς, ἢ ῥυθμοῦ, πρὸ ὃν ᾄδομεν. Εἰσὶ δὲ Προσῳδαί δέκα, εἴρηται, καὶ διαιροῦνται, εἰς τέσσαρα· εἰς Τόνοις, εἰς Χρόνους, εἰς Πνεύματα, καὶ εἰς Πάθη. Τόνοι τρεῖς· Ὁξεῖα, Βαρεῖα, καὶ Περισπωμένη, οἷς χωρὶς μεθὰ ἐπὶ ταῖς Λέξεσι· Πᾶσα γὰρ Λέξις ἐπιτίθεται Τόνον ἓνα, ἢ ἐν τῇ Ληγούσῃ, ἢ Παραγούσῃ, ἢ Προπαραληγούσῃ. Ἐν μὲν τῇ Ληγούσῃ ἐπιδέχεται Ὁξεῖαν, Βαρεῖαν, καὶ Περισπωμένην Ὁξεῖαν, ὅταν τὸ δεχόμενον ἢ Ἀσυναίρετον· οἷον Θεατῆς, ἀγαθός· Βαρεῖαν δὲ ὁμοίως· ὡς ἐλαφύδαφνών, καὶ μάλιστα ἐν τῇ συνεπείᾳ· Πᾶσα γὰρ Ὀνομαστικὴ, καὶ Αἰτιατικὴ ἀσυναίρετος κατ' ἑαυτὴν ὀξύνηται· ἐν δὲ τῇ συνεπείᾳ, ἀντὶ τῆς Ὁξεῖας Βαρεῖαν ἐπιδέχεται. Περισπωμένην δὲ, ὅταν δεχόμενον ἢ μακρὸν ἀπὸ Συναίρέσεως· οἷον, ἀπὸ τοῦ φάος, φῶς, καὶ ἀπὸ τοῦ Ξεινοφάων, Ξεινοφῶν. Πᾶσα γὰρ συναίρεσις ἐξ Ὁξεῖας, καὶ Βαρεῖας Περισπωμένην ποιεῖ. Ἐν τῇ Παραληγούσῃ δὲ, Ὁξεῖαν, καὶ Περισπωμένην. Ὁξεῖαν μὲν, ὅταν ἢ δεχόμενον ἢ βραχὺ, ὡς Λάχης, λόγος· ἐπὶ γὰρ βραχείος Περισπωμένην ἐτίθεται· ἢ ὅταν δεχόμενον μακρὸν, καὶ τὸ μετ' αὐτὸ μακρὸν, ὡς Ἀντιφάσις, Χρύσις· μακρὸν γὰρ πρὸ μακροῦ παροξύνηται· ἢ ὅταν ἢ θέσει μακρὸν· οἷον Πέρσης· ἐπὶ γὰρ θέσει μακρὴ Περισπωμένην ἐτίθεται. Περισπωμένην δὲ ὅταν τὸ δεχόμενον ἢ φύσει μακρὸν, καὶ τὸ μετ' αὐτὸ βραχὺ· οἷον, μαῖα, γὰρ

μέσσα. Πᾶν γὰρ φύσει μακρὸν πρὸ βραχέος κείμε-
 τον, περισπᾶται. Ἐτι καὶ εἰ ἀπὸ συναρρέσεως μα-
 κρὸν εἶη· οἶον, βοᾷται, ποιεῖται. Ἐν τῇ Προπα-
 ραληγούσῃ δὲ αἰὶ Ὁξείαν τίθεμεν· ὡς φιλόσοφος,
 φιλόκαλος. Πρὸ δὲ δύο γὰρ συλλαβῶν αἰὶ Ὁξεία τί-
 θεται. Εἰς Χρόικας, Μακράν, καὶ Βραχείαν, οἷς ἐ-
 χρῶντο οἱ Παλαιοὶ ἐπὶ τοῖς Διχρονοῖς, ὡς σημεί-
 ος δηλοῦντες τὸ μακρὸν καὶ τὸ βραχὺ· οἶον, ἀκῶ,
 ὀρίνω, ὀτρύνω, Ἄρης. Εἰς Πνεύματα, Δασείας,
 καὶ Ψιλῆς, οἷς χρώμεθα ἐπὶ τῶν Φωνήεντων, καὶ
 Διφθόγγων. Πᾶσα γὰρ λέξις ἀπὸ φωνήεντος, ἢ
 διφθόγγου ἀρχομένη, ἢ ψιλοῦται, ἢ δασύνεται.
 Μότε δὲ τοῦτο γίνεται, ἐν τῷ περὶ Πνευμάτων Βι-
 βλίῳ Γεωργίου τοῦ Χοιροβοσκῆς ζηητέον. Δασύ-
 νεται δὲ καὶ τὸ ρ, ἐν ἀρχῇ λέξεως· οἶον, ρήτωρ
 ρητορικῇ. Δυσὶν δὲ ὄντοιν, ὅπου ἂν τύχῃσι, τὸ
 πρῶτον ψιλοῦται, καὶ τὸ δεύτερον δασύνεται, κατὰ
 τοὺς Παλαιοὺς· οἶον, ἄρρητον, ἄρρωστος. Εἰς Πά-
 ρη, Ἀπόστροφον, Ὑφέν, καὶ Ὑποδιασολήν. Χρώ-
 μεθα δὲ τῇ Ἀποσρόφῳ, ἐν τοῖς Πάθεσι πῶν λέ-
 ξεων, ἐν τέλει ἐπομένου Φωνήεντος αὐτῇ τεσσάρων
 Γραμμάτων, ἀντὶ βραχέος α. οἶον ἄρ οὗτος, ἀντὶ
 ἄρα οὗτος· ἀντὶ ε. οἶον, φέρειπέ, ἀντὶ φέρε εἰ-
 πέ· αὐτὶ ο. οἶον, τοῦτ' ἐμόν, ἀντὶ τοῦτο ἐμόν· αὐ-
 τὶ βραχέος ι. οἶον, ἐπ' ἀκταῖς, ἀντὶ ἐπὶ ἀκ-
 ταῖς. Οἱ Ποιηταὶ δὲ καὶ ἀντὶ αι, καὶ οι, Διφθόγ-
 γη, ταύτῃ χρῶνται· οἶον, βούλομ' ἐγώ, καὶ οἱ μ' ὡς
 ἄχθομαι. Τῇ δὲ Ὑφέν χρώμεθα ἐν συναφείᾳ δυσὶν
 Λέξεων φύσει διηρημένων, καὶ ἐν τοῖς Συνδέτοις
 Ονόμασιν, οἶον, τῆναρχῆν, τοπρῶτον, φιλόσοφος,
 φιλόδωρος. Τῇ Ὑποδιασολῇ δὲ χρώμεθα ἐν ταῖς
 Διαστολαῖς τῶν συνημμένων Λέξεων· οἶον, ὃ, τι.

τό, τὰ καὶ ἐν ταῖς Ἑρωτίσεσι μετὰ Στιγμῆς
αἶον, σὺ ταῦτα λέγεις;

ΠΕΡΙ ΣΤΙΓΜΗΣ.

Στιγμή ἐστὶν διανοίας τελείας σημεῖον. Διαίρεται δὲ εἰς τελείαν Στιγμήν, Μίσσην, καὶ Ὑποστιγμήν. Τελεία Στιγμή ἐστὶν, ὅτε ἡ διανοία τελεία ὑπάρχει. Μίσση, ὅτε ἡ διανοία μεσάζουσα, καὶ ἀτελής. Ὑποστιγμή, ὅτε κρεμαμένη, καὶ ζητεῖ τὸ ἐπίλοιπον.

ΠΕΡΙ ΤΟΠΩΝ ΤΩΝ ΤΟΝΩΝ.

Τόποι τῆς Ὀξεΐας τρεῖς: ἡ Λήγουσα, ἡ Παραλήγουσα, καὶ ἡ Προπαραλήγουσα. Τὸ ἔχον τὴν Ὀξεΐαν ἐπὶ τῆς Ληγούσης, καλεῖται Ὀξύτονον οἶον, Θεατῆς· τὸ ἔχον ἐπὶ τῆς Παραληγούσης, Πάροξύτονον, καὶ Βαρίτονον· οἶον, Αἶας· τὸ ἔχον ἐπὶ τῆς Προπαραληγούσης, Προπάροξύτονον, καὶ Βαρύτονον· οἶον, φιλόδημος. Τόπος τῆς Βαρείας εἷς, ἡ Λήγουσα· καὶ πᾶσα δὲ Λίξις αὐτὴν δεχομένη, κατ' ὁμαλισμὸν ἀσπινώσκειται· ἔστι δὲ Τόπος Συλλαβικῶς, καὶ οὐ Κυρίως. Τόποι τῆς Περισπώμενης δύο, ἡ Λήγουσα, καὶ ἡ Παραλήγουσα. Τὸ ἔχον τὴν Περισπώμενην ἐπὶ τῆς Ληγούσης, καλεῖται Περισπώμενον· οἶον, Δημοφῶν· τὸ ἔχον ἐπὶ τῆς Παραληγούσης, Προπερισπώμενον· οἶον, δῆμος, κῆπος. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτου, αἴλις. Νῦν δὲ περὶ τῆς Συντάξεως τῶν Προθέσεων λέγωμεν, ἀσπινώσκειται αὐτῆς τοῖς Εἰσαγωγικοῖς.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ.

Τίσι Πράξεσι συντάσσονται, καὶ τί σημαίνουσι.

ΠΕΡΙ ΜΟΝΟΣΥΛΛΑΒΩΝ.

Ε Ν.

Ἡ Ἐν, αἰὶ Δοτικῇ συντάσσεται, τὸ ἐν τινὶ δη-
λοῦσα· οἶον, ἐν οἴκῳ, ἐν ἀγρῷ. Ἀττικῶς δὲ καὶ
Γερικῇ κατ' ἑλλειψιν τῆς Δοτικῆς· οἶον, ἐν ἄδου,
αὐτὶ ἐν τῷ πῶ τῷ ἄδου. Παρὰ Ποιηταῖς δὲ λέ-
γεται ἐνί, καὶ εἰν· τὸ δὲ ἐνι, δύναμιν τοῦ εἶναι
ἔχει.

Ε Ι Σ

Ἡ Εἰς, ἥτις Ἀττικῶς Ἐς λέγεται, Αἰτιατικῇ
συντάσσεται· οἶον, εἰς ναὸν, εἰς Ἀγορὰν. Ἀτ-
τικῶς δὲ καὶ Γερικῇ κατ' ἑλλειψιν τῆς Αἰτιατικῆς·
οἶον, εἰς διδασκάλου, αὐτὶ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ δι-
δασκάλου· χρώμεθα δὲ ταύτῃ ἐπὶ ἀφύχων· οἶον,
πορεύομαι εἰς ἀγορὰν.

Ε Ξ.

Ἡ Ἐξ, ἥτις καὶ Ἐκ λέγεται, αἰὶ Γερικῇ συν-
τάσσεται· οἶον, ἐξ ἀγορᾶς, ἐκ τοῦ βουλευτηρίου·
ἔχει δὲ τὸ Ξ, ἐπομένου Φωνήεντος· τὸ κ δὲ, ἐπο-
μένου Συμφώνου.

Σ Υ Ν.

Ἡ Σύν, ἥτις καὶ νὺν Ἀττικῶς λέγεται, Δοτι-
κῇ μόνη συντάσσεται ὁμόνοια σημαίνουσα· οἶον,
σὺν Θεῷ, σὺν τῷ Ἰωάννῃ.

Π Ρ Ο Σ.

Ἡ Πρὸς Γερικῇ, καὶ Δοτικῇ καὶ Αἰτιατικῇ συν-
τάσσεται. Γερικῇ, ὅταν τὴν ἀπὸ προσώπου σημαί-

τη κίνησιν· οἶον, πρὸς Θεοῦ τ' ἀγαθὰ, αἰτὶ πα-
 ρά· ἢ ὅτ' ἐπὶ ὄρκου κεῖται· οἶον, ποιήσον πρὸς
 Θεοῦ· ἢ τὸ ἐνώπιον δηλοῖ· οἶον, πρὸς τε Θεῶν μα-
 κάρων, πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων· ἢ τὸ καθεκόν·
 οἶον, οὐ πρὸς ἰατρῶ σοφῶ. Δοτικῇ δὲ, ὅτε τὸ πλη-
 σίον· οἶον, πρὸς τοῖς ποσὶ, πρὸς τῷ δε. Αἰτιατι-
 κῇ δὲ, ὅταν κίνησιν πρὸς τι ἐμφυχον ὡς ἐπιτο-
 πλεῖσον σημαίνει· οἶον, πρὸς τὸν Ἰωάννην· ἢ ἐνω-
 σιν, ὡς, πρὸς τὸν Θεόν, αἰτὶ μετὰ Θεοῦ· ἢ λό-
 γον τινα· οἶον, ὡς παρὰ δύο πρὸς τὰ τέτταρα, ἔπο
 τὰ τέτταρα πρὸς τὰ ὀκτώ· ἢ παράδειγμα· οἶον,
 πρὸς αὐλὸν ἄδει.

Π Ρ Ο.

Ἡ Πρὸ, αἰ· Γενικῇ συντάσσεται, τόπον καὶ χρό-
 νον σημαίνουσα· οἶον, πρὸ τῆς θύρας· πρὸ τοῦ
 Περσικοῦ πολέμου ἐγένετο ὁ Τρωϊκός.

ΠΕΡΙ ΔΙΣΥΛΛΑΒΩΝ.

Α Ν Α.

Ἡ Ἀνά, Αἰτιατικῇ Κοινῶς συντάσσεται· οἶον,
 ἀνὰ τὴν ὁδόν, ἀνὰ τὴν στρατόποδον, ἀνὰ τὴν πόλιν,
 αἰτὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, διὰ τοῦ στρατοπέδου, εἰς τὴν
 πόλιν· τὸ δὲ “Χρυσέω ἀνὰ σκίπτρῳ,, Ποιητικῇ,
 αἰτὶ σύν.

Κ Α Τ Α.

Ἡ Κατὰ, Γενικῇ, καὶ Αἰτιατικῇ συντάσσεται.
 Γενικῇ μὲν, ὅταν ἐπιφορὰ καὶ κατηγορίαν σημαί-
 νη· οἶον, ὁ ἄθεος Νεσφόριος κατὰ πάντων τῶν ἀγα-
 θῶν καὶ σοφῶν καὶ λέγει καὶ γράφει· ἢ τὸ ἐπάνω,
 καὶ περὶ τι· οἶον, κατὰ γῆς καθεκόν· τὸ δὲ Κατὰ

Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος, αὐτὶ ἀπό. Αἰτιατικῇ δέ, ὅτε ὁμοίωσιν· οἷον, κατὰ Δημοσθένην γράφει, καθ' Ὅμηρον· ἢ χρόνον· οἷον, καθ' ἡμᾶς ἐγένετο αἰὴρ σοφός· ἢ κίνησιν, ὡς κατὰ νῆας Λαχαιῶν.

Δ Ι Α.

Ἡ Διὰ Γενικῇ, καὶ Αἰτιατικῇ συντάσσεται. Γενικῇ μὲν ἐνέργειαν, ἢ τὸ μίσην σημαίνουσα· ὡς, διὰ σοῦ τοῦτο γένοιτο· διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐβάνδιζον. Αἰτιατικῇ δέ, αἰτίαν· οἷον, διὰ τὰ χρήματα πάντα γίνονται· καὶ τὸ μέσον σπανίως· ὡς, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.

Μ Ε Τ Α.

Ἡ μετὰ Γενικῇ, καὶ Δοτικῇ, καὶ Αἰτιατικῇ, συντάσσεται. Γενικῇ μὲν, ὅτε ἔνωσιν δηλοῖ, ὡς μετὰ σοῦ. Δοτικῇ δέ, τὸ αὐτὴ Ποιητικῶς· οἷον, μετὰ τριτάποισιν ἀνασσειν. Αἰτιατικῇ δέ, ὅτε τὸ ὕπερον· οἷον, μετὰ σέ ἐγὼ ἤλθον.

Π Α Ρ Α.

Ἡ Παρὰ Γενικῇ, καὶ Δοτικῇ, καὶ Αἰτιατικῇ συντάσσεται. Καὶ Γενικῇ μὲν, ὅτε τὴν ἀπό τινος κίνησιν δηλοῖ· οἷον, παρὰ τὴ βασιλείᾳ ἢ δικαιοσύνῃ. Δοτικῇ δέ, ὅτε τὸ πλησίον μετ' ἐμφύχου· οἷον, παρὰ τῷ βασιλεῖ κάθεται· παρὰ σοὶ διατρίβω. Αἰτιατικῇ δέ, ὅτε ἢ τὸ ἐγγὺς μετὰ ἀφύχου, ὡς, παρὰ τὴν θάλατταν· ἢ κίνησιν ἐπὶ τι, οἷον, παρὰ σέ ἔρχομαι· ἢ τὸ διά τι· ὡς, παρὰ τὸ ἀδικεῖν ἢ τιμωρία· ἢ τὸ ἐξω, οἷον, παρὰ τὸ δίκαιον πράττει· καὶ παρὰ γνώμην συμβαίνει.

ΑΝΤΙ.

Ἡ Ἀντὶ Γενικῇ συντάσσεται οἶον, αὐτὶ σοῦ, αὐτὶ ἐκείνου, αὐτὶ πολλῶν. Ἐν τῇ συνθέσει δὲ ποτὲ μὲν τὸ ἴσον σημαίνει· ὥς, αὐτίθεον Πολύφημον, αὐτὶ ἰσόθεον· ποτὲ δὲ τούαντίον· ὥς Ἀντίχριστος, καὶ αὐτίθεον δόγμα, τὸ ἐναντίον τῷ Θεῷ.

ΕΠΙ.

432

Ἡ Ἐπὶ Γενικῇ, καὶ Δοτικῇ, καὶ Αἰτιατικῇ συντάσσεται. Γενικῇ μὲν, ὅτε τὸ ἐπαύω δηλοῖ· οἶον, πᾶ ζῶα ἐπὶ γῆς· ἢ χρόνον, οἶον, ἐπὶ ἄρχοντος Πυθοκλέους· ἢ τὸ περί τι, καὶ ἔν τινι· οἶον, ἐπὶ πολλῶν· ἢ κίνησιν Ἀττικῶς· οἶον, ἐπὶ τῆς χώρας. Δοτικῇ δὲ, ὅτε αἰτίαν· οἶον, ἐπ' ἀγαθῷ ἐδημιγόρει· ἢ τὸ ἐπαύω· οἶον, ἐπὶ τρόπιδι ἢ ταῦς· ἢ τὸ ὑπερον· ὥς, ἐπὶ τούτοις καὶ ἕτερα διηγείτο· ἢ αὐτεξουσιότητά τινα· ὥς, ἐπὶ τῷ Ἀρχιερεῖ πᾶς τῆς Ἐκκλησίας πράγματα· ἢ ἐπιβουλήν· οἶον, ἐπὶ τῷ δήμῳ, αὐτὶ κατὰ τοῦ δήμου. Αἰτιατικῇ δὲ, ὅτε κίνησιν δηλοῖ· οἶον, ἐπὶ πᾶν Ἀττικὴν ἐπορεύετο· ἢ δόλον· οἶον, ἐφ' ἡμᾶς ὥρμησε.

ΠΕΡΙ.

Ἡ Περὶ Γενικῇ, καὶ Δοτικῇ, καὶ Αἰτιατικῇ συντάσσεται. Γενικῇ μὲν, ὅτε τὸ αἴτιον δηλοῖ· οἶον, μάχομαι περὶ σοῦ. Δοτικῇ δὲ, σχεδὸν τὸ αὐτὸ Ποιητικῶς· οἶον, δέδοικα περὶ ξανθῷ Μενελάῳ· ἔτι καὶ τὸ, ἐρωήσει περὶ δουρὶ, αὐτὶ ἐν· καὶ περὶ πύργῳ, αὐτὶ κύκλῳ. Αἰτιατικῇ δὲ, ὅτε τὸ κύκλῳ, καὶ περιποιητικόν, καὶ συστατικόν· οἶον,

περὶ τὴν πόλιν τὸ στράτευμα· τί τὸ περὶ ἐμὲ
πράγμα;

Α Μ Φ Ι.

Ἡ Ἀμφί, ὁμοίος ἢ ὁμοιοσύνητος ἐστὶ
τῇ Περί. Συνηθεστέρα μέντοι ἡ Περί. Πολλὰκις
δὲ παρὰ Ποινταῖς ὁμοῦ κεῖνται· ὥς, Ἐκτωρ δ' ἀμ-
φιπερίστροφά καλλίτριχας ἵππους.

Α Π Ο.

Ἡ Ἀπὸ αἰὲ τῇ Γενικῇ συντάσσεται, τὴν ἀπὸ
τόπου κίνησιν σημαίνουσα· οἷον, ἀπὸ τῆς πόλεως,
ἀπὸ τοῦ δικαίου.

Υ Π Ο.

Ἡ Ὑπὸ Γενικῇ, καὶ Δοτικῇ, καὶ Αἰτιατικῇ συν-
τάσσεται. Γενικῇ μὲν, ὅτε ἢ τὸ αἷτιον σημαίνει·
οἷον, ὑπὸ νόσου καὶ περιπατῶ· ἢ τὸ ὑποκάτω· οἷον,
ὑφ' εἵματος. Δοτικῇ δὲ, καὶ Αἰτιατικῇ, τὸ αὐτό·
οἷον, ὑπὸ δένδρῳ, καὶ ὑπὸ δένδρον· καὶ ὁ στρατιώ-
της ὑπὸ τὸν στρατηγόν.

Υ Π Ε Ρ.

Ἡ Ὑπὲρ Γενικῇ, καὶ Αἰτιατικῇ συντάσσεται.
Γενικῇ μὲν, ὅτε ἢ βοήθειαν σημαίνει· οἷον, ὑπὲρ
Ἐκσιφῶντος ὁ λόγος· ἢ αἰτίαν· οἷον, ὑπὲρ ὧν
ἔλεξα, πάλιν λέξω· ἢ τὸ ἐπ' αὐτῷ· οἷον, ὑπὲρ
καπιοῦ τίθῃσι τὸ πηδάλιον. Αἰτιατικῇ δὲ, ὅτε τὸ
πλέον, ἢ ἐπέκεινα δηλοῖ· οἷον, ὑπὲρ αἰθρῶπον
φρονεῖ· ὑπὲρ τὴν Θράκην ἢ Μακεδονία.

Παρέπονται δὲ ταῖς Προθέσεσι πέντε· τὸ ἐξυ-
γεσθαι, τὸ βραχυκαταληπεῖν, πλὴν τῆς Εἰς καὶ

Εξ. τὸ μέχρι τῆς δισυλλαβίας αὖξασθαι· τὸ δια-
 φιλοῦ Συμφώνε ἐκφέρεσθαι, πλὴν τῆς Ἀμφί· τὸ
 φιλοῦσθαι, πλὴν τῆς Ὑπό, καὶ Ὑπέρ· τὸ γὰρ υ,
 προηγούμενον τῆς λέξεως, δασύνεται. Εἰσὶ δὲ καὶ
 πολλὰ Ἐπιρρήματα Γενικῇ συντασσόμενα· οἷον,
 ἔξω, χωρίς, ἀνευ, πλὴν, ἄλλης, ἔνδον, εἴσω. Τὰ
 δὲ Ἀφροιστικά, Δοτικῇ. Τὰ δὲ Θετικά, Δοτικῇ,
 καὶ Αἰτιατικῇ· καὶ αἱς ἂν Πώσεις τὰ αὐτῶν συν-
 τάσσονται Ῥήματα. Τὸ δὲ μὰ, καὶ νή, Αἰτιατικῇ·
 καὶ τὸ μὲν μὰ, ὡς καὶ πολλὰ ἀποφάσκει, τὸ δὲ
 νή καταφάσκει·

Καὶ ταῦτα μὲν τοῖς εἰσαγωγικοῖς ἱκανὰ, ὡς ἐν
 Ἐπιτομῇς εἶδει· ἐν δὲ τῷ Τρίτῳ διεξοδικώτατα
 περὶ Ὀνόματος, καὶ Ῥήματος διαληφόμεθα.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΟΜΗΣ

~~~~~

ΠΕΡΙ ΠΑΘΩΝ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ.

Ἐκ τῶν τοῦ Γραμματικοῦ Τρύφωνος.

Τὰ πῶν Λέξεων Πάθη εἰς δύο γενικώτατα διαι-
 ροῦνται, Ποσόν τε, καὶ Ποιόν. Καὶ τὰ μὲν Ποσὸν
 εἶδη, Ἐνδεια, καὶ Πλεονασμός· τοῦ δὲ Ποιῶν Μετά-
 θεις, καὶ Μετάληψις· ἀμφοτέρων δὲ ὁμοῦ συνελ-
 θόντων, Τμῆσις γίνεται. Ἔστι δὲ, ὡς ἐν κεφαλαίῳ
 εἰπῶν, Πάθη τέττα· Πλεονασμός, Ἐνδεια, Μετά-
 θεις, Μετάληψις, Τμῆσις.

ΠΛΕΟΝΑΣΜΟΣ.

Πλεονασμός μὲν ἔστι περισσότης χρόνων, ἢ χρόνου, στοιχείων, ἢ στοιχείου.

ΕΝΔΕΙΑ.

Ἐνδεια δὲ, τοῦναντίον χρόνου, ἢ χρόνων, στοιχείων, ἢ στοιχείων ἐλάττωσις.

ΜΕΤΑΘΕΣΙΣ.

Μετάθεσις δὲ ἔστι στοιχείου μετακίνησις ἐκ τῆς ἰδίας τάξεως ἐφ' ἑτέρας· οἷον, δρατὰ, αὐτὶ δρατὰ· καρδία, αὐτὶ καρδία· καὶ κάρπος, αὐτὶ κράπος. Καλεῖται δὲ καὶ Ἐνάλλαξις, καὶ Ὑπέρθεσις.

ΜΕΤΑΛΗΨΙΣ.

Μετάληψις δὲ ἔστι στοιχεῖα μετακίνησις· οἷον, ἡπέδανός, αὐτὶ ἀπέδανός· αἰμνηπότης, αὐτὶ αἰμοπότης.

ΤΜΗΣΙΣ.

Τμῆσις δὲ ἔστι Συνθέτου Λόγου ἀνάλυσις εἰς δύο Λέξεις· οἷον, ἄκρα πόλις, αὐτὶ ἀκρόπολις. Τέπων δὲ πῶν πέντε Παθῶν, τὰ μὲν εἰς εἶδη τέμνεται, ὃ, τε Πλεονασμός, καὶ ἡ Ἐνδεια· τὰ δὲ λοιπὰ εἰσὶν ἄτμητα. Τοῦ δὲ Πλεονασμοῦ εἶδη εἰσὶν ἑννέα· Πρόσθεσις, Ἀναδίπλωσις, Ἐπτασις, Ἐπέκτασις, Διαιρέσις, Παρένθεσις, Διπλασιασμός, Παρέμπωσις, καὶ Προσχηματισμός. Τῆς δὲ Ἐνδείας εἶδη εἰσὶν ἑννέα· Ἀφαίρεσις, Ἀρσις, Συσπολή, Συγκοπή, Συναλοιφή, Ἐλλειψις, Πάρελψις, Ἐκθλιψις, καὶ Ἀποκοπή. Αὐτὶ κεῖται ὅν

Πρόσθεσις μὲν Ἀφαιραίσει, Ἀναδίπλωσις δὲ Ἀρ-
σει, Ἑκτασις Συτολῇ, Ἐπέκτασις Συγκοπῇ, Διαι-
ρέσις Συναλοιφῇ, Παρένθεσις Ἐλλείψει, Διπλα-
σιασμός Παρελλείψει, Παρέμπωσις Ἐκθλίψει,
Προσχηματισμός Ἀποκοπῇ.

Π Ρ Ο Σ Θ Ε Σ Ι Σ.

Πρόσθεσις μὲν οὖν ἐστὶ προσθήκη στοιχείου, κατ'
ἀρχὴν τῆς Συλλαβῆς· οἷον, ἀσταφίς, αἰτὶ σταφίς,
ἀσταχυς, αἰτὶ στάχυς, θαμά, αἰτὶ ἄμα.

Λ Ν Α Δ Ι Π Λ Ω Σ Ι Σ.

Ἀναδίπλωσις δὲ ἐστὶν ἡ τῶν πρώτων, ἢ δευτέρων
Συλλαβῶν διὰ τῶν αὐτῶν Συμφώνων, ἢ ἀντιστοι-
χων, ἐπάλληλος ἐκφορά· γίνεται δὲ ἐπὶ Τημά-
των, καὶ Μετοχῶν, καὶ Ὀνομάτων· πλεονάζει δὲ πα-
ράτε Ἰωσι καὶ Αἰολεῦσιν· οἷον, κεκάμωσιν, αἰτὶ
κάμωσι· λελάχωσιν, αἰτὶ λάχωσιν, ἀπρτηρός,
αἰτὶ ἀτηρός, ἐπύτυμον, αἰτὶ ἔτυμον.

Ε Κ Τ Α Σ Ι Σ.

Ἑκτασίς ἐστιν, ὅταν τὰ συστελλόμενα Δίχρονα
ἐκταθῇ, ἢ τὰ βραχέα εἰς τὰ μακρὰ αἰτίσπυχα
αὐτῶν μεταπεθῇ· οἷον, καλός, καλῶς· κόρη,
κώρη.

Ε Π Ε Κ Τ Α Σ Ι Σ.

Ἐπέκτασις ἐστὶ πλεονασμός Συλλαβῆς κατὰ μέ-
σον ὁμοπύρου, ὅταν μὴ γενικὴν παρατήρημα κωλύ-
σῃ· οἷον, εὐτύχεον, αἰτὶ εὐτυχον· ἀδελφεῖός, αἰ-
τὶ ἀδελφός· πολεμκία, αἰτὶ πολέμια.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.

Διαιρέσεις ἐς τὴν Συλλαβὴν ἀνάλυσιν, ἢ διάσας
εἰς δύο· τὸ δὲ πάθος Ἰώνων, καὶ Θετταλῶν· οἷον,
παῖς, αὐτὶ παῖς· κοῖλον, αὐτὶ κοῖλον· βέλος,
αὐτὶ βέλος.

ΠΑΡΕΝΘΕΣΙΣ.

Παρένθεσις ἐς τὴν προσθήκην Φωνήεντος κατὰ μέ-
σον, καὶ ποιῶντος Συλλαβὴν· οἷον, πνεύοντες, αὐτὶ
πνέοντες· κεινὴ, αὐτὶ κεινὴ· νοῦσος, αὐτὶ νόσος·
ξεῖνος, αὐτὶ ξένος· εἰληλυθώς, αὐτὶ ἐληλυθώς·
τὸ δὲ Πάθος Ἰώνων.

ΔΙΠΛΑΣΙΑΣΜΟΣ.

Διπλασιασμός ἐστὶ τὸ αὐτὸ Συμφώνει προσθήκην
κατὰ μέσον, οὐκ ἀποτελοῦντος Συλλαβὴν· οἷον,
ὅτι, αὐτὶ ὅτι· ἄδδην, αὐτὶ ἄδην· μέσσον, αὐτὶ
μέσον· ἔνεπε, αὐτὶ ἔνεπε· ὁππότε, αὐτὶ ὁπότε.
Τὸ δὲ Πάθος Ἰώνων.

ΠΑΡΕΜΠΤΩΣΙΣ.

Παρέμπωσις ἐς τὴν προσθήκην Συμφώνων κατὰ μέ-
σον, οὐκ ἀποτελοῦντων Συλλαβὴν· οἷον, πτόλις,
αὐτὶ πόλις· πτόλεμος, αὐτὶ πόλεμος.

ΠΡΟΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ.

Προσχηματισμός ἐστὶ προσθήκην Συλλαβῆς κατὰ
τὸ τέλος· ἔστι δὲ τῶν πεσάρων Διαλέκτων ἴδιος·
οἷον, λόγοισιν, αὐτὶ λόγοις· μούσαισιν, αὐτὶ μέ-
σαις· προσώπα, αὐτὶ πρόσωπα· ἐγών, αὐτὶ,
ἐγώ. Λεκτέον δὲ καὶ περὶ Ἐνδείας.

ΕΝΔΕΙΑ.

Ἐνδεΐα ἐστὶν ἀφαίρεσις κατ' ἀρχὴν σποχέου· οἶον, ὀρπὴ, αὐτὶ ἐορπὴ· αἶα, αὐτὶ γαῖα· κείνος, αὐτὶ ἐκεῖνος· τὸ δὲ Πάθος, Ἰώνων.

ΑΡΣΙΣ.

Ἄρσις ἐστὶν ἀποβολὴ κατ' ἀρχὴν τῆς ἀναδιπλουμένης Συλλαβῆς· οἶον, βλήσθαι, αὐτὶ βεβλήσθαι· δέχθαι, αὐτὶ δεδέχθαι· βλημένος, αὐτὶ βεβλημένος.

ΣΥΣΤΟΛΗ.

Συστολή ἐστὶν, ὅταν τὰ ἐκτεινόμενα Δίχρονα συσταλῇ, ἢ τὰ μακρὰ εἰς τὰ βραχέα ἀντίσποχα αὐτῶν μετατεθῇ· οἶον, φυσίζοος, ἀντὶ φυσίζωος· ξερόν, αὐτὶ ξηρόν.

ΣΥΓΚΟΠΗ.

Συγκοπὴ ἐστὶν ἀποβολὴ Συλλαβῆς κατὰ τὸ μέσον· οἶον, κάμμορος, αὐτὶ κακόμορος· δάσκιον, αὐτὶ δασύσκιον.

ΣΥΝΑΛΟΙΦΗ.

Συναλοιφή ἐστὶ δὺς Σαλλαβῶν κατὰ Φωνήεντος ἔνωσης καταβολὴ τόνου· γίνεται δὲ κατὰ τρόπους ἑπτὰ. Ἀπλοὺς μὲν τρεῖς· κατὰ Θλίψιν, κατὰ Κράσιν, κατὰ Συναίρεσιν. Συνθέτους δὲ τέσσαρας· κατὰ Θλίψιν ἢ Κράσιν, κατὰ Θλίψιν καὶ Συναίρεσιν, κατὰ Κράσιν καὶ Συναίρεσιν. Κατὰ Θλίψιν, ἐπ' ἐμέ, αὐτὶ ἐπὶ ἐμέ· κατὰ Κράσιν, τα-

μά, ἀντὶ τὰ ἑμέα· κατὰ Συναίρεσιν, Νηρηίδες, ἀντὶ Νηρηίδες· κατὰ Θλίψιν καὶ Κράσιν, καὶ γὰρ, ἀντὶ καὶ ἐγώ· κατὰ Θλίψιν καὶ Συναίρεσιν, ἐμουποδύνει, ἀντὶ ἐμοὶ ὑποδύνει· κατὰ Κράσιν καὶ Συναίρεσιν, ὥπόλος, ἀντὶ ὁ αἰπόλος· κατὰ Θλίψιν καὶ Κράσιν καὶ Συναίρεσιν, ἐν τῇ Αἰθιοπία· αἰτὶ ἐν τῇ Αἰθιοπία.

ΕΛΛΕΙΨΙΣ.

Ἐλλειψις ἐστὶν ἀποβολὴ Φωνήεντος κατὰ μέσον, οὐ ποιούντος Συλλαβὴν· οἷον, ἀμύξαι, αἰτὶ αἰμύξαι· γεραὸν, αἰτὶ γεραιόν.

ΠΑΡΕΛΛΕΙΨΙΣ.

Παρέλλειψις ἐστὶν ὅταν ἔντι τῶν διπλασιαζομένων Συμφώνων παραλείπεται· οἷον, κάλιον, αἰτὶ κάλλιον· θᾶτον, αἰτὶ θᾶττον.

ΕΚΘΛΙΨΙΣ.

Ἐκθλιψις ἐστὶν ἀποβολὴ ἐνὸς Συμφώνου, ἐντὸς πρῶτης καὶ τελευταίας Συλλαβῆς, οὐ ποιούντος Συλλαβὴν· οἷον, σκῆπτρον, αἰτὶ σκῆπτρον.

ΑΠΟΚΟΠΗ.

Ἀποκοπή ἐστὶν ἀφαίρεσις Συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος· οἷον, δῶ, αἰτὶ δῶμα· Ἀπόλλω, αἰτὶ Ἀπόλλωνα· Ποσειδῶ, αἰτὶ Ποσειδῶνα.

ΠΕΡΙ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ

ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Α.

Α'ζω. ὅθεν Ἀόριστος πρῶτος, ἄσθην, καὶ ἀάσθην.
 Ἀγαμαι. Μέλλων, ἀγάσομαι. Ἀόριστος πρῶτος,
 ἡγάσθην. Μέσος Ἀόριστος α'. ἡγασάμην.

Α'γω. Μέλλων, ἄξω. Ἀόριστος β'. ἦγον, καὶ Ἀτ-
 τικῶς ἠγάγον. Παρακείμετος, ἦχα, καὶ Ἀττι-
 κῶς ἠγήοχα.

Α'γορεύω. Μέλλων, ἀγορεύσω. Ἀόριστος α'. ἠγό-
 रेυσα.

Α'δω. Μέλλων, ἄσω. Ἀόριστος α'. ἦσα.

Α'ίρούμαι. Μέλλων, αἰρήσομαι. Παρακείμετος, ἤρη-
 μαι. Ἀόριστος α'. ἠρέθην. Μέσος Ἀόριστος β'.
 εἰλόμην, ἀπὸ τῆ ἔλομαι ἀχρήστου.

Α'ίρώ, ὦ. Μέλλων, αἰρήσω. Ἀόριστος β'. εἶλον,
 ἀπὸ τῆ ἔλω.

Α'ισθαίνομαι. Μέσος Μέλλων, αἰσθήσομαι. Παρα-
 κείμετος, ἦσθημαι. Μέσος, Ἀόριστος β'. ἦσθό-
 μην, ἀπὸ τῆ αἰσθέομαι, αἰσθοῦμαι.

Α'μαρτάνω. Παραπατικός, ἡμάρτανον, καὶ πλέον
 ἔ. Μέλλων, ἀμαρτήσω. Παρακείμετος, ἡμάρτη-
 κα. Ἀόριστος β'. ἤμαρτον, ἀπὸ τῆ ἀμαρτέω, ἀ-
 μαρτῶ, ἀχρήστου.

Α'νοίγω. Μέλλων, ἀνοίξω. Ἀόριστος α'. ἠνοιξα,
 καὶ ἀιέωξα Ἀττικῶς.

Ἀπεχθάνομαι. Μέλλων, ἀπεχθήσομαι. Παράκει-
μενος, ἀπήχθημαι. Μέσος Ἀόριστος β'. ἀπηχ-
θήμην, ἀπὸ τῆ ἀπεχθείομαι, ἔμαι, ἀχρήσε.

Αὐξάω, καὶ αὐξω. Μέλλων, αὐξήσω, ὡς ἀπὸ
τοῦ παλαιοῦ Θέματος τοῦ αὐξίω, ὦ. Ἀόριστος
πρῶτος, νύξῃσα. Καὶ αὐξάνω. Παραπατικός,
νύξανον.

Ἀλώω, ὦ. Μέλλων, ἀλώσω. Ἀόριστος δεύτερος,
ἤλων, ἀπὸ τοῦ ἀλῶμι. Ἡ Μιτοχή, ὁ ἀλούς,
τὸ ἀλόντος.

Ἀμφίημι, καὶ ἀμφιέννυμι. Μέλλων, ἀμφιέσω. Μέ-
σος Ἀόριστος πρῶτος, ἀμφισάμην.

Ἀναγιγνώσκω. Παραπατικός ἀνεγίνωσκον μέσον.
Μέσος Μέλλων, ἀναγιγνώσκω. Παρακείμενος
ἀνέγνωκα. Ἀόριστος β'. ἀνέγνω, ἀπὸ τῆ ἀνα-
γιγνώμι, καὶ ἀναγινώω, ὦ.

Ἀναζευγνύω. Μέλλων, ἀναζεύξω.

Ἀνακράζω. Μέλλων, ἀνακράξω. Μέσος Παρα-
κείμενος, ἀνακέκραγα. Ἀόριστος δεύτερος, ἀνέ-
κραγον.

Ἀναπνέω. Μέλλων, ἀναπνεύσω. Ἀόριστος, ἀνέ-
πνευσα, ἀπὸ τοῦ ἀναπνεύω παλαιοῦ.

Ἀναρρήγνυω, καὶ ἀναρρήγνυμι. Μέλλων, ἀναρρή-
ξω, ἀπὸ τοῦ ἀναρρήγω.

Ἀσπάζω, ὦ. Μέλλων, ἀσπάζσω.

Ἀλίσκομαι. Μέλλων α'. ληφθήσομαι, ἀπὸ τῆ λή-
βομαι. Μέλλων, λήψομαι. Ἀόριστος α'. ἐλήφθην.
Ἀόριστος β'. ἔαλων, ἀπὸ τοῦ ἀλῶω, ὦ.

Ἀπαινοῦμαι. Ἀόριστος α'. ἀπηνήκαμην.

Ἀπόχρη. Μέλλων, ἀποχρήσει. Ἀόριστος, ἀπέ-
χρησε.

Ἀφίημι. Μέλλων, ἀφήσω. Ἀόριστος, ἀφῆκα.

Ἀντιστρέφω. Μέλλων, ἀντιστρέψω. Μέσος Παρα-
κείμενος, ἀντίστροφα.

Ἀναπετανύω, καὶ ἀναπετάννυμι. Μέλλων, ἀναπε-
τάσω, ἀπὸ τοῦ ἀναπετάω, ἀναπετώ.

Ἀπέχω. Μέλλων, ἀφέξω, διότι τὸ ἔξω δασύνε-
ται, τρέπεται τὸ π εἰς φ. Παρακείμενος ἀπέ-
σχηκα. Ἀόριστος δεῦπερος ἀπέσχον, ἀπὸ τῆς ἀ-
ποσχέω, ἀποσχῶ.

Ἀποδιδράσκω. Μέλλων, ἀποδράσω. Ἀόριστος ἀ-
πέδρα.

Ἀποδεικνύω, καὶ ἀποδείκνυμι. Μέλλων, ἀποδεί-
ξω, ἀπὸ τοῦ ἀποδείκω.

Ἀπολέω, ὦ. Μέλλων, ἀπολέσω. Παρακείμενος,
ἀπώλεκα, καὶ Ἀττικῶς, ἀπολώλεκα. καὶ ἀπόλ-
λω, ἀπολῶ, ἀπῶλα, καὶ Ἀττικῶς ἀπόλωλα
καὶ ἀπολλύω, καὶ ἀπόλλυμι.

Ἀποσβεννύω, καὶ ἀπόσβηνμι. Μέλλων, ἀποσβί-
σω. Ἀόριστος δεῦπερος, ἀπέσβην.

Ἀποτίμνω. Μέλλων, ἀποτεμῶ, καὶ ἀποτμήσω.
Ἀόριστος δεῦτερος, ἀπέπεμον.

Ἀποτανύω. Μέλλων, ἀποτάσω.

Ἀπαυράω, ὦ. Ἀόριστος πρῶτος, ἀπιῦρα.

Ἀποστιφελίζω. Μέλλων, ἀποστιφελίξω.

Ἀποκλαίω. Μέλλων, ἀποκλαύσω, ἀπὸ τῆς κλαύω
παλαιοῦ.

Ἀρέσκομαι. Μέλλων, ἀρέσομαι. καὶ τὸ Ἀπρόσω-
πον, ἀρέσκει. Πηρατατικός, ἤρεσκεν.

Ἀτίξω. Μέλλων, ἀτίξω.

Ἀφικνουῖμαι. Μέλλων, ἀφίξομαι. Παρακείμενος,
ἀφίγμαι. Μέσος Ἀόριστος δεῦτερος, ἀφικόμην.

Ἀφίπταμαι. Ἀόριστος β΄. ἀπέπτη. Μέσος Ἀό-
ριστος ἀ. ἀπεπτάμην.

Ἀχθῶμαι. Μέλλων, ἀχθήσομαι· Ἀόριστος ἄ. ἡχ-
θήσθην.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Β'.

Βάλλω. Μέλλων, βαλῶ, Ἀόριστος β'. ἔβαλον.
Παρακείμενος, βέβληκα, ἀπὸ τοῦ βλῶ. Μέλ-
λων, βλέσω.

Βλαστᾶν, καὶ βλαστῶ ᾧ. Ἀόριστος β'. ἔβλαστον.
Βόω, ᾧ. Μέλλων, βόσω.

Βούλομαι. Μέλλων, βουλήσομαι. Παρακείμενος·
βεβούλημαι, ἐβεβουλήμην, ἐβουλήθην.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Γ'.

Γαμέω, ᾧ. Μέλλων, γαμήσω. Ἀόριστος ἄ. ἔ-
γημα.

Γείνομαι. Μέλλων, γενοῦμαι. Μῆσος Ἀόριστος ἄ.
ἐγεννάμην.

Γήθω. Μέλλων, γήσω. Μῆσος Παρακείμενος, γέ-
γηθα, καὶ γηθέω, ᾧ· γηθήσω.

Γηράσκω, καὶ γηράω, ᾧ. Μέλλων, γηράσω.

Γρηγορέω, ᾧ. Μέλλων, γρηγορήσω. Μῆσος Πα-
ρακείμενος, ἐγρήγορα. Ὑπερσυντελικός, ἐγρη-
γόρειν.

Γίνομαι, καὶ γίγνομαι. Μέλλων, γενήσομαι, ἀπὸ
τοῦ γενάομαι, ᾧμαι. Παρακείμενος, γεγέννημαι·
Μῆσος Ἀόριστος ἄ. ἐγενησάμην. Μῆσος Ἀόριστος
β'. ἐγειόμην. Μῆσος Παρακείμενος, γέγονα, ἀ-
πὸ τῆ γενίω, γειῶ.

Γινώσκω, ἐγινώσκον, καὶ πλέον ἔ. Μῆσος Μέλλων,
γνώσομαι. Παρακείμενος, ἔγνωκα. Ἀόριστος β'.
ἔγνω, ἀπὸ τῆ γνώω, ᾧ, καὶ γνώμι.

Δαίζω. Μέλλων, δαίξω. καὶ δαίω, δαίσω, δαί-
ζομαι.

Δάκνω, ἔδακνεν, Μέλλων, δήξω. Ἀόριστος β'. ἔ-
δακον, ἀπὸ τῆς δήκω, ἀχρήστ.

Δαμάζω. Μέλλων, δαμάσω.

Δαίω. Μέλλων, δαήσω. Ἀόριστος, ἐδάην. Μέσος
Παρακείμενος, δέδηκ.

Δεῖ. Παρατατικός, ἔδει. Μέλλων, δεήσει. Ἀόρι-
στος, ἐδίνε. Ἀπαρέμφατον, δεῖν.

Δεῖδω. Μέλλων, δεῖσω. Παρακείμενος, δέδοικα.
Ὑπερσυντελικός, ἐδεδοίκεν. Μέσος Παρακείμε-
νος, δέδια. Μέσος Ὑπερσυντελικός, ἐδιδίειν.

Δέω. Μέλλων, δέσω, καὶ δήσω.

Δέομαι. Μέλλων, δεήσομαι. Παρακείμενος, δεδέη-
μαι, ἀπὸ τῆς δεέομαι, οὔμαι.

Δέχομαι. Μέλλων, δέξομαι. Παρακείμενος, δέδο-
γμαi. Μέσος Ἀόριστος α'. ἐδεξάμην.

Δέδρα, ἀπὸ τῆς δαίω, Μέσος Παρακείμενος.

Διαζωννύω, καὶ διαζώννυμι. Μέλλων, διαζώσω,
ἀπὸ τῆς διαζώω, διαζῶ.

Διαλαγχαίω. Ἀόριστος β'. δέλαχον, ἀπὸ τῆς δια-
λήχω.

Διδάσκω, ἐδίδασκον, καὶ πλέον οὐ. Μέλλων, διδά-
ξω, ἀπὸ τῆς διδάχω. Ἀόριστος α'. ἐδίδαξα.

Διδράσκω, καὶ διαδιδράσκω. Ἀόριστος α'. διέδρα,
καὶ ἀπέδρα.

Διαφθείρω. Μέλλων, διαφθερῶ. Μέσος Παρακεί-
μενος, διέφθορα.

Δοκέω, ὦ. Μέλλων, δόξω, ἀπὸ τῆς δόκω. Ἀόρ. α'.
ἔδοξε· τὸ δὲ δεδόκηκα, ἀπὸ τῆς δοκέω, δοκῶ.

Δράω, ὦ. Μέλλων, δράσω. Παρακείμενος, δέδρακα. Ἀόριστος ᾱ. ἔδρασα.

Δύνω, καὶ δύω, καὶ δύμι. Μέλλων, δύσω. Ἀόριστος β'. ἔδυν, ἀπὸ τῷ δύμι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ε'

Εἶάω, ὦ. Μέλλων, εἶάσω. Ἀόριστος ᾱ. εἶασα.

Εἶδραμον, ἀπὸ τῷ τρέχω, δραμοῦμαι. Ἀόριστος β'. ἔδραμον, ἀπὸ τοῦ δρέμω.

Εἵγκαλέω, ὦ. Μέλλων, εἵγκαλέσω. Παρακείμενος, ἐγκέκληκα.

Εἵγείρω. Μέλλων, ἐγερῶ. Ἀόριστος ᾱ. ἤγειρα.

Εἵγχεω. Μέλλων, ἐγχεύσω, ἀπὸ τῷ ἐγχεύω. Ἀόριστος ᾱ. ἐνέχεα, καὶ ἐνέχευα, Αἰολικῶς.

Εἶδω. Μέλλων, εἶσω. Μῆσος Παρακείμενος, οἶδα. Ὑπερσυντελικός, ἔδειν· ἄφειλε δὲ εἶναι εἶδειν· τρέπεται δὲ τὸ ε, εἰς η, καὶ τὸ ι, ὑπογράφεται.

Εἶπα, Ἀόριστος ᾱ. καὶ εἶπον, Ἀόριστος β'. ἀπὸ τῷ ἔπω ἀχρήστου.

Εἵσπλέω. Μέλλων, εἵσπλεύσω, ἀπὸ τῷ εἵσπλεύω.

Εἵλεύθω. Μέλλων, ἐλεύσομαι. Μῆσος Παρακείμενος ἤλυθα, καὶ Ἀττικῶς ἐλήλυθα. Ἀόριστος β'. ἤλυθον, καὶ ἤλθον, ἤλθες, ἤλθε.

Εἵρομαι. Μέλλων, ἐρήσομαι. Μῆσος Ἀόριστος, ἤρόμην.

Εἵζω. Μέλλων, ἔσω. Ἀόριστος πρῶτος, εἶσα.

Εἵκκαίω, καὶ Ἐκκάω Ἀττικῶς. Μέλλων, ἐκκαύσω.

Εἵλω, ὅθεν Ἀόριστος δεύτερος, εἶλον.

Εἵμμορα, Μῆσος Παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ μορέω, μορῶ, μέμορα, καὶ ἔμμορα· ἢ ἀπὸ τοῦ μείρω, μερῶ, μέμορα, καὶ ἔμμορα.

Ἐμπίπτω. Μέλλων, ἐμπισοῦμαι. Παρακείμενος
ἐμπέπτωκα. Ἀόριστος δεύτερος, ἐνέπεσον.

Ἐμπίπρημι. Μέλλων, ἐμπρήσω.

Ἐμπάζω. Μέλλων, ἐμπάσω.

Ἐόλπα, ἀπὸ τῷ ἔλπω. Μίσος Παρακείμενος, ἤλ-
πα, καὶ ἔολπα.

Ἐπαινέω, ὦ. Μέλλων, ἐπαινέσω. Παρακείμενος,
ἐπήνεκα. Ἀόριστος, ἐπήνισα.

Εἶρω. Μέλλων, ἐρῶ. Παρακείμενος, εἶρηκα.

Εἰρίσκω. Μέλλων, εὐρήσω. Παρακείμενος, εὐρη-
κα. Ἀόριστος β'. εὐρον, ἀπὸ τῷ εὐρέω, ὦ.

Εἶω. Μέλλων, εἶσω. Παρακείμενος, εἶκα. Μίσος
Παρακείμενος, εἶα. Ὑπερσυντελικός, ἦειν.

Ἔχω. Μέλλων, ἔξω. Παρακείμενος, ἔσχηκα. Ἀό-
ριστος β'. ἔσχον, ἀπὸ τῷ σχέω, ὦ. Καὶ τὸ μὲν
ἔχω φιλοῦται, τὸ δὲ ἔξω δασύνεται, εἰς διαφο-
ρὰν τοῦ ἔξω Ἐπιρρήματος φιλουμένη.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ζ'.

Ζεύγνυμι, καὶ ζευγνύω. Μέλλων, ζεύξω, ἀπὸ τῷ
ζεύγω.

Ζώννυω, καὶ ζώννυμι. Μέλλων, ζώσω.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Η'.

Ἡῖν, Ὑπερσυντελικός, ἦεις, ἦει, ἀπὸ τοῦ εἶω.

Ἡκαχεν, ἀπὸ τοῦ ἄχω.

Ἡμύω. Μέλλων, ἡμύσω.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Θ'.

Θάππο. Μέλλων, θάψω. Ἀόριστος, ἔθαψα.

Θείλω. Μέλλων, θελήσω. Ἀόριστος, ἐθέλησα, καὶ
ἐθέλω, ἐθελήσω. Ἀόριστος, ἠθέλησα.

Θνήσκω, ἔθνησκον. Μέλλων, θαναῶμαι. Παρακείμενος, τέθνηκα. Ἀόριστος β'. ἔθανον. Εὐκτικόν, τεθναίνην. Ἀπαρέμφατον, τεθναίνει.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ι.

Ἰκνούμαι. Μέλλων, ἴζομαι. Ἀόριστος β' ἰκόμην. Παρακείμενος, ἴγμαι, ἀπὸ τοῦ ἴκομαι.

Ἰλάσκομαι. Μέλλων, ἰλάσομαι. Μέσος Ἀόριστος α'. ἰλασάμην.

Ἰπταμαι. Μέσος Ἀόριστος α'. ἰπτάμην, ἵπτω, ἵπτατο.

Ἰδον, Ἀόριστος β'. Ποιητικός, ἀπὸ τοῦ εἶδω, καὶ ἀπὸ τοῦ εἶδω, ἴδον καθαρός.

Ἰημι, Μέλλων ἥσω. Ἀόριστος, ἦκα, καὶ Ποιητικός ἔηκα.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Κ.

Καίω, καὶ κάω. Μέλλων, καύσω. Ἀόριστος Ποιητικός, ἔκηκα.

Καθέζω, καθέζομαι. Μέλλων, καθεδούμαι.

Κάθηναι. Μέλλων, καθήσομαι.

Καθαίρέω, καθαιρῶ. Ἀόριστος β'. καθεῖλον, α'. πὸ τοῦ καθέλω.

Καθαίρω. Ἀόριστος πρῶτος, ἐκάθηναι.

Καθίημι. Ἀόριστος πρῶτος καθῆκα.

Κλάγγω. Μέλλων, κλάγξω, Ἀόριστος α'. ἐκλαγξα. Παρακείμενος, κέκληγα.

Κάμνω, καὶ κάμω. Ἀόριστος β'. ἔκαμον. Παρακείμενος, κέκηκα, ἀπὸ τῶ κμῶ. Μέλλων, κμήσω.

Κεῖρω. Μέλλων, κερῶ. Ἀόριστος α'. ἔκειρα. Παρακείμενος, κέκαρκα.

Κορέω, κορῶ, καὶ κορέννυμι, καὶ κορενύω. Μέλλων, κορέσω.

Κράζω. Μέλλων, κράξω. Παρακείμενος Μίσσος, κέκραγα. Ἀόριστος δεύτερος, ἔκραγον.

Κρεμάζω, καὶ κρεμάω, ὦ, καὶ κρέμαμαι. Μέλλων, κρεμάσω.

Κρυβείς, καὶ ἐκρύβην, ἀπὸ τοῦ κρύπτομαι, ἢ κρύβομαι παλαιού.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Α.

Λαγχάνω. Μέλλων, κληρώσομαι, ἀπὸ τῆ κληρώω, ὦ. Ἀόριστος β΄. ἔλαχον. Μίσσος Παρακείμενος, λέλογχα, ἀπὸ τῆ λήχω. Μέλλων, λήξω. Ἀόριστος δεύτερος, ἔλαχον.

Λαμβάνω. ἐλάμβανον. Μέλλων, λήψομαι, ἀπὸ τῆ λήβω* ὅθεν Ἀόριστος β΄. ἔλαβον. Παρακείμενος, λέληφα, καὶ Ἀττικῶς, εἴληφα. ὁ Ὑπερσυντελικὸς εἰλήφειν.

Λαμβάνω, ἐλάνθανον, Μέλλων, λήσομαι, ἀπὸ τῆ λήθω. Μίσσος Παρακείμενος, λέληθα. Ἀόριστος δεύτερος, ἔλαθον. Παρακείμενος, λέλησμαι. Μίσσος Ἀόριστος δεύτερος, ἐλαδόμην.

Λείπω. Μέλλων, λείψω. Ἀόριστος πρῶτος, ἔλειψα. Ἀόριστος δεύτερος, ἔλιπον.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Μ

Μαίνομαι. Μίσσος Παρακείμενος, μέμνηα.

Μαθηαίω. ἐμαίθανον. Μέλλων, μαθήσομαι, ἀπὸ τοῦ μαθίω, μαθῶ. Παρακείμενος, μεμάθηκα. Ἀόριστος δεύτερος, ἔμαθον.

Μάχομαι. Μέλλων, μαχέσομαι, ἀπὸ τοῦ μαχέομαι. Μίσσος Ἀόριστος πρῶτος, ἐμαχεσάμην.

Μεῖρω. Μίσσος Παρακείμενος, μέμορα, καὶ ἔμορα.

Μέλω. Μέλλων, μελήσω, ἀπὸ τοῦ μέλλει. Πα-
 ρατατικός, ἐμέλε. Μέλλων, μελήσει.
 Μέννημαι, ἀπὸ τοῦ μνάσμαι, ὦμαι. Ὑπερσυντε-
 λικός, ἐμεμνήμην. Ἀόριστος πρῶτος, ἐμνήσθην.
 Μέλλων πρῶτος μνησθήσομαι.
 Μένω. Μέλλων, μένῳ. Ἀόριστος ᾄ. ἔμεινα. Πα-
 ρακείμενος, μεμείνηκα.
 Μέμηλα, Μέσος Παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ μέλω.
 Μέμαα, Μέσος Παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ μάω, ὦ.
 Μιγνύω, καὶ μέγνυμι. Μέλλων, μίξω.
 Μοργνύω. Μέλλων, μόρξω.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ν.

Νεύω. Μέλλων, νείσω.
 Νέμω. Παρακ. νενέμηκα. Ἀόριστος ᾄ. ἐνείμα.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ξ.

Ξυνίημι. Μέλλων, ξυνήσω. Ἀόριστος, ξυνήκα,
 καὶ ξυνέηκα.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ο.

Οὔζω. Μέλλων, ὄσω. Μέσος Παρακείμενος, ὠδα·
 καὶ Ἀττικῶς, ὄδαδα.
 Οἶχομαι. Μέλλων, οἰχήσομαι. Μέσος Ἀόριστος,
 ὤχόμην.
 Οἶομαι, καὶ κράσει οἶμαι, οἶει, οἶεται. Μέλλων,
 οἰήσομαι. Ἀόριστος ᾄ. ὤήθηκ.
 Οἶδα, ἀπὸ τοῦ εἶδω, Μέσος Παρακείμενος.
 Οἰμάζω. Μέλλων, οἰμάξω. Ἀόριστος ᾄ. ὤμαξα.
 Οἰμύω καὶ ὀμνύμι, καὶ ὀμόω, ὦ. Μέλλων, ὀ-
 μόσω, καὶ ὀμέμαι. Παρακείμενος, ὠμοκα, καὶ
 Ἀττικῶς, ὀμάμοκα.

Ὀλολύζω. Μέλλων, ὀλολύξω.

Ὀμόργνυμι. Μέλλων, ὀμόρξω.

Ὀνόω, ὤ. Μέλλων, ὀνόσω.

Ὀφείλω. Μέλλων, ὀφειλήσω, καὶ ὄφλω, ὀφλήσω.

Παρακείμενος, ὥφληκα. Ἀόριστος ὥφλησα.

Ὦπτομαι. Μέλλων, ὤφομαι. Ἀόριστος ἄ. ὤφθην.

Ὀράω, ὤ. Παρατατικός, εώραον, ὦν, Ἀττικῶς.

Παρακείμενος, εώρακα. Ὑπερσυντελικός, εώρακειν.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Β.

Παρίημι. Παρατατικός, παρῆν.

Πάρειμι, πάρει, πάρεστι.

Πάσχωι. Παρατ. ἔπασχον. Μέλλων, πείσομαι, ἀπὸ τοῦ πείθω. Παρακείμενος, πέπονθα. Ἀόριστος β. ἔπαθον, ἀπὸ τοῦ πῆθω.

Πέμπω. Μέλλων, πέμψω. Παρακείμενος, πέπομφα. Ἀόριστος ἄ. ἔπεμψα.

Πεταννύω. Μέλλων, πετάσω. Παρακείμενος, πέπτακα.

Πέπτω, καὶ πῆσσω, καὶ πέμπω, Ποιητικῶς. Μέλλων, πέμψω.

Πίομαι, ὦμαι. Μέλλων, πῶσομαι. Παρακείμενος, πέπαμαι.

Πείρω. Μέλλων, περῶ. Ἀόριστος ἄ. ἔπειρα.

Πέφρικα, ἀπὸ τοῦ φρίττω. Μέλλων, φρίξω. Παρακείμενος, ἡμαρτημένως, πέφρικα.

Πηγνύω, καὶ πῆγνυμι. Μέλλων, πῆξω. Ἀόριστος β. παθ. ἐπάγην, ἀπὸ τοῦ πῆγω.

Πίνω. παρατ. ἐπιον. Μέλλων, πῶσω. Παρακείμενος, πέπωκα. Ἀόριστος β. ἐπιον.

Πίπτω. Μέλλων, πέσομαι. Παρακείμενος, πέ-
πτωκα. Ἀόριστος β'. ἔπεσον.

Πίμπρημι. Μέλλων, πρήσω.

Πλάττω, καὶ πλάσσω. Μέλλων, πλάσω, Ἀόριστος α'.
ἔπλασα.

Πλέω. Μέλλων, πλεύσω, ἀπὸ τοῦ πλεύω· οὕτω
καὶ Πνέω. Μέλλων, πνεύσω.

Πράττω, τὸ πωλῶ, καὶ πίπρασκω. Μέλλων, πρά-
σω· Παρακείμενος, πέπρακα.

Προίεμαι. προηκάμην, Μέσος Ἀόριστος πρῶτος·

Πετάω, ὦ. Μέλλων, πετάσω.

Προσρέχω. Μέλλων, προσδραμοῦμαι. Ἀόριστος β'.
προσέδραμον, ἀπὸ τοῦ προσδράμω.

Πέρθω. Ἀόριστος β'. ἔπαρθον.

Πτάω, ὦ. Μέσος Ἀόριστος α' ἐπτάμην.

Πτήσσω. Μέλλων, πτήξω.

Πυρθάνομαι. Μέλλων, πεύσομαι, ἀπὸ τοῦ πύ-
θομαι. Παρακείμενος, πέπυσμαι. Ἀόριστος β'.
ἔπυθόμην.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ρ.

Ρέζω. Μέλλων, ρέξω.

Ρηγνύω, καὶ ρήγνυμι. Μέλλων, ρήξω.

Ρωννύω, καὶ ρώννυμι. Μέλλων, ρώσω.

Ρωννύομαι. Μέλλων, ρώσομαι. Παρακείμενος, ἔρ-
ρώμαι, ἔρρώται, ἔρρώται. Προσакτικόν, ἔρρώσοι,
ἔρρώσθω, ἔρρώσθε, ἔρρώσθωσαν.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Σ.

Σβεννύω. Μέλλων, σβέσω, καὶ σβήσομαι. Ἀόρι-
στος δεύτερος, ἔσβην, ἀπὸ τοῦ σβῆμι.

Σύνομαι. Ἀόριστος α'. ἐσύτην. Ἀόριστος α'. ἐτέργ· ἐσίτευ

Σήπομαι. Μέλλων, σήψομαι. Ἀόριστος β'. ἑσάπην.

Σπένδω. Μέλλων, σπείσω. Ἀόριστος α'. ἑσπείσα.

Στάζω, καὶ σταλάζω. Μέλλων, σπάξω.

Στένω, καὶ στενάζω. Μέλλων στενάξω.

Στίζω, Μέλλων, στίξω.

Στορέννυμι. Μέλλων, στορέσω. Ἀόριστος α'. ἑσόρεσα.

Στρωινύω. Μέλλων, στρώσω. Ἀόριστος α' ἑστρωσα.

Συγκεραννύω. Μέλλων, συγκεράσω. Παρακείμενος, συγκέκρακα.

Συμβαίνω. Μέλλων, συμβήσομαι, ἀπὸ τοῦ βῆμι. Παρακείμενος, συμβήσομαι. Ἀόριστος β'. συνέβη.

Σχέω, ὦ. Μέλλων, σχήσω. Ἀόριστος β'. ἑσχον. ὅθεν τὸ Προστακτικὸν, σχέες, σχέτω.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Τ.

Τέθνηκα καὶ τέθναα Παρακείμενος ἀπὸ τοῦ θνήσκω, ὅθεν τεθνήσκω.

Τέμνω. Μέλλων, τμήσω. Ἀόριστος β'. ἔπα'ν.

Τεύχω. Ἀόριστος β'. ἔτυχον. Παρακείμενος, Παθητικὸς, τέτυγμαι.

Τάζω. Μέλλων, τάξω. Ἀόριστος β'. ἔπαγον, ὅθεν ὁ παγών.

Τήκω. Μέλλων, τήξω. Παρακείμενος, τέτηκα.

Τίκτω. Μέλλων, τέξω. Ἀόριστος β'. ἔτεκον.

Τιτρώσκω, ἐτίτρωσκον. Μέλλων, τρώσω. Ἀόριστος α'. ἔτρωσα. Παρακείμενος, τέτρωκα, ἀπὸ τοῦ τρώω, ὦ.

Τίτω, καὶ τίω. Μέλλω, τίσω.

Τλάω, ᾧ. Μέλλων, τλήσω. Ἀόριστος β'. ἔτλην,
ἀπὸ τοῦ τλήμι.

Τρέφω. Μέλλων, θρέψω. Ἀόριστος α'. ἔθρεψα.
Μέσος Παρακείμενος, τέθροφα. Παθητικός, τέ-
θραμμαι.

Τρέω. Μέλλων τρέσω.

Τυχάνω, ἐτύχανον. Μέλλων, τεύξομαι, ἀπὸ
τοῦ τεύχω. Παρακείμενος τετύχηκα, ἀπὸ τοῦ
τυχέω, ᾧ. Ἀόριστος β'. ἔτυχον.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Υ.

Υπέχω. Μέλλων, ὑφέξω. Παρακείμενος, ὑπέσχη-
κα. Ἀόριστος β'. ὑπέσχον.

Υπισχνούμαι. Μέλλων, ὑποσχίσομαι. Παρακεί-
μενος, ὑπέσχημαι. Μέσος Ἀόριστος β'. ὑπα-
σχόμην.

Υποδύω. Μέλλων, ὑποδύσω. Ἀόριστος, ὑπείδυν,
ἀπὸ τοῦ ὑποδύμι.

Υποστερίσκω. Μέλλων, ὑποστερίσω.

Υπινώττω. Μέλλων, ὑπινώσω.

Υῖει. Μέλλων, ὕσει. Ἀόριστος α'. ὕσεν.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Φ.

Φάσκω. Παρατατικός, ἔφασκον, καὶ πλέον οὐ.

Φεύγω. Μέλλων, φευξάμαι. Μέσος Παρακείμενος,
πέφευγα. Ἀόριστος β'. ἔφυγεν.

Φέρω. Μέλλων οἶσω, ἀπὸ τοῦ οἶω. Παρακεί-
μενος, ἐνήνοχα. Ἀόριστος α'. ἤνεγκα. Ἀόριστος
β'. ἤνεγκον, ἀπὸ τοῦ ἐνέγκω.

Φημί, φῆς, φησί. φατόν, φατόν· φαμέν, φατέ,
φασί. Μέλλων, φήσω. Ἀόριστος α'. ἔφησα.

Ἀόριστος β'. ἔφην. Εὐατικόν, φαίνν. Ἀπαρίμ-
 φθάνω, ἔφθανον. Μίλλων φθάσω, ἀπό τοῦ φθάνω,
 ᾧ. Παρακείμενος, ἔφθασα. Ἀόριστος α'. ἔφθα-
 σα. Ἀόριστος β'. ἔφθην, ἀπό τοῦ φθῆμι. Ἡ
 Μετοχή, ὁ φθῆς. Φθείρα. Μίλλων, φθερῶ. Παρακείμενος, ἔφθα-
 ρα. Μέσος Παρακείμενος, ἔφθορα.
 Φθίνω. Μίλλων, φθίσω.
 Φοινίκω, καὶ φοινίζω. Μίλλων φοινίξω.
 Φύω. Μίλλων, φύσω. Παρακείμενος, πέφυκα.
 Ἀόριστος β'. ἔφυν, ἀπό τοῦ φύμι,

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Χ.

Χαίρω. Μίλλων, χαρήσομαι. Ἀόριστος β'. ἐχάρην.
 Χαλεπαίνω. Μίλ. χαλεπανῶ. Ἀόρ. ἐχαλέπηνα.
 Χέω. Μίλλων, χεύσω, ἀπό τοῦ χεύω. Ἀόρ. ἔχεα.
 Χρῶννύω. Μίλλων, χρώσω.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ψ,

Ψάλλω. Μίλλων, ψαλῶ. Παρακείμενος, ἔψαλκα.
 Ἀόριστος α'. ἔψηλα.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ω.

Ωᾶω, καὶ ᾠθέω, ᾧ. Μίλλων, ᾠσω, καὶ ᾠθήσω.
 Ωνέομαι, οὔμαι. Μίλλων, ὠνήσομαι. Παρακείμ-
 ὠνημαι, καὶ ἰώνημαι Ἀττικῶς, ὅθεν ἐωνημένος.
 Ωρσα, Ἀόρισ. α'. ἀπὸ τοῦ Ὄρουω. Μίλλων, ὀρού-
 σω. Ἀόριστος πρῶτος ὤρουσα, καὶ κατὰ Συγκο-
 πήν, ὤρσα* ἢ ὄρω, ὄρσω, ὤρσα Λιόλικῶς.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ.

Πᾶσα Πνεύματα; δύο, ἡ Δασεία, καὶ ἡ Ψιλή. Πᾶσα Λέξις ἀπὸ Φωνήεντος, ἢ Διφθόγγου ἀρχομένη, δασύεται, ἢ φιλοῦται· ἀπὸ δὲ τῶν Συμφάνων, μόνον τὸ ρ, ἐν ἀρχῇ Λέξεως ὄν, δασύνεται· οἷον, ῥήπαρ. Ὅτε δὲ ἔστι δύο, τὸ μὲν πρῶτον φιλοῦται, τὸ δὲ δεύτερον δασύνεται, κατὰ Παλαιούς· οἷον, Ἐπίρρημα.

Σημείωσαι καθόλου, ὅτι τὸ τῆς εὐθείας πνεῦμα φυλάσσεται καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς πτώσεσι· καὶ ἐν τοῖς Ῥήμασι δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ θεύματος φυλάσσεται καὶ ἐν τοῖς ἀπ' ἐκείνου κλινομένοις· οἷον, ἀμαρτάνω, ἡμάρτανον· ἔλκω, εἴλκον· πλὴν τοῦ ἔχω, ἔξω, ὅπερ ἐν μὲν τῷ Ἐνεστώτι φιλοῦται, ἐν δὲ τῷ Μέλλοντι δασύνεται, πρὸς Ἀντιδιαβολὴν τῷ ἔξω, ὅπερ ἔστιν Ἐπίρρημα.

Ἐπὶ τῷ Ῥημάτων τὸ ἐν τοῖς παρωχημένοις ε, προερχόμενον καὶ αποπίπτον φιλοῦται· οἷον, ἔγραφα, ἐγεγράφη. Εἰ δὲ προέρχεται μὲν, οὐκ αποπίπτει δὲ, τὸ πνεῦμα τοῦ Ἐνεστώτος ἔχει· οἷον, ἴστημι, στήσω, ἑστακίς.

Πᾶν Ἄρθρον ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον, δασύεται· οἷον, ὁ, ἡ, οἱ, αἱ.

Πᾶσα Ἀντωνυμία ἀπὸ τοῦ ε, ἀρχομένη, φιλοῦται· οἷον, ἐγὼ, πλὴν τῆς ἐ, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς· οἷον, ἐαυτόν· ἀπὸ δὲ ἄλλου φωνήεντος ἀρχομένη, δασύνεται· οἷον, οὗτος, αὕτη· πλὴν τοῦ αὐτός καὶ τῶν ἀπ' αὐτῆς· οἷον, αὐτόχειρ, καὶ αὐτόματος.

Πᾶσα Πρόθεσις ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένη, φι-

λοῦται· οἷον, ἀπὸ, ἀνά· πλὴν τῆς ὑπὸ, καὶ ὑπέρ.

Πᾶς Σύνδεσμος ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενος, φιλοῦται· οἷον, ἀλλὰ, εἰ ἱπεῖ, πλὴν τῶν Αἰτιολογικῶν· οἱ γὰρ Αἰτιολογικοὶ πάντες δασύνονται, οἷον, ἵνα, ἕνεκα, ὅπως, πλὴν τοῦ ὄφρα.

Τὰ Παράγωγα, εἰ σώζει τὴν ἀρχὴν, τὸ πνεῦμα τοῦ ἰδίου Πρωτοτύπου ἔχει· οἷον, ἀγαπῶ, ἀγάπη· ἔλκω, ἔλκος· πλὴν τοῦ ἰδρώς, ἀπὸ τοῦ ἰδῖω, τὸ κοπιῶ· ἄμυδις, ἀπὸ τοῦ ἄμα· εἰρμός, ἀπὸ τοῦ εἶρω· εἰρική, ἀπὸ τοῦ εἶργω.

Τὰ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ Φιλοῦ Συμφώνου γινόμενα Ἀναφορικά δασύνονται· οἷον, πόσος, ὅσος· πηνίκα, ἰνίκα· πλὴν τοῦ τόφρα, ὄφρα· τῆμος, ἥμος.

Τὰ Αἰολικά πάντα φιλοῦται· οἱ γὰρ Αἰολεῖς ἀγνοοῦσι τὴν δασεῖαν.

Τὰ ἀριθμητικά πάντα δασύνονται· οἷον, εἷς, ἕξ, ἐπτά· πλὴν τῶν ὀκτώ, καὶ ἐννέα, καὶ τῶν ἀπ' αὐτῶν· οἷον, ὀγδοήκοντα, ἐννεήκοντα.

Τὸ α, εἴτε ἐπίτασιν δηλοῖ, εἴτε σιέρησιν, εἴτε ὁμοῦ, εἴτε κακόν, εἴτε ὀλίγον, εἴτε πλεονάζει, φιλοῦται· πλὴν τοῦ ἄλυστις, ἐκ τοῦ σερητικῆ α, καὶ τοῦ λῖω· καὶ τῆ ἄδης, ἐκ τῆ σερητικῆ α, καὶ τῆ ἰδω. Τὸ δὲ ἀθροιστικόν α, δασύνεται· οἷον, ἅμα, ἅπας.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΟΥ Α.

Τὸ α πρὸ τοῦ α, φιλεῖται· οἷον, Ἀαρῶν, ἄαπτος.
Τὸ α πρὸ τοῦ β, φιλοῦται· οἷον, ἀβλαβής· εἰμὴ, τὸ ρ, ἐπιφέρουσιν· οἷον, ἄβρα.

Τὸ α πρὸ τοῦ γ, φιλεῖται· οἷον, ἀγών· πλὴν τῆ ἀγρός, καὶ ἁγίος, καὶ τῶν ἀπὸ τέτων παραγομένων· οἷον, ἀγιότης.

Τὸ α πρὸ τῷ δ, φιλοῦται· οἶον, ἄδω· πλήν τοῦ ἄδης, καὶ ἄδρός.

Τὸ α πρὸ τῷ ε, φιλεῖται· οἶον, ἀέπες, αέρα.

Τὸ α πρὸ τοῦ ζ, φιλοῦται· οἶον, ἄζηλος· πλήν τοῦ ἄζομαι, τὸ σέβομαι.

Τὰ α πρὸ τοῦ θ, ι, κ, φιλοῦται· οἶον, ἀθάρα, αἴσσω, τὸ ὀρμῶ· ἄκρα.

Τὸ α πρὸ τοῦ λ, φιλεῖται· οἶον, ἄλλος, ἀλείφω· εἰμὴ τὸ μ, ἐπάγοιτο· οἶον, ἄλμυρός· καὶ πλήν τοῦ ἄλς, ἀλῶ, τὸ κρατῶ ἄλς, ἀλίζω, ἄλως, ἄλωςις, Ἀλικαρνασός, ἄλλομαι.

Τὰ α πρὸ τοῦ μ, φιλεῖται· οἶον, ἄμαξα· πλήν τοῦ ἄμα, ἁμαρτάνω, ἄμιλλα, ἄμμα τὸ σχοιρίον, ἄμης, ἀμῖς. Συμφάνου δὲ ἐπιφερομένου μετὰ τὸ μ, αἰεὶ φιλοῦται· οἶον, ἀμφί, ἀμβροσία, ἀμπεχόνη.

Τὸ α πρὸ τῷ ν, φιλοῦται· οἶον, ἀνά· πλήν τοῦ ἀνδάνω, τὸ ἀρέσκω.

Τὸ α πρὸ τοῦ ξ, καὶ ο, φιλοῦται· οἶον, ἄξιος, ἄορ, τὸ ξίφος.

Τὸ α πρὸ τῷ π, φιλοῦται· οἶον, ἀπό· πλήν τοῦ ἄπαξ, ἀπλοῦς, ἄπας, ἀπαλός, ἄπτομαι.

Τὸ α πρὸ τῷ ρ, φιλοῦται· οἶον, ἄρα· εἰμὴ τὸ μ ἐπάγοιτο, ἢ τὸ π· οἶον, ἄρμα, ἀρπάζω.

Τὸ α πρὸ τῷ σ, φιλεῖται αἰεὶ· οἶον, ἀσκή, ἄστν.

Τὸ α πρὸ τοῦ τ, φιλοῦται· οἶον, ἄτερ· πλήν τῷ ἄττα, αὐτὶ ἄτινα· καὶ ἄπερος, αὐτὶ ἔτερος.

Τὸ α πρὸ τῷ φ, καὶ χ, φιλοῦται· οἶον, Ἀφροδίτη, Ἀχαιοός.

Τὸ α πρὸ τοῦ ψ, φιλοῦται· οἶον, ἄψ· πλήν τοῦ ἀψίς, ἄψα, τὰ μέλη.

Τὸ α πρὸ τοῦ ω, φιλοῦται· οἶον, ἄωτος.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΟΥ Ε.

Τὸ ε, πλεονάζει ἐν ἀρχῇ λέξεως, τὸ τῷ Ἑννεῳ-
τος πνεῦμα λαμβάνει· οἶον, ὁράω· ὥρων, ἐώ-
ρων· εἴκοσιν, ἐείκοσι.

Τὸ ε πρὸ τοῦ α, δασύνεται· οἶον, ἑαυτόν· πλήν
τοῦ ἑαρ, ἐάων, ἐάν.

Τὸ ε πρὸ τοῦ β, φιλοῦται· οἶον, ἔβαλον· πλήν
τοῦ ἑβδομος, ἐβδομήκοντα, Ἑβραῖος.

Τὸ ε πρὸ τοῦ γ, φιλοῦται· οἶον, ἐγείρω.

Τὸ ε πρὸ τοῦ δ, φιλοῦται, οἶον, ἔδω· πλήν τοῦ
ἔδος, τὸ ἔδαφος, ἐδεῖται, ἀντὶ καθεδεῖται, ἔ-
δρα.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ε, φιλοῦται· οἶον, ἐεπῶς, ἀντὶ τοῦ
εἰχερῶς· πλήν τοῦ ἐέλδωρ, ἡ ἐπιθυμία.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ζ, δασύνεται· οἶον, ἔζομαι.

Τὸ ε πρὸ τοῦ η, οὐχ εὐρίσκεται, πλήν ἀπὸ Κλί-
σεως· οἶον, ἔης, ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ, ἀπὸ τοῦ
εὔς.

Τὸ ε πρὸ τοῦ θ, φιλοῦται· οἶον, ἔθος.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ι, φιλοῦται· οἶον ἐϊκτός.

Τὸ ε πρὸ τοῦ κ, δασύνεται· οἶον, Ἑκάβη· πλήν
τοῦ ἐκυρός, καὶ ἐπεχειρία.

Τὸ ε πρὸ τοῦ λ, ἡ ἐνός, ἡ διττοῦ, φιλοῦται· οἶον,
ἐλέγχω, ἐλλόγιμος, εἰμὴ τὸ κ. ἐπάγοιτο· οἶον,
ἔλκω· καὶ πλήν τῷ Ἑλλην, Ἑλη, Ἑλλήσποντος,
Ἑλενος, Ἑλένη, ἔλος, ἔλω, ἐλίσσω, Ἑλικῶν,
ἔλμινς.

Τὸ ε πρὸ τοῦ μ, φιλοῦται· οἶον, Ἑμπεδοκλῆς.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ν, φιλοῦται· οἶον ἑγοχος· ἑνεκα δὲ
καὶ ἐνός, ἐξαιρεῖται.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ξ, φιλοῦται· οἶον, ἔξεστι· πλήν
τοῦ ἔξ, ἔξω, ἔξις, ἔξῃς.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ο, δασύνεται· οἶον, ἐορτή.

Τὸ ε πρὸ τοῦ π, φιλοῦται· οἶον, ἔπος· πλήν τῷ
ἐπομαι.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ρ, φιλοῦται· οἶον, ἐρίζω· πλήν τῷ
ἔρκος, Ἑρμῆς, ἔρση, ἔρδω.

Τὸ ε πρὸ τοῦ σ, φιλεῖται· οἶον, ἔσχατος· πλήν τῶν
ἐχόντων αὐτὸ μετὰ τοῦ τ. οἶον, ἐστιάω.

Τὸ ε πρὸ τοῦ τ, φιλοῦται· οἶον, ἔτος· πλήν τῷ
ἐπιμος, ἕτερος, ἐταῖρος.

Τὸ ε πρὸ τοῦ υ, φιλοῦται· οἶον, εὖς.

Τὸ ε πρὸ τοῦ φ, καὶ χ, φιλοῦται· οἶον, Ἐφιστος,
ἔχω· πλήν τοῦ ἐφθός.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ψ, δασύνεται· οἶον, ἔψω.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ω, δασύνεται· οἶον, ἔωθεν· πλήν
τοῦ ἔα, τὸ ὑπάρχω, καὶ ἔω.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΟΥ Η.

Τὸ η, πρὸ τῷ α, ἀπὸ Κλίσεως μόνον εὐρίσκεται·
οἶον, ἦα, ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθην.

Τὸ η πρὸ τοῦ β, δασύνεται· οἶον, Ἡβη· πλήν
τοῦ ἡβαιόν, ἀντὶ τῷ βαιόν, ὅπερ ἀπὸ Πλεονασ-
μοῦ γίνεται· τὸ γὰρ η, πλεονάζει.

Τὸ η πρὸ τοῦ γ, δασύνεται· οἶον, ἡγάμαι· πλήν
ἡγάθεος.

Τὸ η πρὸ τοῦ δ, φιλοῦται· οἶον, ἦδη· πλήν τοῦ
ἦδομαι, ἦδονῃ, ἦδύς.

Τὸ η πρὸ τῷ ε, ζ, η, θ, ι, φιλοῦται· οἶον, ἡέλιος,
ἡζαΐθη, τὸ ἐξηραΐθη, ἡήρ, ἡθος, ἡΐθεος.

Τὸ η πρὸ τοῦ κ, δασύνεται· οἶον, ἡκιστα.

Τὸ η̅ πρὸ τῆ λ, φιλοῦται· οἶον, ἡλίθιος· πλὴν τοῦ ἡλὸς ἡλίου.

Τὸ η̅ πρὸ τοῦ μ, φιλοῦται· οἶον, ἡμαρ· πλὴν ἡμέρα, ἡμέρος, ἡμισυ, ἡμων, ὁ ἀκοντιστής.

Τὸ η̅ πρὸ τοῦ ν, φιλοῦται· οἶον, ἦν· πλὴν τοῦ ἡνία, ἡνίκα,

Τὸ η̅ πρὸ τῆ ξ, οὐχ εὐρίσκεται· πλὴν ἀπὸ Κλίσεως, οἶον, ἄγω, ἥξα.

Τὸ η̅ πρὸ τῆ ο, φιλοῦται· οἶον, ἥομαι, ἡού.

Τὸ η̅ πρὸ τῆ π, φιλοῦται· οἶον, ἥπειρος· πλὴν τοῦ ἥπαρ.

Τὸ η̅ πρὸ τοῦ ρ, φιλοῦται· οἶον, ἡρέμα· πλὴν Ἡρώδης, Ἡρα, Ἡρωδιανός, Ἡρών, Ἡρακλῆς, Ἡρόδοτος, Ἡρώς, Ἡρόφιλος.

Τὸ η̅ πρὸ τοῦ σ, δασίνεταί· οἶον, Ἡσίόδος, ἡσυχία, ἡσις, ἡσθιν· πλὴν τοῦ ἡσί, ἀντί φησί, καὶ τῶν ἀπὸ Κλίσεως, ἡσθιον, ἡσθα.

Τὸ η̅ πρὸ τῆ τ, φιλοῦται· οἶον, ἡτορ· πλὴν τοῦ ἡττάω, ὦ.

Τὸ η̅ πρὸ τοῦ υ, φιλοῦται· οἶον, ἡὺς ὁ ἀγαθός.

Τὸ η̅ πρὸ τοῦ φ, φιλοῦται· οἶον, ἡφλοισμός, ὁ ἀφρός· πλὴν τοῦ Ἡφαιστος, Ἡφαιστίων.

Τὸ η̅ πρὸ τῆ ψ, οὐχ εὐρίσκεται, εἰμὴ ἀπὸ Κλίσεως· οἶον, ἄπτω, ἡψα.

Τὸ η̅ πρὸ τῆ χ, φιλοῦται· οἶον, ἡχέω, ἡχῶ.

Τὸ η̅ πρὸ τῆ ω, φιλοῦται· οἶον, Ἡώς.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΟΥ Ι.

Τὸ ι̅ πρὸ τοῦ α, β, γ, φιλοῦται· οἶον, ἰάδω, ἰβύω, ἰγδῃ.

Τὸ ι̅ πρὸ τῆ δ, φιλοῦται· οἶον, ἰδω· εἰμὴ τὸ ρ, ἐπάγοιτο· οἶον, ἰδρύω· πλὴν τῆ ἰδρις.

Τὸ ι πρὸ τῷ ε, φιλοῦται· οἶον, ἰέναι· πλὴν τοῦ ἱερὸς, ἰέραξ.

Τὸ ι πρὸ τῷ ζ, δασύνεται· οἶον, ἰζάνω.

Τὸ ι πρὸ τῷ η, φιλοῦται· οἶον, ἰητήρ, ὁ ἰατρός· πλὴν τοῦ ἱημί.

Τὸ ι πρὸ τοῦ θ, φιλοῦται· οἶον, ἱθάκη.

Τὸ ι πρὸ τοῦ ι, οὐχ εὐρίσκεται.

Τὸ ι πρὸ τοῦ κ, φιλοῦται· οἶον, ἱκαρος· πλὴν τοῦ ἱκανός, ἱκετεύω, ἱκάνω, ἱκνοῦμαι.

Τὸ ι πρὸ τῷ λ, φιλοῦται· οἶον, ἱλίον· πλὴν τῷ ἱλεως.

Τὸ ι πρὸ τοῦ μ, εἰ μὲν ἐπιφέρεται Φωτῆεν, δασύνεται· οἶον, ἱμερος· εἰ δὲ Σύμφωνον, φιλοῦται.

Τὸ ι πρὸ τοῦ ν, φιλοῦται· οἶον, ἱνδός.

Τὸ ι πρὸ τῷ ξ, καὶ ο, φιλοῦται· οἶον, ἱξός, ἱόλαος.

Τὸ ι πρὸ τοῦ π, ἐνὸς μὲν, φιλοῦται· οἶον ἱπιος· δύο δὲ, δασύνεται· οἶον ἱππος.

Τὸ ι πρὸ τῷ σ, φιλοῦται· οἶον, ἱσος· εἰμὴ τὸ τ ἐπάγοιτο· οἶον, ἱστημι· πλὴν τοῦ ἱστρος.

Τὸ ι πρὸ τῷ τ, υ, φ, χ, ψ, ω, φιλοῦται· οἶον, ἱπαλία, ἱυγξ, ἱφη, ἱχθύς, ἱψ, ἱώ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΟΥ Ο.

Τὸ ο κατὰ Πλεονασμὸν προστιθέμενον, δασύνεται· οἶον, ὁπώσουν, ὁπόπερος.

Τὸ ο πρὸ τοῦ α, β, γ, φιλοῦται· οἶον, ὄαρος, ὄβελίσκος, ὄγκος.

Τὸ ο πρὸ τῷ δ, φιλοῦται· οἶον, Ὀδυσσεύς· πλὴν τοῦ ὁδός.

Τὸ ο πρὸ τῷ ζ, θ, φιλοῦται· οἶον, ὄζω, ὁθόνη.

Τὸ ο πρὸ τοῦ κ, φιλοῦται· οἶον, ὄκνος· πλήν τῷ
ὀκοῖος, ὀκόσος.

Τὸ ο πρὸ τοῦ λ, φιλοῦται· οἶον, ὀλλύω· πλήν
τοῦ ἔλος, ἔλμος, ὀλκή, ὀλκάς.

Τὸ ο πρὸ τοῦ μ, φιλοῦται· οἶον, ὀμνύω· πλήν
τοῦ ὀμου, ὀμοιος, ὀμως, ὀμοκλή, ὀμιλος.

Τὸ ο πρὸ τοῦ ν, φιλοῦται· οἶον, ὄρος.

Τὸ ο πρὸ τοῦ ξ, φιλοῦται· οἶον, ὀξύς.

Τὸ ο πρὸ τοῦ π, φιλοῦται· οἶον, ὀπώρα· πλήν
τοῦ ὀπλον.

Τὸ ο πρὸ τοῦ ρ, φιλοῦται· οἶον, ὄρος· πλήν τοῦ
ὄρῳ, ὄρος· καὶ πλήν ἐφ' ὧν τὸ κ, ἢ τὸ μ, μετὰ
τοῦ ρ, ἐπάγειτο· οἶον, ὄρμος, ὄρμῳ, ὀρκίζω,
ὄρμαθος.

Τὸ ο πρὸ τοῦ σ, εἰ μὲν Φωνήεν ἐπάγειτο, δασύ-
νεται· οἶον, ὄσιος· πλήν τοῦ Ὀσιρις· εἰ δὲ Σύμ-
φωνον, φιλοῦται· οἶον, ὄσπριον.

Τὸ ο πρὸ τοῦ τ, φιλοῦται· οἶον, ὄτοβος· πλήν
τοῦ ὄ, τι, ὄταν, ὄτε, ὄτι.

Τὸ ο πρὸ τοῦ φ, χ, ψ, φιλοῦται· οἶον, ὄφεις, ὄ-
χημα, ὄψις.

Τὸ ο πρὸ τοῦ ο, υ, ω, οὐχ εὐρίσκεται.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΟΥ Υ.

Τὸ υ δασύνεται ἀεὶ, εἴτε πρὸ Φωνήεντος, εἴτε
πρὸ Συμφώνου, πλήν τῶν Αἰολικῶν· οἱ γὰρ Αἰο-
λεῖς ἀγιοῦσι τὴν δασεῖαν.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΟΥ Ω.

Τὸ ω φιλοῦται ἀεὶ· οἶον, ὠθέω, ὠμος, καὶ τα-
λοιπά· πλήν τοῦ ὠς, ὠδε, ὠρα, καὶ τῶν ἀπ'
αὐτοῦ· οἶον, ὠραιος, ὠρακιῶ.

ΠΕΡΙ ΔΙΦΘΟΓΓΩΝ.

Η' αἱ Δίφθογγοι ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν Συλλαβὴν
Λέξεσι φιλοῦται· οἷον, αἰὼν, αἰτίαι· εἰμὴ τὸ
μ, ἐπάγοιτο· οἷον, αἵμα· πλὴν τοῦ αἰρέω, αἰ-
ροῦμαι.

Η' αὐ Δίφθογγοι φιλοῦται· οἷον, αὐλός· πλὴν
αὐτη, αὐτοῦ, ἀντὶ ἑαυτοῦ.

Η' εἰ Δίφθογγοι φιλοῦται· οἷον, εἰς Πρόθεσις,
εἰκῇ· πλὴν τοῦ εἰλύω, Εἰμαρμένη, εἶμα τὸ ἔν-
δυμα, εἰμένος, εἶς, εἴως, εἰρμός, εἰρική.

Η' εὐ Δίφθογγοι φιλοῦται· οἷον, εὖ· πλὴν τοῦ
εὖω, τὸ φωτίζω καὶ φλογίζω, εὖρω, εὐρίσκω.

Η' οἱ Δίφθογγοι ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν Συλλαβὴν
Λέξεσι φιλοῦται· οἷον, οἶνος· πλὴν τοῦ οἶος,
οἷς δὲ ἐκ τοῦ οἷς, φιλοῦται.

Η' ου Δίφθογγοι φιλοῦται· οἷον, οὐδαμῶς· πλὴν
τοῦ οὐνεκα Αἰτιολογικοῦ Συνδέσμου, καὶ οὐ,
ἀντὶ τοῦ οὐτινος, καὶ οὕτως, ὅπερ ἐστὶν Ἐπίρ-
ρημα, καὶ οὕτως, Ἀστωνυμία.

Τέλος τοῦ Α' Βιβλίου.

ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΛΑΣΚΑΡΕΩΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ Συντάξεως τῶν Ῥημάτων κατὰ Γένη.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Μετὰ τὴν γνῶσιν τῶν Ὀκτῶ Μερῶν τοῦ Λόγου, ἐχόμενον ἂν εἴη περὶ Συντάξεως τινῶν Ῥημάτων διαλαβόντι, τίνα μὲν αὐτῶν Ἑνεργητικά, τίνα δὲ Παθητικά εἶπειν, τίνα δ' Οὐδέτερα, Κοινὰ καὶ Ἀποθετικά, ποσαχῶς τε ἡ τούτων μετάβασις γίνεται, ἵν' εὐθὺς οἱ Εἰσαγωγικοὶ τὴν φύσιν τῶν Ῥημάτων μαθόντες, Θεματογραφεῖν ἄρχωνται, καὶ τῆς Ἑλλάδος φωνῆς ἀπογεύσωνται, πρὶν ἂν τῶν Ποιητῶν ἀκρόασασθαι. Ἡ δὲ πιαυτὴ ὑπόθεσις Ἀπολλωνίῳ μὲν τῷ δυσκόλῳ, καὶ Συγκέλλῳ τῷ σπινδαίῳ γενικῶς πεπραγμέναι. Μαξίμῳ δὲ τῷ Πλανέδῳ, καὶ ἄλλοις, εἰδικῶς οὐ κατὰ γένη, ἀλλὰ κατὰ στοιχεῖον, πρὸς οὓς, ὅτε καιρὸς, ἀνατρέχειν τοὺς μαθητὰς δεῖ, ἀκριβέστερον περὶ πάντων εἰσομένους· ἐνταῦθα γάρ οὐ πλῆθος Ῥημάτων, ἀλλ' ὀλίγων τινῶν κατὰ γένη μετάβασις ἐδέδοτο· οἷς τὰ λοιπὰ τῷ βουλομένῳ παραβάλλειν ἐξίσται.

Ἐπεὶ δὲ ἡμῖν ὁ λόγος περὶ Ῥήματος, διορι-

στέον ἂν πρῶτον αὐτό, ἔπειτα διαιρετέον· Ῥῆμα πῖνυν ἔστι Μέρος Λόγου Κλιτὸν ἐν ἰδίῳ μετασχηματισμοῖς διαφέρων Χρότων δηλωτικόν, μετ' Ἐνεργείας, ἢ Πάθους, ἢ Οὐδέτερότης προσώπων σημαντικόν. Τοῦτου δὲ τὸ μὲν Προσωπικόν· οἶον, λέγω, γράφω· τὸ δὲ Ἀπρόσωπον· οἶον, δεῖ, χρὴ καὶ τὸ μὲν βούλησιν καὶ πράγμα σημαίνει· οἶον, γράφω, ἀναγιγνώσκω· τὸ δὲ βούλησιν μόνον· οἶον, θέλω, βούλομαι· τὸ δὲ πράγμα μόνον, ὡς τὰ Ἀπαρέμφата, τύπτειν, τύπτεσθαι.

Ἐτι τῶν Ῥημάτων τινὰ μὲν μετὰ Ὀνομαστικῆς συντασσόμενα, αὐτοτέλειαν δηλοῖ· οἶον, Ἀριστέλης περιπατεῖ· Θέων ζῇ· ἃ τινὰ καλεῖται Ἀσύνθετα κατηγορήματα. Τινὰ δὲ μετ' αὐτῆς συντασσόμενα, οὐ δηλοῖ Αὐτοτέλειαν· οἶον, Σωκράτης φιλεῖ· λείπει τίνα· ἃ τινὰ καλεῖται, Ἐλάττωκα κατηγορήματα. Τινὰ δὲ μετὰ Πλαγίας τιθέμενα, πλάγιον τέλειον λόγον ἀποτελεῖ· οἶον, Σωκράτης μεταμέλει· ἃπερ καλεῖται Παρασυμβάματα. Τινὰ δὲ μετὰ Πλαγίας τασσόμενα, πλάγιον τέλειον λόγον οὐκ ἀποτελεῖ· οἶον, Σωκράτης μέλει· λείπει γάρ, τίος· ἃπερ καλοῦνται Ἐλάττωκα Παρασυμβάματα. Ἐτι Γένη, εἶπε Διαθέσεις τοῦ Ῥήματος, πέντε. Ἐνεργητικόν, Παθητικόν, Οὐδέτερον, Κοινόν εἶτε Μέσον, καὶ Ἀποθετικόν. Καὶ τὸ μὲν Ἐνεργητικόν λῆγον αἰεὶ εἰς ὦ, σχηματίζει Παθητικόν εἰς μαι· οἶον, φιλῶ, φιλοῦμαι· ὅπερ καὶ Μεταβατικόν καὶ Ὁρθόν, καὶ Δραστήριον καλεῖται. Τὸ δὲ Παθητικόν λῆγον εἰς μαι, Πάθος σημαίνει ἀπὸ Ἐνεργητικοῦ γινόμενον, ὅπερ ὡς ταπολλά Μέσον γίνεται· καλεῖται δὲ καὶ Ὑπτιόν. Τὸ δὲ Οὐδέτερον Κυρίως, λῆγον εἰς ὦ, εἰ σχηματίζει Πα-

Σητικόν, οὔτε δὲ Ἐνέργειαν, οὔτε Πάθος σημαίνει, ὅθεν καὶ Ἀμετάβατον ἢ Ἀπολελυμένον προσηγόρευται. Διαιρεῖται δὲ εἰς Ἑπαρτητικόν· οἷον, εἰμὶ, ὑπάρχω, τυγχάνω· εἰς Αὐτενέργητον· οἷον, ζῶ, πληπῶ· εἰς Ὀλοσενέργητικόν, εἴτ' Αὐτουδέτερον· οἷον, ἀναβαίνω, καταβαίνω· εἰς Αὐτοπαθητικόν, εἴτ' Αὐτοπαθές, εἴτε Ἰδιοπαθητικόν, ἢ Ὀλοπαθητικόν· οἷον, ἀλγῶ, πάσχω. Τὸ δὲ Κοιραν, εἴτε Μίσρον, λῆγον εἰς μαι, ὅτε μὲν Ἐνέργειαν, ὅτε δὲ Πάθος σημαίνει· οἷον, βιάζομαι τὸν φίλον, καὶ βιάζομαι ὑπ' αὐτοῦ. Τὸ δὲ Ἀπαθητικόν κυρίως λῆγον εἰς μαι, ὃ σχηματίζεται ἀπὸ Ἐνέργητικοῦ, ὡς ταπολλά δὲ Ἐνέργειαν σημαίνει· ὅπερ παθητικῶς μὲν γραφόμενον λέγεται, σημαίνει δὲ ἐνέργειαν, διό καὶ Αὐτενέργητον καλεῖται· οἷον, μάχομαι, ἀνδίσταμαι, ἐναντιῶμαι· σπανίως δὲ καὶ πάθος σημαίνει, διό καὶ Αὐτοπαθές καλεῖται· οἷον, γίνομαι, οἴχομαι, πὸ φθείρομαι. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἐν τοῖς ἰδίοις τοποῖς ἐρῶμαι, ὥστε πᾶς Εἰδικὴς αὐτῶν Συντάξεις διασαφίσωμεν. Νῦν δὲ πρῶτον περὶ τῶν ὀνομασιῶν τῶν Ῥημάτων, καὶ τῆς Γενικῆς αὐτῶν, Συντάξεως κατὰ τὸν δειδὸν Ἀπολλώνιον λέγομεν.

Περὶ τῆς ὀνομασίας τῶν Ῥημάτων, καὶ Γενικῆς Συντάξεως κατὰ Παλαιούς.

ΤΑ Εἰς Αἰτιατικὴν.

Τῶν Ῥημάτων τὰ εἰς σωματικὴν διάθεσιν ἀναφερόμενα, Αἰτιατικῇ συντάσσεται· οἷον, γυμνάζω, τρίβω, χαλῶ, ῥίπτω, ἔλκω, βιάζομαι, βρέ-

χαίω, κύπτω, μύτω, δέσμεύω, πλήττω, φοβέω,
καίω, φλέγω, θερίζω, ζημιῶ, βλάπτω, ὅπῃ
ψυχῇ καὶ σώματι κοινόν. Ἔτι τὰ εἰς ψυχικὴν καὶ
ἡθικὴν διάθεσιν: φιλῶ, ἀγαπῶ, σέβω, δικαίω,
ἀδικῶ, ὠφελῶ, ὑβρίζω, ἀγιάω, λυπῶ, λοιδорῶ,
κακολογῶ. Ἔτι τὰ Ἐπιδεικτικά: εἴτ' Ἐγκωμιαστῆ-
καὶ καλοῦμενα: ὑμῶ, ἐπαίω, ἐγκωμιάζω, εὐφρι-
μίζω, μεγαλύνω, ἄδω, μέλπω, δοξάζω, εὖ λέ-
γω. Ἔτι τὰ Σεπτικά: τιμῶ, σέβομαι, προσκυ-
νῶ, προσβοῶ, κολακεύω, θωπεύω, αἰδοῦμαι, αἰ-
σχύομαι, ἄζομαι. Ἔτι τὰ Διακρουστικά: κλέ-
πτω, πλανῶ, παραλογίζομαι, σοφίζομαι, ἔξα-
πάτῶ, φανακίζω, παίζω, περιγελῶ. Ἔτι τὰ Ἐ-
πικρατητικά: ἔχω, φυλάσσω, κραῶ, κρατῶ, ἀνάγ-
κάζω, εἶργω, ἐλαύνω, νικῶ. Ἔτι τὰ Ἐπινοητι-
κά καὶ Δοξαστικά, καὶ Γνωστικά: οἶομαι, καὶ οἶμαι,
ὑπολαμβάνω, ὑφορῶμαι, δοξάζω, νομίζω. Ἔτι
τὰ Ἀνακριτικά, καὶ Ἐρωτήματικά, καὶ Ζητητικά:
οἶον, ἐξετάζω, ἀνακρίνω, ἐρευνῶ, ἐρωτῶ, ἔρρωμαι,
ἐρρίσσω. Ἔτι τὰ Οἰκτικά: μύρομαι, ὀδύρουμαι,
κλαίω, θρηνῶ, γαῶ, οἰκτεῖρα, ἐλεῶ. Ἔτι τὰ Κλη-
τικά: καλῶ, φωνῶ, προσαγορεύω ὀνομάζω. Ἔτι
τὰ Ἐπισημονικά: οἰκοδομῶ, σκυποτομῶ, χρυσοχοῶ,
ιατρεύω. Ἔτι τὰ Προτρεπτικά, εἴτε Παρορμητικά:
οἶον, παρακαλῶ, ἐρεθίζω, προτρέπω, παρορμῶ,
παροξύνω. Ἔτι τὰ Διδασκαλικά, καὶ Διαθετικά:
διδάσκω, παιδεύω, σωφρονίζω, πείθω, ψύχω,
θερμαίνω, ξηραίνω, ὑγραίνω, διατίθωμι. Ἔτι τὰ
Γκετικά: λιτανεύω, ἱκετεύω, ἐκλιπαρῶ, ἀντιβολῶ.
Ἔτι τὰ συμβολαίων σημαντικά: πώλῶ, πιπράσκω,
ἀποδίδομαι, ἀγοράζω, πρίσμαι, ὠιδῶμαι, συμβάλλ-
ω. Ἔτι τὰ Φυσικά: φύω, αὐξάνω, γινώσκω, τίπτω.

ΤΑ ΕΙΣ ΓΕΝΙΚΗΝ.

Τὰ δὲ Αἰσθητικά, εἶτε κατ' Αἰσθησιν αἰσλυτικά καλέμενα, Γενικῇ συντάσσεται· αἰσδομαι, καὶ αἰσθάνομαι, ἀκῶ, γεύομαι, ὀσφραίνομαι, ἄππομαι· ἅπερ πολλάκις καὶ Αἰτιατικῇ. Τὰ δὲ τῆς Ὁράσεως μόνα, Αἰτιατικῇ· ὁρῶ, βλέπω, σκοπῶ, εἶδον· κατὰ γὰρ τὸν δεινὸν Ἀπολλώνιον, αἱ ἄλλαι Αἰσθήσεις κατ' εἰσπομπὴν γινόμεναι, τετίσιν ἐκ πῶν ἐκτὸς εἰς ἑαυτὰς λαμβάνουσαι ἐνεργῶσιν· ἡ δὲ Ὀρσις κατ' ἐκπομπὴν, τετέστιν ἀφ' ἑαυτῆς εἰς τὰ ὁρώμενα τὴν Ἐνέργειαν πέμπει· Ἐτι τὰ Μετοχικά πάθους· οἶον, ἐρῶ, ἐπιθυμῶ, μεριμνῶ, κήδομαι, φεῖδομαι. Ἐτι τὰ Φροντιστικά τε, καὶ Κητικά· φροτίζω, ἐπιμέλομαι, ἐπιμελεῖμαι, ἀπολαύω, μετέχω, κοινωνῶ, μέμνημαι. Ἐτι τὰ Ἀρχικά, εἶτε Κητικά· βασιλεύω, δεσπέζω, ἄρχω, τυραννῶ, ἐξουσιάζω, κυριεύω, ἡγεμονεύω, δυναστεύω, κρατῶ, τὸ ἄρχω. Ἐτι τὰ Διαφορικά· διαφέρω, χωρίζομαι. Ἐτι τὰ Ἀποστηματικά, ἀπέχω, διίστημι.

ΤΑ ΕΙΣ ΔΟΤΙΚΗΝ.

Τὰ δὲ Περιποιητικά καλούμενα, Δοτικῇ συντάσσεται· δίδωμι, λέγω, πέμπω, φέρω, κομίζω, χαρίζομαι, δωροῦμαι. Ἐτι τὰ Ἀντιπεριποιητικά· οἶον, ἀντιλέγω, ἀμφισβητῶ· Ἐτι τὰ Ἀντιπνευστικά· οἶον, φιλονεύω, ἐρίζω, παλαίω, πολεμῶ, ἀγωνίζομαι, ἐναντιοῦμαι, μάχομαι. Τὰ δὲ Προαιρετικά, καὶ Βουλευτικά, ὡς πραγμάτων δηλωτικά,

τοῖς Ἀπαρεμμάτοις, ὡς πραγμάτων δηλωτικαίς, συντάσσονται· οἷον, προαιρούμαι ἀσχημάτῃ, βούλομαι γράφειν, θέλω διδάσκειν. Ἐτι καὶ τὰ Ἐφετικά μετὰ τῆς προσλήψεως τῷ Ἄρθρῳ ἐφίεμαι τῷ ἀσχημάτῃ, ἐπιθυμῶ τῷ μαρτυρεῖν. Τέτῳ ἔτις ὀνομαζομένων, καὶ συντασσομένων γενικῶς ὑπὸ τῶν Παλαιῶν, οἱ Νεώτεροι πλεῖστα Εἶδη τῆς συντάξεως τῶν Ῥημάτων πεποιήκασιν, ἃ ἡμεῖς συναγαγόντες, εἰς ἕξ Εἶδη συνετείλαμεν, ὧν τὸ πρῶτον εἰς Αἰτιατικὴν, τὸ δεύτερον εἰς Δοτικὴν μεταβαίνει, τὸ τρίτον εἰς Γενικὴν, τὸ τέταρτον μετὰ τὴν Αἰτιατικὴν εἰς ἑτέραν Αἰτιατικὴν, τὸ πέμπτον μετὰ τὴν Αἰτιατικὴν εἰς Δοτικὴν, τὸ ἕκτον μετὰ τὴν Αἰτιατικὴν εἰς Γενικὴν. Περὶ ὧν λεκτέον ἐν ἐπιτομῇ Εἶδει· καὶ πρῶτον περὶ τῶν εἰς Αἰτιατικὴν μεταβαινόντων.

Τὰ εἰς Αἰτιατικὴν τῷ Πρώτῳ Εἶδους.

Ῥῆμα Ἑνεργητικὸν ἐς ἰ κυρίως τὸ λῆγον εἰς ὦ· καὶ σχηματίζον Παθητικὸν εἰς μαι· οἷον φιλῶ, φιλοῦμαι. Τούτου δ' ἐξαχῶς συντασσομένου, τὸ Πρῶτον Εἶδος τῶν Ἑνεργητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτῆς Ὀνομαστικὴν Προσώπῃ ἐνεργήντος, ἥτις φύσει παντὶ Ῥήματι προεπινοῖται, καὶ μεθ' αὐτὸ Αἰτιατικὴν Προσώπου πάσχοντος· οἷον, ὁ καθηγητὴς φιλεῖ τὸν μαθητήν.

Ἀγαπάω, ὦ. Παρατατικός, ἡγάπαον, ὦν. ὁ Παρακείμενος, ἡγάπηκα· ὁ Ἀόριστος, ἡγάπησα· ὁ Μέλων, ἀγαπήσω· Συντάσσεται δὲ καὶ Δοτικὴ, ὅτε τὸ ἀρκεῖσθαι σημαίνει· οἷον, ἀγαπᾷ τοὺς πεπραγμένους, ἀντὶ ἀρκεῖται.

Φιλέω, φιλῶ· ὁ Παρακείμενος, πεφίληκα· ὁ Ἀόριστος, ἐφίλησα· ὁ Μέλλων, φιλήσω· συντάσσεται δὲ ἢ Ἀπαρεμφάτω, ὅτε τὸ εἶωθε σημαίνει· οἶον, φιλεῖ ἀναγιγνώσκειν, αἰτὶ εἶωθε.

Στέργω· ὁ Ἀόριστος, ἔστεργα· ὁ Μέλλων, στήρξω, αἰτὶ ἀγαπῶ, Αἰτιατικῇ· στέργω δὲ, τὸ ἐμμένω καὶ πρόσκειμαι, Δοτικῇ.

Ποθέω, ποθῶ· ὁ Παρακείμενος, πεπόθηκα· ὁ Ἀόριστος, ἐπόθησα· ὁ Μέλλων, ποθήσω. Τὸ δὲ ἀγαπῶ, πλέον τοῦ φιλεῖν σημαίνει· καὶ φιλῶ μὲν παρόντα, ποθῶ δὲ ἀπόντα· τὸ δὲ ἐρῶ συνώνυμον ὄν, ὡς ταπολλὰ, ἐπὶ διαβολῆς λαμβάνεται, καὶ διὰ τοῦτο Γενικῇ συντάσσεται, φησὶν ὁ Ἀπολλώνιος. Ὅτε δ' ἐπ' ἀγαθῷ κεῖται, πλέον τοῦ φιλεῖν σημαίνει· ὅθεν καὶ τὸν ἀγαθὸν βασιλέα φασὶ μὴ μόνον ὑπ' ἀνθρώπων φιλεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐραῖσθαι.

Μισέω, μισῶ· ὁ Παρακείμενος, μεμίσηκα· ὁ Ἀόριστος, ἐμίσησα· ὁ Μέλλων, μισήσω.

Βλάπτω· ὁ Ἀόριστος, ἔβλαφα· ὁ Μέλλων, βλάψω.

Τύπτω· ὁ Ἀόριστος, ἔτυψα· ὁ Μέλλων, τύψω.

Καταλύω· ὁ Παρακείμενος, κατατέλυκα· ὁ Ἀόριστος, κατέλυτα· ὁ Μέλλων, καταλύσω, αἰτὶ ἀφανίζω. Καταλύω δὲ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, καὶ καταλύω παρὰ τῷ ξένῳ, αἰτὶ τῷ ξενίζομαι· ὅθεν καὶ κατάλυμα, ἢ πρόσκαιρος κατοικία.

Ἔχω, Ἀνώμαλον, οὗ ὁ Μέλλων, ἔξω· ὁ Παρακείμενος, ἔσχηκα· ὁ Δεύτερος Ἀόριστος, ἔσχον, ἀπὸ τῆς σχέω, σχῶ· ὁ Μέλλων, σχήσω. Ἔχω δὲ, τὸ κέκτημαι, τὸ κρατῶ, τὸ οἰκῶ, τὸ φορῶ, τὸ ἐλαύω, Αἰτιατικῇ· ἔχω, τὸ δύναμαι, Ἀπαρεμ-

φάτω· ἔχω πειῖν, αὐτὶ δύναμαι· ἔχω, τὸ διά-
 κειμαι, Ἐπιρρήματι καὶ Γενικῇ· εὖ ἔχω, καὶ ἔπω
 γνώμης ἔχω· καλῶς ἔχω τὸ σώματος· καὶ κα-
 λῶς ἔχω τὸ σῶμα· καὶ καλῶς ἔχει μοι ὁ θεὸς,
 αὐτὶ ἐπιπείθειός μοι ἐστίν· Ἐχόμεαι δέ σου, αὐτὶ ἄ-
 πτομαι, Κοινόν, μετὰ Γενικῆς.

Θαυμάζω· ὁ Παρακείμενος, τεθαύμακα· ὁ Ἀό-
 ριστος, ἐθαύμασα, ὁ Μίλλων, θαυμάσω, αὐτὶ τοῦ
 ἐπαινοῦ· θαυμάζω δὲ τὸν ἄνδρὸς, ἐπὶ κατηγορίας
 καὶ ἐπὶ θαυμάζω τὸν ἄνδρα, σπανίως.

Ἵμνω, ἐπὶ Θεοῦ· ὁ Ἀόριστος, ὕμνησα· ὁ Μέλ-
 λων, ὕμνήσω.

Ἐπαινῶ, λόγοις· ὁ Ἀόριστος, ἐπῆνστα· ὁ Μίλ-
 λων, ἐπαινέσω.

Ἐγκωμιάζω γραφῇ· ὁ Ἀόριστος, ἐνεγκωμίασα·
 ὁ Μίλλων, ἐγκωμιάσω.

Ζηλώω, ζηλῶ, τὸ ἐπαινῶ, καὶ μιμῶμαι, καὶ φθο-
 ρῶ· ὁ Ἀόριστος, ἐζήλωσα· ὁ Μέλλων, ζηλώσω.

Γινώσκω, Ἀνάμαλον· ὁ Παρατατικός, ἐγινώσκ-
 κον, καὶ πλέον ἔ· ἀπὸ δὲ τῆ γνώω, ω, καὶ γινῶ-
 μι· ὁ Παρακείμενος, ἔγνων· ὁ Δεύτερος Ἀόρι-
 στος, ἔγνων· ὁ Μέλλων, γινώσομαι· καὶ ἐπὶ ἀναγι-
 νώσκω τὸ βιβλίον, καὶ διαγινώσκω, καὶ ἐπιγινώ-
 σκω· συγγινώσκω δέ σοι τῆς ἁμαρτίας, καὶ κατα-
 γινώσκω σε ἁμάθειαν, καὶ μεταγινώσκω ἐπὶ πῶς
 πεπραγμένοις· τὸ δὲ ἀπογινώσκω, ποτὲ μὲν Γε-
 νικῇ, ποτὲ δὲ Αἰτιατικῇ.

Οράω, ω· ὁ Παρατατικός, εώραον, ων· ὁ Πα-
 ρακείμενος, εώρακα· ἐπὶ τὸ βλέπω, καὶ εἶδον Ἀό-
 ριστος δεύτερος.

Ἀπατάω, ω· ὁ Ἀόριστος, ἠπάτησα· ὁ Μίλ-
 λων ἀπατήσω.

Ἀτιμάζω· ὁ Ἀόριστος, ἡτίμασα· ὁ Μέλλων ἀτιμάσω.

Βάλλω· ὁ Παραπατικός, ἔβαλλον· ὁ Μέλλων βαλῶ· Ἀόριστος δεύτερος, ἔβαλον· Παρακείμενος βέβληκα, ἀπὸ τοῦ βλῶ, οὗ ὁ Μέλλων, βλήσω· Ὡσαύτως καὶ καταβάλλω, καὶ διαβάλλω· συμβάλλω δέ, καὶ προσβάλλω, Δοτικῇ· ὑπερβάλλω δέ σοι πῶς ὁμοίως καὶ τὸ βάπτω, βαπτίζω, κρίνω, καὶ διακρίνω, ἐκρίνω, καὶ ἀνακρίνω, καὶ ἐπικρίνω, βασάζω, βασανίζω, ἀγείρω, ἄρχω, ἀκοντίζω, λυπῶ, αἰῶ, ἀλιεύω, ἀλείφω, ἄπτω, καὶ ἀνάπτω πῦρ, νίπτω τὰς χεῖρας πρὸ τοῦ ἀρίστου, ἀπονίπτω δέ μετὰ τὸ ἀρίστον, γλύπτω, δάκνω, δαμάζω, δελεάζω, δικάζω, δικαῖω, ἀδικῶ, δοκιμάζω, καὶ ἀποδοκιμάζω, καὶ ἄλλα πάμπολλα περὶ ὧν εἰπεῖν οὐ τοῦ παρόντος σκοποῦ· ἱκανῶς γὰρ ἄλλοις εἴρηται κατὰ στοιχεῖον, καὶ Μαξίμῳ τῷ Πλανούδῃ ἐν τῷ περὶ Μεταβατικῶν, καὶ Ἀμισταβάτων.

Ἰστέον, ὅτι τοῖς τοιούτοις Ῥήμασι τίθεται Δοτικὴ πρὸ τῆς Αἰτιατικῆς, χάριν, ἢ περιποίησιν δηλοῦσα· οἷον, φιλῶ σοι τὸν υἱόν· τύπτω σοι τὸν παῖδα, ἥτοι σοὶ χαριζόμενος· καὶ μετὰ τὴν Αἰτιατικὴν τίθεται Δοτικὴ Ὀργανικῶς· φιλῶ σε ὁλη ψυχῇ, βέλλω σε μήλοισι· Πολλάκις δέ καὶ Γετικὴ κατ' ἑλλειψιν τοῦ ἔνεκα· φιλῶ σε τῆς ἀρετῆς μισῶ σε τῆς κακίας· Θαυμάζω σε τοῦ νοῦ.

Τὰ εἰς Δοτικὴν τοῦ Δευτέρου Εἴδους.

Τὸ Δεύτερον εἶδος τῶν Ἑνεργητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ Ὀνομαστικὴν Προσώπῃ ἐνεργοῦντος, καὶ μεθ' αὐτὸ Δοτικὴν Προσώπου πάσχοντος· οἷον, ὁ

ἀγαθὸς Γλυκὺς (ὥσπερ ποτὲ ὁ σοφὸς Ἄλδος) τὰ μέ-
γιστα βοηθεῖ τοῖς φιλέλλησιν, ἐντυπῶν τὰ βιβλία.

Βοηθῶ, ὦ. ὁ Παρακείμενος, βεβοήθηκα· ὁ
Ἀόριστος, ἐβοήθησα· ὁ Μέλλων, βοηθήσω.

Πολεμέω, ὦ. ὁ Ἀόριστος, ἐπολέμησα· ὁ Μέλ-
λων, πολεμήσω· ἔπερ καὶ Αἰτιατικῇ συντάσσεται·
τὸ δὲ καταπολεμῶ, Αἰτιατικῇ, καὶ ἐκπολεμῶ ἕ-
τερον ἑτέρω, ἀντὶ πολέμιον ποιῶ.

Βασκαίω· ὁ Ἀόριστος, ἐβάσκηνα, ὁ Μέλλων,
βασκαίω, ἀντὶ τοῦ φθονῶ. Βασκαίω δέ σε, ἀντὶ
τοῦ διαβάλλω, καὶ αἰτιῶμαι.

Φθονέω, φθονῶ· ὁ Ἀόριστος, ἐφθόνησα· ὁ
Μέλλων, φθαιήσω.

Πιστεύω, πεπίστευκα, πιστεύσω.

Ἀπιστώ, ὦ· ἠπίστηκα, ἀπιστήσω.

Λειτουργέω, ὦ· ἐλειτούργησα, λειτουργήσω· ὦ.
σαύτως καὶ διακονέω, ὦ· καὶ ἑπουργέω, ὦ· καὶ ὑ-
πηρετέω, ὦ.

Ἐνοχλέω, ὦ. καὶ διοχλέω, ὦ. ὁ Ἀόριστος, ἠ-
νώχλησα, διτπῶς αὐξανόμενος. ὁ Μέλλων, ἐνο-
χλήσω, καὶ ἐνοχλῶ σε.

Ἐμπαίζω σοι· ὁ Ἀόριστος, ἐνέπαιξα· ὁ Μέλ-
λων, ἐμπαίξω.

Ἐγκαλέω, ὦ. ὁ Μέλλων, ἐγκαλέσω, καὶ ἐγκα-
λῶ σοι φόρου,

Ἐμβλέπω. Ἐπιβουλεύω. Χρηματίζω, τὸ ὀμι-
λῶ· Χρηματίζομαι δέ, τὸ συλλέγω χρήματα, Αἰ-
τιατικῇ. Τιμῶν, τὸ ἐκδικῶ· τιμωροῦμαι δέ, τὸ
κολάζω, Αἰτιατικῇ. Ἀμύνω, καὶ ἐπαμύνω, τὸ
βοηθῶ· καὶ ἐκδικῶ, προσκρούω, καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Ἰστέον, ὅτι καὶ ἐν τέτοις τίθεται Δοτικὴ ὀργα-
νικῶς· οἷον, βοηθῶ σοι ὅπλοις· καὶ Γενηκὴ ἑλλει-

πτικῶς, ὡς εἶρηται· βοηθᾷ σοι τῆς ἀρετῆς· πολεμῶ σοι τῆς κακίας· φθονῶ σοι τῆς εὐτυχίας ἀντί-
εἶκα.

Τὰ εἰς Γενικὴν τοῦ Τρίτου Εἵδους.

Τὸ Τρίτον Εἶδος τῶν Ἑνεργητικῶν ἀπατεῖ πρὸ
ἑαυτῆ Ὀιομαστικὴν Προσώπε ενεργήντες, καὶ μεθ' αὐ-
τὸ Γενικὴν Προσώπε πάσχοντες· οἷον, ἡ Ἐκλαμ-
προπέτη Ἀρχὴ τῶν Ἑνεπῶν ἤρχε ποτὲ καὶ τῆς Κρήτης.

Ἀρχῶ· ὁ Ἀόριστος, ἤρξα· ὁ Μέλλων, ἄρξα,
τὸ βασιλεύω, καὶ τὸ ἀρχὴν ποιῶ· ὁ Ἀόριστος, ἐ-
βασίλευσα· ὁ Μέλλων, βασιλεύσω· βασιλεύω δέ
σε, παρὰ τῇ Θεῖᾳ Γραφῇ, ἀντὶ τοῦ βασιλεῖα σε
ποιῶ· ὡσαύτως καὶ δεσπόζω σε, καὶ κυριεύω σε, ἀν-
τὶ δεσπότην καὶ κύριόν σε καθιστῶ.

Κυριεύω· ὁ Ἀόριστος, ἐκυρίευσα· ὁ Μέλλων,
κυριεύσω.

Ἡγεμόνεύω, ἡγεμόνευσα, ἡγεμόνευσω. Δυνασ-
τεύω, ἐδυνάστευσα, ὁ Μέλλων, δυναστεύσω· Κρα-
τέω, ὦ, τὸ κυριεύω· κρατῶ δέ σε, ἀντὶ νικῶ.
Κατηγορῶ σε, ἀντὶ κατὰ σε ἀγορεύω· καὶ κατηγο-
ρῶ σε φόνει, καὶ ἔτι φόνε· Ἀμελήω, ὦ, ἡμέλησα,
ἀμελήσω. Φροντίζω, καὶ ἐκφροντίζω σου, καὶ σε
πολλάκις. Ὀλιγωρέω, ὦ, ἀντὶ καταφρονῶ, ὠλι-
γώρησα, ὁ Μέλλων, ὀλιγωρήσω. Τίθεται δὲ καὶ
τύποις Δοτικὴ Ὀργανικῶς τυραννεῖ τοῦ δήμου ὁ-
πλοῖς· καὶ Γενικὴ Ἑλλειπτικῶς, τυραννεῖ ἐκείνων
τῆς ὁμότητος, καὶ ἀχαριστίας.

Τέταρτον Εἶδος, τὰ μετὰ τὴν Αἰτιατικὴν.
εἰς Αἰτιατικὴν.

Τὸ Τέταρτον Εἶδος τῶν Ἑνεργητικῶν ἀπατεῖ

πρὸ ἑαυτῆς Ὀνομαστικὴν δρῶσαν, καὶ μεθ' αὐτὴν Αἰτιατικὴν πάσχουσαν, μεθ' ἣν ἑτέραν Αἰτιατικὴν οἶον, ὁ Κωισταντῖνος ἐν Μισσὴνῃ τῆς Σικελίας διδάσκει πρὸς ἑαυτοῦ μαθητὰς ποιητικὰ, καὶ ρητορικὰ μαθήματα.

Διδάσκω σε Γραμματικὴν, καὶ διδάσκω σε λόγους, ὁ Παραπατικὸς, ἐδίδασκεν, καὶ πλέον οὐ· τὰ γὰρ εἰς σκω μέχρι Παραπατικοῦ κλίνονται· ἀπὸ δὲ τοῦ διδάχω, ἐδίδαξα, καὶ διδάξω.

Παιδεύω σε παιδεύαν· ὁ Ἀόριστος, ἐπαίδευσα. ὁ Μέλλων, παιδεύσω.

Νουθετῶ σε νουθεσίῳ· ὁ Ἀόριστος ἐνεθέτησα· ὁ Μέλλων νουθετήσω.

Ζημιῶ, ζημιῶ σε χρυσίον, καὶ ἔτι χρυσίῳ· ἐζημιώσα, ζημιώσω.

Κλέπτω σε τοῦτ' οὖμα· ὁ Παρακείμενος, κέκλοφα· ὁ Μέλλων, κλέψω· Κρύπτω σε τὰ ἑμά· Ἀποστερῶ σε χρήματα· καὶ ἔτι τῶν χρημάτων· ἀπεστέρησα, ἀποστερήσω.

Ἀφαιρέω, ὧ· καὶ ἀφαιρίομαι, ἔμαί σε τὰ βιβλία, καὶ ἔτι τῶν βιβλίων, καὶ ἀφαιρῶ σου τόδε, καὶ ἀφαιρῶ σοι τόδε· ὁ Παρακείμενος, ἀφῆρηκα· ὁ Μέλλων, ἀφαιρέσω· ἔτι ἐνδύω σε τὸ ἱμάτιον, καὶ περιδύω σε, καὶ ἐκδύω, καὶ ἀποδύω· Μυσέω, ὧ σε τὰ μυσήρια· Εἰσπράττω σε χρήματα· Ἀπαιτῶ σε τὸ χρέος, καὶ ἄλλα πάμπολλα.

Πέμπτον Εἶδος, τὰ μετὰ τὴν Αἰτιατικὴν εἰς Δοτικὴν.

Τὸ Πέμπτον Εἶδος τῶν Ἑνεργητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτῆς Ὀνομαστικὴν ἐνεργοῦσαν, καὶ μεθ' αὐτὴν Αἰτιατικὴν, μεθ' ἣν, Δοτικὴν, ἢ καὶ ἀντιστρόφως οἶον, δίδωμί σοι βιβλίον.

Ἀγγέλλω σοι τόδε, ἡγγειλα, ἀγγελῶ. Μηνύω σοι καὶ νῦν, ἐμύνησα, μνήσω. Δίδωμί σοι χρήματα, δέδωκα, δάσω.

Λέγω σοι λόγον, καὶ λέγω σε περὶ λόγους σπῆ-
δαίσειν, ἔλεξα, λέξω. Ποιῶ σοι ἀγαθὸν Κοινῶς,
καὶ ποιῶ σε ἀγαθὸν Ἀττικῶς, πεποίηκα, ἐποίη-
σα, ποιήσω.

Δράω, δρῶ σοι τόδε, καὶ δρῶ σε τόδε, Ἀττικῶς,
δέδρακα, δράσω.

Κομίζω σοι χρυσίον, καὶ κομίζω σε εἰς τὸν ἀ-
γρόν. Κομίζομαι δέ σε Κοινόν, ἀντὶ τοῦ λαμβάνω,
ἐκέμισα, κομίσω. Φέρω σοι τὸν κύνα, καὶ φέρω
αὐτὸν εἰς τὸν σὸν οἶκον, ἐνήνοχα, ἤνεγκον, οἶσω
Μέλλων, ἀπὸ τοῦ οἶω.

Ἄγω σοι τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἄγω σε εἰς τὴν πό-
λιν· ὁ δεύτερος Ἀόριστος, ἦγον, καὶ Ἀττικῶς, ἤ-
γαγον. Μέλλων, ἄξω.

Σημεύω σοι δέ, τὸ μὲν φέρω, ἐπὶ ἀφύχων, τὸ
δὲ ἄγω, ἐπὶ ἐμφύχων, τὸ δὲ κομίζω, ἐπ' ἀμφο-
τέρων.

Ἀφήνιμί σοι παρακάταθήκην, καὶ ἀφήνιμί σε, ἀ-
πλῶς.

Ἀφήνιμί σε τῷ χρέους, ἀντὶ τοῦ ἀπολύω, ἀφήκα,
ἀφίσω.

Πέμπω σοι γράμματα, καὶ πέμπω σε εἰς τὴν
Ρώμην. Παρακείμενος, πέπομφα· πέμψω Μέλ-
λων. Γράφω σοι ἐπιστολήν, καὶ ἀντιστρόφως, γρά-
φω σε τοῖς πολίταις, καὶ γράφομαί σε, ἀντὶ τοῦ
αἰτιῶμαι· ὅθεν καὶ τὸ, ἐγράφατο τὸν ἄνθρωπον
ἀσεβείας, ἢ παρανόμων.

Ἐπιστέλλω σοι γράμματα, καὶ πράγματα, καὶ
ἐπιστέλλω σε εἰς τὸν κῆπον.

Θύω τῷ Θεῷ θυσίαν ἀτάμακτον, τέθυκα, ἐ-
 θυσα, θύσω.

Ἔκτον Εἶδος, τὰ μετὰ τὴν Αἰτιατικὴν.
 εἰς Γενικήν.

Τὸ Ἔκτον εἶδος, καὶ τελευταῖον τῶν Ἑνεργητι-
 κῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ Ὀνομασικὴν ὁρῶσαν, καὶ
 μεθ' αὐτὸ Αἰτιατικὴν, ἢ ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τοῦ
 Ῥήματος διαλυομένη εἰς Ὀνομα, ἀφ' οὗ ἡ Γενικὴ
 ποιεῖται· οἶον, ἀξιώ σε τιμῆς, ἀντὶ ἄξιον ἡγῆμαι
 σε τιμῆς· γυμνῶ σε τῶν ἀγαθῶν, ἀντὶ γυμνόν σε
 καθίσω· ἢ ἰοκμένης ἔξωθεν τῆς Προθέσεως ἐλ-
 λειπτικῶς· οἶον, λύω σε τῶν δεσμῶν, δηλονότι ἀπὸ
 τῶν δεσμῶν· διώκω σε τῆς οἰκίας, ἀντὶ ἐκ τῆς οἰκίας.

Ἀξιώω, ἀξιώ σε τιμῆς, ἀντὶ ἄξιόν σε κρίνω τι-
 μῆς· καὶ ἀξιώ σε, ἀντὶ παρακαλῶ· καὶ ἀξιώ σε ἐν-
 τυπῶσαι τὸ βιβλίον, ἡξιώσα, ἀξιώσω. Γυμνῶω,
 γυμνῶ σε τῆς ἀρχῆς, ἀντὶ τοῦ, γυμνόν σε καθίσω,
 ἐγύμνωσα, γυμνώσω.

Ἐλαττώ, ἐλαττώ σε τοῦ ἐτέρου, ἀντὶ ἐλάττω
 δείκνυμι, ἡλάττωσα, ἐλαττώσω. Ἀθωῶω, ἀθωῶ
 σε τοῦ φόνου, ἀντὶ τοῦ ἀθωῶόν σε ποιῶ.

Κενόω, κενῶ σε τῶν χρημάτων, ἀντὶ τοῦ κενόν
 σε ποιῶ.

Πληρῶω, πληρῶ σε τῶν ἀγαθῶν, ἀντὶ πλήρη
 σε ποιῶ.

Γεμίζω τὴν φιάλην ὕδατος. Κορένυμι σε τρο-
 φῆς. Ἐν τέτοις καὶ ἐν τοῖς ὁμοίοις γίνεται τὸ ῥή-
 ματος διάλυσις εἰς Ὀνομα καὶ Ῥήμα, ὡς εἴρηται·
 ἐν δὲ τοῖς ἐπομένοις, ἐν εἴδει Προθέσεως.

Παύω σε τῶν κακῶν, καὶ παύω σε παίζεσθαι, καὶ

ἐτι τοῦ παίζειν· ὁ Ἀόριτος, ἔπαυσα· ὁ Μίλλων, παύσω.

Διώκω σε, ἀντί τοῦ ζηπῶ· καὶ διώκω σε τῆς οἰκίας, ἀντί ἐλαύνω· καὶ διώκω σε κλοπῆς, ἀντί κατηγορᾷ· ὅπερ καὶ διωκάθω λέγεται.

Ελαύνω σε τῆς πόλεως, καὶ ἀπελαύνω σε τοῦ βωμοῦ. Ἐκκλείω σε τοῦ οἰκήματος. Ἐλαφρύνω σε τοῦ βάρους. Κεφίζω σε τοῦ χρέους. Ἀπαλλάττω σε πᾶν δειπῶν, ἀντί τοῦ ἀπολύω· ἀπαλλάττομαι δὲ ἀπὸ σοῦ, ἀντί τοῦ ἄπειμι· ὅθεν πρὸς τὸ τὰν, ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμῆ, αὐτὶ τῷ ἄπιτε. Ἐλευθερώω σε τῆς δουλείας πᾶν ἀσιβᾶν. Μικρύνω σε τῆς ὀδοῦ. Ἀρπάζω σε τῷ πυρός. Ἐγείρω σε, καὶ ἐξεγείρω σε τοῦ ὕπνου. Καθαίρω σε τῷ ρύπτῃ. Κρεμῶ σε τῷ ποδός. Καὶ τῷ Συμβολαίων δὲ σημαντικῶς, δηλαδὴ πρὸς πωλῶ πᾶν ἵππον δέκα χρυσίων· καὶ ἀποδίδομαι βῆν σίτου· καὶ πιπράσκω πᾶν οἰκίαν ἐκατὸν ταλάντων· καὶ πρίσμαι ταῦρον τριάκοντα στατήρων, καὶ ὠνούμαι, καὶ ἀγοράζω· ἢ καθ' ὁμοιότητα τῶν προτέρων, ὅτι τὸ τίμημα ἐπὶ Γενικῆς, καὶ ἐπὶ Δοτικῆς ἔντισιν· ἢ κατ' Ἑλλειψιν τῆς Διά, Προθέσεως, Ἀττικῶς, ὥς τιςιν ἔδοξεν, ὅπερ οὐκ ἀρέσκει.

Καὶ τὰ μὲν Ἀρκτικά Εἴδη τῆς Συντάξεως ταῦτα, εἰς ἃ καὶ τὰ δοκοῦντα μὲν, μὴ ὄντα δέ, ἀνάγονται· τὸ γὰρ ἀκῶ σου πρὸς λόγους, ἀποδέχουμαί σε τὸν τρόπον, ταῦτόν ἐστι τῷ εἰς Αἰτιατικὴν μεταβαίνει· τὸ γὰρ Ῥῆμα εἰς Αἰτιατικὴν μεταβαίνει, ἢ δὲ Γενικῇ, ἢ ἀπὸ Αἰτιατικῆς ποιεῖται, ἢ ἀπὸ Προθέσεως ἐπὶ τιςιν, ἢ Ἑλλειπτικῶς. Ἐπὶ τὸ ἀπὸ Αἰτιατικῆς εἰς Γενικὴν ταῦτόν ἐστι κατ' Ἑλλειψιν, πρὸς Ἑνὲκα· ἄγαμαί σε τῷ φρονήματος· ἐ

παινώ σε τοῦ τοῦ· θαυμάζω σε τῆς σοφίας· ταῦτα δὲ καὶ ἀντιστρόφως τίθεται· ἄγαμαί σου τὸ φόνημα, ἐπαινῶ σου τὸν τοῦν· θαυμάζω σε τὴν σοφίαν. Ἐτι τὸ ἀπὸ Αἰτιατικῆς εἰς Δοτικὴν ταῦτόν ἐστι τῷ Πρώτῳ, ἢ ὀργανικῶς· οἶον, ἀμείβομαί σε δώροις· δεξιούμαι σε τραπέζῃ· ἢ διαλυτικῶς, οἶον, ἐξισῶ σε τῷ Ἡρακλεῖ· ὁμοίῳ σε τῷ Ἀχιλλεῖ, ἀντὶ τοῦ ὁμοίου σε ἐκείνοις κρίνω. Ἐτι τὸ εἰς Αἰτιατικὴν μόνον μεταβαῖνον, μεθ' ἧν τίθεμεν Γενικὴν μετὰ Προθέσεως· οἶον, ἀκῶ τὰς Ποιητάς παρὰ τοῦ Κοινωπότη· τῷ δὲ καὶ Αἰτιατικῇ ἄλλως· μερίζω τὴν αἶραν ἀπὸ σίτου· ἔλκω πὺν κλέπτειν ἀπὸ τῷ ἀσύλου. Τὸ δὲ ἀπὸ Δοτικῆς εἰς Γενικὴν, ταῦτόν ἐστι τῷ Δευτέρῳ τῷ εἰς Δοτικὴν μεταβαίοντι· οἶον, ἀμφισβητῶ σοι τῆς ἀρχῆς, καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς· συγγινώσκω σοι τῆς αἰτίας, ἐλλειπτικῶς· δεῖ δέ μοι χρημάτων, διαλυτικῶς, ἀντὶ ἐνδείας μοι ἐστὶ χρημάτων· κοινῶ σοι τῆς δόξης, ἀντὶ τοῦ κοινωνός σοι γίνομαι τῆς δόξης· μετέχω σοι τῷ πάθους, ἀντὶ μέτοχός σοι γίνομαι τῷ πάθους· καὶ ἔτι μετέχω σοι τῷ πάθος, ὅθεν καὶ τὸ τῷ Κομικοῦ· Οὐ γὰρ μετεῖχες πᾶς ἴσας πληγὰς ἐμοί. Τῶν ὅπως εἰρημένων, ἐχόμενον αὖ εἶναι πὺν αὐτὴν τρόπον καὶ περὶ τῶν Παθητικῶν διαλαβεῖν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ.

ΠΡΩΤΟΝ ΕἶΔΟΣ.

Ῥῆμα Παθητικὸν κυρίως ἐστίν, ὅπερ λέγον εἰς
μαι, ἀπὸ Ἑνεργητικῆς σχηματιζόμενον, Πάθος ση-
μαίνει· φιλοῦμαι, ὅτι φιλῶ· νικῶμαι, ὅτι νικῶ.
Gram. Lasc.

Πλείστα δὲ τῶν Παθητικῶν, κοιῶς λαμβάνονται,
 Ἐνεργίαν καὶ Πάθος σημαίνοντα, ἔδει Ἀττικῶν,
 καὶ μάλιστα οἱ καλούμενοι Μέσοι Χρόνοι αὐτῶν, οἱ
 καὶ πλέον εἰς τὸ Ἐνεργητικὸν ῥέπουσι.

Τοῦ δὲ Παθητικοῦ ἑξαχῶς συνηπασσομένου, ὡς-
 περ καὶ τὰ Ἐνεργητικά, τὸ πρῶτον Εἶδος αὐτῶν ἀ-
 παιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ Ὀνομαστικὴν προσώπε πάσχον-
 τος, καὶ μεθ' αὐτὸ Γενικὴν Προσώπε ἐνεργοῦντος
 μετὰ τῆς προσκρούσης Προθέσεως τῆς Ὑπὸ, ἢ Πα-
 ρὰ, ἢ Πρὸς· οἷον, ὁ μαθητὴς φιλεῖται ὑπὸ τοῦ
 διδασκάλου. Ἰστέον, ὅτι ὡς περ ἐν τοῖς Ἐνεργητι-
 κοῖς προσηπιοῖται Ὀνομαστικὴ δρῶσα, οὕτως ἐν
 τοῖς Παθητικοῖς πάσχουσα· καὶ ὡς περ ἐν τοῖς Ἐ-
 νεργητικοῖς ἡ πλαγία πάσχει, οὕτως ἐν τοῖν Πα-
 θητικοῖς δρᾷ μετὰ Προθέσεως, καὶ συμβαίνει ἀν-
 πιστρεμμένως τοῖς ἄκροις· ὁ διδάσκαλος φιλεῖ τὸν
 μαθητὴν· ὁ μαθητὴς φιλεῖται ὑπὸ τοῦ διδασκά-
 λου, καὶ διδάσκεται πρὸς αὐτὸν, καὶ ἀφιλεῖται παρ'
 αὐτοῦ.

Ἀγαπάομαι, ὦμαι, ἠγάπημαι, ἀγαπήσομαι.

Φιλέομαι, οὔμαι, πεφίλημαι, φιλήσομαι.

Στέργομαι, ἐστεργόμην, στέρξομαι.

Ποθέομαι, οὔμαι, πεπόθημαι, ποθήσομαι.

Μισέομαι, οὔμαι, μεμίσημαι, μισήσομαι.

Βλάπτομαι, βέβλαμμαι, βλάψομαι.

Τύπτομαι, πέτυμμαι, τύψομαι.

Καταλύομαι, καταλέλωμαι, καταλύσομαι.

Ἐχομαι, ἔσχημαι, ἔξομαι.

Θαυμάζομαι, τεθαύμασμαι, θαυμάσομαι.

Υμνέομαι, οὔμαι, ὑμνήμαι, ὑμνήσομαι.

Ἐπαινέομαι, οὔμαι, ἐπήνεμαι, ἐπαινέσομαι.

Ἐγκωμιάζομαι, ἐνγκωμιασάμην, ἐγκωμιάσομαι.

Ζηλώσομαι, οὔμαι, ἐζήλωμαι, ζηλώσομαι.

Γινώσκομαι, ἐγνώσμαι, γνώσομαι.

Οῤῥῶμαι, ἰῶραμαι, ῥάθην.

Ἀπατάσομαι, ᾠμαι, ἠπάτημαι, ἀπατήσομαι.

Ἀτιμάζομαι, ἠτίμασμαι, ἀτιμάσομαι.

Βῆλλομαι, βίβλημαι, βλήσομαι. Ὁμοίως καὶ τὸ

βαπτίζομαι, κρίνομαι, βασάζομαι, βασανίζομαι,

λυποῦμαι, ἀνιῶμαι, καὶ τὰλλα εἰσαύτως κατὰ τὸν

Παθητικὸν Τύπον. Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι ἐν τοῖς

Παθητικοῖς τίθεται Δοτική τὸ αὐτὸ σημαίνουσα,

ὅπερ ἡ Γενικὴ μετὰ Προθέσεως· οἷον, φιλοῦμαι

σοι, ἀντὶ ὑπὸ σοῦ· ἔτι ὀργανικῶς· βάλλομαι μύ-

λοις· καὶ Γενικὴν ἐλλειπτικῶς, ὥσπερ ἐν τοῖς Ἐ-

νεργητικοῖς· φιλοῦμαι ὑπὸ σοῦ τῆς ἀρετῆς, ἢ διὰ

ἀρετῆς· μισοῦμαι τῆς κακίας, ἀντὶ ἔνεκα.

Ἐτι ἴδιον τῶν Παθητικῶν συνεκδοχικῶς λαμ-

βάνειν Αἰτιατικὴν, ὅτε τὸν πάσχοντα τόπον δη-

λοῦσιν· οἷον, πλήττομαι τὸν πόδα, τέρπομαι τὴν

φρένα.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕἶΔΟΣ.

Τὸ Δεύτερον Εἶδος τῶν Παθητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ

ἐκυτοῦ Ὀνομαστικῆν προσώπῃ πάσχοντος, καὶ με-

τ' αὐτὸ Γενικὴν προσώπου ἐνεργούντος μετὰ τῆς

προσηκούσης Προθέσεως.

Βοηθέομαι, οὔμαι, βεβοήθημι, βοηθήσομαι.

Πολεμέομαι, οὔμαι, ποπολέμημι, πολεμήσομαι.

Βασκαίνομαι, ἐβασκηνάμην, βασκαυῶμαι.

Φθονέομαι, οὔμαι, πεφθόνημι, φθονήσομαι.

Πιστεύομαι, πεπίστευμαι, πιστεύσομαι.

Ἀπιστέομαι, οὔμαι, ἠπήστημαι, ἀπιστήσομαι.

Λειτουργέομαι, ὤμαι, λελειτῶργημι, λειτουργήσομαι.

Υπηρετέομαι αὔμαι, ὑπηρετέημαι, ὑπηρετήσομαι,
 Ἐνδοχλοῦμαι, ἐνδύχλημαι, ἐνδοχλήσομαι.

Ἐμπαίζομαι, ἐγκαλοῦμαι, ἐπιβελεύομαι, προ-
 κρούομαι, καὶ τὰλλα. Ὁμοίως καὶ τέτοις ἔπεται
 τὸ Πρώτου: Βουθεύμαί σοι, ἀντὶ ὑπὸ σοῦ· πολ-
 μοῦμαι ὅπλοις· πιστεύομαι τῆς καλῆς ἀγαθίας·
 πιστοῦμαι τῆς κακίας· φθοιῶμαι τῆς εὐτυχίας

ΤΡΙΤΟΝ ΕΙΔΟΣ.

Τὸ Τρίτον Εἶδος πῶν Περὶτικῶν ἀπαιτεῖ π-
 ρὸ αὐτοῦ τὴν συνήθη Ὀνομαστικὴν πᾶσχουσιν, κα-
 μεθ' αὐτὸ Γενικὴν μετὰ Προθέσεως· οἷον, ἡ Σικ-
 λία ἄρχεται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀραγονίας
 Ἀρχομαι, ἡρξάμην, ἄρξομαι.

Βασιλεύομαι, βασιλεύωμαι, βασιλεύσομαι.

Κυριεύομαι, κεκυρίευμαι, κυριεύσομαι.

Ἡγεμονεύομαι, ἡγεμονέυμαι, ἡγεμονεύσομαι.

Δυναστεύομαι, δεδυναστέυμαι, δυναστεύσομαι.

Κρατοῦμαι, κεκράτημαι, κρατήσομαι.

Κατηγοροῦμαι, κατηγορήμαι, κατηγορήσομαι.

Ἀμελοῦμαι, ἡμέλημαι, ἀμελήσομαι.

Φροντίζομαι, πεφρόντισμαι, φροντίσομαι.

Ὀλιγαροῦμαι, ὀλιγώρημαι, ὀλιγωρήσομαι.

Τίθεται καὶ τοῖσι καὶ αὐτά: Βασιλεύομαί σοι
 ἀντὶ ὑπὸ σοῦ, τυραννοῦμαι ὑπὸ σοῦ ὅπλῳ· κα-
 ἑλλειπτικῶς, ὀλιγαροῦμαι τῆς ἀχαριστίας, ἀμ-
 λοῦμαι τῆς φειδωλίας.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΕΙΔΟΣ.

Τὸ Τέταρτον Εἶδος πῶν Περὶτικῶν ἀπαι-
 τῇ αὐτοῦ Ὀνομαστικὴν πᾶσχουσιν, καὶ μεθ' αὐ-
 τὸ Γενικὴν ἐνεργούσας, μεθ' ἧν τὴν οὖσαν Αἰτια-
 τικὴν.

κὴν ἐν τοῖς Ἑνεργητικοῖς· οἷον, εἰ μαθηταὶ διδάσκονται ὑπὸ Κωνσταντίνου Γραμματικῆν· Διδάσκειμαι παρὰ σοῦ λόγους, δεδιδάχθην, ἐδιδάχθην, διδῶμαι, ἐδιδάξαμην, καὶ διδάσκειμαί σοι Ῥητορικὴν, αὐτὴ ὑπὸ σοῦ· καὶ τὸ τοῦ Κωμικοῦ· Ἐδιδάξαμην μέντοι σε καὶ Δί, ὦ Μέλε, αὐτὴ εἰς διδάσκαλον ἐπεμψα διδάχθηναι. Παιδεύομαι ὑπὸ σοῦ παιδείαν, πεπαίδευμαι, παιδεύσομαι. Νοθετοῦμαι παρὰ σοῦ νοθεσίαν σεμνῶς ζῆν. Ζημιόυμαι παρὰ σὲ χρυσίον, ἢ χρυσίῳ. Κλέπτομαι παρὰ σοῦ τὰ χρήματα· ἀποστεροῦμαι παρὰ σοῦ τὰς βίβλους, ἢ τῶν βιβλίων· ἀπεστέρημαι, ἀποστερήσομαι. Ἀφαιρῶμαι ὑπὸ σοῦ τὴν ἐσθῆτα, ἢ τῆς ἐσθῆτος· ἀφῆρημαι, ἀφαιρήσομαι· ἀφῆρημαι παιδείας καὶ λόγων, οὓς κτήσασθαι ἠδυνάμην, καὶ ἠμέλησα· ἀπεστέρημαι δὲ τῶν ἐμῶν ἄκων. Ἐνδύομαι ὑπὸ σοῦ χιτῶνα, καὶ περυδύομαι, καὶ ἐνδύομαι. Μυοῦμαι ὑπὸ σοῦ τὰ ἱερὰ γράμματα. Εἰσπράττομαι παρὰ σοῦ χρήματα, Ἀπαιτεῶμαι παρὰ σοῦ τὸ χρέος.

ΗΕΜΠΤΟΝ ΕΙΔΟΣ.

Τὸ Πέμπτον Εἶδος τῶν Παθητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ Ὀνομασικὴν πάσχουσαν, καὶ μετ' αὐτὸ τὴν συνθήκην Γενικὴν, καὶ τὴν οὖσαν Δοτικὴν ἐν τοῖς Ἑνεργητικοῖς· οἷον, τὸ βιβλίον ἐστάλη μοι παρὰ σοῦ. Ἀγγέλομαι, ἠγγέλμαι, ἀγγελοῦμαι. Μηνύομαι, μεμνήνυμαι, ἐμνήνυθην, μνήσομαι. Δίδομαι, δίδομαι, ἐδόθην, δώσομαι. Λέγομαι, ἐλέχθην, λέξομαι. Ποιόυμαι, πεποίημαι, καὶ ποιοῖται τῷ δεῖναι λόγος, αὐτὴ ὑπ' ἐκείνου συνετέσθην, ποιήσομαι. Δράωμαι, δράσομαι. Κομίζο-

μαι, κακόμισμαι, κοιίσομαι. Φίρομαι, ἐνένηνμαι,
εἶσομαι. Ἀγομαι, ἤγμαι, ἤχθην, ἄξομαι. Ἀφίε-
μαι, ἀφείμαι, ἀφέθην, ἀφήσομαι. Πέμπομαι, ἐ-
πέμφθην, πέμφομαι. Γράφομαι, γέγραμμαι, γρά-
φομαι. Ἐπιστέλλομαι, ἐπέσταλμαι, ἐπιστελου-
μαι. Ούομαι, τέθυμαι, θύσομαι.

ΕΚΤΟΝ ΕΙΔΟΣ.

Τὸ Ἑκτόν Εἶδος ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ Ὀνομασι-
κὴν πάσχεσθαι, καὶ μετ' αὐτὸ τὴν συνήθην Γενικὴν,
μετ' ἣν τὴν οὔσαι Γενικὴν ἐν τοῖς Ἑνεργητικοῖς
ὁ δεῖναι ἀξιούται παρὰ τῷ Βασιλέως τιμῆς. Ἀξιά-
μαι τιμῆς, ἀντὶ ἄξιος κρίνομαι τιμῆς, ἡξιάωμαι
τιμῆς, ἡξιάωθην, ἡξιάωσομαι. Γυμνοῦμαι τῆς ἀρχῆς, γυ-
μνῶμαι, γυμνῶσομαι. Ἐλαττοῦμαι τῷ ἐταίρῳ,
ἐλάττωμαι, ἐλαττώσομαι. Ἀθῶμαι τῷ ἐγκλήμα-
τι. Κενοῦμαι τῶν χρημάτων. Πληροῦμαι τῶν ἀγα-
θῶν. Γεμίζεται ἡ φιάλη ὕδατος. Κορέννυμαι τρο-
φῆς ἐν πᾶσι διαλυτικῶς, ὡς εἴρηται. Παύομαι
τῶν κακῶν. Διώκομαι τῆς οἰκίας. Ἐλαύνομαι τῆς
πόλεως. Ἐκκλείομαι τῆς οἰκίας. Ἐλαφρύνομαι τῷ
βάρους. Κεφίζομαι τῷ χρέους. Ἀπαλλάττωμαι τῆς
δουλείας, καὶ ἀπαλλάττωμαι ἀπὸ σὺ, ἀντὶ ἀπέρχο-
μαι. Ἐλευθεροῦμαι τῶν δεινῶν. Μακρύνομαι τῆς
ὁδοῦ. Ἀρπάζομαι τῷ πυρός. Κρεμῶμαι τοῦ ποδός.
Καθαίρομαι τῷ ρύπῃ. Καὶ περὶ μὲν τῶν Παθητι-
κῶν, ταῦτα. Εἰσὶ δὲ καὶ τινὰ Ῥήματα, ἃ ἐν μέ-
τοις Ἑνεργητικοῖς, τριπροσώπως κλίνονται, ἐν δὲ
τοῖς Παθητικοῖς, κατὰ τὸ τρίτον μόνον ὄντι.
σπεύρω τὴν γῆν, ἢ γῆ σπεύρεται ὑπὸ τῶν γεωρ-
γῶν. ἀροτρίω τὸν ἀγρὸν, ὁ ἀγρὸς ἀροτρίεται ὑπὸ
τῶν συνήθων. Θερίζω τὸ λῆϊον, τὸ λῆϊον θερρίζεται.

ται ὑπὸ πῶν θεριστών· σκάπτω τὰς ἀμπέλους, αἱ ἀμπελοὶ σκάπτονται ὑπὸ τῶν σκαφίων· ῥάπτω τὸ ἱμάτιον, τὸ ἱμάτιον ῥάπτεται ὑπὸ πῶν ῥαπτῶν· πλέει τὴν θάλατταν, ἡ θάλαττα πλεῖται ὑπὸ πῶν θαυτῶν· οἰκοῦμεν τὴν πόλιν, ἡ πόλις οἰκίζεται ὑφ' ἡμῶν· οἰκίζομαι τόπον, ὁ τόπος οἰκίζεται ὑφ' ἡμῶν· Ἐτι εἰσὶν ἑρία ῥήματα, ὧν τρίτον μόνον πρόσωπον εὑρηται ἐπὶ Θεοῦ νοούμενον· εἴφει, χαιμάζει, βρέχει, ὕει, βροντᾷ· βροντῶσιν αἱ νεφέλαι, ὁ Κωμικός φησὶν· ἀστράπτει, λάμπει, κεραυνοῖ.

ΠΕΡΙ ΟΥΔΕΤΕΡΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

ΥΠΑΡΚΤΙΚΑ.

Ουδέτερον Ῥῆμά ἐστι κυρίως τὸ λήγον εἰς ω, κατὰ μὴ σχημάτιζον Παθητικὸν εἰς μαι· οἷον ζῶ, πλουπῶ, ὑγιαίνω, πάσχω, ἐρυθριῶ. Τούτου δὲ τὰ μὲν Ὑπαρκτικά καλεῖνται, ὅσα καὶ πρὸ ἑαυτῶν, καὶ μεθ' αὐτὰ Ὀνομαστικὴν ἀπαιτῶσιν· οἷον, ἐγὼ εἰμι ἀμαθής, σὺ εἶ σοφός, ἐκεῖνος ὑπάρχει δίκαιος· καὶ ἔτι Ἀττικῶς μετὰ Γενικῆς· ἐκεῖνος ὑπάρχει πῶν δικαίων, πῶν ἀγαθῶν. Εἰμί, εἶ, ἐστίν· ἦν, ἦς, ἦ· ἦμιν, ἦτο, ἦτο· ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται, καὶ ἐσται· περίεμι δέ, ἀντὶ τοῦ ἐτι ζῶ· ἔνεστι δέ μοι καὶ ἔξεσι μοι πόδε, καὶ σύνεστι, καὶ πρόσεστι, καὶ πάρεσι μοι ὁ δεῖνα· μέπεστι δέ μοι πλούτου, ἀντὶ μετουσίας μοι ἐστὶ πλῆτα, Ἀπροσώπως. Ὑπάρχω, ὁ Ἀόριστος, ἐπῆρξα, ὁ Μίλλων, ὑπάρξω, ἀφ' οὗ καὶ ὑπηρεγμένον εὑρηται παθητικῶς. Τυχχάνω, ἀντὶ τοῦ εἰμί· καὶ τυγχάνω τὸ δε, ἀντὶ τῷ ἐπιτυχχάνω· ἔτι καθέστηκα, ἀντὶ τῷ εἰμί, καὶ διατελῶ ἐμοίως.

Τὸ δὲ κηρῶ, καὶ πέλῳ, καὶ πελέθῳ, Ποιητικά. Τὰ δὲ τριαῦτα Ὑπαρκτικά καὶ Μετοχὰς προσλαμβάνει Λιτικάς· εἰ μὲν ἔτυχες παρῶν, γράψον· εἰ δὲ ἀπῶν τυγχάνεις, ἐπαίηκε.

ΑΥΤΟΥΔΕΤΕΡΑ.

Τὰ δὲ Αὐτοουδέτερα καλοῦνται, ἃ πρὸ ἑαυτῶν Ὀνομαστικὴν Αὐτοουδεπερότητος ἀπαιτοῦσι· ζῶ, καὶ ζῶ ζωνὴν Ἀττικῶς· ἔζηκα, ζήσω· τὸ δὲ ζήσεις με, Μεταβατικόν, τῆς Θείας ἐστὶ Γραφῆς. Πλεπῶ ἐγώ, ἀντὶ πλεσίός εἰμι· πλατίζω δὲ ἔπερον, ἀντὶ τοῦ πλούσιον ποιῶ, Μεταβατικόν. Ὑγιαίνω ἐγώ, καὶ ὑγιαίνω τῷ σώματι, καὶ τὸ σῶμα, Συνεκδοχικῶς. Ὑγιαῖζω δὲ ἔπερον, Μεταβατικόν. Σωφρονῶ ἐγώ, αἰτὶ σώφρων εἰμι· σωφρονίζω δὲ ἔτερον· Ἀγνεύω, ἀντὶ ἀγνός εἰμι· ἀγνίζω δὲ ἔτερον· Παρθενεύω, ἀληθεύω, εὐτυχῶ, εὐδαιμονῶ, εὐημερῶ· εὐσεβῶ εἰς Θεόν.

ΟΥΔΕΤΕΡΑ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑ.

Τὰ δὲ καλοῦνται Οὐδέτερα Μεταβατικά, ὅσα πρὸ ἑαυτῶν Ὀνομαστικὴν ἀπαιτοῦσι, καὶ μεθ' αὐτὰ Αἰτιατικὴν μετὰ Προθέσεως. Ἀναβαίνω εἰς τὸ ὄρος. Καταβαίω εἰς τὸ πεδίον. Ἐμβαίνω εἰς τὴν ταῦν, καὶ ἔτι ἐπιβαίνω νεώς. Ἦκον εἰς τὴν πόλιν. Ἦλθον εἰς τὴν ἀγοράν. Βαδίζω εἰς τὸ φρογιστήριον. Εὐρηται δὲ καὶ βαδιῶμαι καὶ βαδιοίμην, Ἀποθετικά. Χωρῶ πρὸς ἔργον. Περιπατῶ εἰς τὸν κῆπον. Φοιτῶ τῷ Διδασκάλῳ, καὶ φοιτῶ εἰς τὸ Διδασκαλεῖον. Θίω, τὸ ἀπλῶς τρέχω, καὶ θίω πρὸς τὸν

Διδα'σκαλον· ὁμοίως καὶ τὸ τρέχω, καὶ τρέχω ἐπὶ
τὸ βραβεῖον, καὶ τρέχω τὸν περὶ ψυχῆς· ἐδιύω
εἰς τὴν πόλιν· ἀπαιτῶ πρὸς τὸ δικαστήριον· αὐ-
τομολῶ πρὸς τοὺς πολεμίους· θαμίζω περὶ τὴν
ἀγοράν· εἰμί πρὸς τέδε, ἀπὸ τοῦ ἀπέρχομαι.

ΟΥΔΕΤΕΡΑ ΠΕΡΙΠΟΙΗΤΙΚΑ.

Τὰ δὲ καλοῦνται Οὐδέτερα Περιποιητικά, ὅσα
πρὸ ἑαυτῶν Ὀνομασικὴν ἀπαιτοῦσι, καὶ μεθ' αὐτὰ
Δοτικὴν, περιποίησιν σημαίνουσιν. Δουλεύω σοι,
δεδούλευκα, δουλεύσω· εἶκω, καὶ ὑπέικω, πὲρ ἵπο-
χαρῶ. Ἀρέσκω σοι, καὶ ἀπαρέσκω σοι, καὶ ἀρίσκο-
μαι εὕρηται. Ἀρήγω τὸ βοηθῶ, ἐπικουρῶ, ἀπο-
λουθῶ, εὐχαριστῶ, Κοιμῶ· ἔχω σοι χάριν, οἶδά σοι
χάριν, ὁμολογῶ σοι χάριν, Ἑλληνικόν. Ὀμιλῶ, πει-
θαρχῶ, ὁμοφροῦν, ὑπαντῶ, ξυναντῶ· εἰτυγχάνω.

ΟΥΔΕΤΕΡΑ ΚΤΗΤΙΚΑ.

Τὰ δὲ καλοῦνται Οὐδέτερα Κτητικά, ὅσα πρὸ
ἑαυτῶν Ὀνομασικὴν ἀπαιτοῦσι, καὶ μεθ' αὐτὰ Γενι-
κὴν. Χρῆζω βιβλίων, ἀπὸ χρεῖαν ἔχω, καὶ χρῆζω
κέρδαναι, ἀπὸ θέλω. Ἀμοιρῶ τροφῆς. Εὐπορῶ φί-
λων. Ἀπορῶ ἱματίων, ἀπὸ στεροῦμαι· καὶ ἀπορῶ
πῶδε τὸ πρόβλημα, ἀπὸ τοῦ εἰς ἀπορίαν προτίθε-
μαι. Σπανίζω χρημάτων. Τυχχάνω τοῦ σκοπῆ, καὶ
ἀποτυγχάνω. Ἀποτυγχάνω τῆς ἐλπίδος. Ἀμαρ-
τάνω τῆς οἰκῆς, ἀπὸ τῆς ἀποτυγχάνω, καὶ ἀμαρτάνω
ἀμαρτίαν. Ἀπολαίω τῶν ἀγαθῶν, καὶ παραπολαύω,
καὶ ἐπαπολαύω· ἅπερ σπανίως καὶ μετὰ Αἰτιατι-
κῆς· ἀπολαύσω, ἀπέλαυον, καὶ ἀπήλαυον Ἀττικῶς.

ΟΥΔΕΤΕΡΟΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Τὰ δὲ καλοῦνται Ουδετεροπαθητικά, εἴτε Ἰδιοπαθητικά, καὶ Αὐτοπαθῆ, ὅσα πρὸ ἑαυτῶν Ὀνομασικὴν ἀπαιτῶσι, καὶ σημαίνουσι αὐτοπάθειαν, ἢ μεθ' αὐτὰ διαφόρους Πτώσεις. Πάσχω ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. Ἀλγῶ, τὸ λυποῦμαι· καὶ ἀλγῶ τοῖς κακοῖς τῶν φίλων, ἢ ἐπὶ τοῖς κακοῖς, καὶ ἀλγῶ τὴν κεφαλὴν, συνεκδοχικῶς. Ἀλγέω τὰν κεφαλάν, τὴν δὲ οὐ μέλει. Χαίρω, τὸ εὐφραίτομαι, καὶ χαίρω τῇ εὐτυχίᾳ τοῦ φίλου, ἢ ἐπὶ τῇ εὐτυχίᾳ, ἢ διὰ τῆς εὐτυχίας, ἢ χαίρω τῇ ἀναγνώσει, ἀντὶ τοῦ πρόσκειμαι. Χαίρω ἐρεῖς, οὐχὶ χαίρομαι ὥσπερ Δάτις ὁ Πέρσης, οἰόμενος Ἀττικίζειν· ἀφ' οὗ Δατισμός ἀμάρτημα, διότι πρῶτος εἶπε, Χαίρομαι. Νοσῶ καὶ νοσῶ νόσον. Ἀρρώσῳ ἀρρώσίαν. Ἀσθενῶ ἀσθένειαν, συνεκδοχικῶς. Λημῶ λήμαις. Πεινῶ. Διψῶ. Μεδύω. Μεδύσκω δὲ ἕτερον. Λιμῶττω. Βυλιμῶ. Ὀρθαλιμῶ. Ἀλύω τὸ ἀδημονῶ. Ερυθριῶ. Ωχριῶ. Γηρῶ, καὶ γηράσκω. Θνήσκω. Κλαίω, καὶ κλαίω τὸν ἀποδαγδόντα· ὡσούτως καὶ τὸ, Θρηνῶ καὶ δακρύω, συνεκδοχικῶς. Φρίττω. Τρέμω. Φεύγω, καὶ φεύγω φόνου, ἀντὶ κατηγοροῦμαι. Τὸ δὲ φεύγω τοὺς ληστὰς, καὶ τρέμω τὸν θάνατον, καὶ δέδοικα τοὺς ἐχθρούς, ἥτοι διὰ τοὺς ληστὰς, ἢ ἐχθρούς, τοκμείνης ἕξωθεν τῆς Διὰ προθέσεως, συνεκδοχικῶς· ἔγω γὰρ δοκεῖ λέγειν τῷ δεινῷ Ἀπολλωνίῳ. Ἰγτέον, ὅτι ἐν τοῖς ποιούποις καὶ διάφορος σύνταξις εὐρίσκεται, καὶ παθητικαὶ φωναὶ, ἀδείας τῆς Θείας Γραφῆς, καὶ τῶν Ποιητῶν, οἷς ἕξαστὸν τὸ ἔθος μεταβάλλειν.

ΠΕΡΙ ΜΕΣΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Κοινὸν Ῥῆμα εἴτε Μέσον, ἐστὶ τὸ λῆγον εἰς
 μαι, καὶ ποτὲ μὲν Ἑνέργειαν, ποτὲ δὲ Πάθος ση-
 μαίνει· καὶ τὸ μὲν Ἑνέργειαν σημαῖνον, Ἑνεργη-
 τικῶς συντάξεις κατὰ τὰ Εἶδη τῶν Ἑνεργητικῶν,
 τὸ δὲ Πάθος, Παθητικῶς· οἷον, βιάζομαι τὸν φίλον,
 ἢ βιάζομαι ὑπὸ τοῦ φίλου· ἄγομαι τὸν ἄνθρωπον,
 καὶ ἄγομαι ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου· κομίζομαι τὸν ἄν-
 δρα, καὶ κομίζομαι ὑπ' αὐτοῦ. Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι
 καθαρὰ Κοινὰ ὀλίγα εἰσὶ· τὰ δὲ πλεῖστα πῶς
 Παθητικῶν κοινῶς λαμβάνονται ἔδει Ἀττικῶ, καὶ
 μάλιστα οἱ καλοῖμενοι Μέσοι Χρόνοι αὐτῶν· οἷον,
 τύππμαι, ἀντὶ δαίρω, καὶ δαίρομαι· ἐτυψάμην,
 ἀντὶ ἐτυψα, καὶ ἐτύφθην· τύψομαι, ἀντὶ τύψω,
 τυφθήσομαι· καὶ τάλλα ὡσαύτως, ὡς ἂν ἡ χρῆσις
 ἀπαιτεῖ. Αἰτοῦμαι, αἰτήσομαι, ἡψασάμην. Μισθῶ-
 μαι, μισθώσομαι, ἐμισθωσάμην. Ἐπιστρέφωμαι,
 ἐπεστρεφάμην, ἐπιστρέψομαι. Πλάττομαι, ἐπλα-
 σάμην, πλάσσομαι. Ἐπαινῶμαι, ἐπηνέσάμην, ἐπαι-
 νέσομαι. Ποιοῦμαι, ἐποίησάμην, ποιήσομαι. Φι-
 λοῦμαι, ἐφιλησάμην, φιλήσομαι. Γεννῶμαι, ἐγεν-
 νησάμην, γεννήσομαι· καὶ τάλλα πάμπολλα ὄν-
 τα, ἃ συντάξεις, καθὰ ἡ ἔννοια τοῦ λόγου ἀπαιτεῖ.
 Ἰστέον καὶ τοῦτο, ὅτι τῶν καλουμένων Μέσων
 Χρόνων, οἱ μὲν ἐνεργητικῶς γράφονται· οἷον, ὁ
 τέτυπα, καὶ ὁ, ἐτετύπειν· διὸ καὶ ἐν τοῖς Ἑνερ-
 γητικοῖς τετάχεται· οἱ δὲ παθητικῶς, ἐν τοῖς
 Παθητικοῖς τεταγμένοι· οἷον, ὁ, ἐτυψάμην, ὁ, ἐ-
 τυπίμην, ὁ, τύψομαι, καὶ ὁ, τυποῦμαι, περὶ ὧν
 διάφοροι αἱ δοξαὶ τῶν ἡμετέρων Γραμματικῶν. Οἱ

μὲν γάρ φησι τὰ Μῆσα ῥήματα αἰεὶ Ἑνέργειαν, καὶ Πάθος σημαίνει· οἱ δὲ, εἰ καὶ Μῆσα λέγονται, ἀλλ' ὅμως τινὰ μὲν Ἑνέργειαν, τινὰ δὲ Πάθος· ὡς ὁ, τέτυπα, καὶ ὁ, ἐτετύπειν, Ἑνέργειαν· ὁ δὲ, τέτηκα, καὶ ὁ, ἐτετήκειν, Πάθος· καὶ τὸ μὲν, ἐποίησάμην, Ἑνέργειαν· τὸ δὲ, ἐλουσάμην, Πάθος. Ἄλλοι δὲ ταύτης ἐγένοντο τῆς δόξης, ὅτι οἱ δύο Μῆσοι Χρόνοι, οἱ ἐνεργητικῶς γραφόμενοι, πλεῖον ῥέπουσιν εἰς τὸ Παθητικόν, ὡς, τέτηκα, ἐτετήκειν· μέμνην, ἐμεμήκειν· οἱ δὲ γραφόμενοι παθητικῶς τέσσαρες, πλεῖον ῥέπουσιν εἰς τὸ Ἑνεργητικόν, ἐποίησάμην, ποιήσομαι· ἐπηνεσάμην, ἐπαινέσομαι. Ἐρῶνται δὲ καὶ παθητικῶς λαμβανόμενοι. Δεῖ δὲ μᾶλλον περιεργείας ἐν τούτοις, ἢ τέχνης.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΘΕΤΙΚΩΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ.

Ἀποθετικὸν Ῥῆμα κυρίως ἰστί, τὸ παθητικῶς μὲν γραφόμενον, Ἑνέργειαν δὲ σημαῖνον ὡς ταπολλά, σπανίως δὲ καὶ Πάθος· καὶ τὸ μὲν σημαῖνον Ἑνέργειαν, Αὐτενέργητον καλεῖται· τὸ δὲ Πάθος, Αὐτεπαθές. Τούτου δὲ ἐξαχῶς συγτασόμενου, ὥσπερ καὶ τὰ Ἑνεργητικά.

ΠΡΩΤΟΝ ΕἶΔΟΣ. ΤΩΝ ΑΠΟΘΕΤΙΚΩΝ.

Τὸ Πρῶτον Εἶδος ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ Ὀνομαστικὴν ἐνεργοῦσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ Αἰτιατικὴν πάσχουσαν. Αἰτιῶμαί σε, καὶ αἰτιῶμαί σε τῆς κακίας, καὶ αἰτιῶμαι πόδε πύδε, αἰτὶ πῶ αἴτισιν ἵγοῖμαι. Μίμφομαι. καὶ διαμίσφομαι σε τῆς ἀχαριστίας, καὶ μέμφομαί σοι μέμψιν δικαίαν, τὸ τοῦ Κωμικοῦ· καταμίσφομαι δέ σε. Ἐνθυμέμαι. Κτῶμαι. Ἀσπά-

ζομαι, τὸ φιλῶ, καὶ προσαγορεύω. Δέχομαι, καὶ ἀποδέχομαι σε τὸν τρόπον. Θεῶμαι. Τεκμαίρομαι. Ληίζομαι. Τιμωροῦμαι, τὸ κολάζω. Ἡγῶμαι, τὸ νομίζω· ἢ ἡγῶμαί σε ἀγαθὸν εἶναι. Ἡγοῦμαι δὲ, τὸ Ἄρχω, Γενηκῆ· καὶ ἡγοῦμαί σοι τὴν ἐδὼν, αὐτὴ τῷ προηγῶμαι. Ἐξηγοῦμαι τὰ γεγραμμένα, ἢ ὑφηνῶμαι· ἢ εἰσηγῶμαί σοι πῶς, αὐτὴ τῷ παραινῶ. Εἰσίσταμαι, τὸ γινώσκω. Λογίζεμαι. Σκέπτομαι, τὸ φροντίζω. Σκήπτομαι, τὸ προφασίζομαι. Σιπῶμαι. Διίσχυρίζομαι. Καρποῦμαι. Ἰῶμαι. Ἀναίνομαι. Ἀρνοῦμαι. Δημαίνομαί σε, καὶ σοί. Δεδίττομαι, τὸ ἐκφοβῶ. Μηχανῶμαι. Παλαμῶμαι. Μιμῶμαι. Πυνθαίνομαι, τὸ νοῶ καὶ ἀκούω. Πυνθαίνομαι, τὸ ἐρωτῶ, μετὰ Γενικῆς. Ἐρομαι, τὸ ἐρωτῶ. Αἰνίττομαι. Μαντεύομαι. Διαχειρίζομαι, τὸ φοιτεύω.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΙΔΟΣ.

Τὸ Δεύτερον Εἶδος τῶν Ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ Ὀιομαστικὴν, καὶ μεθ' αὐτὸ Δοτικὴν. Μάχομαί σοι, Ἀνδίσταμαί σοι, καὶ Προσίσταμαι, καὶ παρίσταμαι. Ἀμιλλῶμαί σοι. Ἐναντιοῦμαι πῶς λόγοις. Ἀτχολοῦμαι, καὶ ἐνασχολοῦμαι τῇ σοφίᾳ. Εὐχομαι, ἢ προσεύχομαι τῷ Θεῷ, ἢ εὐχομαι τῷ ἀνθρώπῳ, ὑπὲρ ἢ τὴν εἰχὴν ποίῶ. Καπύχομαι δέ σου, ἢ ὑπερεύχομαί σου. Ἐπεύχομαι δὲ σε. Θυμοῦμαί σοι. Ὀργίζομαί σοι. Ἐπομαί σοι· καί· ἔπου μετ' ἐμοῦ παιδάριον, τὸ τὸ Κωμικῶς. Συγαγελάζομαί σοι. Φιλιῶμαί σοι, Χρῶμαι τοῖς σοῖς, καὶ τὰ σά· τὸ δὲ κεχρημένοις, πολλάκις Παθητικῶς. Αἰέχομαί σοι. Αποκρίνομαί σοι ἐρωτηθεῖς. Ἀπολογῶμαί σοι αἰτιαθεῖς. Λοιδροῦμαί σοι, καὶ

σε σπαιώ. Συντίθεμαί σοι, καὶ Προτίθεμαί σοι,
καὶ Ἐπιτίθεμαί σοι, καὶ Ὑποτίθεμαί σοι πῶς.

ΤΡΙΤΟΝ Εἶδος.

Τὸ Τρίτον Εἶδος τῶν Ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ
ἑαυτοῦ Ὀνομαστικὴν, ἢ μεθ' αὐτὸ Γενικὴν. Ἐφίε-
μαί σε. Μεδίεμαί σου. Γλίχομαι. Ἰμείρομαι, τὸ
ἐπιθυμῶ. Προΐσασμαι, καὶ Ὑπερίσασμαι, καὶ Δι-
ΐσασμαι. Ἐπιμελοῦμαι, καὶ ἐπιμέλομαι τῶν σῶν
πραγμάτων. Μίμνημαι τοῦ πράγματος, καὶ ἔτι τὸ
πρᾶγμα σπανίως· Ὠνάμην, καὶ ἀπωνάμην τῶν
μαθημάτων. Αἰσθάνομαι, καὶ αἶσθομαι. Ὀσφραί-
νομαι. Γεύομαι. Ἀπτομαι. Τὰ δὲ τῶν Αἰσθήσεων
πολλάκις ἢ μετὰ Αἰτιατικῆς. Αἰσθάνομαι, τὸ τοῦ,
μετὰ Μιτοχῆς. Αἰσθάνομαι φερόμενος· ἔχω τοῦ και-
ροῦ· εἰ δὲ πρὸς ἕτερον πρόσωπον φέρεται, μετὰ
Αἰτιατικῆς. Αἰσθάνομαί σε ποιοῦντα τὸδε. Αἰσ-
θάνομαι, τὸ Αἰσθῆσιν ἔχω, μετὰ Γενικῆς. Αἰσ-
θάνομαι πῶς τῶν λόγων ἡδύπτος· ὡσαύτως καὶ τὸ,
Γεύομαι, ὀσφραίνομαι, ὀρέγομαι, προμνησθῆναι·
προνοοῦμαι, σποχάζομαι, κήδομαι, τὸ φροντίζω.
φεῖδομαι, τὸ ἀκριβολογοῦμαι, καὶ τὸ εἰλεῶ, ἀ-
κροῶμαι τῶν φυσικῶν, ἀπέχομαι κρεῶν, ἐπιλασ-
θάνομαί σου, καὶ σε, Πειρῶμαί σου, μεταποιου-
μαι, καὶ ἀντιποιοῦμαι τῶν σῶν, δέομαί σου, καὶ
δέομαί σου τὰ δίκαια, ἢ πῶς διὰ τὰ δίκαια.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ Εἶδος.

Τὸ Τέταρτον Εἶδος τῶν Ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ
πρὸ ἑαυτοῦ Ὀνομαστικὴν, καὶ μεθ' αὐτὸ Αἰτιατι-
κὴν μεθ' ἧν ἑτέραν· εἰσπράττομαί σε χρήματα·
τοῦτο δὲ καὶ Μίσσην ἂν εἴη· εἰσπράττομαί σε φό-

ρον. Ἀφῆρημαι δὲ παιδείας, ἢ λόγων, οὓς δυνα-
μειος κτήσασθαι, ὠλιγόρησα. Ἐστερήθην δὲ πῶν
ἐμῶν ἁκῶν. Ἀφαιροῦμαί σε χρήματα, ἢ χρημάτων.
Ἐργάζομαι σε κακόν, ἀττικῶς. Ἐργάζομαι δὲ
σοι κακόν, κοινῶς.

ΠΕΜΠΤΟΝ ΕΪΔΟΣ:

Τὸ Πέμπτον Εἶδος πῶν Ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ
πρὸ ἑαυτοῦ Ὀνομαστικὴν, καὶ μεθ' αὐτὴν Αἰτιατικὴν,
μεθ' ἣν, Δοτικὴν, ἢ καὶ ἀντιστρόφως. Δωροῦμαί σοι
βίβλον, καὶ δωροῦμαί σε βίβλῳ. Χαρίζομαι σοι
ἵππον. Αφοσιοῦμαί σοι τὸ χρῆος. Εὐαγγελίζομαι
σοι νίκην. Ἡγοῦμαί σοι τὴν ὁδόν. Μίμφομαι σοι
μέμφιν. Ἐπαγγέλλομαι σοι χρήματα δέκα ἀξιώ-
σους. Ὑπισχιοῦμαί σοι τόδε, καὶ ὑπόσχομαι ἀ-
ξιωθεῖς. Ἀπεργάζομαι σοι πῶς. Κοινοῦμαί σοι,
καὶ Ἀνακοινοῦμαί σοι τὰ ἐμά.

ΕΚΤΟΝ ΕΪΔΟΣ.

Τὸ Ἑκτὸν Εἶδος πῶν Ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ
ἑαυτοῦ Ὀνομαστικὴν, καὶ μεθ' αὐτὴν Αἰτιατικὴν,
μεθ' ἣν, Γενικὴν. Αἰροῦμαι, καὶ προαιροῦμαι ζῶν
θανάτου. Ἐξαιροῦμαί σε τοῦ κινδύνου. Παραίτημαί
σε τῆς διαβολῆς. Ρύσμαι σε τοῦ χρέους. Λυτρεύμαι
σε τῆς ποιῆς. Ἀλλάττωμαι δίνον σίτου. Πρίσμαι
δῶλον εἰς σὺν μῶν. Ὡςμαι βίβλον δέκα χρυσῶν.
Ἀποδίδομαι τὸ ἱμάτιον πολλοῦ.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΘΕΤΙΚΩΝ ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ.

Ἀποθετικὸν Παθητικόν ἐστὶ τὸ σημαῖνον Αὐτο-
πάθειαν, καὶ ἀπαιτοῦν πρὸ ἑαυτοῦ Ὀνομαστικὴν πᾶ-
σχουσαν, ἢ μεθ' ἑαυτὴν Γενικὴν, ἢ ἄλλας Πάσεις.

Γίνομαι ὑπὸ τοῦ δεινός. Συγγίνομαι δὲ τῷ δεινῷ,
καὶ περιγίνομαι τοῦδε. Οἶχομαι, πὶ φθείρομαι.

Οἶχομαι πρὸς πῶδε, αἰτὶ πορεύομαι. Ἀχθομαι,
καὶ ἄχθομαι τοῖς κακοῖς πῶν φίλων. Ἥδομαι, καὶ
ἡδομαι πῖς ἀγαθοῖς.

Ἐφίδομαί σοι ἐπὶ κακοῦ, καὶ συνῆδομαί σοι ἐπὶ
ἀγαθοῦ. Ἀγαλλιώμαι. Βρηνθύομαι. Κεῖμαι. Πί-
νομαι. Θρύπτομαι. Κοιμῶμαι. Κάθηναι. Ὀδυ-
νῶμαι. Ράσνωμαι. Ψεύδομαι ἐγώ, καὶ ψεύδε-
μαί σε, αἰτὶ ἀπατῶ. Κιταψεύδομαι δέ σου. Φι-
βοῦμαι, καὶ φοβοῦμαι τοὺς ἐχθρούς, ἦτοι διὰ πῶς
ἐχθρούς, συνεκδοχικῶς, ὥσπερ ἐν τοῖς Οὐδέτερο-
παθητικαῖς· ὡσαύτως καὶ Αἰδοῦμαι, καὶ Εὐλαβεῖμαι,
καὶ Δισχύνομαι· καὶ ὅσα συντάσσονται Αἰτιατικῇ.

Ἰττίον, ὅτι πολλὰ τῶν Κοινῶν Ῥημάτων ἔχουσι
καὶ Ἐνεργητικά, καὶ πλεῖστα πῶν Παθητικῶν Κοινὰ
γίνονται. Ἐτι τῶν Ἀποθετικῶν Ἐνεργητικῶν ἔνια
Ἐνεργητικά ἔχουσιν ἄλλοτε σημαίνοντα· ὅτε δὲ
Ἐνέργειαν σημαίνουσιν, οὐδαμῶς σημαίνουσι Πά-
θος, εἰ μὴ μόνον ἐν πῖς Παθητικοῖς Ἀορίστοις· ἐ-
δίχθην, ἠσφαλίσθην· καὶ ἐν πῖς Πρακειμένοις
σπανίως. Τούτοις δὲ μάλιστα προσγίνεται ὅσα
Μίσους Ἀορίστα· ἔχουσιν. Ἐτι πολλὰ τῶν Ῥημάτων
εἰς Ἀπαρέμφατον ἀποδίδουσι τὴν Σύνταξιν. Ἀδυ-
νατῶ γράφειν διὰ τὸ γῆρας. Αἰδοῦμαι ζητεῖν νέος
εἶν. Δύναμαι τρέχειν. Ἐπιθυμῶ μανθάνειν, Ἐσι-
κας τῶν ἀγαθῶν εἶναι. Κινδυνεύω ἀποθανεῖν, καὶ
κινδυνεύει, αἰτὶ τοῦ δοκεῖ. Μεριμνῶ τοὺς ἐμυτοῦ
θρέψαι παῖδας. Ἐτι πολλὰ τῶν Ῥημάτων εἰς Ὀ-
νόμα, καὶ Ἀπαρέμφατον μεταβαίνουσι. Προαιρῶμαι
ζωὴν θανάτου, καὶ προαιρούμαι μᾶλλον ζῆν, ἢ θά-
ναι. Ἀριοῦμαι τὴν στρατείαν, καὶ ἀριστοῦμαι στρα-

πεύειν. Γινώσκω Γράμματα, καὶ, Γινώσκω γράφειν. Ἐτι πολλὰ τῶν Ῥημάτων εἰς Ὄνομα μεταβαίνουσιν οὐκ ἄνευ Προθέσεως. Παραγίνομαι εἰς τὴν πόλιν. Καταγίνομαι εἰς τὸδε. Ἐρχομαι πρὸς σέ. Πορεύομαι πρὸς τὸν Ἰωάννην. Παροινῶ εἰς τοὺς συμπότας, καὶ ἄλλα πλείυα. Ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν Προσωπικῶν, παύτα. Νῦν δὲ λεκτέον ὀλίγα περὶ τῶν Ἀπροσώπων.

ΠΕΡΙ ΑΠΡΟΣΩΠΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Ἀπρόσωπον Ῥῆμά ἐστι τὸ σπανίζον Τριπροσωπίας, καὶ μιᾷ Καταλήξει ταύτην ἀποπληροῦν. Δεῖ ἐμὲ ἀναγινώσκειν, δεῖ σε ἀκούειν, δεῖ ἐκείνον σπανίζειν. Ἀπαιτοῦσι δὲ τὰ Ἀπρόσωπα διαφόρους Πρώσεις μετ' ἑαυτὰ, καὶ δύο Αἰτιατικὰς πολλάκις μετὰ Ἀπαρεμφάτου, μίαν μὲν ἐκ τῆς τῷ Ῥήματος φύσεως, ἑτέραν δὲ ἐκ τῆς τῷ Ἀπαρεμφάτῳ οἷον, Δεῖ τὸν Καθηγητὴν ἐπιμελῶς διδάσκειν τὰς ἑαυτῷ μαθητὰς καὶ, Δεῖ τὰς μαθητὰς φιλεῖν, καὶ τιμᾶν τὸν Διδάσκαλον. Χρὴ με φιλεῖν σε, καὶ χρήσε αὐτιφιλεῖν ἐμέ. Καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων ὡσαύτως, ὅτε μάλιστα τὸ Ῥῆμα ἐπ' Αἰτιατικὴν φέρεται.

Ὁ Ἑνεῶς δεῖ· ὁ Παρατατικός, ἔδει· τὸ Ἀπαρέμφατον, δεῖν, αὐτὶ τοῦ πρέπειν. Δεῖ δέ μοι χρημάτων, διαλυτικῶς, αὐτὶ τοῦ ἔνδειά μοι ἐστὶ χρημάτων.

Ὁ Ἑνεῶς, χρή· ὁ Παρατατικός, χρῆν, καὶ ἐχρῆν· τὸ Ἀπαρέμφατον, χρῆται, αὐτὶ τοῦ πρέπειν. Τί δέ χρὴ φίλων; αὐτὶ, τίς χρεῖα φίλων; Πρέπει τὰς Παῖδας τιμᾶν τὰς γονεῖς· καὶ πρέπει μοι τὸδε, αὐτὶ ἀρμόζει, ἔπρεπε, πρέπειν.

Μέλει μοι ὁ αὐθρῶπος, καὶ μέλει μοι τοῦ ἀν-
Gram. Lasc. * 15

Θράπου, καὶ μέλει μοι γράφειν. ἔμελε, μέλει.

Προσῆκει μοι τὸδε, καὶ προσῆκει μοι καθεύδειν.
προσῆκε, προσήκειν· ὁμοίως καὶ ἀνήκει.

Ἀρέσκει μοι τὸ καλόν, καὶ, Ἀπαρέσκει μοι τὸ
κακόν· κ', Ἀρέσκει μοι σπεδάζειν, καὶ, Ἀπαρέσκει
μοι παίζειν.

Συμφέρει μοι τὸδε, καὶ, Συμφέρει μοι ὑγιαίνειν.
Ὡσαύτως καὶ τὸ, Ἀρκεῖ, καὶ Ἐξαρκεῖ, καὶ Διαρ-
κεῖ, καὶ Καταρκεῖ, καὶ τὸ Ἀρμόζει, καὶ τὸ Ἐξεσι.
Συμβαίνει μοι τὸδε, καὶ, Συμβαίνει μοι καθεύδειν
ἡμέρας. Δοκεῖ μοι τὸδε, καὶ, Δοκεῖ μοι ἄριστον φι-
λοσοφεῖν· καὶ ἐπὶ ἄλλων πολλῶν.

Ἐξεστὶ μοι τὸδε· Πάρεσι. Μέπεστι δέ μοι τοῦδε,
αὐτὴ μετουσίᾳ ἐστίν.

Ὡσαύτως καὶ ἐπὶ Παθητικῆς φωνῆς.

Εὐδέχεται αὐρίον βρέξαι. Δύναται σήμερον τὸ-
δε γειέσθαι.

Λέγεται τοῦτο, καὶ λέγεται πῶς φίλον εἶλθεῖν.
Εἴρηται μοι τὸδε· καὶ τὰ Περιποιητικά.

Ἦκυσαί μοι. Ἐγνώσαί μοι. καὶ, Ἦκουσται ὑπὸ
οὐκείνων.

Καὶ ταῦτα μὲν ἱκανὰ, ὥς ἐν Ἐπιτομῇ εἶδει.
Πρὸ ἄλλοις δὲ διεξοδικότατα ταῦτα εὐρήσετε.

Ἐρρώσθε οἱ Ἀναγινώσκοντες, καὶ μέμνησθε.

Ἐν Μισσην τῆς Σικελίας ἐξέδοτο, Ἐτεῖ ἀπὸ
Θεογονίας, Χιλιοστῷ Τετρακοσιοστῷ Ἐξηκοστῷ
Ἐκτῷ.

ΠΕΡΙ ΛΙΘΥΝΟΤΑΚΤΩΝ ΚΑΙ ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Τῶν Ῥημάτων τὰ μὲν Ἀνυπότακτα καλεῖται,
καὶ δὲ Ἀνυπότακτα· καὶ πῶς Ἀνυποπέκτων, τὰ μὲν

Ἐνεργητικῶς τὰ δὲ Παθητικῶς προφέρονται, ὡσαύτως καὶ τὰ Ἀνυπότακτα. Εἰσὶ δὲ Ἀνυπότακτα Ἐνεργητικά, ὧν τὸ Ῥῆμα βαρύνεται, καὶ ἡ Μετοχή ὀξύνεται, καὶ τὸ Ἀπαρέμφατον περισπᾶται. Τέτων τὰ Ἑνικά Δεύτερα καὶ Τρίτα Πρόσωπα, καὶ τὰ Πληθυντικά Πρώτα, Ἀνυπότακτα λίσονται· οἶον, Δάκω, δακῶν, δακύν, εἰὼ δάκης, δάκη, εἰὼ δάκωμεν. Δράμω, δραμῶν, δραμεῖν, εἰὼν δράμης, δάμη, εἰὼν δράμωμεν. Λάθω, λαθῶν, λαθεῖν, εἰὼν λάθης, λάθη, εἰὼν λάθωμεν. Πίω, πινῶν, πιεῖν, εἰὼν πίης, πίνη, εἰὼν πίωμεν· Ἀνάσχω, ἀνασχωῶν, ἀνάσχειν, εἰὼν ἀνάσχεις, ἀνάσχη, εἰὼν ἀνάσχωμεν· ὡσαύτως καὶ ἄλλα πλείστα.

Τὰ Παθητικῶς προφερόμενα, ταῦτα. Ἀνάσχωμαι, Ἀντίσχωμαι, Απόσχωμαι, Ἀφίκομαι, Γίνομαι, Ἐπιλάθωμαι, Πρόωμαι, καὶ τὰ ὅμοια.

Ἀνυπότακτα Ἐνεργητικά καλοῦνται, ὧν οἱ Ἀόριστοι οὐ φυλάττουσι τὸ πρὸ Μέλλοντος Σύμφωνον· μὴ ἔχοντες δὲ οὐδὲ Ὑποτακτικά ποιεῖσι, Δώσω, δώσεις, δώσει, δώσωμεν. Εὐρήσω, Ἀμαρτήσω, Ἀφήσω, Θήσω, Παρήσω. Ἐτι Ἀνυπότακτα καὶ τὸ Ἐξω, ἔξεις, ἔξει. Ἦξω, ἤξεις, ἤξεις. Οἶσω, οἴσεις, οἴσει· ὡσαύτως ἔδὲ οἱ Παθητικοὶ Μῖσοι Ἀόριστοι πρώτοι, ἔδὲ οἱ Μέλλοντες. Αἰρήσομαι, Ἀφίξομαι, Βήσομαι, Βελήσομαι, Γεήσομαι· οὐδὲ οἱ Ἀττικοὶ Μέλλοντες πῶν ἀπὸ πῶν εἰς ζω, ὑποπίσσονται. Ἀφανιῶ, Κομιῶ, Γωριῶ, Ἀγωνιῶμαι, Βαδιοῦμαι, καὶ τὰλλα.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Α Λ Ε Γ Χ Ο Σ

Τῶν ἀναγκαιοτέρων πάντων, τῶν ἐν τῇ.
παρούσῃ Γραμματικῇ περιεχομένων,
κατὰ Ἀλφάβητον.

Ἀμφὶ πρόθεσις.	Σελ. 163
Ἀνὰ πρόθεσις.	160
Ἀναδίπλωσις τί ἐστίν.	166
Ἀντὶ πρόθεσις.	162
Ἀνώμαλα ῥήματα κατὰ κλίσιν.	109
Ἀνώμαμα ῥήματα κατὰ στοιχεῖον.	170
Ἀορίστου ἀ. τεχνολογία.	132
Ἀορίστου β. τεχνολογία.	133
Ἀποκοπὴ τί ἐστίν.	169
Ἀπό, πρόθεσις.	163
Ἄρθρον τί ἐστίν.	3
Ἀριθμητικὰ ὀνόματα.	22
Ἀριθμοὶ τοῦ ὀνόματος.	3
Ἄρσις τί ἐστίν.	168
Ἀττικὸς παρακείμενος πότε γίνεται.	126
Γένη πέντε.	2. 28
Γραμμάτων ὄρος καὶ διαίρεσις.	1
Δάτις ὁ Πέρσης, καὶ Δατισμός.	218
Διὰ, πρόθεσις.	161
Διαίρεσις τί ἐστίν.	167
Διπλασιασμός τί ἐστίν.	167
Εἶδη τοῦ ὀνόματος.	3

ΕΛΕΓΧΟΣ.

Εἶδη τῶν παραγῶγων.	Σελ.	229
Εἶδη τῶν ὑποπεπτακῶτων τῷ ὀνόματι.		151
Εἶδη τοῦ ῥήματος.		155
Εἶδος α'. τῆς συντάξεως τῶν ῥημάτων.		29
Εἶδος β'.		199
Εἶδος γ'.		202
Εἶδος δ'.		204
Εἶδος ε'.		204
Εἶδος ς'.		205
Εἶδος α'. τῶν Παθητικῶν.		207
Εἶδος β'.		209
Εἶδος γ'.		211
Εἶδος δ'.		212
Εἶδος ε'.		212
Εἶδος ς'.		213
Εἶδος α'. τῶν Ἀποθετικῶν.		214
Εἶδος β'.		220
Εἶδος γ'.		221
Εἶδος δ'.		222
Εἶδος ε'.		222
Εἶδος ς'.		224
Εἰς πρόθεσις.		223
Εξ πρόθεσις.		159
Ἐκθλιψις τί ἐστί.		159
Ἐλλειψις.		169
Ἐνδεῖα τί ἐστί.		169
Ἐν πρόθεσις.	165.	168
Ἐπίκτασις τί ἐστίν.		159
Ἐπί πρόθεσις.		166
Ἐπίρρημα τί ἐστί.		162
Ἐτερόκλητα ὀνόματα κατὰ κλίσιν.		148
Κατὰ πρόθεσις.		20
		160

Καταλήξεις πῶν Ἐπιθέπων.	Σελ. 13
Κλίσις α'. τῶν Ἰσοσυλλάβων.	5
Κλίσις β'.	6
Κλίσις γ'.	7
Κλίσις δ'.	8
Κλίσις ε'. τῶν Περιττοσυλλάβων.	9
Κλίσις α'. πῶν Συνηρημένων.	14
Κλίσις β'.	15
Κλίσις γ'. καὶ δ'.	17
Κλίσις ε'.	18
Κράσις τί ἐστι.	21
Κράσεως, καὶ συναιρέσεως τρόπος.	21
Κτητικὸν ὄνομα.	152
Λέξεως ὅρος.	2
Λέξεων πᾶσι.	164
Λόγου ὅρος, καὶ μέρη.	2
Μετὰ πρόθεσις.	161
Μετάθεσις τί ἐστι.	165
Μετάληψις τί ἐστι.	165
Μετοχή τί ἐστι.	37
Οἰόματος ὅρος καὶ παρεπόμενα, καὶ πεχνολ.	2
Οἰομάτων διαίρεσις.	4
Οἰομάτων Καταλ. διάφοροι πῶς εἰ. Κλίσεως.	10
Παρά πρόθεσις.	161
Παρακείμενος, καὶ πότε ἀναδιπλασιάζεται.	128
Παρακειμένου χρόιου πεχνολογία.	130
Παρακειμένου μέσου.	131
Πατρωνυμιὸν ὄνομα.	151
Παρώνυμον ὄνομα.	154
Παρένθεσις.	167
Παρέλλειψις.	169
Παρέμπτωσις.	167

ΕΛΕΓΧΟΣ.

231

Πλεονασμός τί ἐστι.	Σελ. 165
Πνευμάτων τεχνολογία.	185
Πρὸ πρόθεσις.	160
Πρόθεσις τί ἐστι.	148
Προθέσεις τίσι πτώσεσι συντάσσονται, καὶ τί σημαίνουσι.	158
Προθέσεων παρεπόμενα.	163
Πρὸς πρόθεσις.	159
Πρόσθεσις τί ἐστι.	166
Προσχηματισμός τί ἐστι.	167
Προσῳδία τί ἐστι.	3. 156
Πτώσεις τοῦ ὀνόματος.	3
Ρῆμα τί ἐστι.	28
Ρήματα βαρύντονα.	33
Ρήματα περισπώμενα.	52
Ρήματα εἰς μι.	81
Ρῆμα ὑπαρκτικόν.	107. 215
Ρήματα πᾶ ἀπὸ ἀμεταβόλων, καὶ μεταβολικῶν φωνηέντων ἀρχόμενα.	125
Ρήματα πᾶ ἀπὸ διφθόγγου ἀρχόμενα.	127
Ρήματα πᾶ ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα.	127
Ρημάτων συνθέτων αὔξεις.	129
Ρήματα πᾶ μέχρι παρατατικοῦ κλιόμενα.	147
Ρημάτων σύνταξις γενική.	194
Ρῆμα ἐνεργητικόν.	199
Ρῆμα παθητικόν.	209
Ρῆμα οὐδέτερον.	215
Ρῆμα κοιόν.	219
Ρῆμα, ἀποθετικόν παθητικόν.	223
Ρῆμα ἀπρόσωπον.	225
Ρῆμα αὐθυπότακτον, καὶ ἀνυπότακτον.	226
Ρῆμα αἰτοουδέτερον.	216

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΚΙΝΗΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

Υπερσυντελικού χρόνου τεχνολογία.
Υπό πρόθεσις.
Υποκοριστικὸν ὄνομα.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

400

ΓΕ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ἀριθ. χρ. 3797

Ἡμερομηνία
ἐπιστροφῆς

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ

ΔΗΜΟΣ